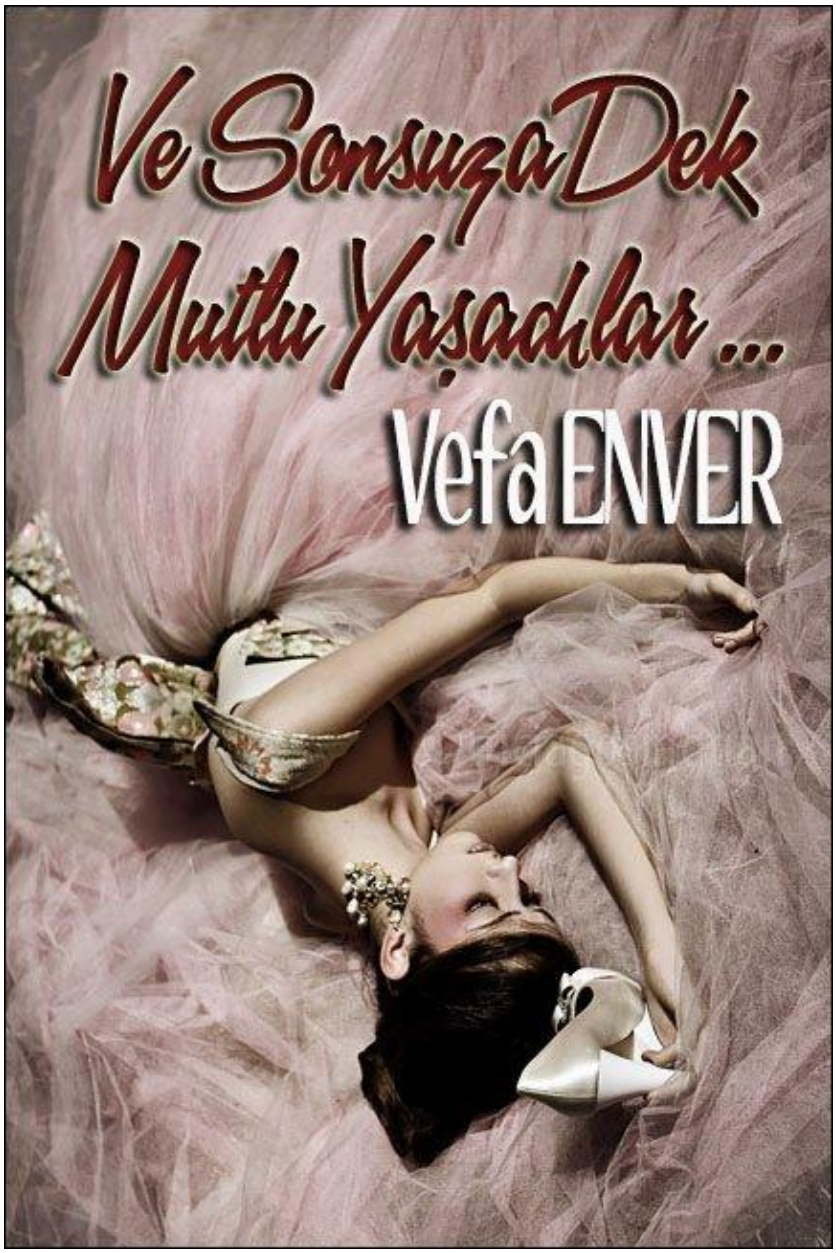

‘Lütfen adınızı söyler misiniz?’
Genç kadın ‘Perim Sertsoy’ diyerek nikah memurunun sorusunu olabildiğince tatlı bir şekilde yanıtlarken, Hakan hayran bakışlarını ondan ayıramıyordu. Yanında oturan ve az sonra imzayı atınca soyadını alarak tamamıyla ona ait olacak olan kadın, bir peri kadar büyüleyiciydi. Perim diye düşündü benim perim. Çok değil daha birkaç ay önce bir yıldız kadar uzaktı kendisine. Şimdiyse tüm tatlılığı ile kendini aşık olduğu erkeğe adamaya hazır bir melek gibiydi. Bir erkek bundan daha şanslı olabilir miydi? Nikah memurunun tekrar eden sorusuyla kendine geldiğinde

konukların hafifçe gülüştüğünü fark etmişti. Münasebetsiz arkadaşlarından biri diline hakim olamayıp ‘damat çoktan teslim olmuş imzaya bile gerek yok!’ diye de bir espri patlatınca bakışları ister istemez gelinin ailesine kaymıştı.

Asla sevmemişlerdi Hakan’ı. Son ana kadar Perim ile ayrılacaklarına dair umutlarını kaybetmemişlerdi. Hatta şu anda bile belki ikisinden biri vazgeçer diye bekliyorlardı sanki. Dikkatini tekrar nikah memuruna yöneltip adını ve soyadını söyledi ‘Hakan Kantar’
Gelinin genç kuzenlerinin yüzünde beliren sırıtış, kız tarafının gerilmesine neden olmuştu. ‘Dedim sana bütün aile dalga geçecek diye. Ah ne vardı şu adamla evlenecek. Oysa Ali daha iyiydi’ diye gergin bir şekilde fısıldadı annesi babasının kulağına. Hızını alamayıp ekleme ihtiyacı duydu ‘Çok, çok daha iyi’
Neyse ki Perim’in babası olayları soğukkanlılıkla ele alan, kontrolünü çabucak kaybetmeyen biriydi.
‘Abartıyorsun bence. Hem hiçbir şey sona ermiş değil. Bir seneye kalmaz boşanırlar diyorum ben’ diye mırıldandı gözlerini gelin ve damattan ayırmadan.
Annesi elindeki yelpazesini sinirle salladı ‘Tabii o zaman Ali onu hala istiyor olursa. Bu şekilde reddedildikten sonra kırılan gururunu tamir etmenin mümkün olacağına inanmıyorum.’
Müfik Bey elini karısının elinin üzerine koyup imalı bir şekilde gülümsedi ‘Hayatta her şey mümkündür. Özellikle bir erkek bir kadına, Ali’nin Perim’e kafayı taktığı kadar takmışsa. Üstelik şimdi onu Hakan’ın elinden alırsa kırılan gururu iki kat onarılmış olacak’
Birsen Hanım’ın kızınınkine oldukça benzeyen güzel yüzü aydınlanmış, çatık kaşları neşeyle kalkmıştı. ‘Çok akıllısın’ dedi kocasına gülümseyerek.
Müfik Bey onaylarcasına kadının elini hafifçe sıktıktan sonra bakışlarını gelin ve damada çevirdi.
‘Ben de sizi karı koca ilan ediyorum’ dedikten sonra evlilik cüzdanını geline uzatmıştı nikah memuru.
Hakan eşini kolları arasına alıp uzun uzun öperken, damat tarafında hoşnutsuz bir hava hakimdi.

‘Benim eşek oğlum gidip elin imansızının kızını alırsa böyle ilk dakikadan kendini kaybedip, gelenekleri hiçe sayar’ diye söylendi Muhsin Bey başını öteki tarafa çevirirken.

Naime Hanım kocasını sakinleştirmeye çalışıyordu çünkü Muhsin Bey öfkelendiğinde fırtına olup eser, her şeyi yerle bir ederdi. Düğünü mahvetmekle kalmaz, kendileri de ele güne rezil olurlardı.
‘Haklısın Muhsin Bey ama ne yaparsın işte bir modadır gidiyor. Gençler artık ulu orta sevgilerini gösteriyorlar. Sen de bakmayıver.’
‘Onlara bakmayıp da nereye bakacağım Naime Hanım söyler misin? Bu benim oğlumun düğünü değil mi? Onca yıl, onca çocuktan sonra Allah bana bir erkek evlat veriyor, ben de mürüvvetine gözlerimi mi kapayayım? Soyumuzu sopumuzu devam ettirecek kıza ve ailesine tahammül edebilmek için tek yol gözlerimi kapatmak ya gerçi…’ derken huysuzluğu gittikçe artıyordu.
Zavallı Naime Hanım bu evliliğin karşısında durmayan tek kişi olarak sevincini açıkça gösteremiyordu bile. Gözlerinde mutluluk pırıltılarıyla gelinini süzdü. Peri kadar güzel diye geçirdi içinden. Bana çok güzel torunlar vereceğinden hiç şüphem yok. Düşünceleri kocasının uğursuz sözleriyle bölünmüştü.
‘Ama umudumu kaybetmiş değilim. Belki evlenmelerini engellemek için yeterince güçlü değildim ama bundan sonra tüm gücümü boşanmalarına adayacağım. Sonra da Hakan Nurettin Bey’in kızı Hasibe ile evlenir, ikisi bana boy boy torun verirler’
Naime Hanım dehşetle elini kalbine götürdü ‘Muhsin Bey o nasıl söz öyle? Oğlumuzun en mutlu gününde boşanma planları yapılır mı hiç? Hem bir şans tanı bakalım belki de çok mutlu olurlar. Pırıl pırıl bir kızcağız baksana’
Muhsin Bey alayla gülüp homurdandı ‘Kız bile olduğundan şüpheliyim ya neyse…Baksana kırmızı kuşağı takmamış. Bu açık ve net ilan etmektir kız oğlan kız olmadığını. Eskiden böyleleri başını önüne eğip ayıbıyla bir köşeye çekilir, toplum içine çıkmaya utanırdı. Şimdiyse ortaya çıkıp gururla geriniyorlar. Neymiş modernleşiyormuşuz. İçine edeyim ben öyle modernliğin!’ derken sesi o kadar yükselmişti ki konuklardan bir kaçı hayretle o tarafa bakmak zorunda kalmıştı.
Naime Hanım’ın yüzü utançla hem gerilmiş hem de kızarmıştı. Ellerini sıkıntıyla başına götürüp, parlak taşlarla süslü şık bonesini düzeltti.
‘Muhsin Bey aman ne olur bir tatsızlık çıkmasın. Bu konuları sonra konuşuruz. Hem birazdan el öpmeye gelecekler gözünü seveyim suratını asma. Ele güne karşı rezil olmayalım’
Muhsin Bey kaşlarını çatıp, bakışlarını ileriye dikerek karşılık verdi ‘Naime Hanım, Naime Hanım mankafa oğlumuz bu kız bozuntusunu eş olarak

seçtiği gün biz ele güne rezil olmuştuk zaten. Gelin hanım etek demeye dilimin varmayacağı kadar kısa bir bez parçası ile oğlumu ziyarete geldiğinde şirkette çalışanların alay konusu oldum. Ama çok değil bir seneye kalmaz hepsinin ağzını kapamış olacağımdan emin olabilirsin.'
Annesi endişeli bakışlarını oğluna çevirirken içinden yemin ediyordu
'Benim de bunun gerçekleşmemesi için elimden geleni yapacağımdan emin olabilirsin'

Hakan kollarında zarif bir kuğu gibi dans eden karısından gözlerini alamıyordu. 'Çok güzelsin' dedi alçak sesle. 'O kadar güzelsin ki, adeta bir hayalsin. Ve ben gözümü kırpmaya çekiniyorum, hayal kaybolur da gerçeğe sensizliğe dönerim diye'
Perim'in biçimli, dolgun dudakları sevgiyle kıvrıldı 'Bensiz kalmayacağından emin olabilirsin. Tüm olan bitenden, onca engelden sonra bu gece burada ait olduğum yerde, kollarındaysam bundan sonra da böyle devam edecek. Kaderimizde beraber olmak var. Biz birbirimiz için yaratılmışız. Bundan bir an bile şüphe etmedim'
'Biliyorum' dedi Hakan karısını kendine iyice çekip çenesini onun mis kokulu başına dayarken. Biliyordu çünkü kendisinin tüm umutlarının tükenmek üzere olduğu zamanlarda bile, asla pes etmeyip dimdik duran Perim olmuştu. Büyülüydü elleri sanki. Dokunduğu her şeyi güzelleştiriyordu. Sözleri baştan çıkarıcı bir melodiden farksızdı. Ama gözleri…Cenneti vaat eden koyu kahverengi gözlerine bakan herkes, onun dünyasına girmek, onu tanımak, onun bahçesindeki yasak meyveyi tatmak için karşı konulmaz bir arzu duyardı. Bunu düşünmek düğünden sonra olacakları hatırlattı. Bu geceyi unutulmaz kılmak için ne gerekiyorsa düşünmüştü. Aslında çok da bir şeye ihtiyacı yoktu. Güzeller güzeli karısı yeterliydi. Perim'in belini tutan eli, farkında olmaksızın karısını okşamaya başlayınca, genç kadın kıkırdadı. 'Biraz daha sabretmen gerekecek sevgilim. Hem ellerine hakim olsan iyi olur baban bize, yiyecekmiş gibi bakıyor'
'Kurt o kurt!' dedi Hakan gülerek. 'Kırmızı başlıklı kızın babaannesini yiyen kurt. Şimdi de benim kırmızı başlıklı kızıma gözünü dikti. Ama merak etme kurdun seni yemesine asla izin vermem'
Perim tatlılıkla gülümsedi 'Öyle deme aşkım. Bence baban anlattığın kadar da kötü değil. Sadece kafasındaki gelin modelinden biraz farklı olduğum…'

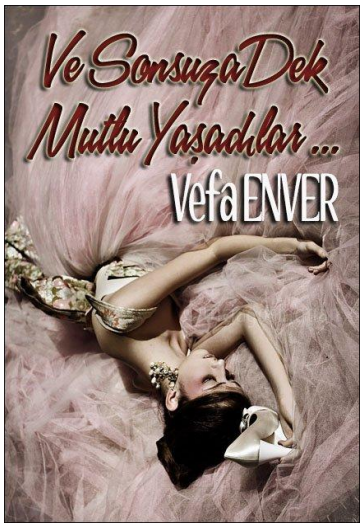
‘Biraz?’ diye tekrarladı kocası yüzünde yamuk bir gülümsemeyle.
‘Eh tamam oldukça…Ama zamanla kabulleneceğinden eminim’
Genç adam karısının saflığı ve iyi niyeti karşısında ona bir kez daha hayran olmuştu. Adeta korumak istercesine genç kadının minyon bedenini kendine çekti ve kulağına fısıldadı ‘Ah benim pamuk prensesim, bu küçücük beden için ne büyük bir cesaretin var.’
Perim ‘Dalga geçme ama…’ diye nazlı bir biçimde sitem ettiğinde Hakan tüm ciddiyetiyle karşılık verdi.
‘Her ne olursa olsun seni sevip kollayacağımı biliyorsun değil mi?’
Karısı, saçları küçük bembeyaz kır çiçekleri ile bezenmiş zarif başını kaldırıp hayranlıkla ona baktı ve ne kadar şanslı olduğunu düşündü. Aralarındaki bu çok özel aşk aslından çok sıradan başlamış, çok hızlı gelişmişti.

Yaklaşık bir buçuk sene önceydi. Hakan bir cafeden kahve almak için arabasını yolun kenarına park edip dörtlüleri yakmıştı. Polis o civarda yol üstünde park eden arabaları hemen çektiği için zamana karşı yarışıyordu adeta. Hızlıca içeri girip kasaya yöneldiğinde farkında olmadan koluyla onu itivermişti.
Perim’in biçimli kaşları zarifçe çatılmış, hakkını yedirmeyeceğini belli edercesine bir eli belindeki yerini almıştı.
‘Pardon ama ben önce geldim’
Hakan ise ona bakmaksızın siparişini vermeye devam ediyor, bir yandan da cüzdanından para çıkarıyordu.
Bu durum Perim’i daha da kızdırmıştı. ‘Size söylüyorum’ dediğinde aldığı cevap ‘Çok acelem var kusura bakmayın olmuştu’
Sonunda sabrı taşan genç kadın, eliyle Hakan’ı hafifçe itekleyerek kasanın önüne geçmişti.
‘Benim de acelem var ve sizi bekleyecek değilim’
Perim’den en az on beş santim kadar uzun olmanın avantajını kullanan Hakan, arkasında durup, omzunun üstünden kasadaki görevliye parayı uzatmıştı ‘Filtre kahvemin parasını buradan alabilirsiniz’
Adam daha elini süremeden Perim parayı kapıp, hışımla arkasını dönerek ateş saçan bakışlarını Hakan’ın gözlerine dikti.
‘Dünyanın en önemli işini yapıyor olsanız da, hatta insanlığın devamı sizin şu kahveyi alıp bir an önce gitmenize bağlı olsa da bekleyeceksiniz. Kabalığınızı mazur gösterecek hiçbir neden olamaz. Ben önce geldim. Şimdi lütfen kahvemi alabilir miyim?’

Hakan hayatında bundan daha güzel bir manzara ile karşılaştığını sanmıyordu. Sinirlenmek bir kadına ancak bu denli yakışabilirdi. Ya kendinden bu kadar emin olmasına ne demeliydi? Arkada kuyruk oluşturmuş ve şikayet eden bunca insanı görüp olayı uzatmamak yerine, hakkını sonuna kadar savunmuştu.
Karşılığında Hakan bembeyaz biçimli dişlerini göstererek gülümsedi 'Tabii buyurun lütfen.'
Hakan kahvesini alıp gitmek üzereyken, Perim'in bir masada oturmuş bir takım evraklara gömüldüğünü fark ederek merakına engel olamamıştı. Yanına yaklaşıp konuya girdi 'Çok başarılı bir savunmaydı beni mest ettiniz'
Genç kadın sakince başını kaldırıp, karşısındaki erkeği süzdü. 'Kendimi savunmuyordum, sizi itham ediyordum. Yanlış algılamışsınız'
'Ağzınız iyi laf yapıyor. Mutlaka sözel bir bölüm bitirmiş olmalısınız' diye devam etti Hakan hiç de şevki kırılmayarak.
Perim geriye yaslanıp ellerini göğsünde kavuşturdu 'Ağzım iyi laf yapıyor çünkü avukatım.'
Hakan keyifle sırıttı. 'Aa ne iyi benim de avukata ihtiyacım vardı. Kartınızı alabilir miyim?'
'Tabii boşanıyor musunuz?'
'Evli bile değilim'
'Zaten bu karakter özelliklerinizle eninde sonunda bir boşanma avukatına ihtiyaç duyacaksınızdır'
'Kırıcı oluyorsunuz'
'Siz de geç kalıyorsunuz'
Hakan karşısındaki kadının neden bahsettiğini anlamamıştı ilk başta
'Pardon?'
'Hani sıranın önüne geçmenizi gerektiren önemli işiniz var ya… Ondan bahsediyorum'
Genç adam bir anda hatırlayarak yoldan tarafa baktığında kırmızı spor arabasının çekilmekte olduğunu fark etmiş, nerede olduğunu unutarak küfür savurmuştu.
Çatılmış kaşlarla onun baktığı tarafa bakan Perim'in yüzü zevkle aydınlanmıştı. Hakan bir anda her şeyi unutup, apar topar polisin yanında almıştı soluğu.
Perim genç adamın arkasından bakıp gidişini izlerken içi pişmanlıkla dolmuş, kartını vermediğine hayıflanıyordu.
O günü takip eden iki ay boyunca ne birbirlerini görmüş, ne de bu konuda

fazla kafa yormuşlardı. Ta ki bir gün adliyede birbirlerine rastlayana kadar…
Hakan çok samimi bir arkadaşı, Perim ise bir dava nedeniyle orada bulunuyordu. Birbirlerini gördükleri an kısacık bir süre için ayakları yere çakılmış, hareket edemez halde bulmuşlardı kendilerini. İlk toparlanıp yoluna devam eden Perim olsa da, arkadan ona yetişip konuyu açan Hakan idi. O gün kartını almış, sonraki günlerde de ilk buluşmaları gerçekleşmişti. Her şey inanılmaz güzellikte ve hızda ilerlerken bir gün gazetede çıkan bir haber ile uzun süredir yükselişte olan beraberlikleri, bayır aşağı son sürat inmeye başlamıştı.
Yaşadıkları zorlu ayları ve sıkıntıları hatırlamak ikisinin de canını sıkmış olacaktı ki, konuyu değiştirme ihtiyacı duydular.

Gökyüzünde havai fişekler patlarken yaşadıkları an bir masaldan farksızdı. Hakan hafifçe geri çekilip, karısının gözlerine öyle büyük bir kararlılık ve arzu ile baktı ki, Perim elinde olmadan ürperdi.
‘Seni seviyorum sevgilim. Yaşanan tüm tatsızlıklar geride kaldı. Bu geceyi bizim peri masalımızın başlangıcı olarak kabul et. Sen benim perimsin ben de senin prensin. Ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız…’
‘Sonsuza dek…’ diye tekrarladı Perim de sanki yemin edercesine.

‘İndir beni artık düşüreceksin şimdi’ derken kahkahalarla gülüyordu Perim. Hakan balayı suitine girerlerken kucağında taşımaya söz vermişti ama bu anı yaşamak için epey beklemeleri gerekmişti.
Ne Perim’in ne de Hakan’ın ailesi yeni evlileri yalnız bırakmaya gönüllü görünüyorlardı. Özellikle gelinin annesinin kızının ardından ağlama geleneğini kapsamlı bir seremoniye dönüştürmesi nedeniyle odaya

çıkabilmek için önce onun biraz olsun sakinleşmesi gerektiğine karar vermişlerdi.

İki gözü iki çeşme deyimine Perim'in annesi yeni bir boyut katmıştı. Hakan'ın deyişiyle iki gözü iki şelale ancak tanımlardı kayınvalidesinin durumunu. Buna gülmemek için dudaklarını sımsıkı birbirine bastıran karısı, koluna hafifçe vurarak onu uyardığında, Hakan yalandan canı yanmış numarası yaparak yüzünü buruşturdu.

Bu duruma tanık olan Muhsin Bey tövbeler okuyarak başını iki yana sallarken bir yandan da söyleniyordu. 'Buyur bak işte oğlunun maskaralığına! Şimdiden karı dayağı yemeye başladı'
Naime Hanım başını çevirip o tarafa baktığında, oğlunun yüzünün mutlulukla parladığını görüp tekrar için için sevinmişti. Aşk bir kez daha galip gelmiş, engellerin karşısında yılmamıştı. Bundan sonrası kolaydı. Ne de olsa evleri de yolları da ayrı. Muhsin Bey'in geçimsizliğine maruz kalmazlar diye düşündü. Gerçi Hakan onunla her gün işte karşılaşacaktı yine ama olsun akıllı oğlunun taviz vermeyeceğine inanıyordu.

'Muhsin Bey'cim biz de artık yavaş yavaş gitsek. Bak hiç konuk kalmadı. Gençler de odalarına çekilsin, yorulmuşlardır'

Muhsin Bey karısına ters bir bakış fırlattıktan sonra cevap verdi 'Naime Hanım bizim zamanımızda bu tip şeyleri konuşmak ayıp kabul edilirdi. Senin dediğine bak. Sen de çabuk uyum sağladın gelin hanıma. Bakıyorum da modernleşiverdin bir anda' dedikten sonra başıyla Birsen Hanım'ı işaret etti. 'Hem o lafı bana değil gelinin anasına söyleyeceksin. Utanmasa yere yatıp, kızının ayağına yapışacak ki gidemesin. Zaten o meymenetsiz kadın ile aynı fikirde olduğumuz tek konu da buydu. Oğlumun o kızla evlenmemesi...'

Müfik Bey karısının tam tersine, göbeği ortaya çıkacak şekilde sırtını oturduğu koltuğa rahatça yaslamış purosunu keyifle tüttürüyordu. Nasılsa Birsen Hanım ikisine de yetecek kadar drama sergiliyordu. Hem bir gerçek varsa o da karısının solo gösterilerde daha başarılı olduğuydu.

'Anneciğim yeter ama artık. Alt tarafı yukarı odamıza çıkacağız, dünyanın öteki ucuna gitmiyoruz. Hem cidden çok yoruldum artık. Bir an önce

ayağımdan ayakkabıları fırlatıp, şu ağır gelinliği çıkarmak istiyorum' diye annesine tatlılıkla söylediği sözler, gelinliğini çıkarma kısmına kadar işe yarar gibi göründüyse de, ondan sonra Birsen Hanım vidalarından boşanmışçasına kontrolden çıkmıştı.

Hem ağlıyor hem de derdini anlatmaya çalışıyordu. 'Keşke…keşke bu kadar acele etmeseydiniz. Hem…' derken elindeki peçete ile burnunu siliyordu bir yandan 'hem daha ne kadar tanıyorsunuz ki birbirinizi? Belki anlaşamayacaksınız. İnsan huyunu suyunu bilmeden evlenir mi biriyle hiç?'

'Anneciğim bunları düşünmek için sence uygun bir zaman mı? Yani imzaları attık ve az sonra odamıza çıkacağız…' derken annesinin hıçkırıkları ile sözü tekrar kesilmişti.

Zavallı Hakan karısının yanındaki sandalyede oturmuş kayınvalidesini şaşkın gözlerle izlerken onu rahatlatacağına inandığı bir iki kelime sarf etme ihtiyacı duymuştu. 'Kızınıza çok iyi bakacağımdan emin olabilirsiniz' Bu sözleri duyan Birsen Hanım elinde mendili ile bir an durup ona baktıktan sonra tekrar ağlamaya başlamıştı.

'Zaten başımıza ne geldiyse senin ona fazlaca iyi bakmandan geldi.'
Hakan hayretle kaşlarını kaldırdı 'Bu ne demek oluyor şimdi?' derken bozulduğu ses tonundan belli oluyordu.
Perim konunun uzamasını istemediği için kocasının elini tutup hafifçe sıktıktan sonra ayağa kalkıp onu da kaldırdı.
'Anneciğim sabaha kadar ağlasan da bir şey değişmeyecek biliyorsun. O nedenle biz artık gidiyoruz. Babam nasılsa seni sakinleştirir'

Babasına dönüp bakınca, Müfik Bey, selam verircesine elindeki puroyu hafifçe kaldırıp gülümsedi. 'Elbette' dedi olan biten yüzünden zerre kadar morali bozulmamış şekilde.
Perim'in ailesini atlattıklarına göre, geriye onları odaya kadar takip etmeye kararlı görünen görümceleri atlatmak kalmıştı.

O konuyu da Hakan ele almalıydı. Nitekim ablalarını bir kenara çekip bir şeyler söylerken, hepsinin yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirmişti. İşaret parmağını uyarıcı bir şekilde en küçük ablasına doğru salladığında ise, bir nedenden dolayı kız kulaklarına kadar kızarmıştı.

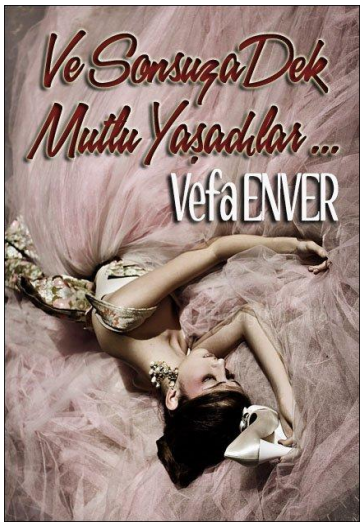
İşte sonunda odalarında baş başa kalmanın tadını çıkarıyorlardı. Hakan yeni evliler için özel olarak hazırlanmış masadaki soğutulmuş şampanyayı alıp açtı ve kadehlere doldurduktan sonra birini karısına uzattı. Gözlerini onun gözlerinden ayırmadan kadehi hafifçe kaldırdı 'Dünyanın en güzel kadını ile sonunda evlenebilmiş olmama' dediğinde Perim de kadehini kaldırıp 'İkimize ve sonsuz mutluluğumuza' diyerek karşılık verdi.
Hakan elindeki kadehi masaya bıraktıktan sonra, Perim'in kadehini de parmakları arasından usulca çekip aldı. Karısının belinden sıkıca kavrayıp, boynuna yumuşak öpücükler kondururken bir yandan da kokusunu içine çekiyordu.
'Hala inanamıyorum…Tıpkı rüya gibi…Çok güzel bir rüya…Uyanmak istemediğim'
Perim kıkırdadı 'Evet bu gece her şey büyüleyici. Her karesi aklıma kazınmış, ömrüm boyunca unutamayacağım bir anı oldu'
Hakan hafifçe geri çekildiğinde yüzünde muzip bir gülüş belirmişti 'Babamın surat asmalarını ve homurdanmalarını saymazsak tabii'
Perim gözlerini devirdi 'Lütfen yani. Bu konuda annemle boy ölçüşemez. Hatta bayılma numarasını denememesine şaşırdım. Büyük olasılıkla sosyeteden arkadaşlarına ne kadar zayıf olduğunu ispatlamak için giydiği iki beden küçük elbise yüzündendir. Dikişlerinin patlamasından korktuğu için hareketsiz durmak zorunda kalmıştır'
Hakan kahkahalarla gülerken Perim kollarını onun boynuna doladı 'Hayatımızda sıkıntı yaratan şeylere hep böyle gülelim olur mu?'
Kocası onu tekrardan kendine çekip kulağına fısıldadı. 'Seninle aksi mümkün mü? Bu kadar harika olmayı nasıl başarıyorsun?'
Perim ayak parmakları üzerinde hafifçe doğrulup, onu öpmeden önce yumuşacık bir gülümseme ile yanıtladı 'Çünkü harika bir erkeğe aşık oldum.'
Hakan bu peri masalını taçlandıracak final için daha fazla beklemek istemediğine karar vererek, bir an önce karısını soyma faslına geçmeye niyetlendi. Becerikli parmakları daha önceden de Perim'i giysilerinden kurtarmıştı, hem de yıldırım hızıyla.
Ama bu gece sanki ilk sefer olacakmış gibi heyecanlıydı.
'Muhteşem gelinliğinin içerisinde göz kamaştırıcı görünsen de, giysilerine veda etme vakti geldi karıcığım' dedi baştan çıkarıcı bir tonla.

Perim de aynı şekilde karşılık verdi ‘Nasıl istersen kocacığım’
Tıpkı hayallerindeki gibi sabırla yavaş yavaş soyacaktı karısını. Önce saçlarını tokalardan kurtarıp, güzelim uzun buklelerini serbest bırakacaktı.
Ardından gelinliğin kopçalarını tek tek açıp, ayaklarının dibine düşüşünü izleyecekti. Geriye iç çamaşırları kaldığında, ki bu noktada beyaz ya da krem rengi bir jartiyerle karşılaşmayı bekliyordu, onu kucağına alıp yatağa taşıyacaktı. İç çamaşırlarını da çıkardığında Perim’in hep olduğu gibi utanacağını, elleri ile vücudunu örtmeye çalışacağını düşünerek kendi kendine gülümsedi.
‘Ne oldu? Neden gülümsüyorsun?’ diye sordu Perim tatlı bir merakla.
Hakan’ın yüzünde çapkın bir ifade belirdi. ‘Aklımda seni soyuyordum da…’
Perim dudaklarındaki yumuşak tebessümle tezat oluşturacak şekilde kaşlarını çattı ‘Oo sen tek başına başlamışsın eğlenceye’ dediğinde Hakan onun saçlarındaki küçük çiçeklerden birini almak için uzandı.
‘O halde sen de katıl bana’ derken bir çiçeği daha çekmişti saçlarının arasından.
Bu şekilde yani saçlarını çözmeye çalışarak ne kadar zaman geçti bilmiyordu. Muhtemelen yalnızca dakikalar sürmüştü ama Hakan’a saatler gibi gelmişti.
Başka bir firketeye uzandığında beceriksizce gülümsedi ‘Hay Allah burada ne kadar çok toka varmış böyle. Dışarıdan bakınca hiç anlaşılmıyordu oysa’
Perim ona yardım etmek amacıyla ellerini başına doğru kaldırırken bir yandan cevap veriyordu ‘Evet bütün gece dayanabilmesi için oldukça sıkı tutturdu kuaförüm’
Hakan onun ellerini yakalayıp, dudaklarına götürdü, parmak uçlarından öptü. ‘Hepsini ben çıkarmak, saçlarını omuzlarında aşağıya döken ben olmak istiyorum’
Perim tek söz söylemeden kocasının arzusuna itaat etti. Az sonra Hakan tüm toka ve firketeleri çıkardığından emin olunca saçların neden gür bir şelale misali omuzlarından aşağı dökülmediğini anlamaya çalışıyordu. İşin aslı Perim’im saçları kazık gibi sert ve hareketsizdi. Yine de bu konuda yanlış bir şey söyleyerek büyünün bozulmasına izin vermeyecekti.
‘Bütün gece dayansın diye fazlaca sprey sıktılar’ diye açıklama ihtiyacı duydu Perim kocasının aklından geçenleri tahmin ederek.
Hakan karısının yüzünü avuçları arasına alarak hafifçe kendine doğru çekti. Dudakları onun dudaklarını bulduğunda dünyadaki her şey önemini yitirmiş, her zamanki gibi boşlukta uçuyormuş hissine kapılmıştı.

Öpüşmeleri gittikçe yoğunluk kazandığında elleri de karısının gelinliğinin arkasındaki kopçalara uzandı. Olması gerektiği yerde olmayan kopçalara… Karısına hissettirmeden elleri gelinliğin üzerindeki keşfine devam etti ama kopçalar ya yoktu ya da çok iyi gizlenmişlerdi. Sonunda dudaklarını onun dudaklarından çekip, omzunu öpmeye koyuldu. Bu vesileyle sırtına da göz atabilecekti. Belki de kopçaların yerinde bir fermuar vardı.
Düğün gecesinde isteyeceği son şey karısını soyarken eli ayağı birbirine dolaşan, tecrübesiz erkekler gibi görünmekti.
Gelinliğin arkasında sıkı sıkı bağlanmış olan fiyongu görünce rahatlayıp kendi kendine sırıttı. Bu düşündüğünden çok daha kolay olacaktı demek ki... Fiyongu çek tamamdır.
Gözlerini Perim'in gözlerinden ayırmadan eliyle sırtını okşayarak fiyonga ulaştı ve hafifçe çekip çözdü. Tam olarak kendi de ne olması gerektiğini bilmiyordu ama hiçbir şey olmamasını beklemediği de kesindi. Karısını yavaşça döndürüp sırtını öperken fark etti ki, fiyongun altında iyice büzülmüş sıra sıra ipler vardı. Tek yapması gereken ipleri gevşetmekti. Sonra hop gelinlik ayakları dibine düşecekti tam da hayal ettiği gibi…
İpleri gayretle gevşetirken muzip bir ses tonuyla mırıldandı 'Gelinliğin modelini annen seçmiş olmalı'
Perim hafifçe güldü 'Nasıl bildin?'
'Annen komplike bir kadın ve gelinlik de onu yansıtıyor bebeğim' diye karşılık verdi Hakan şakayla karışık.
Hakan'ın ensesine kondurduğu öpücüklere yer açmak için Perim saçlarını yana toplayıp başını hafifçe öne eğerken karşılık verdi 'Annem konusunda yalan söylemene gerek yok. Ondan hoşlanmadığını biliyorum ve son derece de haklı nedenlerin var sevgilim'
'Hoşlanmamak değil de çözememek' diye mırıldandı Hakan 'Tıpkı bu gelinliğin ipleri gibi…'
Perim'in elleri telaşla arkaya uzandı 'Ooo yadım etmemi ister misin? Yani bu biraz karmaşık bir giysi. Her gün üzerimde görmeye alışık olduklarından değil'
'Ben de onu diyorum ya… Annen komplike bir seçim yapmış. Ama sorun değil, çözdüm' diye karşılık verdi sırıtarak, bir yandan da karısını kendine doğru çevirirken.
Perim iyice heyecanlanmaya başladığını hissediyordu. Kocası smokin içerisinde ne kadar da yakışıklı görünüyordu. Ve az sonra kocası, Perim'in ona ait olduğunu bir kez daha ispatlarken yaşayacağı zevki hayal ederek hafifçe ürperdi.

Bunu fark eden Hakan göz kırparak ona takıldı. ‘Bebeğim şimdiden ürperdiysen az sonra daha da üşüyeceksin çünkü üzerinde hiçbir şey kalmayana kadar durmayı düşünmüyorum’
Perim kocasının papyonunu sökerken seksi bir şekilde karşılık verdi. ‘O halde kocacığım şartları eşitlemek için ben de seni soymaya başlasam fena olmayacak’
Papyon, ceket ve gömleğin çıkması bir dakikadan az bir süre almıştı ve Hakan kendisi çıplaklığa giden yolu hali hazırda yarılamışken Perim’in tam anlamıyla giyinik olduğunu fark ederek kaşlarını çattı.
‘Hadi seni şu gelinlikten kurtaralım artık’ dedikten sonra eteklerinden tutup aşağıya hızlıca çekti.
‘Önce fermuarı açsak daha iyi olur bence’ dedi Perim kıkırdayarak.
‘Doğru fermuar’ diye tekrarladı Hakan fermuarın nerde olduğunu anlamaya çalışarak.
Perim yan tarafını işaret ettiğinde sabırsız parmakları hemen aşağı indirip açtı. ‘Evet artık hazırız’ dediğinde Perim kollarını havaya kaldırdı.
Hakan şaşkın bir şekilde önce kollarına sonra ona baktıktan sonra olayı kavrayarak gelinliği yukarı sıyırdı.
Perim de bir yandan anlatıyordu ‘Biliyorsun belinin sıkı sıkı oturması için iyice dar olması gerekiyordu. Aşağıdan çıkarmamız imkansız. Üstten giyilip üstten çıkarılıyor’
‘Sorun değil sevgilim. Sonunda elime makas alıp gelinliği kesmem gerekse de, annenin kurduğu tuzağı alt edeceğimden emin olabilirsin’
Perim cevap veremeyecek kadar meşguldü. Bedenini iyice eğmiş, kocasının gelinliği çıkarması için kolaylık sağlamaya çalışıyordu. Ama gerçekten oldukça ağır ve bedeni dar bir gelinlikti. Sonunda Hakan hızlı bir hamle ile çekip çıkardığında genç kadın dengesini kaybedip arkaya sendeledi.
Doğrulup, karman çorman olmuş saçlarından gözlerinin üzerine düşen bir perçemi üfleyerek yüzünden uzaklaştırırken gülümsedi. ‘Başardık’
Hakan karısının dağılmış haline bakıp güldü ‘Haklısın. Kolay olmadı ama başardık!’ Sonra gözü karısının alt tarafına kaydı. Üstünde kabarık, eteğe benzer bir şey daha vardı.
Kaşlarını çatarak merakla sordu ‘O ne?’
Perim başını eğip baktıktan sonra cevap verdi ‘Ha o mu? Tela…Gelinliğin kabarık durması için. Ama merak etme çıkarması çok kolay’ diyerek aşağı çekip içinden çıktı.
İşte güzeller güzeli karısı muhteşem fiziğiyle karşısında duruyordu. Ve tam

da tahmin ettiği gibi beyaz jartiyer giymişti.
‘Buraya gel’ diyerek elini ona uzattığında Perim ona doğru adım atmadan önce elleri ile gayri ihtiyari saçlarını düzeltmişti.
Odada pek iyi bir başlangıç yapamadılarsa da, devamının iyi olması için Hakan elinden geleni yapmaya hazırdı.
Perim’in de bakışlarında aynı kararlılığı gördüğü an ortamın büyüsüne tekrar kapılmışlardı. İrili ufaklı onlarca mumun aydınlattığı muhteşem suitin loşluğunda, Boğaz’ın ışıkları pırlanta gibi parlıyordu. Denizden gelen esinti ile tül perdeler hafifçe hareketlenmişti. Gül yaprakları ile kaplanmış yatak öylesine davetkar görünüyordu ki, Hakan tereddüt etmeden yeni gelinini tek bir hamlede kucağına alıp yatağa doğru ilerledi. Perim ellerini onun ensesinde birleştirmiş, parmakları ile saçlarını hafifçe okşuyordu. Sevgilisi, kocası, aşık olduğu adam… Kısacası her şeyiydi şu anda onu kollarında taşıyan. Ve hiç düşünmeden hayatını ona teslim edebilirdi. Etmişti de…Bu düşünce onu öylesine derinden etkilemişti ki, ondan bir saniye bile ayırmadığı bakışları ile içinden geçenleri Hakan’a da aktardığından emindi.
Nitekim Hakan’ın yüzünde baştan çıkarıcı bir gülümseme belirdi. ‘Biliyor musun sevgilim?’ diye başladığında konuşmaya Perim ne söyleyeceğini duymak için sabırsızlanıyordu.
‘Hmm?’ dedi hülyalı bakışlarını ondan ayırmadan.
Hakan karısını yavaşça yatağa bırakırken kulağına fısıldadı ‘Gelinlik olmayınca tüy kadar hafifsin’
Perim bir anlık şaşkınlıktan sonra kahkaha attı. ‘Bunu mu diyecektin?’
‘Evet. Sen ne sandın ki?’ diye sordu kocası sırıtarak.
Perim onu kendine doğru çekerken cilveli bir edayla sitem etti. ‘Bilmem daha derin, daha anlamlı bir şeyler’
Genç adam karısını tutkuyla öperken bir yandan mırıldanıyordu ‘Daha derin daha anlamlı şeyleri söylemekten çok göstermeyi düşünüyordum’
Perim bu sözler karşısında kıkırdarken esprili bir erkeğe aşık olmanın ne harika ve baştan çıkarıcı olduğunu düşünmeden edemedi.

‘Bana o geceyi anlatmak ister misin?’

‘Anlatacak fazla bir şey yok aslında’

‘Hayatının en özel gecesi hakkında söyleyecek fazla bir şey yok öyle mi?’

‘Belki de yeterince özel olmadığı içindir’

‘Bundan 8 ay önce de böyle düşünüyor muydun?’

‘Bundan sekiz ay önce düşünme yetimi kaybetmiştim. Zaten bu yüzden buraya geliyorum. Tekrar normale dönmek için’

‘Normal nedir? Tanımlayabilir misin?’

Genç kadın elini gözleri üzerine kapatıp bir süre öylece durdu. Tekrar konuşmaya başlamadan önce derin bir nefes aldı ve kati bir şekilde cevabını verdi.
‘Hakan’sız hayat… Onun dahil olmadığı her şey normaldir.’

Karşısındaki adam önündeki kağıda bir şeyler karalarken hafifçe

mırıldandı. ‘Pek de genel bir tanımlama sayılmaz değil mi?’

‘Çünkü yaşadıklarım genel tanımlamaya uymuyor. Benim tecrübelerim sıra dışı. Eminim nüfusun çoğunluğu için hayal bile edilmeyecek türden’

Adam bacak bacak üstüne atmış onu ilgiyle dinlerken arada not almaya devam ediyordu.

‘Nasıl tecrübeler?’

‘Şu anda bu konuda konuşmak istemiyorum. Uzun ve can sıkıcı tecrübeler’

‘Hangi konuda konuşmak istersin?’

‘Herhangi bir konuda…Yeter ki içinde Hakan ile yaşadığım tecrübeler olmasın. Mesela… mesela şeyden bahsedebiliriz…Bahardan…Evet bahar geldi ve ben kendimi oldukça bitkin hissediyorum. Bahar depresyonu diye bir şey olduğunu duydum doğru mu? Bundan kurtulmak için ne yapmalıyım? Ve sizce havaların ısınması, çiçeklerin açması, kuşların cıvıldaması ve herkesin sokaklara dökülmesi neden bu kadar sinirime dokunuyor? Sanki çok soğuk bir kış geçirmişiz, aylardır evde mahsur kalmışız gibi… Herkes birden anlamsızca ortalıkta mutlu mutlu gezinip, fingirdeşmeye başladı. Biliyor musunuz bence insanların uluorta öpüşmelerini yasaklayan bir kanun çıkarılmalı. Muhafazakar kesimin iktidara gelmesi ile toplumda bir takım düzenlemeler olacağını umarsınız değil mi? Ama şu hale bakın. Herkes zıvanadan çıkmış bir şekilde dolanıp duruyor. Bu daha başlangıç. Hele bir yazı bekleyin. Yazdan nefret ediyorum!’

Psikolog yazmaya ara verip Perim’i uzun uzun incelerken yüzünün ifadesizliğini korumaya özen gösteriyordu. ‘Peki bana yazlardan neden nefret ettiğini anlatmak ister misin?’

Perim omuzlarını kaldırıp indirdi ‘Ben de bilmiyorum. Aslında eskiden nefret etmezdim ama…ama şimdi keşke bu sene yaz olmadan direk kışa geçsek diye diliyorum içimden. Yani zaten kışların da oldukça sıcak geçtiği düşünülürse ciddi anlamda bir kayıp olmazdı değil mi? Yanılıyor muyum?’

‘Boşanmak istediğinden bahsetmiştin’

‘Evliliğimizin bir yılı tamamlanır tamamlanmaz ondan boşanmış olacağım. Yani katlanmam gereken sadece dört ay kaldı’

‘Neden katlanmak zorundasın ki? Boşanmadan da ayrı yaşayabilirsiniz’

Perim histerik bir kahkaha attı ‘Elbette tabii eğer o taşınmayı kabul ederse. Çünkü o evi ona bırakmaya hiç niyetim yok!’

‘Evin senin için özel bir anlamı mı var?’

‘Hayır ama sadece yeri çok iyi. Boğazdaki bu oldukça pahalı evi düğün zamanı çok iyi fiyata almıştık ve açıkçası dekorasyonu için çok uğraştım. Bu konuda pes edecek değilim. Şimdiye kadar her şey onun istediği gibi oldu. Ama bu sefer kazanamayacak. Bu işten bu kadar kolay sıyrılamayacak.’

‘Belki de o gitmeyi kabul eder’

Perim tekrar kahkaha attı ‘Kocamı hiç tanımıyorsunuz. O var ya o…sırf beni sinir etmek için o evden çıkmaz. Düşünün ev Bebek’te ama kocamın işi karşı tarafta. Yani aslında taşınmak onun için en mantıklı olanı ama o bunu yapar mı? Yo hayır, çünkü kafasında takıntı halini almış hastalıklı, kokuşmuş bir düşünce var ki o da Perim’i alt etmek. Var gücüyle saldırsın bakalım kim kazanacak göreceğiz.’

‘Açıkçası olayların nasıl bu noktaya geldiğini merak ediyorum. Çünkü daha önceki seanslarımızda açıkça olmasa da ara ara çok özel anlar yaşadığınıza, başlarda güzel bir bağ kurduğunuza dair sinyaller vermiştin. Şimdi aynı evde birbirini görmeye tahammülü olmayan iki düşmandan bahsediyorsun.’

‘Merak mı ediyorsunuz? Tamam o halde kocamın ne aşağılık olduğunu size en başından anlatayım. Yo yo en başını es geçerek direk düğünden başlayalım. Ne de olsa önceden bana o yanını göstermemişti anlatacak fazla bir şey yok.’

Psikolog başını olumlu anlamda sallayarak, bacağının ağırlığını birinden diğerine verdi. Yerine iyice yerleştikten sonra ‘Dinliyorum’ dedi.

‘Düğün gecemiz berbattı. Ve bunun en büyük sorumlusu da onun ailesi. Daha doğrusu babası. Bütün gece somurtup durdu. Hatta bazen o kadar sesli şikayet ediyordu ki bütün konuklar ona dönüp bakıyorlardı. Babasının münasebetsizliğini ve kaba tavırlarını ört bas etmek için zavallı annem bütün gece adeta çırpındı durdu. Düşünsenize bizimki gibi tanınmış bir ailenin seçkin konukları nasıl da şaşırmışlardır kocamın kaba saba ailesi karşısında. Ama derler ya aşkın gözü kördür diye. Ben o zamanlar sadece kör değil aynı zamanda sağır ve dilsizdim. Tüm olup bitenlere karşı tepkisizliğimi sürdürdüm. Hatta kendi ailemi ezip geçmek pahasına.
O gece kocam ufak ufak sinyaller vermeye başlamıştı aslında. Ailem ile dalga geçen sözleri, beceriksiz tavırları…’

‘Beceriksiz?’ diye sorarken adam başını hafifçe yana eğmişti.

‘Ah evet biraz özel bir konu ama insan psikologundan çekinmemeli değil mi? Sonuçta o gecenin neden özel olmadığından bahsediyorsak her açıdan ele almalıyız.’

Adam ona cesaret vermek istercesine başını olumlu anlamda salladı. Bunun üzerine Perim çok önemli bir sır veriyormuşçasına başını hafifçe öne uzatıp alçak sesle devam etti. ‘Mete Bey, düğün gecemizden bahsediyorum. Tam bir fiyaskoydu’
Genç adam merakla kaşlarını kaldırdı ‘Fiyasko derken?’

‘Fiyasko işte! Yani sonunda onun cadaloz ablalarını ve suratsız babasını atlatıp odamıza çıktığımızda her şeye rağmen bir peri masalı yaşayacağımı sanıyordum. Bilirsiniz işte mumlarla aydınlanmış harika balayı suitinde Boğaz’a karşı şampanyalarımızı yudumlarken dünyanın en mutlu kadını olacağımı sanıyordum. Ne de olsa prensimle evlenmiştim değil mi?
Ama hayır. Hakan’ı tanımlayacak cümle ancak şu olabilirdi, kurbağadan

dönüşümü tam olarak tamamlanamamış prens.

Öncelikle koca hantal elleri gelinliğimi çıkarmanın yollarını arayıp durdu. Bu arada her yardım teklifimi reddetti. Böylelikle çaresizce beyefendinin aslında hiç de gizli olmayan fermuarı keşfetmesini beklemek zorunda kaldım.

Bu arada kendi beceriksizliğinin faturasını anneme kesmeyi de ihmal etmedi. Neymiş efendim onun seçtiği gelinlikten ne beklenirmiş? Annem değil miymiş zaten işi gücü olayları karmaşıklaştırmakmış…Şeytan diyormuş ki makası al gelinliği kesip parçala…Düşünsenize hayatımın en özel gecesinde giydiğim en özel giysiye karşı yaklaşımını… Tam bir azgın ve kadın yüzü görmemiş bir dağ adamı gibi sabırsızdı. Her neyse sonunda gelinliği çıkarmayı başardığı zaman sevinemeyecek kadar yorulmuş, tekrar havaya giremeyecek kadar da isteksizleşmiştim. Üstüne bir de espri yapmaz mı? Hani bunca şeyden sonra ortamı rahatlatacak, beni özel hissettirecek birkaç derin anlamlı söz söylemesini beklerdim. Ama bana ne dedi biliyor musunuz?' diye sordu Perim kaşlarını çatıp psikologuna bakarak .

Adam kaşlarını kaldırıp başını iki yana salladı. Perim tekrar eğilip konuşmadan önce tereddüt içerisinde bir an duraksadı. Sonra utançtan hafif pembeleşmiş yüzünü eliyle hafifçe ovaladıktan sonra gözlerini kapatıp, bir an önce söyleyip kurtulmak istiyormuşçasına çabucak cevapladı. 'Derinliği sözlerinde değil de başka şekilde hissedecekmişim. Söyler misiniz ne tür bir ruh hastası düğün gecesinde karısına böyle bir şey söyler?!'

'Anlıyorsunuz değil mi Ece Hanım? Benim karım normal değil. Onu normal bir insanmış gibi ele almamakta fayda olduğunu daha iyi ayırt edebilmeniz için söylüyorum'

Ece Hanım Hakan'a bakıp gülümsedi 'Zaten onu ele almayacağız Hakan Bey. Biz daha çok bu ayrılık sürecinin sizin üzerinizdeki etkileri ile ilgileniyoruz'

Hakan geriye yaslanıp, kendinden emin bir biçimde güldü 'Ha o konuya değinmeye bile gerek yok. Ben gayet rahatım. Bir an önce bu durumu sonuçlandırıp bekarlığın sultanlık olduğu dönemlere dönmeyi bekliyorum. Siz bana karımı alt etmenin yollarını gösterin yeter.'

'Neden alt etmeniz gerekiyor?'

'Evden çekip gitmesi için'

'Ev sizin için çok mu önemli? Demek istediğim istediğiniz gibi yürümemiş olsa da, boşanıyor olsanız da siz eşinizi bir zamanlar sevmiş olmalısınız ki onunla evlenmişsiniz. Bu şekilde bitirmek gerekli mi gerçekten?'

Hakan sırıttı 'Aslına bakarsanız onu hiç sevdim mi emin değilim. Ablamın dediğine göre bana büyü yaptırmış.'
Genç kadın hayretle kaşlarını kaldırdı 'Buna inanıyor musunuz?'

'Neden inanmayayım ki? Kur'an'da bile büyünün varlığından bahsediliyor. Kaldı ki onun annesi tam bir dinsiz. Yani bence günahtan falan hiç korkmadan büyü yaptırmıştır.'

'Ama annesinin sizi istemediğinden bahsetmiştiniz…'

'Ooo elbette görünürde istemiyor. Yine de kocasının işlerinin son zamanlarda pek iyi gitmediğini öğrendiğimden beri bu konudaki düşüncelerim de değişti. Malum bizim şirketin son üç yıllık kar tablosu

istikrarlı biçimde artış gösteriyor. Hem de hatırı sayılır bir artıştan bahsediyoruz. Aslına bakarsanız Perim ile birlikteliğimize bu kadar karşı çıkmasalardı evliliğin aklımın ucundan geçeceğinden bile şüpheliyim. O kadının ne kurnaz tilki olduğunu bilmiyorsunuz. Her şeyi o planlamıştır.'

Psikologun başını eğmiş kucağındaki deftere bir şeyler karaladığını fark eden Hakan boynunu uzatıp okumaya çalışırken bir yandan da anlatmaya devam etti.

'Görüyorum ki not alıyorsunuz. O halde daha fazla bilgi vereyim size böylece nasıl ruh hastası bir aile ile uğraştığımı anlayın. Ne kadar çok bilgi sahibi olursanız, o kadar iyi strateji belirleyebiliriz.'

'Strateji?' diye tekrarladı genç kadın başını yazdığı yazıdan kaldırarak.

'Bilirsiniz işte nasıl bir yol izlemeliyim ki karımı evden çıkmaya ikna edeyim'

'Bu evin neden bu denli önemli olduğundan bahsedecektiniz.'

'Aslında önemli falan değil. Hatta işime oldukça uzak. Ama bütün hayatımı cehenneme çevirdiği halde bir de onu ödüllendirecek değilim. Ayrıca şimdi evi terk eden ben olursam mahkemenin onun lehine karar almasından ve evde kalma hakkını ona vermesinden korkuyorum. Biliyorsunuz o avukattır bu tip numaraları iyi bilir. Gerçi bu konuda pek de emin değilim ama ille de burayı istiyorsa vardır bir bildiği. Madem istiyor o halde ben de istiyorum. Ayrıca Bebek'te olması nedeniyle gece dışarı çıktığımda ulaşım açısından benim için bir avantaj oluşturacağı şüphesiz. Tahmin edersiniz ki tekrar bekar olduğumda bunu uzunca bir müddet kutlamayı planlıyorum.'

Psikolog yazmayı bırakıp, ellerini kucağındaki defterin üzerine koydu ve

Hakan'ı bir süre sessizce izledi.
Hakan da tek kaşını kaldırıp meydan okurcasına ona baktı. 'Bir şey mi vardı?' diye sordu kendinden emin bir şekilde.
'Aslında Hakan Bey iki şeyi merak ediyorum. İlki psikologa gelmeye nasıl karar verdiğiniz. İkincisi de karınızdan bu denli nefret etmenizin altında yatan nedenler…'

Hakan'ın yüzünde alaycı bir tebessüm belirdi. 'O halde sizi merakta bırakmayayım. İki sorunuzun da cevabı bende mevcut. İlki size gelmeye karar verdim çünkü duydum Perim de psikologa gidiyormuş bir süredir. Dedim o yapıyorsa kesin bir bit yeniği vardır. Muhtemelen bana karşı güç birliği oluşturuyorlardır. Araştırdım ve sizin en iyisi olduğunuzu öğrendim. Bayan olmanız da avantaj çünkü kadınların bakış açısını anlamamı sağlayabilirsiniz.
Perim'den nasıl nefret ettiğime gelince. İnanın hiç zor olmadı. Bunun için onunla evlenmem yetti. En başından itibaren tüm sevimsiz yönlerini suratıma vurmaktan çekinmedi. Bakın ben gerçekten çok sabırlı bir erkeğim. Onun olumsuz yönlerini uzunca bir süre görmezden gelmeye çalıştım ta ki bana yalan söylediğini anlayana kadar.'

'Nasıl bir yalandan bahsediyorsunuz?'

'Çocuk istediği konusunda. Aslında çocuk falan istemiyormuş. Ama korunduğunu benden gizledi. Düşünsenize ben de çocuk yapıyoruz diye canla başla her gece…' derken aniden durdu.

Ece Hanım güldüğünü gizlemek istercesine burnunun üstünü hafifçe kaşıdı, boğazını temizleyip karşılık verdi.
'Belki de henüz hazır değildi. Evleneli daha ne kadar oldu ki? Sizi daha iyi tanımak istemiş olabilir.'

'Olabilir. Ama o halde bana bunu söylemeliydi. Her neyse zaten her şey en başından yanlıştı. Düğün gecemiz bile olması gerektiği gibi değildi. Bana

karşı hep olduğundan farklı göründü’

‘Düğün gecenizden bahsetmek ister misiniz?’

‘Aslında istemem. Tam bir fiyaskoydu. Ama yine de bahsedeceğim. Neden derseniz konuya en başından hakim olmanız için. Ona bir erkeğin karısına verebileceği en harika düğünü verdim dersem abartmış olmam. Ben para hesabı yapan biri değilim ama bu düğün için 120 bin TL harcamış olmam onu mutlu etmek için ne denli çırpındığımı ispat açısından kayıtlara geçmeli diye düşünüyorum’ dedi işaret parmağı ve başı ile kadının kucağında duran not defterini göstererek.

Genç kadın imalı bir biçimde gülümseyerek onu yanıtladı. ‘Merak etmeyin önemli hiçbir detayı atlamıyorum’
‘Şimdi bu cömertliğin karşısında ne aldım peki? Bütün gece zırıl zırıl ağlayan bir kaynana, düğünümüzü zerre kadar umursamayan bir kayınpeder ve annesi ile babasına toz kondurmayan at gözlükleri ile dünyaya bakan bir gelin. Üstelik utanmadan benim aileme yüklenebilecek kadar da vurdumduymaz! Salya sümük ağlayarak bizim evliliğimizin önüne taş koyabileceğini sanan kaynanamı aşıp da odamıza ulaştığımızda yaşadıklarımı tanımlayacak tek söz ise hayal kırıklığı!
Bıkıp usanmadan çözdüğüm yüzlerce tokadan sonra elimi attığımda karşılaştığım kazık gibi saçların ardından, üzerindeki zırhı çözme mücadelesi başladı.
Size söylüyorum ülkelerin başbakanlarına giydirsinler o giysiyi yanlarına koruma vermeye gerek kalmaz. Resmen aşılmamak üzere tasarlanmış. Üstelik o giysiyi kolayca çıkaramadığım için beni suçladığını biliyor musunuz? Daha geçenlerde yüzüme haykırdığı onca palavranın arasında bir yerde bu konuya da değinmişti. Normal şartlarda ben böyle basit hesaplara girişecek biri değilim. Ama olur da boşanınca kamuoyuna hakkımda bir takım yalanlar anlatmaya kalkarsa herkesin gerçeği bilmesini isterim. Ne de olsa kadın milletine güven olmaz! Sonunda aramızdaki tüm engelleri ve tuzakları aşıp da karıma ulaştığımda buzdolabı gibi soğuk ve ruhsuz bir tavırla gözlerimin içine bakıp ne dedi biliyor musunuz?’

Genç kadın merakla başını iki yana salladı. ‘Hayır ama duymak isterim’

Hakan alaycı bir kahkaha attı ‘Tabii duymak istersiniz. Onu tanıdıkça ne ilginç bir vaka olduğunu anlamaya başlayıp, daha fazlasını öğrenme arzusu duyuyorsunuz değil mi? Ama sizi suçlamıyorum. Renkli bir kişilik olduğunu itiraf etmek gerek. Deli renkliliği var onda ve ailesinde. Bu arada akli dengesinin bozukluğunu mahkemede delil olarak sunabilir miyiz sizce?’ diye sordu Hakan gözlerinde umut pırıltılarıyla.

‘Sanmıyorum’ dedi kadın kati bir ifadeyle.
Hevesi kaçmış bir şekilde devam etti ‘Neyse daha karar vermek için erken. Onu tanıdıkça fikriniz değişebilir’

‘Bu benim uzmanlık alanıma girmiyor. Ama yine de hatırlatmak isterim ki burada sizinle karınızın açığını aramıyoruz.’

Hakan göz kırpıp sırıttı ‘Elbette elbette’

Kadın tepkisizliğini korumaya çalışarak sakin bir ses tonuyla konuştu. ‘Az önce bir şey söylüyordunuz. Düğün gecenizle ilgili…’

‘Ah evet. Düşünün düğün gecenizde kocanızın kollarında yatağa gidiyorsunuz. Bu erkek size aşık ve dünyaları önünüze sermeye hazır. Tek istediği sizin de o denli istekli olduğunuzu bilmek. Bu durumda ölü balık gibi adamın suratına bakıp sonra da derin anlamlı bir takım sözler ya da şiirler mi beklersiniz? Yoksa sevgilinizin içinde yanan tutkuyu ve aşkı size hareketleri ile ispatlamasını mı?’

‘Ben soru cevaplamıyorum’ diyerek nazikçe hatırlattı Ece Hanım.

‘Gerek yok zaten bu da soru değildi. Sadece karımın donukluğuna dikkat çekmek için soru şekline sokulmuş bir iki cümleydi benimkisi.’

‘Hakan Bey bugünkü seansımızın süresi dolmak üzere. Ama size son bir soru sormak istiyorum. Eşinizle çift terapisine katılmayı hiç düşündünüz mü?’

Hakan tekrar geriye yaslanıp bacak bacak üstüne attı, pantolonundaki hayali tozu eli ile silkeledi. ‘O dediğiniz evlilikleri kurtarmak içindir. Ben ise bitirmek için uğraşıyorum. Bana bu konuda yardımcı olursanız sevinirim’
Psikolog başını eğip not yazarken bir yandan da konuşmaya başladı. ‘Size ev ödevi vereceğim Hakan Bey. Basit bir ödev ama bir sonraki görüşmemizde yanınızda getirmeyi unutmamanızı rica ediyorum.’

Genç adam huzursuzlaşmıştı. Ödev falan yapmak istemiyordu. Tek istediği karısının beyninin içine girip, onu alt etmek bunu yaparken de psikologunun profesyonel bilgisi ve kadınsı önsezilerinden faydalanmaktı.

‘Bana evlenmek ve ayrılmak istemenizin ayrı ayrı 10 nedenini yazmanızı istiyorum.’

‘İkincisinde sorun yok. 10 değil 20 tane bile yazarım da, ilkinden 10 tane çıkacağından şüpheliyim.’

‘Denemenizi istiyorum. Gerçekten tarafsız biçimde geçmişe bakarsanız bir şeyler hatırlayacağınızdan eminim. Ne de olsa 8-9 ay öncesinden bahsediyoruz.’

Hakan hoşnutsuz biçimde kabullendi. Tam ayağa kalkmış gitmeye

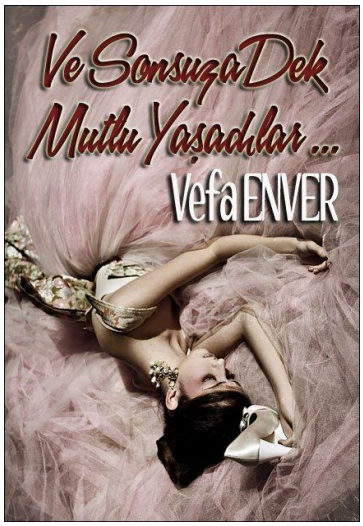
hazırlanmışken birden aklına geldi. ‘Bir sonraki görüşmemize kadar bana önereceğiniz bir taktik falan var mı?’

‘Pardon anlayamadım’

‘Bilirsiniz işte. Ne de olsa hala aynı evde yaşıyoruz ama ayrı tellerden çalıyoruz. Onun eve daha seyrek uğramasını sağlayacak birkaç fikir verebilir misiniz?’ dediğinde kadının yüzünde beliren hayret ifadesini görerek çabucak ekledi ‘Birbirimizi daha fazla yıpratmama açısından elbette’

‘Birbirinize saygılı yaklaşmanız ve kendinize yapılmasını istemediğiniz şeyi ona yapmamanız dışında sihirli bir önerim yok Hakan Bey’ diye karşılık verdi kadın mesafeli bir nezaketle.

Hakan ‘tabii tabii saygı’ diye mırıldanırken bu kadına en fazla iki seans daha şans tanıyacağını düşündü. Üçüncü seansın sonunda elle tutulur bir ilerleme kaydedemez ise sadece psikologa gelmeyi kesmeyecek aynı zamanda kendi yöntemlerine geri dönecekti. İçinde bol bol arkadaş, futbol maçları, poker geceleri ve Perim’in çok sevdiği beyaz kanepelerine dökülen içkilerin yer alacağı istisnasız her zaman işe yarayan eski usul yöntemler…

Arabayla ofise doğru giderken yol boyunca psikolog ile konuşmalarını düşünüp durmuştu. Acaba gereğinden fazla mı detaya girdim diye endişe etmeden duramıyordu. Adını koyamadığı ama içini kemiren bir duygu vardı. Bunun nedeni söylediklerinden çok söylemedikleriydi aslında. Hakan hakkında çok şey söylemişti ama değinebileceği birkaç iyi özelliği yok muydu gerçekten? Her şeyin bu noktaya gelmiş olmasında az da olsa kendinin de payı olduğu bir gerçekti. İnatçı kişiliği söz konusu Hakan olduğunda büsbütün şahlanıyordu sanki.
Oysa ne kadar da güzel başlamıştı ilişkileri. Yo hayır aslında güzelden çok eğlenceli başlamıştı. Güzel kısmı daha sonra gelmişti.
Başlarda o kaçmış Hakan kovalamıştı. Ta ki bir gün neden kaçtığını kendi kendine sorup cevap alamayana kadar… Sahi neden direniyordu ki bu kadar? Üstelik olmadık anlarda aklına o gelip yüzünde aptal bir tebessüme neden olurken.
Hakan'ı tanımlayacak pek çok sıfat bulunabilirdi belki ama ilk göze batan kendine güveni ve kararlılığıydı. Ah elbette bir de uzun kaslı bacakları diye düşünürken bir kırmızı ışığı son anda fark etmişti ama durmak için çok geçti. Polis anonsunu duyup sağa çekerken kendi kendine söylendi. Hakan'ın dert dışında bir şey getirmediği bir kez daha kanıtlanmış oldu. Aptal şey yanımda değilken bile bana zararı dokunuyor.

Ofise vardığında dosdoğru odasına gidip masasının başına geçti. Onun geldiğini fark eden arkadaşı elinde kahvesiyle kapı girişinde belirivermişti.
'Nasıl geçti? Mantık yolculuğunda bir sonraki durağa vardın mı yoksa hala nerde hata yaptım istasyonunda mısın?'
Esra ile Perim'in arkadaşlıkları üniversite yıllarına dayanıyordu. Kısa

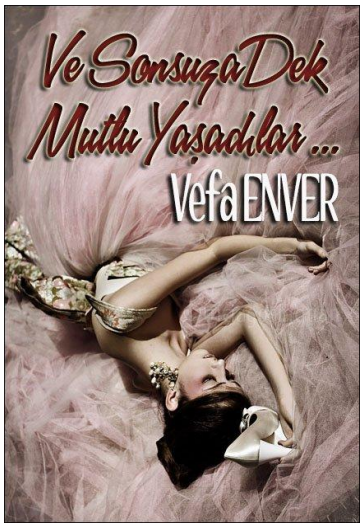
sürede pek çok çılgınlığa ve maceraya beraberce imza attıktan sonra kardeş kadar yakın olmuşlardı. İkisi arasındaki dostluğun en önemli özelliği açık sözlülüktü. Aralarında yaşanan ilk büyük kavga ve yanlış anlamadan sonra, nazik olmak için harcayacakları enerji ve zamanı çok daha faydalı konulara yöneltebileceklerine beraberce karar vermişlerdi. Lafı dolandırmadan söylemenin en kayda değer getirisi ağızdan çıkan ile akıldan geçenin aynı olması idi.
'Elimde değil Esra. Düşünmeden edemiyorum. Bir kadın bir erkeği bu denli yanlış tanımış olabilir mi? Ben değil miydim bu adamla evlenmek için ailemi bile karşıma alan? Eee peki o halde her şey mi yalandı onunla ilgili? Bana hissettirdikleri, ona hissettirdiklerim, paylaştığımız anılar…'
Esra arkadaşının yanına gidip elini sevgiyle omzuna koydu. Yumuşak bir şekilde 'Tatlım boşanma avukatı olarak bunu en iyi senin bilmen gerekir. Onca boşanan çift tanıdıktan sonra... Zaman içinde duygular değişim gösterir. Kendini suçlama. Böyle olması senin hatan değil' dedikten sonra elini onun omzundan çekip, bu sefer kararlılıkla arkadaşının gözlerinin içine baktı.
'Az önce konuşan senin duygularını umursayan arkadaşındı. Şimdi konuşan senin çıkarlarını umursayan avukatın. Onun ciğerini söküp alacağız. Sadece evi değil çok daha fazlasını koparabiliriz biliyorsun değil mi? Yaşadığın manevi çöküntünün…'
Perim aniden yerinden kalktı ve odanın içinde dolanmaya başladı.
'Esra başlama yine! Kızım neyin var senin ya? Dur bir sakin ol. Ben savaşmak istemiyorum. Hem tanımıyor musun Hakan'ı Allah aşkına? Sen burada kılıç kuşanırken o boş mu duracak sanıyorsun? Bu iş çok çirkinleşebilir. Ailemin itibarını zedeleyebilir.'
'Seni en az zararla bu işten kurtarabileceğimi…'
'Biliyorum. Ama istemiyorum. Ben şimdi hemen boşanmak için neredeyse evden vazgeçmeye hazırım senin dediğine bak!'
'Ne?!' diye haykırdı Esra hayretle. 'Delirdin mi sen? O evi de bırakırsan elinde kalan boşa yapılmış bir evlilik, bolca kavga, stres ve harcanmış koca bir yıl olacak. O evi bırakamazsın! Ayrıca araştırdım şu anki değeri aldığınızın nerdeyse iki katı'
'Sen benim arkamdan araştırma mı yapıyorsun?' diye sordu Perim kaşlarını çatarak.
Esra bakışlarını pencereden tarafa çevirip Boğaz'dan geçmekte olan büyük yük gemisini izlemeye başladı. 'Ben sadece ödevimi yapıyorum. Sana özel bir şey değil. Bilirsin her zaman detaya inmeyi severim. Ayrıca evlilik

öncesi yaptığınız şu sözleşme. Nasıl oldu da bu kadar saf olabildin? Yani bilmeyen biri olsa…'
Perim sıkıntıyla iç geçirdi 'Daha önce de defalarca söyledim değil mi? Evlenirken boşanacağımı düşünmüyordum. Ona çok aşıktım' dedikten sonra mırıldanarak ekledi 'Ya da öyle sanıyordum'
Esra başını tekrar ona çevirdiğinde sırıtıyordu 'Elbette boşanacağını düşünmedin. Zaten bütün çiftler öyle demez mi? Ama yani yine de… Neyse terzi söküğünü dikemez diye boşuna dememişler.'
Perim ona ters ters baktı 'Senin yapacak işin yok mu? Benim var da…'
Esra gitmeden önce ellerini onun masasına dayayıp hafifçe öne doğru eğilerek tane tane konuştu.
'Unutmadan sevgili kocan aradı. Cebin kapalıymış da… Akşama eve kaçta geleceğini merak ediyormuş'
Perim hayretle kaşlarını çattı 'Ona neymiş ki?'
Esra'nın yüzünde beliren şeytani ifadeden anlamıştı ki, yine Hakan planlar içindeydi.
'Birkaç arkadaşını davet etmiş de…'
Bunu duyan Perim'in dudakları sinirle büzülmüştü. Telefonuna uzanıp kocasını arayacaktı ki Esra elini onun elinin üzerine koyup onu durdurdu.
'Ben de ona dedim ki aaa ne güzel biz kızlar da bu gece sizde toplanıyorduk. Hep beraber takılırız o zaman'
Genç kadın telefonu yavaşça bırakırken heyecanla alt dudağını ıslattı. 'Dur tahmin edeyim sonra da hemen kızları aradın'
'Evet elbette. Şimdi beni iyi dinle Perim. Adamın yapmaya çalıştığı çok açık. Eğer bir seneden önce bu evlilikten vazgeçer ve evi terk edersen evi ona kaptıracağını biliyorsun. Senden kurtulmak için her yolu deneyecektir. İşler sen istesen de istemesen de çok çirkinleşebilir. Ama her ne olursa olsun bir sene dolmadan boşanmayı aklından bile geçirme. Bundan dört ay sonra onu kapı dışarı ettiğimizde evinde büyük bir parti ile bunu kutlayacağız.'
Perim gözlerini uzaklara dikip o anı hayalinde canlandırırken mırıldandı 'Ama koltuklarıma bir şey dökülmesin. Biliyorsun çok para verdim'
Arkadaşı güven verircesine elini onun elinin üzerine koydu. 'Merak etme'

Hakan psikologdan çıktığında işe giderken yol boyunca anlattıklarını düşünmüştü. Acaba az mı konuşmuştu? Belki de kadına Perim'i detaylıca anlatsa ne demek istediğini daha iyi anlardı. Evet evet kesinlikle bir sonraki sefere daha iyi kullanacaktı görüşme süresini.

Nasıl bu hale geldik diye soruyor bir de…Nasılı var mı? Perim ve ailesinin üstün çabaları sayesinde elbette. İyi ki babamı dinleyip evlilik öncesi sözleşmesi yapmışım. Bir de o zamanlar saf saf ne gerek var, ben sevdiğim kadına güveniyorum demiyor muydum? Bir insan ancak benim kadar salak olabilir. Yok yok bu salaklık da değil. Resmen büyü yapılmış bana da ruhum duymamış.
Ama elbette o evi sana kaptıracak değilim Perim Hanım. Özellikle de piyasa değerini öğrendikten sonra. Yine de işimi sağlama almalıyım. Bu mıy mıy psikolog ile bir yere ulaşacakmışız gibi görünmüyor.
Bir yandan kendi bildiğim yöntemlerden de faydalanacağım. Ama en büyük bomba da aklıma gelen son numara olacak. Seninle işim bittiğinde sadece sen değil yanındaki herkes de beraberinde mağlubiyet çukurunun derinliklerini boylayacak.
Düşünceler aklından bir bir geçerken kırmızı ışığı görerek yavaşlamış tam o sırada da yanındaki spor arabada duran havalı esmer güzelini fark etmişti. Yan gözlerle çapkın bir bakış attıktan sonra yüzünde yamuk bir tebessümle dört ay sonra sahip olacağı özgürlüğün henüz farkına varmadığı boyutlarını keşfetmiş oldu.
Şu anda kendini tutmak zorundaydı. En ufak bir hatasında Esra ve Perim birlik olup bunu aleyhinde kullanmak ve kendini çökertmek için hiç zaman kaybetmezlerdi.
Birden en son ne zaman seks yaptıklarını düşünmeye başladı. Hatırlayamayacağı kadar uzun zaman önceydi belli ki…Zaten Perim ile seks tango yapmak gibiydi. Tam ilerledik derken iki üç adım geriye giderlerdi. Bundan sonra kesinlikle daha ateşli kadınlarla birlikte olmayı planlıyordu. Yeniliklere ve kendini geliştirmeye açık olmayan, donuk kadınlara hiç şans tanımayacaktı. İlk sefer yeterince iyi değilse ikinci kez denemeye bile değmezdi aslında. Bu kuralı Perim ile bozmuştu ve hayatı altüst olmuştu.
Ondan bir an önce kurtulmalıyım diye tekrarladı kendi kendine…Ama nasıl?
Ayağı gaz pedalına hırsla yüklendiğinde, cd çaların sesi de iyice yükselmişti. Sırf kendini kuşlar kadar özgür hissetmek için bir süre çılgınca hız yaptı. Sonunda radara yakalanıp polis tarafından durdurulduğunda zerre kadar morali bozulmamıştı. Çünkü bu gece için bir planı vardı. Hem de en iyisinden…
Az sonra karısının ofisini aradığında telefona çıkan Esra ‘Biz de kızlar bu gece buluşacaktık sizin evde’ diyordu.
Hakan sessizce onun dediklerini taklit ediyor dudaklarını abartılı biçimde

oynatıyordu. Eminim toplanıyorsunuzdur diye geçirdi içinden karısının arkadaşının niyetini anlayarak. Ama hiç sorun değildi çünkü bu da planının bir parçasıydı.
‘Eee iyi o zaman akşama görüşürüz’ dedi sahte bir samimiyetle. Esra ile görüşmesi bitince telefonu elinden bırakmadan hemen en yakın arkadaşının telefonunu tuşladı.
‘Akşam bizde toplanıyoruz. Yanında en sinir bozucu arkadaşlarını getirmeyi unutma’
‘İyi de sen onları sevmezsin ki…’ dedi arkadaşı sırıtarak.
‘Zaten tam da bu nedenle getir diyorum. Ben bile sevmiyorsam kızların durumunu düşün. Ne kadar gıcık alacaklar’
Arkadaşı yüksek sesle bir kahkaha attığında arka planda bir kadın sesi duyuldu.
Hakan kaşlarını çatıp merakla sordu ‘Nerdesin sen? İşte değil misin?’
Yavuz keyfinin yerinde olduğu belli eden bir ses tonuyla cevapladı ‘Öğle arası için çıktım. İş stresinden arınıyorum’
Hakan’ın tüm benliğini kıskançlık ve özlem sarmıştı. ‘Tamam tamam sultanlığını suratımıza vurma’
‘Ne kızıyorsun? Ben mi dedim evlen diye’
‘Bu arada stresten arınman bitince beni ara. Akşam için çok önemli bir görevin var’
‘Nasıl yani?’
Hakan kendi kendine sırıttı ‘Anlatınca anlarsın. Bazen ben bile kendimden korkuyorum. Nasıl bu kadar yaratıcı olabildiğime şaşırıyorum doğrusu.’

‘Yemin ediyorum şimdi gidip girişeceğim’ dedi Perim cheesecake’i kestiği bıçağı sıkıca kavrayıp, gözlerini gürültücü erkek grubundaki avına dikerek.
‘Bu kaçıncı seferdir o aptal purosunun külünü halıya silkeleyip duruyor’
Esra onu kolundan tutup durdurdu. Bakışlarını Perim’in baktığı tarafa çevirip alçak sesle uyardı. ‘Dengesiz bir şey yapma. Mahkemede kullanabilir.’
Perim soran gözlerle ona baktı ‘Mahkemede mi?’
‘Of kızım ya bazen sen nasıl bu işi yapıyorsun diye merak ediyorum. Baksana etrafına yaptığın her hareketi gözlemleyecek bir yığın insan var. Şimdi elinde bıçak adamın üstüne yürürsen ne düşünecekler? Çoğunu tanımıyorum ben bu arada’
‘Ben de hayatımda ilk kez gördüm’ diye mırıldandı Perim.
‘Git o zaman tüm çekiciliğini kullanarak onları etkile. Soran olursa çok kibardı bizi çok iyi ağırladı desinler. Hakkında dedikodu yayılmasın. Sonra dengesize çıkacak adın hayatta da bir daha koca bulamayacaksın. Kim dengesizle evlenmek ister ki?’
‘İyi de ben evlenmek istemiyorum ki!’ diye haykırınca sesinin fazla çıktığını anlayarak toparlandı. Sonra da arkadaşının kulağına doğru eğilerek öfkeyle fısıldadı ‘Ben boşanmak ve mümkünse ömrümün sonuna kadar da bekar kalmak istiyorum’
Esra kollarını göğsünde kavuşturup bilmiş bir eda ile karşılık verdi. ‘Şimdi böyle konuşuyorsun ama Ali tekrar peşine düşünce bu kadar kararlı olacağından şüphem var. Zaten başından beri onunla evlenmemekle hata ettin’
Perim derin bir nefes alıp verdi. ‘Desteğin için teşekkürler’ dedi sitemkar bir şekilde.
‘Hiç bana kızma. Şu masada oturan yontulmamış odun olan kocanı seçerken bana mı sordun? Şimdi gülümsemeni takın ve çevreye ondan ne kadar nefret ettiğini, adamı uykusunda bıçaklamaya hazır olduğunu çaktırma. Unutma elinde bıçakla görülmediğin sürece masumiyetini ispatlama şansımız vardır.’
Perim ona ters ters bakıp başını iki yana salladıktan sonra kolunu çekip arkadaşının elinden kurtardı. ‘Sen kafayı yemişsin! Bir de boşanan ben olacağım. Dengesi bozulan sensin’
Tam önünden geçip gitmek üzereyken Esra onu durdurup elini uzattı sonra da başıyla hala Perim’in elinde olan bıçağı işaret etti.
Genç kadın bıçağı hışımla masaya bıraktıktan sonra erkeklerin olduğu tarafa gidip hatırlarını sormaya karar verdi.
‘Eee nasılsınız bakalım? Eğleniyor musunuz?’ dedi zoraki bir gülümsemeyle. İçlerinden oldukça şişman olan bir tanesi sandalyede iyice arkasına yaslanmış, gerindikçe geriniyor resmen mobilyanın dayanıklılığını test ediyordu. Perim zavallı sandalyenin gıcırtılarına takılmamaya çalışarak kendini konuşmalara vermeye çalışıyordu. Henüz ayrılacakları resmen ilan edilmemiş olduğu için çevrelerindeki çok yakın birkaç kişi

dışında herkes her şeyin normal olduğunu sanıyordu. Ne de olsa bu peri masalı başlayalı henüz sekiz ay olmuştu değil mi? Yolunda olmaması için bir neden olabilir miydi?
‘Gayet iyiyiz sevgilim ama sanırım biralarımız bitmiş. İlgilenir misin?’ diye karşılık verdi Hakan abartılı bir sevimlilikle.
‘Benimki de bitti’ dedi şişman olan şişenin dibindeki koca yudumu bir dikişte bitirip geğirirken. Ardından tüm nezaketiyle sordu ‘Ben de bir şişe alabilir miyim?’
Hakan yanında duran karısının poposuna hafifçe vurduktan sonra yüzsüzce ekledi ‘Hadi acele et yoksa birazdan kendileri kalkıp mutfağı kurcalarlar sevgilim’
Perim ağzından kötü bir söz çıkmaması için olağanüstü çaba sarf ederek dişlerini birbirine kenetlemişti. Kocasının poposuna vurduğu beklenmedik şaplak ile hafifçe irkildikten sonra ‘Hemen getiriyorum kocacığım’ diye karşılık verdi dişlerinin arasından hırsla.
Arkasını dönüp salondan çıkarken Hakan'ın yorumu bardağı taşıran son damla olmuştu. ‘Kadın kısmının ipini kısa tutacaksın ki sana saygı duysun.’
Tam tekrar dönüp ağzının payını verecekti ki Esra onun koluna girip mutfağa doğru sürükledi.
‘Sakin ol derin derin nefes al’
‘Nasıl sakin olayım Esra? Bu gece için planın bu mu yani? Benim onlara hizmet etmem. Bak sana söylüyorum daha iyi bir fikrin yoksa ben şimdi şu kapıdan çıkıp sabaha kadar dönmemek üzere gideceğim!’
‘Bir şey yapmayacağız demedim sadece çaktırmadan yapacağız. Hani sanki kasıt yokmuş gibi’
Perim kaşlarını çattı ‘Kasıt yokmuş gibi mi? Bana bak o battal boy sandalyemi kırarsa sadece evden kovmakla kalmam parasını da ödetirim ona göre.’
Esra aklına parlak bir fikir gelmiş gibi başını salladı ‘Tamam Hakan’ın verdiği maddi manevi hasarda buna da değiniriz. Hatta bence daha fazla para talep etmeliyiz’
‘Of Esra başlama yine. Ben sadece bu beyni az gelişmiş erkek topluluğunun evimi terk etmesini istiyorum’
‘Onun anahtarı bende güzelim’ dedi elinde bir paket sallayarak.
Perim gözlerini kısıp yazıyı okumaya çabaladı. Sonunda ne olduğunu anladığında hafif bir çığlık attı!
‘Hayatta olmaz! Evimin tam anlamıyla içine edecekler. Kabul etmiyorum!’
Esra ellerini kalçasına dayayıp ters bir şekilde konuşmaya başladı. ‘Sana bu savaşın zaman zaman çok çirkinleşeceğini söylemiştim. Sen ne bekliyordun ki? Tamam belki ilk seferde tuvaletini kullanacaklar ama bu sürekli devam edince evlerine gitmekten başka çareleri kalmayacak’
Perim bu konuda kararsızdı. Herkes erkeklerin tuvalet kullanımı konusunda fazla titiz olmadığını bilirdi. Ayrıca banyosunu baştan aşağıya yenilettiği için oraya özel bir zaafı vardı. Günün tüm stresinden arınmasını

sağlayacak şekilde dekore edilmişti her şey. Kötü bir gün geçirdiği zaman jakuziye uzanıp kokulu mumların aydınlattığı loş ortamda banyonun spayı andıran atmosferine bakmak bile rahatlamasına yeterdi. Ve şimdi bir grup kaba saba adamın banyosunun içine ettiğini düşünmek bile midesine kramplar girmesine neden oluyordu.
'Ya onlar eve gitmeye karar verene kadar iş işten geçmiş olursa?' diye sordu endişeli bir ifadeyle.
Esra kolunu arkadaşının omzuna atıp ikna edici bir yumuşaklıkla konuşmaya başladı. 'Perim'cim o zaman o kocan olacak oduna banyonun parasını da ödetiriz. Bak tüm yapmamız gereken onun açığını yakalamak. Ve kusura bakma ama söz konusu Hakan olunca açıktan bol bir şey olacağını sanmıyorum. Bu arada ne zamandır soracağım unutuyorum aranızda işler nasıl?'
Perim anlamayan gözlerle ona bir süre baktıktan sonra emin olmak için sordu. 'İşlerden kast ettiğin?'
Esra başı ile aşağıyı işaret etti 'Bilirsin işte işler…Son zamanlarda güneye yolculuk oldu mu?'
Perim gözlerini birkaç kez kırpıştırıp tekrar sordu 'Güney mi? Daha havalar o kadar ısınmadı ki…'
Arkadaşı oflayarak gözlerini devirdi 'Ya anla işte… Aranızda herhangi bir temas söz konusu mu?'
'Haaa…Yok canım. Ayrı odalarda yatıyoruz. Zaten çoğu zaman ben uyurken o eve geliyor, o uyurken de ben çıkıp gidiyorum. Aslında pek de görüştüğümüz söylenemez. O yüzden neden bu gece evde kalmaya karar verdi hiç anlamıyorum'
Esra gözlerini kısarak ilerde bir noktaya dikti, sonra da keyifle mırıldandı. 'Güzeeeel. Demek ki savunmasız durumda.'
Perim de gözlerini onun baktığı noktaya çevirerek neler olduğunu anlamaya çalıştı. 'Yani?'
'Yani dişi köpekleri üstüne salabiliriz. Muhtemelen salyaları aka aka takip edecektir onları'
Perim sessizliğini korusa da bu durum hoşuna gitmemişti.

'Neden hoşuna gitmediğini açıklamak ister misin?' diye soruyordu psikologu kucağındaki deftere not alırken.
Perim yerinde hafifçe kıpırdanıp bacak bacak üstüne atıp, ayağını belli belirsiz sallamaya başlamıştı.
'Aslında özel bir nedeni yok. Sadece etik bulmuyorum. Yani düşünsenize ben bunu yaparsam ve ortaya çıkarsa intikam almak için neler yapacaktır kim bilir. Tamam işler ister istemez kızışacak farkındayım ama bile bile bu denli çirkinleştirmek doğru mu sizce? Yani gidip başka birine aşık olursa bu konuda diyecek bir şeyim yok ama sırf oyuna getirmek için kendi ellerimle

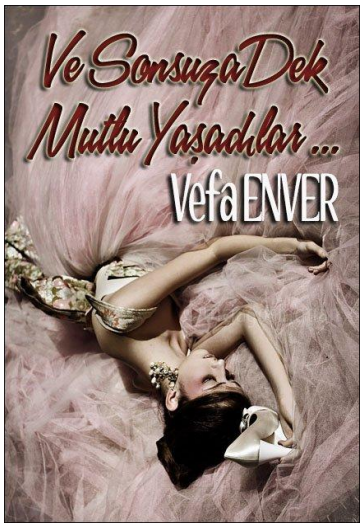
ona kadın bulmak? İşte buna karşıyım…'
Mete Bey gözlüğünü çıkarıp camlarını elindeki mendil ile dikkatlice sildi. 'O halde tek neden etik olmaması öyle mi?' derken gözlüklerini tekrar gözlerine yerleştiriyordu.
'Elbette başka ne olabilir ki? Yani ben de Ali ile buluşabilirim ama boşanmayı bekliyorum. Sonuçta hala birbirimize bağlıyken böyle düşüncesiz tavırlar içerisine girmemeliyiz'
Psikolog başını olumlu anlamda salladı. 'Çok olgun ve tutarlı bir yaklaşım. Ama nasıl oluyor da bu denli olgun düşünebilen biri kalkıp kocasının arkadaşlarının içkisine ilaç koyuyor? Anlatmak ister misin?'
Perim utançla kızarmıştı. Öne doğru hafifçe eğilip alçak sesle itirafta bulundu. 'Mete Bey o sırada şeytanın, diğer adıyla Esra'nın etkisi altındaydım. Sonrasında ise yemek masasının İtalyan yapımı zarif sandalyelerinden biri kırıldığında bir an için kendimi kaybetmiş olabilirim'
Mete Bey ilgiyle sordu 'O anı, neler olduğunu anlat istersen'
Perim o anı hatırlayarak yüzünü buruşturdu. 'Her ne kadar kabul etmek istemesem de olayın Esra'nın planı ile alakası var. İlacı içkilerine karıştırdıktan sonra servis yaptık. Daha sonra kızlarla toplandığımız köşeye çekilip uzaktan izlemeye başladık. Bu arada ortamı daha da sinir bozucu hale getirmek üzere Esra'nın aklına yeni bir fikir geldi. Erkekler tüm dikkatlerini oynadıkları oyuna vermiş birbirlerinin suratından ellerindeki kağıtları çözmeye çalışırken ve ortadaki para bir hayli fazlalaşmışken ansızın çalmaya başlayan Gloria Gaynour şarkısı ile şaşkına döndüler. Kızlar içtikleri şarabın etkisiyle neşeli kahkahalar atarken arada hep bir ağızdan I will Survive nakaratını haykırıyor erkekler dehşetle onları izliyordu.
Arkadaşları birkaç kez kocamla iplerimi sıkı tutma daha doğrusu tutamama konusunda dalga geçtikten sonra, Hakan dayanamayıp yanıma geldi ve benden müziğin sesini kısmamı istedi.'
Mete Bey yüzünden açıkça okunan bir merakla devamını sordu. 'Bu durum karşısında sen ne yaptın?'
'Hiçbir şey! Bakın anlatamadım. İstedi derken rica etmekten bahsetmiyorum. Resmen gelip bana emretti. Bana emredildiği zaman tam tersini yapmak gibi bir huyum vardır. Neyse ben öyle yapınca o da yüksek sesle arkadaşlarına ilan etti.'
'Neyi?'
'Kızların partisine katılmanın harika bir fikir olduğunu. Tam o sırada diğer erkeklerden anlaşılmaz bir takım homurtular yükselmeye başladı. Sonra hepsi birden yerlerinden fırladılar. Şimdi bakın evimizde tek bir tuvalet yok ama altı adet tuvaletimiz de yok. Esra'nın hesaba katmadığı nokta hepsinin ihtiyaçlarını karşılayamayacağımızdı. Dolayısıyla bir kısım rahatlarken bir kısım sandalyelerinde kıpırdanıp durdu. Tahmin edersiniz ki sandalyelerinde kıpırdananlardan biri de Hakan'ın xxx large arkadaşıydı. O kadar kıpırdandı, o kadar ileri geri gitti ki, zavallı sandalyenin zaten

epeydir yamuk duran ayaklarından biri sonunda pes etti. Bunun üzerine xxx large adam yere yuvarlandı. Ama kendini salıveren sadece sandalye değildi. Anlıyorsunuz değil mi? Etrafı ciddi anlamda bir koku sardığında hepimiz olayın ciddiyetine vardık. Her neyse en azından o ve kirli don partiyi çabucak terk etti.
Ama bizim grubun güzel kızları diğerlerinin partiye olan ilgisini canlı tutuyordu. Ne yazık ki tuvalete gide gele bir süre daha bizimle kalmaya devam ettiler.
Yüksek sesle çalan müzik Hakan ile tartışmamızı bastırırken bir yandan duman altı olan salonumda gözlerimi gezdiriyordum. Esra'nın nereye kaybolduğunu anlamak için. Çünkü bu partiyi o başlattıysa ancak o bitirebilirdi. Ama onu ararken korkunç bir sahneye tanık oldum! Sanırım bu noktada kafamdaki tüm sigortalar kısa devre yaptı!'

Hakan neşeli bir kahkaha attı. 'O çok sevdiği beyaz kanepelerinin üstüne kırmızı şarap döküldüğünü fark ettiği anı görmeliydiniz. Hayatımda bundan daha keyif verici bir olay yaşadım mı bilmiyorum. Ama daha da güzeli ne biliyor musunuz?'
Ece Hanım başını iki yana salladı 'Hayır ama merak ediyorum'
'Bunu yapan kendi arkadaşlarından biriydi. Yani bizim çocuklardan biri oturunca kız yana kaymaya çalışırken elindeki kadeh sallanıyor ve içindeki şarap kanepeye dökülüyor'
Psikolog Hakan'ı bir süre izledikten sonra konuşmaya başladı. 'Gerçekten bütün vaktinizi ve enerjinizi karınızı mutsuz etmeye adıyor gibi görünüyorsunuz değil mi?'

Hakan'ın yüzündeki gülümseme silinmiş yerini ciddi bir ifade almıştı. 'Yaptıklarım yapacaklarımın yanında hiç kalır' dedikten sonra aklına gelen düşünce ile yüz hatları yine yumuşamış ve keyfi yerine gelmişti.
'Hoşunuza giden başka bir şeyler daha olmuş sanırım?' diye sordu bu durumu fark eden Ece Hanım.
'Hiç. Sadece planımın iyi işlemiş olması hoşuma gitti. Çünkü her şeye rağmen geceden karlı çıkan ben oldum değil mi? Üstelik tam ihtiyacı olduğunda sevgili arkadaşı ona yardım edemeyecek kadar meşguldü'
'Neden? Partiden erken mi ayrılmıştı?'
Hakan sırıttı. 'Fiziksel anlamda olmasa da ruhen uzaklardaydı. Balkonda Yavuz ile koyu bir muhabbete dalmışlardı. Doğrusu söz konusu kadınlar olduğundan neredeyse benim kadar becerikli bir Yavuz vardır tanıdığım. Gerçi ben bir süre sahalardan uzak kaldım ama dönüşüm esaslı olacak

inanıyorum. Ne de olsa bu iş bisiklete binmek gibidir. Bir kez alıştınız mı…'
'Hangi iş Hakan Bey? Çapkınlık mı?' diye sordu psikolog soğuk bir nezaketle.
'Ece Hanım psikolog olarak sizi fazlasıyla yargılayıcı bulduğumu belirtmeliyim. Yani her ne olursa olsun tarafsız olmanız gerekmiyor mu? Siz sanki karımın tarafını tutuyor gibisiniz' diye sitem etti Hakan duygularını gizleme gereği duymadan. 'Yoksa onu tanıyor musunuz?' diye eklemeyi de ihmal etmemişti. Tüm ihtimalleri göz önünde bulundurmalıydı değil mi?
Ece Hanım şaşırdığı kadar bozulmuştu da. 'Yanlış bir izlenim verdiysem üzgünüm. Yargılamak gibi bir niyetim yok. Ben sadece bu seanslardan tam olarak ne beklediğinizi netleştirmeye çalışıyorum. Görünürde sizin problemlerinizin adını koymak ve bunları çözmek ya da en azından sorunlarınızla nasıl başa çıkacağınızı öğrenmek gibi bir kaygınız yok. Siz istemeden,işbirliği yapmadan benim yardımcı olmam çok zor'
Hakan heyecanla atıldı. 'Problemimin adı Perim çözümü de belli boşanma. Ve işbirliği konusunda sizden daha da istekliyim. Ne yapmam gerektiğini söyleyin yeter.'
'Size verdiğim ödevi yaptınız o halde öyle mi?' diye sordu Ece Hanım şüpheli bakışlarla.
'Ödev mi? Ne ödevi?'

Perim Hakan ve arkadaşları ile yaşadığı zorlayıcı tecrübenin ardından kafasını dinlendirmek için bir süre her şeyden uzaklaşıp annesinin yanında kalmanın iyi bir fikir olacağını düşünmüştü. Ama elbette bunu düşünürken annesinin Ali ile arasında çöpçatanlık yapacağından habersizdi. İşin kötü yanı Esra'nın da Esin Teyze'sine destek çıkmasıydı.

Üstüne bir de gazetelerin dedikodu köşelerini, Hakan ile ayrılacaklarına ve Ali ile gizli gizli görüşmeye başladıklarına dair haberler süslemeye başlayınca olaylar büsbütün kontrolden çıkmıştı.
Şimdi ailesinin evinin salonunda, pencere kenarına oturmuş dışarıda usul usul yağan yağmuru izleyip çayını yudumlamaya niyetlenirken kendini anlamsız bir tartışmanın ortasında bulmuştu.
'Neden bu kadar acele etmek zorunda olduğumu anlamıyorum' dedi sabrı taşmış bir şekilde.
Annesi sıkıntıyla yerinden kalkıp salonda dolanmaya başladı. 'Acele mi? Acele mi? Adam seni yıllardır bekliyor! Üstüne üstlük evlendin yine de umudu kesmedi beklemeye devam etti! Daha ne istiyorsun ki? Bırak o suratsız kocan ne düşünürse düşünsün. Bundan sonra kendi iyiliğini düşünmelisin. Sence de öyle değil mi Esra?'
Perim öyle bir hışımla dönüp ona bakmıştı ki, Esra gözlerini kaçırmak zorunda kalmıştı. 'Eee Esin Teyze ben de size katılıyorum ama boşanma sonuçlanmadan ortalıkta görünmesi hoş olmaz. En azından çıkarlarımıza ters düşer'
Perim öfkeyle yerinden kalkıp ikisine de çatılmış kaşlarla baktı. 'Çıkarlarımız mı? Çıkarlarımız mı? Size n'oluyor anlamıyorum ki? Neden bu mesele herkesin ortak sorunu haline geldi bir anda? Ben Hakan'dan başka bir erkeğe geçiş yapmak istemiyorum! Kafamı dinlemek istiyorum! Ayrıca anne senin sabırla beni beklediğini iddia ettiğin Ali'nin gömlek değiştirir gibi sevgili değiştirdiği düşünülürse pek de sabretmiş sayılmaz değil mi? Adamı her gün başka bir kadınla görüyoruz. Allah aşkına bana koca olarak uygun gördüğün kişi bu mu?' dedi ortada duran sehpanın üzerindeki gazeteyi alıp eliyle işaret ederek. 'Tam bir zampara!'
Annesi istifini bozmadı hatta başını daha da dikleştirerek itiraza hazırlandı. 'Bu onun sağlıklı bir erkek olduğunu gösterir. Ne yani seni beklerken rahip hayatı mı yaşasaydı? Hem bak kendin diyorsun hiçbir kadın da kalıcı değil. Her gün başkasıyla beraber çünkü asıl istediği sensin. Aklı fikri sende'
Perim derin bir nefes alıp verdi. Gözlerini kapatıp sakin olmaya çabalayarak konuştu. 'Anne inanılmazsın! Boşanmam sonuçlanmadan kimse ile görüşmeyeceğim. Lütfen bu konuda baskı yapma. Hatta boşanmam bitince de uzunca bir süre kimseyle görüşmeyeceğim'
'Bence de riske atmaya değmez. Hele bir evi alalım ondan sonrasında…' diye Esra araya girmişti ki Perim'in ona attığı öldürücü bakış ile susmak zorunda kaldı.
Annesi harika bir fikir bulduğunu gösterircesine ellerini çırptı 'İyi ya işte ben de bu yüzden onu akşam yemeğe davet ettim. Dışarıda kimseye yakalanmayın diye'
Perim dehşetle gözlerini açıp birkaç kez yutkunduktan sonra boğuk bir sesle sordu 'Ne yaptım dedin sen?'

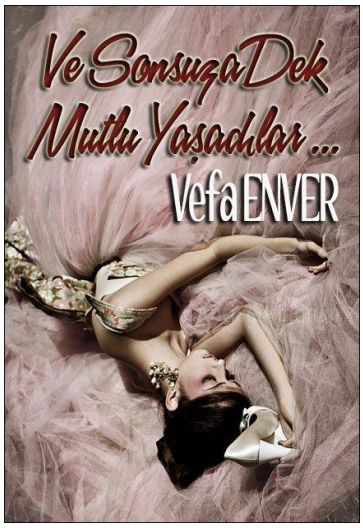
‘Ne yaptım dedin sen?’ diye haykırdı Hakan telefonda konuştuğu annesine. ‘Ne demek Hasibe ile ailesini yemeğe çağırdık?’
Zavallı kadıncağız da en az Hakan kadar hoşnutsuzdu bu durumdan. Oğlu ile kocası arasında kalmıştı.‘Yavrum baban çağırdı yoksa ben bilmiyor muyum senin Perim’e ne kadar aşık olduğunu ve Hasibe ile aynı ortama sokmak istemeyeceğini…’
Hakan yüzünü buruşturarak tekrarladı ‘Ne kadar aşık olduğumu mu?’ İşin aslı Hakan o gece arkadaşları ile eğlenmeyi planlıyordu. Dışarı çıkıp felekten bir gece geçiremiyorsam felekten geceyi eve getiririm diye düşünmüştü. Daha doğrusu Yavuz düşünmüştü. Esra ile muhabbeti iyice ilerleten arkadaşı ondan bilgi sızdırmış ve Perim’in hafta sonunu ailesinin yanında geçireceğini öğrenmişti. Yavuz’un baştan çıkaramayacağı kadın olmasa da, hala Esra’yı nasıl yola getirdiğini anlayamamıştı Hakan.
‘Oğlum o firijiti nasıl tavladın anlatsana’ diye ısrar ettiğinde Yavuz pis pis sırıtmakla yetiniyor ve ‘Meslek sırlarımı paylaşmıyorum biliyorsun’ demekten öte gitmiyordu.Hakan tekrar şansını deneyerek üstüne gidiyordu ‘Yavuz senin işin değil bu hobin oğlum. Ben sana nasıl mobilya ithal ediyorsun mu diyorum? Ya da nasıl satıyorsun? Kadını nasıl ikna ettin diye soruyorum’
‘Hiç kusura bakma abi. Yakında boşanıp sahalara döndüğün zaman rakibim olacaksın. Benden sana tüyo müyo yok’
‘Aman sen de tüyo istedik sanki! Çok da umurumdaydı sanki Esra’yı tavlamanın yolları. 1000 tane kalbim olsa birini ona vermem’
Yavuz sesli bir kahkaha patlattı ‘O laf öyle değildi sanırım’
‘Biliyorum ama içimde izleniyormuşum gibi bir his var. Sanki bir grup kadın sürekli bizi takip ediyor’
Yavuz gülerken bir yandan da başını ters ters sallıyordu ‘Sen iyice paranoyak olmuşsun be Hakan. Kim izleyecek dinleyecek bizi’
‘Hepsi! Bak diyorum attığımız adım olay oluyor’
‘Oğlum şuraya yazıyorum en kısa sürede boşanmazsan iyice paranoyak olup çıkacaksın’ derken yan masadaki genç kadınla göz göze gelmiş ve ona çapkınca gülümsemişti. Hakan onun bakışlarını takip edip de kadını fark edince kaşlarını çattı.‘Diyorum işte sürekli izleniyoruz’
Arkadaşı sırıttı ‘Benim için alışılmış bir durum ama sen uzak kaldın bu olaylardan körelmişsin’

‘Geleceksin değil mi?’ diye ikinci kez tekrarladı annesi düşüncelerini bölerek.
Hakan annesinin sorusuna net biçimde cevap verdi ‘Anne gelemem ben’
Kadıncağız telaşla ekleme ihtiyacı duydu ‘Perim’le geleceksiniz nasılsa…Hasibe’nin geleceği bile şüpheli yavrum. Hem merak etme ben elimden geldiğince ortamı idare ederim. Ama gelmezsen baban çok kırılır. Nurettin Bey ile ortaklık işe girecekler’

Annesinin bu son sözleri ilgisini çekmişti. ‘Ne ortaklığıymış bu? Benim neden haberim yok?’
‘Ben nerden bileyim oğlum. Belki de bu gece bunu açıklayacaklar. Senin de bulunman icap eder’
Hakan sıkıntıyla gözlerini ovuşturdu. Annesine Perim ile ayrılacaklarını söylememişti henüz. Mümkün olduğunca oldu bittiye getirmek istiyordu. Naime Hanım gelinini öyle çok seviyordu ki, bu boşanmadan haberdar olursa hemen arabuluculuk görevi üstlenerek yeni evli çiftin yuvasını kurtarmak için elinden geleni ardına koymayacaktı.Bu da her şeyi iki kat dayanılmaz kılacaktı. Şimdi bu yemeğe katılmamak için iki önemli neden vardı. Biri Perim’in gelmeyişini açıklayamayacağı diğeri ise Hasibe’nin bön bön bakışları idi.
Öte yandan babasının bir anlaşma açıklama ihtimali de kafasını karıştırmıştı. Perim ile evlendiğinden beri babası ile arasına mesafe girmişi. Şimdi kendinden habersiz bir ortaklığa girişiyorsa bu bardağı taşıran son damla olacaktı.
Babasına Perim ile boşanacaklarını açıkladığı an, kara listeden şeref listesine hızlı bir yükseliş yaşayacaktı şüphesiz. Ama bunu öğrendiği saniye babasının kendini damızlık öküz gibi kullanma girişiminde bulunacağından emindi. Hasibe’yi burnunun dibine sokup evlenme baskısı yapacaktı. Ardından da boy boy torun beklentisi başlardı.
Tabii bu arada annesi de boşanmaması için türlü türlü numaralar çevirirdi. Hayatı eninde sonunda kabusa dönecek ise, ne kadar geç olursa o kadar iyiydi. Kısacası bu boşanmanın gizli kalması şarttı.
‘Anne gelmeyi çok istiyorum çünkü babamın benden habersiz ne planlar yaptığını merak ediyorum. Ama bu gece misafirlerimiz gelecekti. Ben yemeğe katılıp dönsem, Perim de evde kalıp, ben gelene kadar onları ağırlasa çok daha iyi olur’
Kadıncağızın yaşadığı hayal kırıklığı sesine yansımıştı ‘Yaaa Perim gelmeyecek mi? Oysa ne zamandır göremiyorduk, özlemiştik gelinimizi’
Hakan kısa bir kahkaha attı ‘Kendi adına konuş. Gelini ansızın ortadan kaybolsa babamın umurunda olmaz. Hatta sevincinden halay çeker’ Dört ay sonra olacağı gibi diye geçirdi içinden.
‘O nasıl laf oğlum? Babanın kafasındaki gibi değil Perim biliyorum ama yine de gelininin kötülüğünü isteyecek türde bir adam mı baban? Namazından niyazında iyi niyetli, kimseye zararı olmayan biri’
‘Tabii melek gibi adamdır kendisi’ diye karşılık verdi Hakan dalga geçerek.
Annesi gerilmiş, bu durum sesine yansımıştı. Soğuk bir şekilde ‘Hakan Bey kendinize gelin derim ben. O bahsettiğiniz adam çocuklarının iyiliğinden başka bir şey istemeyen fedakar bir babadır. Herkes gibi zaafları ve yanlışları olabilir ama yine de dil uzatmana izin vermem bilesin. Yemek saat 8’de. Sakın geç kalma’ dedikten sonra daha fazla söze gerek olmadığını gösterircesine telefonu kapattı.

‘Size inanamıyorum’ diye sitem ediyordu Perim eşyalarını çantasına yerleştirirken. ‘Arkamdan iş çevirdiğinize. Hele sen Esra bir de arkadaş olacaksın!’
Esin Hanım kızının kolunu tutup sakinleştirmek istediyse de Perim aniden geri kaçmış, ondan uzaklaşmıştı.Esra Perim’in annesine başıyla işaret edip dışarı göndermişti. Perim’in eşyalarını çantasına tıkıştırmasını bir süre sessizce izledikten sonra kalkıp camın yanına gitti ve dışarıya bakarak olağan konulardan bahsetmeye başladı.‘Yağmur hızını kesti. Ne kadar çok yağdı bu sene değil mi? Yazın su sıkıntısı çekeceğimizi sanmam’
Perim’den yanıt gelmediğini görünce devam etti. ‘Yaz tatili için kafanda bir fikir var mı? Düşünüyordum da beraberce İbiza’ya falan gidebiliriz programımızı ayarlayıp. Geceleri çok renkli geçiyormuş. Ne dersin?’
Perim aniden durup sıkıldığını açıkça gösteren bir şekilde nefes alıp verdi. Kollarını göğsünde birleştirip lafını esirgemeden konuşmaya başladı. ‘Esra kulağını göstermek için vücudunun etrafında tur atmana gerek yok. Yaptıklarından dolayı özür dilemeye falan çalışmıyorsan hiç nefesini yorma. Çünkü akşamki yemeğe katılmaya ikna edemeyeceksin beni. Gerçi konuyu yağmurdan, İbiza’ya getirdikten sonra nasıl Ali’ye çevireceksin merak etmiyor değilim ama şu anda senin saçmalamanı dinleyemeyeceğim.’
Esra duyduklarından sonra rol yapmayı bırakıp, pencerenin yanından ayrıldı ve arkadaşının yanına geldi. ‘İyi gerçekleri mi duymak istiyorsun? Tamam zaten İbiza’dan lafı nasıl Ali’ye getireceğimi de kestiremiyordum açıkçası. İyi oldu böyle direk konuşmamız. Sen burada durmuş o öküz kocanı zor duruma düşürmemeyi planlarken o ne yapıyor biliyor musun?’
Perim şaşırmıştı. Hakan hakkında bir şey duymayı beklemiyordu.
‘Bilmiyorsun tabii nerden bileceksin. Bilsen en başından evlenmezdin. Ah benim saf arkadaşım. Sen hala hayal dünyasında yaşa’
‘Esra gerçekten her geçen an antipatimi kazanıyorsun. Lütfen lafı uzatma çünkü çoktan taşmış olan sabrım her an ortalığı yıkabilir. Ne yaptı yine Hakan?’
‘Parti. Bu gece evinizde bir parti var’
Perim bıkkın biçimde gözlerini devirirken Esra işaret parmağını kaldırarak ekledi.‘Aa aaa hayır bu sefer poker partisi değil güzelim. Bu sefer kadınlarında olacağı bir çiftleşme partisi. Muhtemelen senin yatağında son bulacak bir parti’
Perim’in gözleri de ağzı gibi dehşetle aralanmıştı. Ne diyeceğini

bilemeden bir süre öylece durduktan sonra sonunda yine Esra'ya patlamıştı.'Ve sen benden bunu daha ne kadar gizlemeyi düşünüyordun? Ayrıca bunu kimden öğrendin sen?'
'Bana bağırma! Ben sadece senin duygusal açıdan en az zararla bu işten kurtulmanı sağlamaya çalışıyorum!' Artık Esra da bağırmaya başlamıştı. 'Ayrıca Yavuz ile görüşüyorum. O beyni az gelişmiş, ilkel varlığa sırf senin hatırın için katlanıyorum. Ne kadar cahil, dünyadan habersiz ve yüzeysel bir insan olduğunu bilsen bana acırdın. Evet bana acırdın ve senin için nelere katlandığımı görüp beni daha fazla takdir ederdin!'
'Yavuzla ilişkin mi var?' diye sordu Perim hayretle.
Esra alay edercesine güldü 'Ah evet Hakan'dan kurtulmaya çalışırken ondan iki model eski Yavuz'u hayatımıza sokuyorum. Saçmalama kızım ne ilişkisi be! O hayvan olacak kocanın numaralarını ortaya çıkarmak için kullanıyorum. Şimdi adam gibi şu yemeğe katıl da kendin için iyi bir şey yapmış ol!'
Perim kolları göğsünde kavuşturulmuş halde, öfkenin ritmiyle ayağını bir süre sessizce sallayıp durduktan sonra kararını açıkladı.'Önce yemeğe katılacağım sonra da evimdeki partiye katılacağım.'
Esra duyduklarını hazmetmeye çalışırken Perim eklemeyi ihmal etmedi 'Seninle ve Ali ile tabii ki…'

Olaylı geçen cumartesi gecesinin ardından Pazar günü Perim ile Hakan evde adeta köşe kapmaca oynamışlardı. İkisinin de gidecek pek fazla yeri olmaması bu durumu iyice zorlaştırıyordu. Perim tekrar ailesinin evine dönemezdi çünkü bir gün önce annesine tavır takınarak apar topar ayrılmıştı. Şimdi geri dönerse annesine daha fazla konuşma şansı vermiş olacaktı ki, şu anda en son ihtiyacı olan buydu.

Hakan ailesine evliliğinde sorunları olduğundan bahsetmediği için böyle bir olanak söz konusu bile değildi onun için. Arkadaşlarına gidebilirdi ama ne yazık ki çoğu dün geceki partide fazlaca içmiş oldukları için güne hala başlamamışlardı.
Gergin geçen Pazar'ın ardından ikisi de Pazartesi'yi büyük bir coşku ile karşılamıştı. Fakat şimdi psikologunun odasında oturmuş ne anlatacağını düşünürken Perim aynı coşkuyu hissetmiyordu. Bu durum Mete Bey'in dikkatinden kaçmamıştı.
'Bugün her zamankinden daha durgunsun. Canını sıkan bir şey mi var?' diye sordu Perim'e.
Perim elinde kıvırmakta olduğu kağıt mendilden başını kaldırıp ona şaşkın gözlerle baktı. 'Yo? Neden böyle dediniz? Bir şey var gibi mi?'
Mete Bey hafifçe güldü 'Sen bana anlatacaksın. Bir şey mi var seni sıkan?'
Perim kararsızca ona bir süre baktı. Endişeli bir hali vardı. Alt dudağını ısırıp duruyordu.
'Mete Bey bu hafta sonu olaylar iyide kontrolden çıktı. Ben bu boşanma sürecini nasıl idare edeceğim hakkında tamamıyla bilgisiz olduğumu anladım. Öyle saçma hareketler yaptım ki…Yani bakın bunun bir savaşa dönüşmesini istemediğimi söyleyip duruyordum ya…İşte ben bu konuda kendime bile yalan söylüyormuşum. Resmen hafta sonu kılıç kuşanıp saldırıya geçtim ve…'
Adam ona cesaret vermek için başını sallayıp tekrarladı 've?'
'Ve sonuç hiç de iyi olmadı' diye utanarak itiraf etti.
'Peki böyle hissetmene neden olan ne anlatır mısın?'
Perim elini yüzüne kapatıp gözlerini ovuşturduktan sonra o geceye dönüp anlatmaya başladı.

'Şaka yapıyor olmalısın!' diye haykırmıştı Esra onun fikrini duyduğunda.
Perim aynanın karşısında oturmuş yanağına allık sürerken gayet rahat bir şekilde karşılık verdi. 'Nedenmiş o? Sen değil miydin ona gününü göstermeye meraklı olan? '
'Ama Perim adamın evine başka erkek getirmek…Özellikle de bu erkeğin hala peşinde olduğunu cümle alem biliyorken…Bu aptallıktan da öte intihar demek. Her şekilde kan çıkar bu işten bu gece'
Perim'in omzu umursamaz bir şekilde yukarı kalkıp indi. 'İyi ya kısa yoldan ev bize kalır. Hani senin ve annemin hep istediği gibi…'
Arkadaşının bu denli rahat davranması hiç normal değildi. O duygularıyla hareket eden, çabucak yumuşayan ve gerginlikten nefret eden bir karaktere sahipti. Şimdiyse soğukkanlı bir katil gibi hareket ediyordu.
Yerinden kalkıp arkadaşının yanına gitti ve onu omuzlarından tutup kendine çevirdi. Bir şeyler arıyormuşçasına gözlerinin içine bakıp durdu.
Perim de kaşlarını kaldırıp ona soran gözlerle baktı.
'Sen bir şeyler mi aldın?' diye sordu Esra şüpheyle.
Perim kaşlarını çattı 'Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok ama

beni bırakmazsan Ali geldiğinde hazır olamayacağım'
Esra alayla karışık güldü 'Sanki çok umurundaydı'
'Öyle deme umurumda. Onunla bir ilişki yaşayabilirim her an'
'Ve ne zaman bu karara vardın? Ali'nin zampara olduğunu annenin suratına haykırmandan sonra bizim alışverişe çıkmamızdan hemen önce o kısacık zaman diliminde bir işaret mi geldi? Onun aslında zampara olmadığına dair'
Perim yaptığı işe tekrar dönerken omuz silkti 'Madem bana bu kadar aşık, bu kadar ısrarla peşimde neden ona bir şans vermeyeyim ki?'
Esra gözlerini kısıp düşünüyormuş gibi yaptı 'Eee çünkü uslanmaz bir çapkın olduğu için?'
'Biliyor musun seni hiç anlamıyorum. Karmaşık mesajlar veriyorsun. Bir an Ali benim için uygun sonra aniden arlanmaz zampara oluveriyor. Artık karar versen diyorum'
Esra iç çekerek makyaj masasının yan tarafındaki koltuğa oturdu
'Biliyorum biliyorum. Ben sadece senin tekrar incinmeni istemiyorum. Ali ailenin tanıyıp sevdiği biri. Bir yandan kalbim evet o olmalı diyor. Diğer yandan mantığım hayır o adam huyundan vazgeçmez seni üzer diyor. Bu duruma sen ne diyorsun?'
Perim ona bakıp sırıttı 'Ben kalbinin de mantığının da benimle fazla meşgul olduğunu düşünüyorum. Sen Yavuz'dan haber ver asıl'
'Aman o meymenetsizin nesinden bahsedeyim ki? Aklınca beni kullanıyor salak! Senden haber alacak ya. Sanki ben de bunu anlamayacak kadar safım. Ona seninle ilgili iki zararsız bilgi sızdırınca ağzının makaraları gevşiyor başlıyor arkadaşının planlarını anlatmaya.'
Perim onu uzun uzun süzdü 'Ve sen bu Yavuz'dan hoşlanmıyorsun öyle mi?'
Esra tek kaşını kaldırıp aynı şekilde süzen bakışlarla karşılık verdi. 'Az önce şüphelenmiştim ama şimdi kesinlikle eminim. Sen bir şeyler almışsın çünkü iyice saçmalamaya başladın'
Perim sesli bir kahkaha attı 'İyi sen öyle diyorsan…'
'Öyle diyorum ve bu konuyu bir daha duymak istemiyorum'
Kapının çalınması ile konuşmaları bölünmüştü. İkisi de başlarını o tarafa çevirince gelenin Esin Hanım olduğunu fark ettiler.
'Kızlar misafirimiz geldi. Birazdan yemeğe oturacağız geliyor musunuz?'
'Birazdan' diye kısaca karşılık vererek annesini gönderdikten sonra Perim ayağa kalkıp kendi çevresinde döndü.
'Nasıl görünüyorum?'
Esra imalı bir biçimde gülümsedi 'Sanki bilmiyorsun!'
'Duymak istiyorum'
'Şeytan kadar baştan çıkarıcısın. Muhtemelen şu görüntün sayesinde bu gece iki erkekten birinin ölümü ya da en azından yaralanması ile sonuçlanacak bir kavgaya neden olacaksın. Hey ama kimin umurunda? Öldürücü cazibe dediğin de böyle olmalı değil mi? Yani öldürücü'

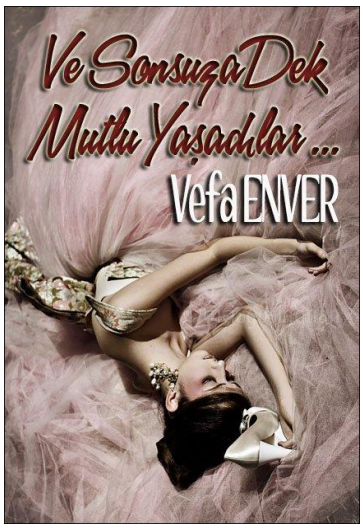
Perim yüzünü buruşturup arkadaşının konuşmasını taklit ettikten sonra saçlarını havayla geriye attı. ‘Arada sırada biraz eğlenmenin ne sakıncası var ki?’ dediğinde Esra’nın sakıncaları saymaya hazırlandığını fark ederek çabucak ekledi.
‘Nefesini yorma. Öylesine sorulmuş bir soruydu. Cevap beklemiyorum’
Parfüm şişesini havaya tutup tüm vücuduna bolca sıkarken Esra kollarını kavuşturup onu izlemeye koyuldu.
Dar, straplez siyah elbisesi ile gerçekten baştan çıkarıcı görünüyordu. İncecik bedenini sıkı sıkı saran elbise dizinin yaklaşık dört parmak üzerinde bitiyordu.
İçinde bu gece şahlanmaya hazır asi ruh ile dalga geçercesine romantik dalgalar halinde dökülüyordu saçları omuzlarından aşağıya, sırtının ortalarına…
Uzun sallantılı küpeleri ve kolundaki pırlantalı bileklik dışında bir şey takmamıştı. Alyansı da dahil…Bu iyi değildi…Hem de hiç iyi değildi. Hakan’ı onca konuk arasında küçük düşürecek bir plandı. Ama öte yandan Hakan da karısının arkasından onca konuk eve davet ederken ne düşünüyordu ki?

Yemek oldukça neşeli geçmişti. Zaten Ali ile aksi mümkün değildi. Herkesi kolayca baştan çıkaracak bir cazibeye sahipti. Asıl merak konusu Perim’i nasıl baştan çıkaramadığı idi. Özellikle Esin Hanım’ın attığı neşeli kahkahalara bakarak onu bile etkilediği düşünülürse…
Babası keyifle purosunu tüttürürken bir yandan da Ali’nin anlattıklarını ilgiyle dinliyordu. Esra göz ucuyla arkadaşını süzüyor ve Ali’yi ne kadar umursadığını çözmeye çalışıyordu. Tuhaf bir durumdu…Perim gerçekten tüm dikkatini genç erkeğe vermiş onu ışıltılı gözlerle dinliyordu. Ali’nin ise keyfine diyecek yoktu. Ortamın yıldızı gibi parlaması bir yana Perim’in ona olan ilgisi resmen sarhoş ediciydi. Dekoltesine değinmeye bile gerek yoktu elbette.
Yemekten sonra koltukta yan yana oturmuş içkilerini yudumlarlarken Perim tüm tatlılığı ile sohbet ediyordu. Sonunda beklenen atılımı yapmıştı.
‘Bu gece harika bir parti var. Beraber gidelim mi?’
Ali bu teklif karşısında adeta erimişti. Demek Perim onunla beraber görülmekten çekinmiyordu artık. ‘Nasıl istersen güzelim’ dediğinde Perim gözlerinde zafer parıltıları ile arkasına yaslanıp keyifle şarabından bir yudum aldı.

‘Hakan Bey iki seferdir size verdiğim ödevi getirmiyorsunuz. Bunun nedeni yazacak bir şey bulamamanız mı yoksa önemsemeyip zaman ayırmamanız mı emin olamadım’ dedi psikolog yumuşak ses tonuna tezat bir

kararlılıkla.
‘Ece Hanım fırsatım olmadı. Biraz yoğun bir hafta sonuydu açıkçası. Ama bir sonraki sefere inşallah’ dedi Hakan zerre kadar rahatsız olmamış bir şekilde. Birkaç sefer daha böyle oyaladıktan sonra nasılsa işin ucunu bırakırdı kadın.
‘Nasıl bir yoğunluktan bahsediyorsunuz? Eşiniz ile alakalı bir durum mu?’
Hakan geriye yaslanıp bacak bacak üstüne attı. ‘Aslında olmaması gerekiyordu ama her nasılsa o yine kendini planlarıma dahil etti’
‘Biraz daha açık anlatır mısınız?’
‘Elbette’ derken bacağını indirip öne doğru eğildi. O an Ece Hanım onun gözlerinde bir farklılık fark etti. Göründüğü kadar sakin değildi bakışları.
‘Ben onu hayatımdan çıkarmak istedikçe gelip orta yerine kuruluyor ve her şeyi altüst ediyor. Ama sanırım bu hafta sonu dersini aldı. Aslında gücün kimde olduğunu anladı’
‘Güç?’
‘Evet güç. En baştan anlatayım isterseniz. Böylece o erkek müsveddesi arkadaşını evime sokmanın karşılığını nasıl ödettiğimi daha iyi anlayacaksınız.’
‘Anladığım kadarıyla her ne yaptıysanız sonuç sizi pek de tatmin etmemiş. Tedirgin gibisiniz’
Hakan bu sözler üzerine bacağını salladığını fark ederek durdu. ‘Tedirgin değilim. Sadece….bakın bir takım şeyler oldu ve açıkçası olaylar hesapladığım şekilde gitmedi. Düzeltilemeyecek şeyler değil ama yine de planlarımdan şaşmak istemem. Anlıyorsunuz değil mi?’
Kadın hayır anlamında başını iki yana sallayınca Hakan hafif uzamış sakalını eliyle sıvazlayıp tekrar konuşmaya başladı.
‘Az sonra daha iyi anlayacaksınız. Her şey biraz eğlenmeye karar vermemle başladı. Karım ailesinin evinde kalacaktı. Ben de düşündüm boşanma aşamasında madem dışarı çıkıp eğlenemiyorum bari eğlenceyi eve getireyim dedim. Birkaç arkadaşımı çağırdım. Onlar da birkaç arkadaşlarını çağırdılar. Bilirsiniz işte bir sürü insanın tanışıp kaynaştığı bir parti olacaktı. Sonra ansızın bir yemek planı çıktı. Dahil olmak mecburiyetinde kaldığım. Ben de düşündüm ki ailemin evindeki yemeğe katılıp sonra partiye dönebilirdim. Ne de olsa ev sahipliği yapacak Yavuz vardı.’
‘Peki yolunda gitmeyen bir şeyler mi oldu?’
‘Planım tıkır tıkır işliyordu. Ta ki eve dönüp de Perim’i partide o lavukla görene kadar!’

‘Lavuk?’
‘Ah evet siz onu Ali Alkım adıyla tanırsınız gazetelerden ben lavuk adıyla. Sonuçta ikisi de aynı kişi. Adamdaki cesarete bak karımla beraber benim partime katılmış’
‘Karınızla?’
‘Bakın düşündüğünüz gibi değil. Yakında boşanacak olsam da önemli olan şu anda benim soyadımı taşıyor olması. Buna göre davranmak zorunda! Boşanınca ne halt yerse yesin!’
‘Peki onları bir arada görünce siz ne yaptınız?’
‘Ne mi yaptım?’ diye tekrarladı sinirle ‘Ne mi yaptım? Sağduyusu olan her erkeğin yapacağını…’
‘Ve bu tam olarak nedir?’
‘Anlatacağım…’

‘Nerde kaldın abi ya? Milleti idare edeceğim diye beraber geldiğim hatunu ihmal ettim. Surat asıp duruyor zaten. Bu gece işime su kattıysan sonra ödetirim bilesin’
Hakan ceketini hızlıca çıkarıp vestiyere asarken bir yandan da söyleniyordu ‘Oğlum n’apim? Hasibe mıymıntısından ancak kaçabildim. Yalnız ne manyak şey o öyle ya…İyice kafayı yemiş. Babam da bizi birbirimize yapacak diye aklınca ne numaralar çevireceğini şaşırmış. Şimdi de bir ortaklık işine girmiş ki sorma. Resmen adama kaptırmış ipleri. Hayır anlamadığım hele bir boşandığım duyulsun zaten ailesine hiçbir şey vermese de Hasibe’yi bana kakalamak için üstüne para verir bunlar. Gerçi babam boşanacağımı da bilmiyor ya…’
Yavuz birden hatırlamış gibi eliyle alnına vurdu. ‘Doğru ya! Sana haber

vermeyi unuttum. Boşanma deyince aklıma geldi şimdi…'
'Nedir aklına gelen?' diye sordu Hakan merak ederek.
'Müstakbel karın da geldi partiye'
'Ne?!' dedikten sonra hışımla içeri gidecekken Yavuz kolundan tutup onu durdurdu.
'Daha bitirmedim'
Bunu duyan Hakan yavaşça ona doğru döndü. 'Dahası da mı var? Yoksa annesi ve babasını da mı getirmiş yanında?'
Yavuz başını iki yana salladı.
'Eee o zaman çantası firijit Esra ile gelmiştir. Çok da sıra dışı bir durum olmaz yani'
'O da var tabii diğerinin yanında' diye itiraf etti Yavuz.
'Diğeri?'
'Bak az sonra içeride göreceklerin ne kadar sinir bozucu olursa olsun çevrede insanlar olduğunu unutma.'
Hakan kolunu arkadaşının elinden çekip kurtardıktan sonra gergin bir ses tonuyla sordu 'Ne diyeceksen açık söyle. Daha şimdiden sırf bu nedenle, lafı dolandırdığın için sinirlendiğimi bilesin.'
'Perim yanında Ali'yi de getirmiş. Ama en azından üç kişi geldiler yani insanlar Esra ile Ali arasında…' derken Hakan onun lafını tamamlamasına fırsat vermeden içeri gitmişti bile. Çatılmış kaşlarla etrafta göz gezdirirken görünürde olmamaları nedense daha da fazla çıldırtmıştı. Arkasını hışımla döndüğünde Yavuz'a ve yanındaki iki oldukça genç ve göz alıcı kadına çarptı.
'Bak Hakan bunlar Aslı ve Seda' diye tanıştırırken Hakan yüzlerine bile bakmadan karşılık verdi.
'İyi iyi…Tanıştığımıza memnun oldum. Bir işim var halledip hemen geleceğim' derken etrafına bakınmaya devam ediyordu. Sonunda terasa açılan sürgülü kapının kenarına yaslanmış duran kadını fark ettiğinde Perim olduğunu anladı.
Onun bakışlarını takip eden Yavuz kızları bir bahane ile yanlarından gönderip arkadaşının koluna girdi.
'Hakan sakin ol tamam mı? Bak ayrılmanıza dört ay kala olay çıkarma. Kızları gördün. Ne kadar güzeller değil mi? Düşün ki bundan sonra her gün başka biriyle gününü gün edeceksin. Şimdi millete alay konusu olmaya gerek yok. Adamla konuşup göndeririz'
'Resmen çıplak gelmiş. Adama bak ağzının suları akıyor. Yoksa?!' Düşüncesiyle bile damarlarında akan kan hızlanmış, tüm vücudunu ateş basmıştı. Yoksa karısı onu boynuzluyor muydu? Belki de bu ilk çıkışları değildi? Demek kendini bu evden atıp baş başa keyif çatacaklardı.
Önüne çıkanı eliyle iterek o yöne doğru ilerlemeye çalışırken Yavuz da bir yandan ona yetişmeye bir yandan da onu sakinleştirmeye çalışıyordu.
'Hakan bence anlamadan dinlemeden saldırma.'
'Yok yok merak etme önce konuşacağım. Anlayacağım dinleyeceğim sonra

saldıracağım’
‘Bak ama şu anda dediğim tek kelimeyi dinlemiyorsun’
‘Sana öyle geliyor. Tam tersine algılarım şu an acayip açık. Her şeyi duyuyor, görüyor, hissediyorum’
Yavuz onun önüne geçip durdurdu. Elindeki viski bardağını uzattı. ‘Al önce bir şeyler iç sakinleşirsin. Konuşmak için acele etme’
Hakan arkadaşının uzattığı bardağı alıp içindeki içkiyi bir dikişte bitirdikten sonra geri uzattı. ‘İçkimi içtim, o arada düşündüm. Şimdi önümden çekil yoksa seni de ezip geçeceğim’
Yavuz son kez şansını denemek için bildiği tek yola başvurdu. Damarına basma…
‘Perim ona hala aşık olduğunu düşünüp dalga geçecek ama. Oysa ki sen her kadını elde edebilecek bir adamsın. Ben olsam koluma birini takıp onu çileden çıkarırdım. Ama sen bilirsin tabii. Perim’e hala aşıksan belki de boşanma konusunu tekrar gözden geçirmelisin…’
Hakan doğal bir refleks ile inkar etti ‘Tabii ki hayır! Ben sadece…’
‘Sen sadece mantıksızca hareket ediyorsun. İçgüdüsel. Tıpkı bir hayvanın kendi yaşam alanını koruması gibi…Ama Hakan’ derken yanına geçmiş elini omzuna atmıştı ‘akıllı bir erkek olarak daha karmaşık ve entelektüel yöntemlerle onu buradan uzaklaştırabilirsin. Ve hatta dişine patronun kim olduğunu gösterebilirsin’
Hakan gözlerini kısıp ileriye baktı ‘Patronu gösterebilirim’
‘Aynen! Sen bir erkeksin. İçindeki vahşi hayvanı zekan ile harmanlayıp yenilmez bir silaha dönüştürmelisin.’
‘Yenilmez bir silah’ diye tekrarladı Hakan.
‘O halde sana Aslı’yı çağırıyorum. Seni yakından tanımak için sabırsızlanıyordu. Belki terasa çıkıp sohbet edersiniz. O arada Ali’ye davetli olmadığını hatırlatır, partiyi terk etmesini söylersin’ dedikten sonra işaret parmağını kaldırıp ekledi ‘Kibarca!’
Hakan derin bir nefes alıp verdikten sonra kabul ettiğini gösterir şekilde başını salladı.

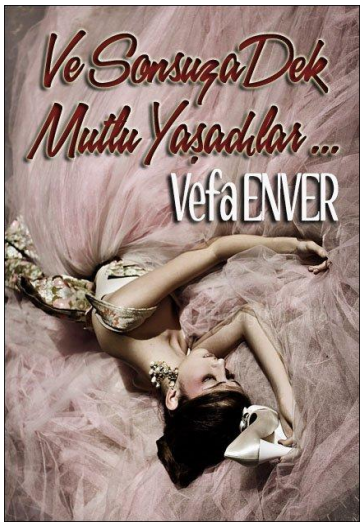
Sonrasında her şey tam da Yavuz’un söylediği gibi gerçekleşmişti. Birkaç kadeh içki ve Aslı’yı yakından tanımayla geçen yarım saat sonunda terasa çıktıklarında Perim de onu fark etmişti.
Hakan ve Aslı diğer ikisinin yanına geldiğinde olabilecek en tuhaf sohbet gerçekleşmişti.
‘Bak Aslı bu benim karım Perim. Bu da davet ettiğimi hatırlamadığım karıma tıbık gibi yapışmış olan lavuk Ali.’
Perim, Hakan’ın yanlarına bir kadın getirip tanıştırdığına inanamıyordu. Öfkeyle kasılmış çenesini hafifçe yukarı kaldırıp Hakan’a tepeden baktı.
‘Tanıştığımıza memnun oldum derdim ama o zaman yalan söylemiş olurum. Kocamın kabalığından da anlayacağınız gibi kendisi aile görgüsünden yoksun ve girdiği ortamların tadını kaçırmakta üstüne yoktur.

Onu daha iyi tanımadan önce iyi düşünün derim'
'Aa niye öyle diyorsun karıcığım ne de olsa benimle evlenmek için ölüp bitiyordun'
'Sana öyle gelmiş kocacığım. Ben sadece senin çaresizliğine acıdım biraz da…Kendimi seni sevdirdiğime inandırdım. Üstelik çevremde beni gerçek anlamda sevip mutlu edecek başka erkekler varken…' dedikten sonra göz ucuyla Ali'ye baktığında adamın yüzünü keyifli bir gülüş kaplamıştı.
Bunu duyan Hakan ateş saçan gözlerini Ali'ye çevirdiğinde onun böbürlenmesini fark ederek kontrolünü kaybetti.
Tam o sırada yanlarına gelen Esra elindeki içkiyi Perim'e uzatıp Hakan'ı selamladı. Hakan ise karşılık olarak elleri iki yanında yumruk halini almış halde Ali'ye bakıp 'Defol evimden!' dedi.
Perim kaşlarını çatarak itiraz etti. 'Burası benim de evim ve Ali benim misafirim.'
'Bence hep beraber gidelim artık. Başka bir parti daha var uğramamız gereken' diye Esra araya girmeye çalıştıysa da Hakan Perim'in koluna yapıştı.
'Siz gidin o hiçbir yere gitmiyor'
O ana kadar sakinliği koruyan Ali, Hakan'ın Perim'e güç kullandığını fark edince müdahale etti. 'Hakan lüzumsuz bir şov sergiliyorsun. Biliyorsun ki bu evlilik çoktan bitti.'
Tam o sırada Aslı merakla sordu 'Boşanıyor musunuz?' Kimse onu ve sorusunu dikkate almamıştı.'
Ali devam etti 'Sizinki formalite beraberliği. Perim'e de dedim zaten. Ver evi kurtul. Dört ay daha beklemesine gerek yok. Ben ona bu evden çok daha güzelini hediye ederim'
Ali Hakan gibi erkekleri tanımıyordu. Hakan Türk örf ve adetlerine göre yetişmiş klasik kafa yapısına sahip bir erkekti. Onun modern görünüşüne ve arkadaş çevresine bakan onun hakkında farklı düşüncelere kapılabilirdi. Tıpkı Ali gibi…Zaten Hakan'ın yumruğu yüzünün ortasına inmeden önce söylediği son sözler bunlar olmuştu.
Perim korku ve endişe ile çığlık attı. Sonra eğilip yere savrulan Ali'nin iyi olup olmadığını kontrol edecekti ki, kocası bileğinden tuttuğu gibi onu doğrulmaya zorladı ve sonra çekiştirerek içeri sürüklemeye başladı.
Yavuz'un yanından geçerken hiç durmadan arkadaşına ültimatom verdi.
'O adamı evimden dışarı çıkar ve bunun partimi bozmasına izin verme.'

Odaya girdiklerinde kapıyı kapatıp kilitledikten sonra arkasını döndüğünde gözlerindeki bakış ürkütücüydü.
Perim korkuyla bir adım geri attı. 'Sakın bana dokunayım deme! Eğer şiddet uygularsan sürüm sürüm süründürürüm bilesin! Hapse girmen için bir ömür boyu uğraşmam gerekse de pes etmem! Sakın bana dokunma!'

Hakan onu ve tehditlerini duymamış gibi konuşmaya başladı. ‘Delirmiş olmalısın. O adamı evime getirmek için delirmiş olmalısın!’
‘Evimize…Burası benim de evim ve büyük olasılıkla boşanmadan sonra da öyle kalacak’
Hakan onun üstüne doğru ilerledikçe Perim geri kaçıyordu.
‘Ben bu haldeyken bu sözleri söyleyebildiğine göre sen ya sarhoşsun ya da cidden kafayı yemişsin Perim’
Kocasının onu sindirmesine izin vermeyecekti. Başını dikleştirip meydan okudu ‘Senden korkmuyorum. İçerde bir yığın insan var. Bana hiçbir şey yapamazsın. Anında hapse gidersin’
Perim gidebileceği son noktaya varıp makyaj masasına dayandığında Hakan onun birkaç adım önünde duruyordu.
‘Sen beni hiç tanımamışsın! Boynuzlanıyor denmesindense hapse girerim daha iyi. Ne olacak nasılsa bir yolunu bulur çıkarım. Biliyorsun namus cinayetleri çok da rastlanmayan bir şey değil ülkemizde’
Hakan elini uzatıp onun narin boynuna uzanırken Perim’in gözleri dehşetle açılmıştı. Boğazında bir şey düğümlendiğini hissetti. Yutkunmakta güçlük çekiyordu. Korkudan ağzı kurmuş, nefes alış verişi hızlanmıştı.
Hakan kısacık bir an karısını baştan aşağı süzdükten sonra ‘Ne kadar süredir Ali ile görüşüyorsunuz?’ diye sordu.
‘B-ben…b-biz’
‘S-sen n-ne Perim? Söyle hadi!’ dedi sesini yükselterek.
‘Biz görüşmüyoruz. Bu gece ilk kez…O…onu da ben ayarlamadım annem ayarlamış’ dedi safça.
Hakan’ın yüzünde alaylı bir gülüş belirdi ‘Annen ve planları…Hiç bitmiyor değil mi?’. Artık Perim’e o kadar yakındı ki, viski kokan ılık nefesi konuşurken karısının yüzünü yalıyordu adeta.
Genç kadının nefes alış verişleri daha da hızlanmıştı ama bu sefer korkudan değil heyecandan. O an hatırlamaya çalıştı. En son ne zaman seviştiklerini. Ama tarihi bir türlü belirleyemiyordu hafızası. Hakan da aynı şeyi düşünmüş olmalıydı ki ‘Çok uzun zaman oldu’ diye fısıldadı karısının kulağına.
Daha sonrasının nasıl geliştiğini bilmiyorlardı. Tek bildikleri o an bunu ölesiye istedikleriydi. Hakan elleri ile Perim’in yüzünü kavrayıp kendine çektiğinde, karısı hiç itiraz etmedi. Dudakları büyük bir açlıkla buluştuğunda ise dışarıdan kapıyı ısrarla çalan Esra ve Yavuz umurlarında bile değildi.
‘Fazla zamanımız yok’ dedi Hakan karısının elbisesinin fermuarına hiç

tereddütsüz açtığında.
‘O zaman acele et’ diye karşılık verdi Perim onun gömleğinin düğmelerini sabırsızlıkla çözerken.
‘Kapıyı hemen açmazsanız kırıp içeri gireceğiz! Hakan bir saçmalık yapma sakın…’ diye sesleniyordu Yavuz.
Esra da arkadaşına destek çıkmak için karşı atağa geçmişti ‘Eğer Perim’in saçının teline zarar verirsen…’
Perim kollarını Hakan’ın boynuna dolayıp, onun ateşli öpücüklerine kendini bırakırken nefes nefese kalmış bir biçimde konuşmaya çabaladı.
‘Ses versek iyi olacak. Yoksa beni öldürdüğünü düşünecekler’
Hakan karısının göğsüne gömdüğü başını kaldırıp boğuk bir sesle cevap verdi ‘Her şey yolunda’
Bunun üzerine Yavuz dışarıda ‘sana demiştim’ derken Esra ikna olmadığını belli edercesine sesini yükseltti ‘Perim’in sesini duymadan inanmam. Perim iyi misin?’
Hakan’ın öpücükleri aşağılara kayarken, Perim başını geriye atıp kendini anın büyüsüne kaptırmıştı. Arkadaşının ısrarlı seslenişlerine kesik kesik karşılık verdi.
‘Merak etme…İyiyim…’ dedikten sonra kendi kendine mırıldandı ‘Hem de gayet iyi’
Hakan onu kaldırıp makyaj masasına oturttuğunda devrilen parfüm şişelerinin sesi yüzünden tam gitmek üzere olan Esra durup tekrar sordu.
‘Emin misin?’
Perim nerdeyse bağırırcasına heyecanla karşılık verdi ‘Evet!’
Yaklaşık on dakika sonra kalp atışları ile beraber mantıkları da normale döndüğünde ne yaptıklarının bilincine varmışlardı.
Perim daha önceden hiç bu şekilde sevişmediklerini düşünerek, aslında birbirlerini ne kadar az tanıdıklarını fark etti. Belki de bazı konularda aceleci mi davranıyorlardı?
‘Ben…bu durum…yani sanırım bir anda kendimizi kaptırdık ama…’ diye Hakan açıklamaya çalıştığında, içindeki şüphenin filizlenmeye çalışan zayıf bir umuttan başka bir şey olmadığını idrak etmişti.
‘Her şey yarım saat önceki ile aynı Hakan merak etme. Hala ikimiz de birbirimizden nefret ediyoruz. Sadece anın büyüsüne kapıldık’

Hakan odadan çıktıktan sonra Perim üstüne başına çeki düzen verme bahanesiyle bir süre daha oyalanmıştı. Hakan'ın gelişini fark eden Esra olan biteni anlamak için arkadaşının yanına gittiğinde onu yatağın bir ucunda sessizce otururken görünce endişelenmişti.
Aklına ilk gelen Hakan'ın onu tehdit ettiği ya da psikolojik tacizde bulunduğuydu.
'Sana elini sürdü mü?' derken Perim'in orasını burasını inceliyor, darp izi arıyordu.
'Eğer bir yerinde bir iz bıraktıysa hemen tutanak tutturalım'
Perim arkadaşının elinden kurtulmak için oturduğu yerden kalkarken sadece kalbimde ve ruhumda diye mırıldandı.
Esra da ayağa kalktı ve konuşmaya devam etti. 'Psikolojini bozdu değil mi? Bu da bir çeşit taciz. Sonuçta manevi anlamda kayıp yaşattı sana. Üstelik odadan çıkarken kendi gayet rahatlamış ve keyifli görünüyordu'
Perim elini sıkıntıyla saçlarında gezdirip, bir tutamı geriye attı. Esra'nın aslında neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama her nasılsa kelimeleri ile nokta vuruş yapıyor ve canını daha fazla yakıyordu.
'Lütfen Esra bu konuyu kapatabilir miyiz? Cidden şu anda daha fazla konuşmak istemiyorum.'
Esra isteksizce kabullendi 'İyi tamam bu gece kapatalım ama vücudunda bir darp izi varsa sıcağı sıcağına…'
Perim sabırsızca arkadaşının sözünü kesti 'Esra yeter! Hakan pek çok şey olabilir ama hayvan değil. Bana vuracak kadar kontrolünü kaybedeceğini sanmıyorum. Bu nedenle sözüme güvenebilirsin. Fiziksel anlamda bana baskı uygulamadı'
İkisi odadan çıkarlarken Perim'in tek düşünebildiği arkadaşının az önce söyledikleriydi. Hakan'ın ne denli rahat ve keyifli olduğu ile ilgili olan sözleri…
Nitekim onu ve Yavuz'u iki kızla oturmuş sohbet ederken gördüğünde

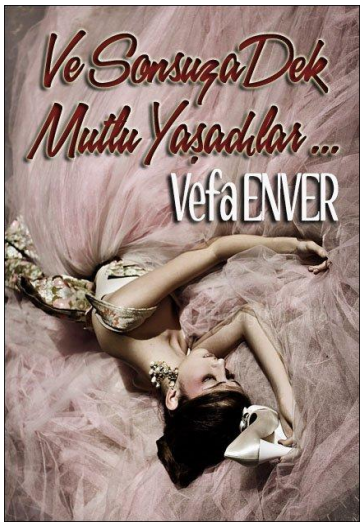
hissettiklerini tanımlamak için öfke yetersiz kalırdı. Az önce bu adamla mı sevişmişti yani? Hiçbir anlamı olmayan, sadece fiziksellikten ibaret, ilkel bir birleşme yaşanmıştı aralarında belli ki…Yarım saat sonra gidip başka kadın ile flört edebildiğine göre. Lafını geri alıyordu Hakan hayvanın tekiydi.Ve ne yazık ki bu hayvan ile yaşadıkları en iyi cinsel deneyim içinde duygu barındırmayandı. O an sadece ondan değil kendinden de tiksindi. Hakan'dan acilen uzaklaşmalıydı. Onun yanında ne tür bir insana dönüştüğüne kendi de şaşırıyordu. Her ne olursa olsun bu boşanma gerçekleşecekti. Tıpkı annesinin dediği gibi aşk ve hoşlanma farklı şeylerdi. Bir insana aşık olmak ille de ondan ve kişiliğinden hoşlanacağın anlamına gelmiyordu. Birbirine tahammül edemeyen iki insan arasında aşk bitince ilişki de bitiyordu belli ki…

'Tüm bu olanlardan sonra boşanma konusunda aceleci davranıyor olabileceğinizi düşünmüyor musunuz?' diye sordu Ece Hanım duyduğu şaşırtıcı gelişmelere rağmen sakinliğini koruyarak.
'Elbette hayır. Belki hedefe giden yoldan azıcık sapmış olabilirim ama her şey normale döndü merak etmeyin' dedi Hakan kendinden emin bir şekilde.
'Merak etmiyorum zaten' diye mırıldandı psikolog olabildiğince alçak sesle defterine not alırken. Daha sonra başını kaldırıp aynı soruyu farklı bir şekilde sordu.
'Hakan Bey karınızla hiç olmadığı kadar tutkulu bir beraberlik yaşamışsınız. Bu aranızdaki aşkın bitmediği konusunda sizi şüpheye düşürmüyor mu?'
Hakan hoşlanmadığı bir soru sorulduğunda her zaman yaptığı gibi bacak bacak üstüne atıp geriye yaslandı ve umursamaz rahat tavırlar sergilemeye koyuldu.
'Hayır'
'Neden?'
'Çünkü onu fiziksel olarak çekici bulmam, kişilik olarak itici bulduğum gerçeğini değiştirmiyor. Bakın Ece Hanım inanmıyor olabilirsiniz ama benim karımın en sevdiğim hali uykudaki hali. Ah elbette iki gece önce sevişirkenki halini de sevdiğimi inkar edemem. Her zamankinin aksine ölü gibi cansız yatmak yerine, yaşadığını belli eden bir takım işaretler verdi ki bu da erkek olarak beni motive etmedi desem yalan olur'
Psikologu onu bir süre sessizce izledikten sonra, ağzından yanlış sözler çıkmasını engellemek istercesine dudaklarını ısırdı.

‘Hakan Bey size verdiğim ödevi beklediğimi hatırlatmak isterim. Bana saydığınız onca negatif özellik içerisinde ne oldu da evlenmeye karar verdiniz inanın çok merak ediyorum’
Hakan oturduğu yerde doğrulup gülümsedi ‘Başarma hırsı. Ben onu istiyordum ama o an için imkansızdı. Ben de her konuda olduğu gibi bu konuda da imkansızı başarmak istedim’
‘Sizi dinledikçe ve yakından tanıdıkça belki de iki taraf için en uygun kararı aldığınızı düşünmeye başlıyorum’
Hakan keyifle sırıttı ‘Sonunda aynı çizgiye geliyor olmamız ne güzel. Şimdi tam anlamıyla işbirliğine başlayabiliriz artık.’
Ece Hanım seansın bittiğini göstermek istercesine ayağa kalkarken imalı biçimde mırıldandı ‘Çok heyecan verici doğrusu’

Perim Mete Bey’in uzattığı mendili alırken bir yandan da içini çekerek, anlatmaya devam ediyordu.
‘Yani ondan ayrılmak istemediğim için ağladığımı falan sanmayın lütfen. Ben sadece aptallığıma yanıyorum. Yani Ali’yi bu kadar kıskanmışken ve üstün durumdayken gittim ne yaptım?’ dedikten sonra elindeki mendile güçlüce sümkürüp, burnunu temizledi. Silmekten kızarmış burnunu birkaç kez çektikten sonra devam etti ‘Hayır Ali’yi kıskandırmak için kullanmıyorum. Bu adilik olurdu değil mi? Ali benimle gerçekten ilgileniyor…Üstelik bir yığın kadın peşinde koşarken tek düşündüğü benim. Ben olmazsam kimseyle evlenmezmiş. Ne hoş değil mi?
Gerçi Cumartesi gecesi olanlardan sonra hala benimle ilgilendiğine şüpheliyim. Her neyse düşündüm ki, onunla oraya gidersem belki…’ dedikten sonra durup derin bir nefes alıp verdi. Sonra isteksizce itiraf etti ‘Bakın ne düşündüm hiç bilmiyorum. Yani onu oraya götürmemiş olsaydım ne bir kavga olacaktı ne de sonrasında aramızda geçenler olacaktı. Şimdiyse etrafta gerine gerine dolaşan öküz kocamı görüp, yaptığım hatayı tekrar tekrar hatırlamak durumundayım.’
Uzunca bir süredir sessizliğini koruyan Mete Bey sonunda söze girdi ‘Neden gerindiğini düşünüyorsun?’
‘Mete Bey benim kendi iç çatışmalarım yüzünden, gerçekleri saptırdığımı düşündüğünüzü biliyorum’
Psikologu ona gülümsedi ‘Ben bir şey düşünmüyorum sadece soruyorum. Böyle düşünmene neden olacak bir şey söyledi mi ya da bir harekette bulundu mu onu merak ediyorum’

Perim mendil kutusuna uzanıp bir mendil daha aldıktan sonra onu elinde kıvırmaya başladı.
‘Size anlatmadığım bir ayrıntı var’ dedi bakışlarını elindeki mendilden ayırmadan.
Mete Bey cesaret vermek istercesine sordu ‘Evet? Nedir bu ayrıntı?’
Perim utandığını belli eden bir biçimde elini ensesine götürüp hafifçe kaşıdıktan sonra başını yana eğdi. ‘Ee şey o gece…Hani şey olduğu gece’ dedi başını sola doğru iki kez hareket ettirerek.
‘Eşinizle beraber olduğunuz gece mi?’ diyerek onu rahatlatmaya çalıştı psikologu.
‘Evet o gece. Ben biraz…eee…her zamankine oranla…ııı şeyyy’
‘Rahat ol lütfen burada konuştuğun her şeyin burada kalacağını biliyorsun.’
‘Mesele o değil. Bunu ben kendime bile itiraf etmekten utanıyorum’
‘Neyi?’
‘Ben o gece her zamankinden daha…çok…çok çok daha istekli davranmış olabilirim. Bu durum onun gereğinden fazla besili olan egosunu daha da şişirdi. Etrafta yarı çıplak gezinir oldu. Kümesteki horoz edasıyla dolanıp duruyor. Anlıyorsunuz di mi? Sürekli yüzünde o yamuk, çapkın gülüşle etrafımda olması beni çileden çıkarıyor! Sanki her fırsatta seni nasıl kolayca elde ettim diyor gibi! Ve ben elime bir bıçak alıp o gülüşünü suratından kazımak istiyorum! Çünkü bana yaptığı her şey evet her şey cumartesi gecesi yaptıklarının yanından önemini yitirdi. Bir yolunu bulup bana hissettirdiklerini ona hissettirmek, kalbini avucumun içine alıp ölesiye sıkmak istiyorum! Anlıyor musunuz Mete Bey? Hissettiklerimi ifade edebildim mi?’ derken bir elini açmış içindeki hayali kalbi sıkıyordu adeta.
Onun bu gözü dönmüş hali Mete Bey’in karşısına beklenmedik biçimde çıkmıştı.
Adamın yüzüne yansıyan hayreti fark eden Perim, sırtını dikleştirip, dağılmış saçlarını elleri ile düzelttikten sonra, bluzunu hafifçe çekiştirdi. Az önceki ruh halinden eser kalmamış biçimde tatlılıkla gülümsedi
‘Sanırım süremiz doldu.

‘N’apıyorsun sen?’ diye sordu Yavuz merakla Hakan’ın elindeki deftere tüm dikkatini verdiğini görünce. Cumartesi günü Perim ile aralarında gerçekleşen beklenmedik olayın ardından karısı bir süre Esra’da kalmaya karar vermişti. Pazartesi günü psikolog ile yaptıkları görüşmenin sonunda Ece Hanım, bir sonraki seansta mutlaka önceden vermiş olduğu ödevi tamamlayarak gelmesini söylemişti. Üstelik bunu söylerken öyle bir tavır takınmıştı ki, sanki getirmezse bundan sonra ona yardımcı olamayacakmış gibi. Sanki çok yardımcı oldu da diye alçak sesle söylendi Hakan o anı hatırlayınca. Şimdiye kadar ne başardıysa kendi yaratıcılığına borçluydu. Aslında Ece Hanım ile görüşmeyi çoktan bırakabilirdi ama tuhaf bir şekilde olan biteni ona anlatmak hoşuna gidiyordu. Ona anlatırken her şeyi baştan yaşıyor ve bir kez daha kendi ile gurur duyuyordu. Şu ana kadar Perim’e karşı ezici bir üstünlük kazandığı su götürmez bir gerçekti.
Bunu hak etmişti. Hem de fazlasıyla. Evliliklerinin başında beraber oldukları müddetçe dünyadaki her sorunun üstesinden gelebilirlermiş sanıyordu. Ama o zamanlar gözleri kör olmuştu elbette. Hakan gibi bir erkeğin kaldıramayacağı pek çok şeyi yapmaya başladığı ilk zamanlarda dahi, karısının bir süre sonra kendini daha yakından tanıyıp hareketlerine çeki düzen vereceğini düşünmüştü. Peki o ne yaptı? Abarttığını söyleyip durmaktan öte hiçbir şey! İşleri yüzünden katılamadığı İtalya gezisinde, Perim’in annesi ile yalnız gittiğini düşünürken havaalanında Ali’nin de içinde bulunduğu pek çok fotoğrafı dedikodu sayfalarının baş köşesinde görmeseydi hala da bunun anne kızın baş başa seyahati sanacaktı. Üstelik gazeteleri kendine gösteren de Hakan’ın kız kardeşi olmuştu! İşyerinde babasının odasında!
O gün karısını her şeye rağmen nasıl savunduğunu düşündü. Babasına ilk kez sesini yükseltmiş ve sert bir şekilde konuşmadan önce iki kez düşünmesini, söz konusu kişinin kendi karısı olduğunu söylemişti. Bu bile babasının Perim’e çeşitli sıfatlar takmasına engel olmamıştı. Sonunda

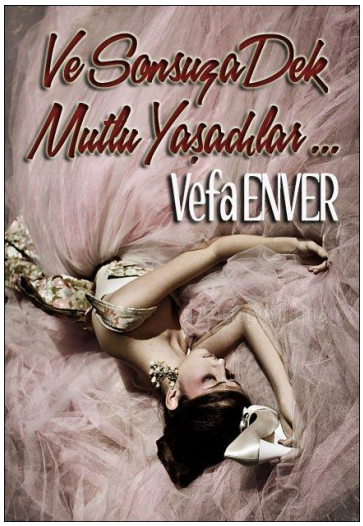
çaresiz kapıyı çekip çıkmıştı Hakan. Perim ile konuştuğunda tatile birlikte gitmedikleri sadece aynı uçakla döndükleri konusunda ikna olduysa da, bunun ayarlanmış olduğundan da şüphe etmiyor değildi. Elbette tüm suç kayınvalidesindeydi ama ne yazık ki sevgili karısı bunu görmüyordu. Basit bir tesadüf üzerine komplo teorileri kurduğunu söylüyordu sürekli. Bu tatsız anıyı hatırlayınca tüm keyfi kaçmıştı. Fakat keyfini hemen yerine getiren başka bir anı canlandı gözleri önünde. Ali'nin suratının ortasına inen yumruğu…Elindeki deftere gözlerini dikmiş tüm bunları düşünürken Yavuz'un sorusuyla kendine gelmişti.
'Ödev yapıyorum. Dünyanın en zor ödevini hem de…' dedi uzandığı koltuğun bir köşesine defteri fırlatırken.
Yavuz daha da merak etmişti 'Ne ödevi?'
'Perim'in sevilesi yanlarını bulmam gerek. Oğlum sana söylüyorum nefret ettiğim 40 özelliğini falan arka arkaya sıraladığım halde sevdiğim taraflarına gelince tıkanıyorum. Gerçi birkaç madde çıkarabildim zar zor ama…'
'Neden kendine eziyet ediyorsun anlamadım' diye sordu arkadaşı sırıtarak.
'Çünkü gittiğim psikolog takmış kafayı bu meseleye. Sana bir şey diyeyim mi bence sıkıntıdan. Yapacak işi gücü yok. Sabahtan akşama milletin dertlerini dinleyip kafa sallıyor sonra da 'süremiz doldu' diyerek seansın en heyecanlı yerinde kesiveriyor. Dolduysa doldu ne var yani 5-10 dakika uzatsan? Görüyorsun işte açılmışız başlamışız anlatmaya. Aslına bakarsan ona bir ara neyse parası veririz ortasında kesme devam edelim diyecektim ki, bekleyen başkası var diye araya sıkıştırdı. Şimdiki aklım olsa psikolog olurdum. Oturduğun yerden para kazanmak bu olsa gerek. Ben anlatıyorum, ödevi ben yapıyorum, Perim'i alt etmek için ben yöntemler buluyorum ama parayı o alıyor. Arada bir soru soracak olsam 'burada sorulara ben cevap vermiyorum' gibilerinden geçiştiriyor. Ooh ne iş keyfi keyif valla'
Yavuz gülmeye başlamıştı 'Bu kadar şikayetçiysen gitme sen de'
'Ben de aynı şeyi düşündüm' diye başladı anlatmaya Hakan tek kaşını kaldırarak 'ama tuhaf bir biçimde alışkanlık oldu. Gidip bir hafta boyunca yediğim haltları anlatmak yani… Üstelik her seferinde kadının yüzünde beliren hayreti izlemeyi de seviyorum. İnsanları hayrete düşüren bir zekam olduğu kesin' diye tamamladı tüm yüzünü kaplayan bir sırıtmayla.
Yavuz gidip arkadaşının oturduğu koltuğun bir ucunda duran defteri eline alıp göz gezdirmeye başladı. Dikkatlice okurken birden eğlendiğini belirten bir ifade belirmişti suratında.
'Her seyi çatal ve bıçakla yemesine sinir mi oluyorsun?'
'Aynen öyle. Utanmasa dürümü bile çatal bıçakla yiyecek. Abartılı kibarlığını çok sıkıcı bulduğumu itiraf etmenin vakti gelmişti'
Yavuz okumaya devam etti. 'Saçlarını sürekli topladığı için kendini kandırılmış ve oyuna getirilmiş mi hissediyorsun?'
'Aynen!' diye karşılık verdi Hakan ayaklarını toplayıp aniden yattığı

yerden kalkarak. ‘Biz onunla çıkarken uzun dalga dalga, mis gibi kokan saçları vardı. Bilirsin benim için ne kadar önemlidir. Söylesene Yavuz hiç kısa saçlı bir hatunla çıktığımı gördün mü?’
Yavuz başını iki yana salladı.
‘Çünkü kısa saç sevmiyorum. Kadın dediğin kadın gibi olmalı. Ben onun saçlarına tav oldum o ise evlendikten sonra ne yaptı? Saçlarını benim inadıma her gün sıkı sıkı toplar oldu. Kendimi kandırılmış hissediyorum.’
‘Haklısın çok geçerli bir neden. Ben de olsam öfkeden kudururdum’ dedi gülmesini bastırmaya çalışarak.
Hakan arkadaşının elinden defteri çekip aldı. ‘İşte tam da bu nedenle yazmak istemiyordum. Saçma bir fikir olduğu için. Ama gel de bunu psikologa anlat!’
Yavuz ellerini havaya kaldırıp kendini savundu ‘Ben saçma demedim. Sadece daha elle tutulur nedenlerin olduğunu düşünüyordum’
‘Var zaten! Sadece henüz cümlelere dökecek fırsatım olmadı. Bu gece bu kadar çalıştığım yeter. Çıkıp eğlenmeyi hak ettim sanırım’
Yavuz sırıttı ‘Yeni açılan yere gidelim mi? İlgilendiğim biri var. Sık sık oraya gidiyor. Belki bu gece şansım yaver gider’
‘Neresiymiş bu?’ diye merak etti Hakan.

‘Lead. Yeni açıldı ve inanılmaz popüler şu aralar’ dedi Esra heyecanla.
Perim elindeki kumandayı televizyona doğrultup kanalları gezmeye başladı. ‘Canım istemiyor. Yüksek sesli müzik çekemeyeceğim. Bu hafta sonunu vukuatsız geçirmek istiyorum’
‘Bence de haklısın. Hem bu kadar popülerse istemediğimiz birileriyle karşılaşabiliriz’ diye karşılık verdi Esra manikürü o sabah yapılmış tırnaklarını incelerken.
Perim başını çevirip onu şüpheyle süzdü ‘Kiminle mesela?’
‘Hiiiç…Özellikle biri değil. Tesadüfen…Hani ya olursa diye diyorum. Tedbirli olmaktan zarar gelmez’ dedi Esra bakışlarını kaçırarak.
Perim kedili pofuduk terliklerini önündeki sehpaya uzatıp yerine iyice yerleştikten sonra reality show olan yabancı bir kanalı izlemeye koyuldu. Bu bir ev dolusu bekar erkeğin içinden eşini bulmaya çalışan kadın ile ilgili bir programdı. Erkeklerin hepsi birbirinin önüne geçmek için ölesiye mücadele verirken, çoğu zaman olmadıkları gibi davranıyorlardı. Müstakbel gelin adayının bu oyunları fark etmediği zamanlar Perim’i çileden çıkarıyordu. Oldukça kritik bir sohbetin gerçekleştiği sahnede heyecanla ayaklarını altına alıp bağdaş kurdu. Gözlerini televizyondan ayırmadan gofretin paketini dişleri ile sabırsızca açtıktan sonra kızın

verdiği yanlış karar karşısında sağlam bir küfür savurdu.
O televizyonda olup bitene bu denli kendini kaptırmışken arkadaşının üstündeki tedirginliğin farkında değildi. Sonunda Esra dayanamayıp lafa girdi.
‘Ee sen ille de evde kalacaksan ben arkadaşlarla dışarı çıksam bozulmazsın değil mi?’
Perim konuşmaları duyabilmek için eliyle işaret edip onu susturdu.
‘Tamam tamam git’ diye geçiştiriverdi.
Bunu duyan Esra yerinden fırlayıp odasına gitti üstünü değiştirmeye.
Yaklaşık kırk beş dakika sonra çıktığında, izlediği program bitmiş olan Perim ona bakıp hayretle sordu. ‘Neden giyindin? Bir yere mi gidiyorsun?’
Esra da şaşırmıştı bu duruma ‘Evet az önce sana dışarı çıkacağımı söylemiştim ya’
Perim kaşlarını çatıp düşündükten sonra başını iki yana salladı ‘Tuhaf! Hiç hatırlamıyorum’
‘Eee çünkü televizyondaki kadına bağırıp, erkeklere de küfretmekle meşguldün’ diye isyan etti Esra elini kaldırıp o tarafı işaret ederek.
‘İyi iyi tamam kızma. Git eğlen bana ne ya…Ben burada bir başıma kalırım sen dert etme. Yalnızlık güzeldir. Hem zaten boşandıktan sonra hep yalnız kalacağıma göre şimdiden alışmaya başlasam iyi olur. Sahi nereye gidiyordun?’ diye sordu abartılı bir uysallıkla.
Esra soruyu geçiştirmeye çalıştı ‘Eee oraya buraya…Bilirsin işte neresi eğlenceliyse oraya takılırım bu gece’
‘Tam olarak nerelere gideceksin peki?’
‘Karar vermedim’
‘Ya da bana söylemek istemiyorsun’
‘O da nerden çıktı?’
‘Çünkü seninle kafa buluyordum. Konuşmamızı hatırlamadığım doğru değil. Hem sadece konuşmayı değil sabah manikür yaptırdığını, saçlarını fönlettiğini ve ben televizyon seyrederken huzursuzca kıpırdandığının da gayet farkındaydım. Şimdi anlatacak mısın yoksa manevi işkenceye başlayayım mı?’
Esra suçluluk psikolojisiyle asabileşmişti ‘Hayret bir şey. Sanki sır saklıyorum! Birkaç yere bakacağız dedim ya’
‘Bunlardan biri de Lead mi?’ diye sordu Perim şüpheyle.
‘Evet! Lead. Ne var bunda büyütecek bu kadar anlamıyorum’
Perim imalı biçimde sırıttı ‘Aynen! Ben de anlamıyorum. Söyleyiverseydin ya bir çırpıda. Kiminle tesadüfen karşılaşmayı umuyorsun peki?’

Esra ensesini ovuşturmaya başladığının farkında değildi. Ama Perim'in gözünden kaçmamıştı bu durum. Ne zaman bir işler çevirse ve yakalansa böyle davranırdı zaten.
Perim ona dik dik bakarak 'Enseni ovuşturuyorsun' dediğinde Esra sonunda pes etmiş biçimde kendini kanepeye bıraktı.
'Bak emin değilim. Bir ihtimal Hakan da orda olabilir'
Perim nedense duyduğuna hiç şaşırmamıştı. 'Ve sen bunu nasıl biliyorsun? Ah dur tahmin edeyim Yavuz!'
'Biliyorsun senin iyiliğin için…'
'Onunla görüşüyorsun' diye arkadaşının sözünü tamamladı Perim. 'Tam olarak neyi kapsıyor bu yaptığın ajanlık bilmiyorum ama Esra seni uyarmalıyım. Yavuz profesyoneldir. Sen daha ne olduğunu anlamadan seni kendine aşık eder. Ve sonrasında da yine ne olduğunu anlamadan terk eder. Ondan uzak dur. Bir de senin kalp acınla uğraşmayalım şimdi'
Esra diklendi 'Beni kandırabileceğine inanmıyorsun değil mi? Şaka yapıyor olmalısın. Ayrıca bir de benim kalp acımla uğraşmak da ne demek? Senin kalp acın mı var? Ben Hakan'dan isteyerek boşandığını sanıyordum'
Perim derin bir nefes alıp verdi 'Haklısın ama yine de biliyorsun boşanmak sancılı bir süreçtir'
'Psikologundan mı öğreniyorsun bu basmakalıp lafları? Sizin sancılı olan evlenme sürecinizdi. Boşanma onun yanında hiç kalır'
Perim bir an durup düşündükten sonra neşeyle ayağa kalktı 'Haklısın galiba! Bu yüzden ben de seninle geliyorum'
Esra dehşetle gözlerini açtı 'Saçmalama! En son ki karşılaşmanızda neler olduğunu hatırla. Zavallı Ali'nin başına gelenleri…Bence bir süre birbirinizden uzak durun'
'O zaman yanımda Ali'yi götürmem aptallıktı. Ama bu gece yanımda sadece sen olacaksın. Dolayısıyla gayet güvendeyim. Ayrıca bu sefer o kadar kolay lokma olmayacağım. Beni yönetmesine de izin vermeyeceğim. Ayrılacağımız ayyuka çıkmışken evliymiş numarası yapmamız saçmalık. Bu rolü daha fazla oynamayacağım. Çünkü bana zarar veriyor onun işine yarıyor. Evet yeni bir Perim bulacak karşısında. Ve bu sefer gördüklerinin hiç hoşuna gitmeyeceğinden emin olabilirsin'
Esra eliyle alnını ovuşturdu 'Olamaz yine mi?'

‘Perim düğünün için bile daha kısa sürede hazırlanmıştın! Daha ne kadar bekleyeceğim?! Seni beklerken geçen iki saat içerisinde bir şeyi fark ettim. Neyi biliyor musun? İlk kez Hakan’ın da geçerli nedenleri olabileceğini. Adamı sürekli bu şekilde…’ diye yüksek sesle konuşurken arkadaşının salona girmesi ile aniden sustu. Şoka girmiş bir vaziyette onu tepeden tırnağa süzerken ağzını kapatmayı bile unutmuştu. Onun halini gören Perim bu durumu nasıl yorumlaması gerektiğine karar vermiyordu. Acaba çok mu abartmıştı? Tamam son zamanlarda gece kulüplerine gitme şansı olmamıştı. Aslında uzunca bir süredir bu kültürden yoksun yaşıyordu ama kadınlar hala göğüs dekolteli giysiler giyiyor olmalıydı değil mi? Yoksa toplum Perim en son içine karıştığından bu yana muhafazakarlaşmış mıydı? Pekala bırakacaktı önce Esra konuşsun. Mutlaka gerçeği söylerdi. Yani onun kendini rezil edecek duruma sokmasına gönlü el vermezdi. Olamaz! Ya daha fazla beklemek istemediği için kendini geçiştirirse! Buna izin vermeyecekti. Çekimser bir şekilde gülümseyerek konuştu.
‘Bir şey söylesene’
Esra gözlerini kırpıştırıp cevaba konsantre olmaya çalıştı. Ama tek diyebildiği ‘Az sonra dönerim’ olmuştu.
O anın üzerinden yarım saat geçmiş, Perim oturduğu koltukta sıkıntıyla sol bacağının üstüne attığı sağ bacağını sallarken her geçen saniye kendine olan güvenini ve dışarı çıkmak konusundaki kararlılığını kaybediyordu. Sonunda Esra içeri girdiğinde bu sefer şaşırma sırası Perim’de idi. Kaşlarını kaldırarak merakla sordu.
‘Üstünü mü değiştirdin sen? Ama neden?’
Esra ona bakmadan kanepenin üzerindeki montunu almak üzere eğilirken sıradan tavırla karşılık verdi.
‘Hmm evet. Seni görünce aklıma geldi. Orası son derece kalabalık ve sıcak olacaktır. Fazla kapalı giymişim. Bütün gece hamamdaymış gibi terlemek istemem’

Perim gülmemek için alt dudağını ısırdı ‘Bence de çok doğru seçim olmuş. Hem bu gece kime rastlayacağın bilinmez. Hazırlıklı olmakta fayda var’
Esra montunu giyip yakasını düzeltirken geçiştirmeye çabalıyordu. ‘Neden bahsettiğini bilmiyorum. Ben iki kız arkadaşımla eğlenmeyi planlıyorum. Yoksa senin aklında birine rastlamak mı var?’
Bu sefer Perim rahatsız olmuştu ‘Ne münasebet! Ben de sırf evde yalnız kalmamak için geliyorum seninle’
Esra onu dikkatlice süzdükten sonra imalı bir biçimde sırıttı ‘Öylesine çıkan biri için fazla uzun sürmedi mi hazırlanman’
Genç kadın bozuntuya vermemeye çabalayarak kahkaha attı ‘Ve bunu üstünü iki kez değiştiren sen mi söylüyorsun?’
‘Tamam şu dakika bu konuyu kapatıyoruz ve çıkıyoruz. Ya da istersen evde kalıp bütün gece çene çalabiliriz’
Perim omzunu silkti ‘Fark etmez. Çıkmak için deli olmuyorum’
Esra onun blöfünü görerek karşılık verdi ‘Aslında ben de istemiyorum. Bence kalıp kahve içerek laflayalım’
Perim panik olmuş halde toparlamaya çalıştı ‘Ya da çıkıp bir etrafı kolaçan edelim heyecanlı bir şeyler yoksa eve gelip kahve içip sohbet edelim’
Esra ciddiyetini koruyarak karşılık verdi ‘Olabilir. Mantıklı. Çıkalım o halde’

Perim’in tek kelime daha etmeye cesareti yoktu. Bir an önce Lead’e gidip kocası olacak adamın gecesini kabusa çevirmek istiyordu. Tabii Esra’nın iddia ettiği gibi gelirlerse. Ama kaynak Yavuz ise, hele bu Yavuz bir de arkadaşına kafayı takmışsa kesin doğrudur diye düşünüyordu. Belli ki bu gece ona çok iş düşüyordu. Sadece Hakan’ın ağzının tadını kaçırmayacak, aynı zamanda Yavuz’un pençelerini arkadaşının üzerinden uzak tutmaya da çalışacaktı. Bütün bunları nasıl yapacağı hakkında bir fikri ya da planı yoktu ama şimdi endişelerle harcanacak zaman değildi. Nasılsa yolda bir şeyler düşünürdü. Dışarı çıkıp kapıyı arkalarından kapatırlarken Esra arkadaşının aklından geçenleri biliyormuşçasına onu uyardı.
‘Bu akşam sorun istemiyorum. Söz ver saçma bir şey yapmayacaksın’ dedi bakışlarını onun üstüne dikerek.
Perim gözlerini devirdi ‘Sanki beni tanımıyormuş gibi konuşma. Sorun yaratan sensindir çözen ben. Tıpkı aklı bir karış havada olanın sen, mantığı ile hareket edenin ben oluşum gibi. Bu hep böyleydi biliyorsun. İstesem bile nasıl sorun çıkarılır hiç bilmiyorum ki…’
Esra arkadaşının samimi olup olmadığını anlamak istercesine, gözlerini kısıp birkaç saniye onu süzdükten sonra pes etmiş bir şekilde mırıldandı. ‘Gözüm üstünde olacak’
Perim neşeyle karşılık verirken arabanın anahtarlarını ona uzattı ‘Harika o zaman ben içen sen de ayık kalan olacaksın’
Arkadaşı anahtarları alırken ters ters söylendi ‘Bu gece bebek bakıcılığı

yapmak gibi bir planım yok. İkimiz de ayık olacağız’

Hakan ve Yavuz gece kulübüne vardıklarında saat epeyce ilerlemişti. Çünkü oradan önce iki yere daha uğramışlardı. Diğer yerlerde de eğlence hiç fena değildi ama nedense Yavuz yerinde duramıyor sürekli gitmekten bahsediyordu. Hakan için hava hoştu. Değişiklik zevkli bile oluyordu. Uzun süredir layıkıyla eğlenememiş bir erkek olarak bekarlığa dönüş yaptığında hayatın nasıl olacağını hatırlamasında fayda vardı. Bu tıpkı vahşi doğadan koparılıp alınmış bir kaplanın tekrar vahşi yaşama adapte olmaya çalışması gibiydi. İlk başta biraz tutukluk olacaktı üzerinde kuşkusuz ama kısa sürede açılacağından emindi. Nitekim şimdi onu hapis altında tutan birkaç çift gözü gördükçe, kendini şekerci dükkanına girmiş bir çocuk kadar mutlu hissediyordu. Etrafta ne kadar da çok şeker vardı öyle. Renk renk boy boy tüm yapması gereken elini uzatıp seçmek ve tadına bakmaktı. Yoo hayır hayır şimdi olmazdı. Kendini kontrol altında tutmalıydı. Şimdi rejimdeydi ama yakında, çok yakında rejimi bittiğinde kendini uzun uzun ödüllendirecekti. Hatta ömrünün kalanını şekerleri tadarak geçirmesinde ne sakınca olabilirdi ki? Rejimde olmanın nasıl bir işkence olduğunu bilen biri olarak, artık nefsini terbiye etme zorunluluğuna tabi değildi. Ayrıca erkek adam hiç rejim yapar mıydı canım?
‘Kalkalım mı?’ diye düşüncelerini böldüğünde, Hakan az ileride bara sırtını yaslamış duran ve müziğin ritmiyle hafifçe sallanan esmer güzeline bakarak içkisini yudumluyordu.
‘İçkimi bitirmedim’
Yavuz ona ve gözünü ayırmadığı esmer güzeline baktıktan sonra terslendi.
‘Acemi içiciler gibisin. Bir saatte bir kadeh bitiriyorsun. Sen iyice paslanmışsın oğlum. Ayrıca o esmeri de kesip durma. Dertten başka iş açmaz başına o kız’
Hakan ona dönüp hayretle baktı ‘Tanıyor musun?’
Yavuz’un yüzünde alaycı bir sırıtma belirdi ‘Tanımayan var mı ki? Ah doğru sen varsın. Zaten bir sen tanımıyorsundur’
‘Uzatma lafı. Neden bela olsun ki? Ayrıca belayı severim’
Yavuz başını iki yana salladı ‘Hayır bunu sevmezsin. Bela olan kendi değil sevgilisi. Zırt pırt ayrılıp barışırlar. Daha doğrusu o ayrılır ama adam onu hiç bırakmaz ki… Adam sağlam değil. Bu kıza kim yanaşırsa nedense sakarlaşıp ya merdivenlerden düşüyor, ya da yanlışlıkla kapıya çarpıyor. Anlarsın ya fena benzetti öncekileri’
Hakan içkisini bir dikişte bitirip yerinden kalktı. Kız güzeldi tamam ama bu kadar riske değmezdi. Hem daha vahşi hayata uyum sağlayamadan, başka bir yırtıcı hayvanın avı olma fikri de cazip gelmiyordu.
İşte nihayet Lead’e gelmişlerdi ve Yavuz hala rahat görünmüyordu. Hakan sonunda dayanamayıp sordu ‘Birini mi arıyorsun sen? Gözlerin hep etrafta

dolanıyor’
‘Hmm evet sana uygun birini aranıyorum. Böylece hata yapıp gecemizi mahvetme diye’
‘Hahaha çok komik. Oğlum az bekle iki haftaya kalmaz açılırım ben’
Yavuz güldü ‘Bana kalırsa sen açılışı Hasibe ile yapacaksın’ dedikten sonra sinir bozucu bir tavırla arkadaşına doğru eğilip ekledi ‘Ve tabii kapanışı da’
‘Iyy hiç bahsetme. Kız bizimkilerin yanında gayet hanım aklı başında ama yalnız kaldığımızda bana saldıracağından falan korkuyorum. O kadar azgın ki…Onu alacak erkeğe acıyorum’
Yavuz kahkaha attı ‘Oğlum hala kafana dank etmedi di mi? Sen alacaksın onu. Senin üstüne kalacak. Baban bir kez daha seni kendi haline bırakır mı sanıyorsun?’
Hakan gözlerini etrafta bulunan birbirinden güzel kızların üstünde gezinirken Hasibe ile evlilik fikri bile keyfini kaçıramazdı ‘Kararım kesin evlenmeyeceğim.’
‘Ya çocuk?Baban tek erkek evladının bekar kalmasına izin verir mi sanıyorsun? Soyu kim sürdürecek’
Hakan elini arkadaşının omzuna dayayıp güven verircesine sıktı ‘O zaman Hasibe ile evlenir kendime bir de metres tutarım. Hasibe’nin itiraz edeceğini bile sanmam. Ama o zamana kadar bekarlığın keyfini uzun süre süreceğimden emin olabilirsin’ dedikten sonra tekrar etrafına bakınmaya devam etti. ‘Hele bir Perim’den boşanayım’ diye içinden geçirirken az ileride derin sırt dekoltesi ve dalga dalga uzun saçları ile ona arkası dönük halde, bulunduğu gruptaki bir erkekle sohbet eden kadını fark ederek durdu.
Hayatında bundan daha güzel bir sırt görüp görmediğini düşünürken, kadının cesaretine de hayran kaldı. Böyle bir bluz ancak sutyensiz giyilebilirdi. Kendinden emin ve cüretkar kadınlar her zaman ilgisini çekerdi. Üstelik saçları öyle gür, öyle parlak ve baştan çıkarıcıydı ki…Yanına yaklaşıp dokunmak gelmişti içinden.
Yavuz’u dirseği ile dürtüp, başıyla kadının olduğu tarafı işaret ederken ‘Harika bir şey! Bu gece onunla mutlaka tanışmalıyım’ dedi.
Yavuz inanmaz gözlerle o tarafa uzun uzun baktıktan sonra şaşkın bir biçimde karşılık verdi ‘O zaman pek uğraşman gerekmeyecek’
Hakan yüzünde memnun bir ifadeyle arkadaşına dönüp sordu ‘Tanıyor musun?’
Yavuz başını evet anlamında salladı ‘Evet. Sadece ben değil sen de tanıyorsun üstelik’
Hakan’ın kafası karışmıştı. Kaşlarını çatıp tekrar o tarafa baktığı sırada, kendine içki getiren erkeğin uzattığı bardağı almak için kadın da arkasını dönmüştü. Onun yüzünü gören Hakan’ın ağzından okkalı bir küfür çıktıktan hemen sonra, karısının derin göğüs dekoltesini fark ederek ikinci kez ve daha da okkalı bir küfür savurmuştu.

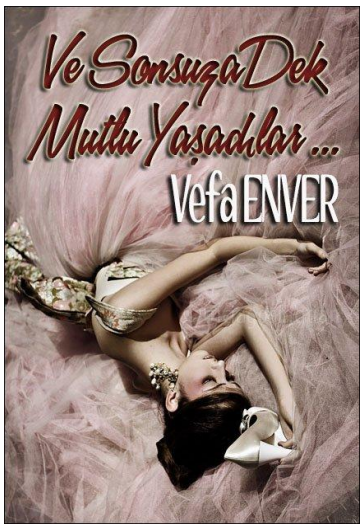
Demek sutyen giymeme cüretini gösteren ve kaltak gibi ortalıkta dolaşan kendi karısıydı. Kendi soyadını taşıyan ve ailesinin namusunu iki paralık eden karısı Perim'den başkası değildi. Şimdi yarın babası bunu da gazetelerde okuyup dır dır edecekti. Hakan'ın damarlarındaki kan öfke ile o denli hızlı akmaya başlamıştı ki, vücudunun yaydığı ısı Yavuz'a kadar geliyordu.
Arkadaşı onu dirseğinden yakaladığı gibi kenara çekti. 'Sakın ha! Burası evin değil. Böyle bir yerde rezalet çıkarırsan gece hayatın başlamadan biter. Hiçbir nezih yer seni almak istemez içeriye. Medeni hareket et yoksa çekip gidelim.'
Hakan gözlerini Perim'den ayırmadan dişlerinin arasından cevap verdi 'Karımı almadan bir yere gitmem'
Yavuz arkadaşının kolunu uyarı mahiyetinde sıktı 'Dört aydan kısa bir süre sonra boşanacağın bir kadın için kendini küçük düşürdüğüne değmez'
Hakan ateş saçan bakışlarını arkadaşına çevirdi 'Şu anda benim soyadımı taşıyan kadın başka erkeklerle flörtleşirken zaten küçük düşüyorum. Sen neden bahsediyorsun?'
Yavuz sıkıntıyla nefes alıp verdi 'Tamam anlaşıldı gidiyoruz'
Hakan kolunu onun elinden hızla çekip kurtardı 'Tamam gidelim. Ama bekle önce Perim'i alıp geleyim'
Yavuz arkasını dönüp gitmeye hazırlanan arkadaşının omzunu tutup, onu engelledi.
'Bekle sen. Ben gidip konuşurum. Dışarıda buluşuruz.'
Hakan engellenmenin verdiği öfkeyle burnundan soluyordu. 'Kendi karısına sahip çıkamadı arkadaşını gönderip ikna etti dedirtmem! Ben de geliyorum'
Arkadaşını ikna edemeyeceğini anlayan Yavuz sıkıntıyla iç geçirdi 'Tamam ama bırak ben konuşayım'
'Ben de yanında kılıbık, kifayetsiz erkek bozuntusu gibi mi durayım? Kendi karısıyla bile konuşamayan… Ben konuşurum'
Hiçbir girişiminden sonuç alamayan Yavuz sonunda işaret parmağını arkadaşına doğru sallayarak tehdit yoluna başvurdu.
'İşbirliği yapmayacaksan ben gidiyorum. İlle de rezalet çıkaracaksan kendi pisliğini kendin temizlersin. Ama burada sana nazik davranmazlar söyleyeyim'
Hakan arkadaşının ne demek istediğini çok net anlamıştı. Çaresiz yelkenleri suya indirdi.
'Tamam olay çıkarmayacağım. Sadece Perim ile konuşacağım'
Bu verdiği söz yeterince ikna edici olmasa da, şu anda arkadaşından daha fazlasını koparamayacağını bildiği için Yavuz razı olmuştu.
İkisi kızların olduğu tarafa giderken, Esra önce Yavuz'u sonra da yüzündeki hoşnutsuz ifadeyi fark ederek tedirgin olmuştu. Zaten yanlarına vardıklarında Yavuz ilk olarak 'Onu neden getirdin?' diye sordu.
Esra erkeklere hesap vermeye alışık kadınlardan değildi 'Ne demek niye

getirdin? Gelmek istedi yok mu deseydim? Sana mı soracağım hem!'
'Evet soracaksın! Söz konusu bu iki inatçı keçi oldu mu ortak hareket etme kararı almıştık. Sonuçta ikimizin de istediği belli. O sonuca ulaşana kadar geçecek süreci mümkün olduğunca olaysız kılmak için elimizden geleni yapacaktık hatırlarsan'
Esra kollarını göğsünde kavuşturup kaşlarını çattı 'Ben hiçbir konuda seninle %100 işbirliği yapacağıma dair söz vermedim. Çabalarım ama olayları tam olarak kontrol edemem dedim hatırlarsan.'
'Evet senin kontrol becerinin zayıflığı sayesinde bak neler olacak bu gece! Hem arkadaşının bu şekilde dışarı çıkmasına nasıl izin verdin? Hakan'ın buraya geleceğini biliyordun!'
Esra ellerini beline koyup saldırı pozisyonu aldı 'Haka'nın gelme ihtimalini biliyordum. Kesinleştiğinde bir zahmet haber verseydin. Ayrıca sen getirmeseydin onu buraya. Ben de sana Lead'e geleceğimi bildirmiştim.'
Yavuz da sabrını kaybetmeye başlamıştı 'Evet ama Perim'siz geleceğini söylemiştin! Sen bana söyleseydin biz buraya gelmezdik!'
Yavuz ve Esra aralarında sürüp giden hararetli tartışmaya kendilerini o denli kaptırmışlardı ki iki metre ötedeki hareketliliğin farkında değillerdi.

'Hemen şimdi benimle eve geliyorsun' diye Perim'i sıkıştırıyordu Hakan öfkesini bastırmaya çalışarak.
Karısı ise umursamadığını gösterircesine elindeki pipetle bardağının içindeki buzları karıştırıyordu. 'Daha geleli çok olmadı. Eve gitmek istemiyorum. Ama sen yorgun görünüyorsun, beni beklemene gerek yok. Esra ile döneriz biz' dedi rahat bir şekilde.
Hakan hayretten kocaman açılmış gözlerle karısına bakıyordu 'Şaka yapıyorsun herhalde. Bu halde, bir kulüp dolusu erkek ağızlarının suları aka aka sana bakıyorken, ben kocan olarak iyi geceler deyip eve gideceğim ve seni burada bırakacağım öyle mi?'
Perim heyecanla etrafına bakındı 'Kim bakıyor? Bana mı bakıyorlar?'
Hakan derin bir nefes alıp verdi ama hayır sakinleşme çabaları işe yaramıyordu çünkü karısı kendini çıldırtma konusunda uzmandı. Üstelik bu gece yeteneğini daha da geliştirdiği görülüyordu.
Sinirlenmemeye çalışarak tekrar şansını denedi 'Perim niyetin olay çıkarmaksa doğru yolda ilerlediğini söylemeliyim. Çünkü saçından tutup sürükleyerek götürmem gerekse de seni burada yalnız bırakmayacağımı bilesin!'
Perim kaşlarını çatıp diklendi 'Nedenmiş o?'
'Ben karısını başka erkeklerin kollarına atan erkeklerden değilim de

ondan!'
'Eski karını…Seninle bir alakamız kalmadı artık'
'Kendi soyadını alana kadar benim karımsın ve benim namusumsun!'
Perim sinirli bir kahkaha attı 'Namus ve sen aynı cümlede geçince insanın gülesi geliyor. Ben bu gece burada olmasam muhtemelen biriyle tanışıp onu koynuna alacaktın! Şimdi kızgınsın çünkü işini bozduğumu düşünüyorsun! Sana tavsiyem başka gece kulübüne gidip orada istediğin haltı yemen. Çünkü ne yapığın umurumda değil ve benim ne yaptığım da senin umurunda olmamalı!' dedikten sonra arkasını dönüp gidecekken Hakan onu bileğinden yakalayıp öyle hızlı kendine çevirmişti ki, Perim'in uzun saçları savrulmuş, bluzu hafifçe sıyrılıp derin dekoltesinin daha da açılmasına neden olmuştu. Bu haliyle o kadar baştan çıkarıcı görünüyordu ki, hiç şüphesiz Hakan'ın gidişini fırsat bilecek onlarca erkek şu an onları izliyor olmalıydı.
'Doğru dürüst giyinmemişsin bile! Bu halde gazetelere çıkacaksın ailemi rezil edeceksin!'
Perim'in öfkeyle büzülen dudaklarından birkaç saniye hiçbir söz çıkmadı. Sonunda sakinliğini tekrar kazanmış halde gülümsedi 'Bu bluzu ve bunun gibi beş tanesini daha bu sabah alışveriş yaparken aldım. Beğenmemene üzüldüm çünkü benim çok hoşuma gitti ve bundan sonra sık sık giyinmeyi düşünüyorum. Devrim de bana çok yakıştığını söyledi'
Hakan öfkeden gıcırdayan dişlerinin arasından sordu 'Devrim kim?'
'Esra'nın üst komşusu. Çok yakınlar. Sık sık kahve içmeye geliyor Esra'ya. Tanısan çok seversin'
İşin aslı Devrim Esra'nın gerçekten üst komşusuydu ve sık sık sohbet için geliyordu ama Hakan'ın bilmediği bir ayrıntı vardı. O da Devrim'in kadın olduğuydu…Neyse zaten bu ayrıntıyı bilmesine gerek yoktu. Ona Devrim erkek dememişti değil mi? Sadece bluzunu beğendiğinden bahsetmişti.
Hakan kollarını göğsünde birleştirip alaycılığın arkasına sakladığı öfkeyle sordu 'Öyle mi? Başka ne diyor bu Devrim?'
Perim şaşkın bir şekilde kirpiklerini kırpıştırdı 'Başka bir şey demiyor. Neden sordun?'
'Bana bak Perim derhal eve geliyorsun ve biz boşanana kadar edebinle hareket ediyorsun. Tekrar bekar olana kadar evli olduğunu aklından çıkarmasan iyi olur. Üstüne de bir şal falan aldın umarım. Göğüslerin her an fırlayacakmış gibi duruyor'
Karısı başını eğip göğüslerine baktı ve vücudunu hafifçe sağa sola salladı 'Hiç fena durmuyorlar değil mi? Gerçi silikon taktırdıktan sonra daha da iyi

olacak’
Hakan çıldırmak üzereydi. Karısı ne saçmalıyordu? ‘Silikon mu? O da nerden çıktı?’
Perim omuz silkti ‘Bilirsin işte boşanıyorum falan ya…Bu durumlarda kadınlar değişiklik yapmak istermiş. Eski sayfayı kapatıp yeni sayfayı açmak anlamında. Eskiden arınıp, yeniyi kucaklamak. Sıkıntılardan kurtulup, pozitif bir başlangıç yapmak. Ayak bağı olandan kurtulup hayatına devam etmek. Yeni ufuklara…’
‘Tamam! Tamam’ Anladım ne demek istediğini!’ dedi Hakan ellerini kaldırıp onu susturarak. Boşanınca ne yaparsan yap. Ama bu gece benimle eve geliyorsun.’
Perim başını iki yana salladı ‘Gelmiyorum. Ben kalıp içmek ve eğlenmek istiyorum’
‘Olmaz!’
‘Eğer zor kullanırsan seni şikayet ederim. Burada keyfi hareket edemezsin’ diye tehdit etti Perim kocasını.
Hakan kapana kısılmış bir kaplan kadar öfkeli, ne yapacağını şaşırmış haldeydi. Sıkıntıyla ensesini ovuşturuyordu. Sonunda aklına gelen tek çareye başvurdu.
‘İyi o halde ben de kalıyorum! Gözümün önünde, benim yanı başımda eğlenebilirsin. Başka erkeklerle flörtleşeyim deme! Yoksa değil bodyguard, ordu getirseler olay çıkarmama engel olamaz! Düşünmem gereken bir ailem ve soyadım var… ’

Daha önceden hiç bu kadar sarhoş olmuş muydu hatırlamıyordu. Tek bildiği inanılmaz iyi zaman geçirdiğiydi. Bütün gece hiç durmadan dans ederken, içki içmeye bile doğru dürüst fırsat bulamamışken kafasının nasıl böyle iyi olduğunu da anlamıyordu. Nedeni ne olursa olsun kendini çok mutlu ve hafiflemiş hissediyordu. Gloria Gaynour klasiği çaldığında Esra ile ikisi hafif bir çığlık atıp şarkıyı yüksek sesle söylemeye başlayınca kocasının da tahammül sınırları ciddi anlamda zorlanmaya başlamıştı.
Hakan önceden hiç bu kadar ayık olmuş muydu hatırlamıyordu. Üstelik bu denli çok içmiş olmasına rağmen. Gözlerini karısının ve onu ilgiyle izleyen erkeklerin üzerinden bir an olsun ayırmadan peş peşe yuvarladığı içkiler sanki kanına karışmadan ter olarak vücudundan dışarı atılıyordu.
'Şunlara bak! Çocuk gibi hoplayıp zıplıyorlar. Hiç yakışıyor mu yaşlarına başlarına. Üstelik bir de avukat olacaklar. İnsan bu ikisinin daha ciddi olmasını bekler. Şimdi sen böyle bir avukata güvenip, davanı teslim eder misin?' diye kınayan biçimde onları işaret ettiğinde Yavuz gözlerini Esra'dan ayırmadan yanıtladı 'Hiç düşünmeden hem de…Şaka mı yapıyorsun keşke bütün avukatlar böylesine renkli olsa. Bu arada Esra'nın bu kadar eğlenceli bir kişiliği olduğunu bilmiyordum. O firijit görüntü altında oldukça çılgın bir kadın yatıyormuş'
Hakan kaşlarını çatarak Perim'e bakmaya devam etti 'Asıl sen Perim'e bak. Utanmasa zil takıp oynayacak. Amma da hevesliymiş özgürlüğünü yaşamaya. Hayır biz çıkarken bir kere de bu hallerini görmedim. Hele evlendikten sonra…Varsa yoksa o, topuzu ve evrak çantası'
Perim ve Esra birbirlerinin omzuna kollarını atmış halde bağıra bağıra şarkıya eşlik edip sallanırken o kadar umursamaz ve keyifli görünüyorlardı ki, etrafa adeta orada bulunan herkesi içine çeken bir enerji yayıyorlardı. Bu enerjiye kapılanlardan ikisi onlara yaklaşınca Hakan elindeki kadehi barın üzerine koyup ayaklandı. Onun bu denli atak davranmasından daha ilginç olan ise Yavuz'un ondan da önce harekete geçmiş olmasıydı.
Kızlar ne olduğunu anlamadan yanlarında bitiveren erkekleri görünce şaşırmış ama umursamadan dans etmeye devam etmişlerdi.
'Kazık gibi dikileceksiniz gidip barda bekleyin hiç hoş görünmüyorsunuz yanımızda' dedi Esra Yavuz'u küçümseyerek.
Bu yorum Perim'in o kadar hoşuna gitmişti ki, neşeli bir kahkaha attığında Hakan onun kolunu tutup hafifçe sıktı.
'Perim hareketlerine dikkat et herkes sana bakıyor. Bu kadar hoplayıp zıplama her an göğüslerin dışarı fırlayacak gibi duruyor zaten!'
Perim sarhoşluğun verdiği umursamazlıkla kolunu kocasının elinden çekip

kurtardıktan sonra ona arkasını dönüp dans etmeye devam etti.
Bu durum karşısında çileden çıkan Hakan onu tekrar tuttuktan sonra bozuntuya vermemek için yüzüne yerleştirdiği zoraki bir gülümsemeyle karısını bir kenara çekmeye çalışıyordu.
‘Bence yeterince eğlendiniz. Artık eve dönebiliriz’
Perim kaşlarını çatıp ona diklendi ‘Ben yeterince eğlenmedim. Sen gidebilirsin’
Hakan kendini sabırlı olmaya zorlayarak derin bir nefes alıp verdi. ‘Saat 2.30 oldu. Yeterince eğlendiğini söylemen için daha kaç saat dans etmen gerekiyor?’
‘Bilmem. Belki de sabaha kadar. Hep sabaha kadar eğlenip, günü çorbacıda karşılayan insanları merak etmişimdir. Evet evet kesinlikle böyle yapmak istiyorum’ dedikten sonra Esra’ya seslendi ‘Sabah çorbacıya gidelim mi?’
Arkadaşı ona bakmak yerine konsantre olduğu dans figürlerinden başını kaldırmadan yanıtladı ‘Olur. İşkembe olmasın ama çok pis kokuyor’
Perim de yüzünü buruşturdu ‘Iyy hayır tabii. Ben de işkembe sevmem. Mercimek iyidir’
‘Mercimek gayet iyi’ diye karşılık verdi Esra elindeki kadehi kaldırıp, arkadaşının kadehi ile tokuşturarak.
Erkeklerin varlığını unutmuşçasına eğlenmeye devam etmeleri Hakan ve Yavuz’un hiç hoşuna gitmiyordu.
Yavuz eğilip kendini duyuracak kadar yüksek, diğerlerinin duymayacağı kadar alçak sesle Esra’ya sordu.
‘Konuşabilir miyiz?’
‘Hayır’
Bu cevaba hem bozulmuş hem de şaşırmıştı ‘Nedenmiş o?’
‘Çünkü dans ediyorum, eğleniyorum ve söyleyeceğin sözlerin keyfimi kaçıracağından eminim’
‘İstesen de istemesen de konuşmamız gerek biliyorsun’ dedi Hakan ve Perim’i işaret ederek. Esra onlara baktığında ikisinin de zıtlaşmaya başladığını gördü. Perim kocasının gerginliğini idrak edecek kadar ayık görünmüyordu ve her an bir kavga patlak verebilirdi.
Normal şartlar altında Esra Hakan’a müstahak der boş verirdi ama etrafta izleyenler olması arkadaşını engelleme zorunluluğunu doğurmuştu. Onun küçük düşmesine göz yumamazdı.
‘Gitmemiz şart ve sen onu ikna etmezsen bu olabilecek gibi görünmüyor. Bence Perim’le konuşsan iyi olur’ dedi Yavuz.

‘Gelmeseniz olmazdı sanki! Ne vardı başka yere gitseydiniz? Eğlence katilleri!’ diye Esra onu terslediğinde Yavuz onun kulağına iyice yaklaşarak yanıtladı.
‘Borcum olsun. Bu geceyi telafi edeceğim. Seni dışarı çıkarırım istediğin kadar eğlenirsin’
Esra bu teklife burun kıvırdı ‘Seninle çıkıp ne yapacağım? Şu ağır abi tavırlarınla o gecenin de hakkından gelirsin sen. Bana eğlenceli biri gerek’ dedikten sonra başıyla ileride dans eden oldukça çekici genç bir erkeği işaret etti ‘Onun gibi’
Yavuz o tarafa baktığında az önceki gülümsemesi dudaklarında donmuştu. Tekrar Esra’ya bakıp soğuk bir şekilde hatırlattı. ‘Gidip arkadaşını toparlarsan eve dönebilir ve iki taraf için de işkenceye dönen bu geceyi sonlandırabiliriz.’
‘Kendi adına konuş. Sen gelene kadar ben gayet güzel eğleniyordum. Ama haklısın madem artık buradasınız bu geceden hayır gelmez. Belki başka gece artık…’
Yavuz kaşlarını çatıp yürüyüp giden Esra’nın arkasından kendi kendine söylendi ‘Belki başka gece ne? Ne olacak ki başka gece?’

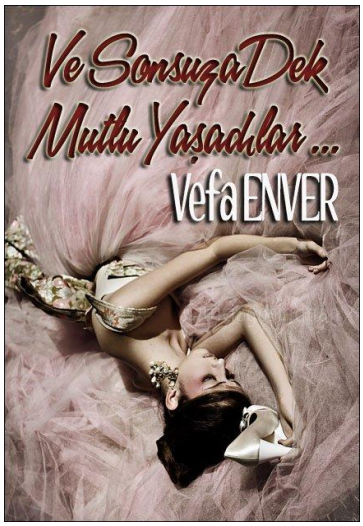
Esra konuşmak için yanaştığında, Perim kendini çalmaya başlayan müziğe tamamıyla kaptırmıştı. Bu slow şarkı en sevdiklerinden biriydi. Gözlerini kapatmış müziğin ritmine kendini bırakmışken onun bu halini gören Esra beklemeye karar verdi.
Hakan’a öyle bir bakış atmıştı ki, o bile müdahale etmeye cesaret edemedi. Elbette kocası bu şarkının karısı için ne kadar özel olduğunu bilmiyordu. Nereden bilecekti ki? Son altı aydır doğru dürüst bir şey paylaşmamışlardı. Ama o bile Perim’i bu denli duygusallaşmış görünce dayanamayıp onunla dans etmeye başladı. Gerçi bunun karısının o anda oluşturduğu harikulade manzara ve onu izleyenlerle de alakası vardı. Perim hiç bu geceki kadar baştan çıkarıcı görünmüş müydü hatırlamıyordu ama bildiği bir şey varsa o da eğer orada olmasaydı pek çok erkeğin çevresini sarmış olacağıydı.
Karısını kollarına alıp dans etmeye başladığında, Perim itiraz etmeyerek onu şaşırtmıştı. Göz göze gelmemeye özen gösteriyorlardı. Hakan dayanamayıp sordu.
‘Bakıyorum çok seviyorsun bu şarkıyı. Bana mı ithaf ediyorsun yoksa?’

Perim'in yüzünde tuhaf bir tebessüm belirmişti 'Kendini çok önemsiyorsun değil mi?'
'Hiç de bile! Şarkı goodbye my lover diyor baksana. Benden ayrıldığına göre…'
'Ben mi senden ayrılıyorum? Bunun için hevesli olan sensin! Bekar kaldığında yapacaklarının hayalini kurup duruyorsun!'
Hakan alayla güldü 'Diyene de bakın! Bu gece buraya bu halde gelerek neler planladın bilmiyorum ama ben gelmeseydim neler olacağını biliyorum. Ve gazetelerin yazacaklarını da…'
Perim kaşlarını çattı 'Nasılsa eninde sonunda ortaya çıkacak. Ne diye gizliyorsun anlamıyorum!'
'Anlamazsın tabii. Zaten anlasaydın, beni biraz olsun anlasaydın bu durumda olmazdık!'
'Hah! Şimdi de benim suçum oldu öyle mi? Tabii senin hiç katkın yok olayların bu noktaya gelmesinde. Sen kusursuzsun değil mi?'
'Öyle demedim ama senin payının benimkinden daha büyük olduğu ortada. Bu gece tek başına burada olman ve seninle flört eden erkeklere müsamaha göstermen bile bunun en açık ispatı. Sen evli bir kadınsın! Böyle hareket etmen normal mi? Ah elbette senin 'camianda'' derken camia kelimesini dalga geçerek vurgulamıştı 'gayet normal bu durumlar. İnsanlar evlenir kısa süre sonra kendi ayrı hayatlarını yaşarlar değil mi? Siz çok modernsiniz ya… Ahlaksızlık yoktur sizin camianızda sadece modernlik vardır!'
Perim öfkeyle onu itip kendinden uzaklaştırdıktan sonra arkasını dönüp hızla yürümeye başladığında, Esra onu takip etmeden önce Hakan'a öldürücü bir bakış fırlatmıştı.
'Uğursuz ağzını kapalı tutamıyorsun değil mi?'
Hakan kızların gidişine bakarken Yavuz arkadan yaklaştı. 'Abi yine n'aptın sen ya? Tam da uysallaştırmışken yine tırnaklarını çıkardılar. Git de yakala bari dışarı çıkmadan. Şu gece bir bitse de rahat etsek'
Hakan arkadaşının sözlerini duyunca üstündeki şaşkınlıktan sıyrılıp ancak harekete geçebilmişti. Perim dışarı çıkmadan onu durdurmalıydı. Fazlasıyla içkili ve öfkeliydi. Yanlış bir şeyler söyleyebilir, kendini küçük düşürecek hareketlerde bulunabilirdi.
Aceleyle çıkışa doğru yöneldiğinde onun çoktan çıkmış olduğunu düşünerek paniğe kapılmıştı. Eninde sonunda basın duyacaktı ama nedense bu gece olmasını istemiyordu.
Sıkıntıyla elini ensesine götürüp başını sağa çevirdiğinde az ileride alçak

bir duvarın üstünde oturmuş olan Perim ve Esra'yı gördü. Onu gördüğüne hiç bu kadar sevindiğini hatırlamıyordu. Neyse ki dışarı çıkıp ileri geri konuşmamıştı. Eve gidince bu düşünceli hareketi için teşekkür etmeyi geçirdi aklından.
Karısı başını öne eğmiş sabit bir noktaya bakarken Esra konuşmadan yanında duruyordu. Yanlarına gidip gitmeme konusunda tereddüt içerisinde kalan Hakan'ın aklından geçenleri okumuşçasına cevap Yavuz'dan geldi.
'Ben gidip arabayı isteteyim. Telefonunu çaldırınca kızları alıp çıkarsın'

Az sonra arabada giderlerken ortama rahatsız edici bir sessizlik hakimdi. Nihayet yol ayrımına gediklerinde Yavuz sormak zorunda kalmıştı.
'Esra'nın evine mi gideceksiniz?'
Aynı anda hem Esra hem Perim hem de Hakan konuşmuştu.
'Evet'
'Evet!'
'Hayır!'
Hakan kendince açıklamaya çalıştı 'Kulüpten çıktığımızdan beri arkamızda takip eden bir araba var. Şimdi ayrı evlerde kalırsak kesin hakkımızda dedikodu çıkar. Perim benimle eve geliyor'
Perim dirseği camın kenarına dayalı halde, eliyle alnını ovuştururken mırıldandı 'Senin ve ailenin itibarı…'
Hakan dönüp ona ters ters baktıysa da duymazlıktan geldi. Bu gece söyleyeceği bir tek yanlış söz daha her şeyin ters tepmesine neden olabilirdi. Nedense Perim'in eve dönmesini çok önemsiyordu. Belki hala evlilerken boynuzlanabileceği ihtimalinden korkuyordu. Belki de haklarında çıkacak dedikodulardan. Neden her ne olursa olsun Perim bu geceyi kontrolü altında geçirmeliydi. Şu anda çok sarhoş, çok umursamaz ve çok…
'İyi o halde önce sizi bırakalım'
Esra diklendi 'Neden Hakan'ın dediği oluyormuş? Perim benimle gelmek istiyor. Değil mi Perim?'
Yavuz ön yolcu koltuğunda oturan Esra'ya göz ucuyla bakıp arabayı sürmeye devam etti. 'Sen karışmasana. Onlar kendileri karar versin'
'Sana ne ki? Benim arkadaşım şu anda kendini ifade edemeyecek kadar alkolün etkisi altında'
Hakan 'Dans pistinde gayet iyi ifade ediyordu ama…' diye mırıldandığında Perim ile Esra aynı anda çıkıştılar.

‘Ne dedin sen?’
‘Bir şey demedim. Sadece Perim’in sarhoş olduğunu düşünmüyorum. Perim sarhoş musun?’
Böyle bir soruya elbette olumlu yanıt vermeyecekti. ‘Hayır gayet iyiyim’ dedi sözlerini doğrulamak istercesine başını dikleştirirken.
‘Gördün mü bak iyiymiş’ diye tekrarladı Yavuz.
Esra dişlerinin arasından öfkeyle karşılık verdi ‘Duydum! Sağır değilim. Sen de her şeye burnunu sokmasan diyorum…’
Yavuz onun öfkesini daha da körükleyecek bir sakinlikle ‘Yani senin gibi değil mi?’ dedi.
Esra tam ‘Bana baksana sen…!’ diye başlamıştı ki Perim araya girdi.
‘Esra lütfen! Bu gece bunu çekemeyecek kadar yorgunum. Tek istediğim bir an önce uyumak. Nerede olduğu fark etmez. Senin evinde ya da kendi evimde…Sabah nasılsa uyanınca gelirim yanına sonra da beraber gidip arabanı otoparktan alırız. Ne dersin?’
‘Emin misin?’
Perim onaylayınca arkadaşı istemese de geri adım atmak zorunda kalmıştı. Hakan ile Perim eve vardıklarında arabadan indikten sonra Esra arkadaşına sarılıp kulağına fısıldayarak tekrar hatırlattı.
‘Canını sıkan bir durum olursa aramaktan çekinme. Hemen atlayıp gelirim’
Perim ona bakıp gülümsedi ‘Hayır gelemezsin. Arabayı gece kulübünün otoparkına bıraktık unuttun mu?’
Esra gözlerini devirdi ‘Taksi denen şey var bu ülkede. Hem Hakan’a haddini bildirme fırsatı yakaladığım an gerekirse yürüyerek bile geleceğimi biliyorsun değil mi?’
Perim sırıttı ‘Merak etme canım. O konuda harika bir planım var’
Esra kaşlarını çatıp merakla sordu ‘Ne gibi?’
Perim göz kırptı ‘Daha sonra anlatırım. Güven bana’
Hakan apartmanın girişindeki ışığın altında durmuş ona bakıp gelmesini işaret ederken Perim mırıldandı ‘Onu kendi silahıyla vuracağım’

Asansörde yukarı çıkarlarken ikisi de sessizliği tercih etmişti. Eve girdiklerinde ise Perim'i şaşırtıcı bir rahatlık sarmıştı. İlk iş ayaklarının ağrıdığını söyleyerek ayakkabılarını fırlatıp atmak olmuştu. Sonra kendisine içki doldurmak için barın olduğu tarafa giderken Hakan onu ilgiyle izliyordu. Karısı hiçbir zaman fazla içki içen biri olmamıştı. İçki dokunduğu için değil, bilinci açık olmayı tercih ettiği için. Perim'in kendini kaptırdığı bir an, hiçbir şeyi takmayıp içinden geldiği gibi davrandığı bir sahne canlandıramıyordu hafızasında. Ama her şeyin bir ilki vardı değil mi?
Görünüşe göre bu gece karısı kendinden beklenmeyecek ne varsa yapmaya kararlıydı. Artık eve geldiklerine göre sarhoş olup kendini kaybetmesi umurunda değildi Hakan'ın, ama yine de hatırlatmadan edemedi.
'Bu gece yeterine içmedin mi? İçkiye alışık değilsin belki midene dokunabilir'
Perim arkası ona dönük vaziyette başını hafifçe geriye atıp keyifli bir kahkaha patlattı. 'Ve öyle olursa eminim sana demiştim deme fırsatını kaçırmazsın değil mi?'
Hakan tek kaşını kaldırdı 'Niyetin kafanın dikine gidip kendini hasta etmekse keyfine bak. Ben sadece senin iyiliğini düşünüyordum'
Perim elindeki kadehi dudaklarına götürmeden önce dönüp ona baktı 'Yalan söylüyorsun. Benim iyiliğim umurunda bile değil. Sen sadece başına dert açıp açmamam ile ilgileniyorsun. Zaten bu yüzden bütün gece başımda nöbet tuttun. Biliyor musun bu kadar sıkıcı olabileceğini hiç bilmiyordum.'
Kocası duydukları karşısında ister istemez savunma pozisyonu almıştı. Ama

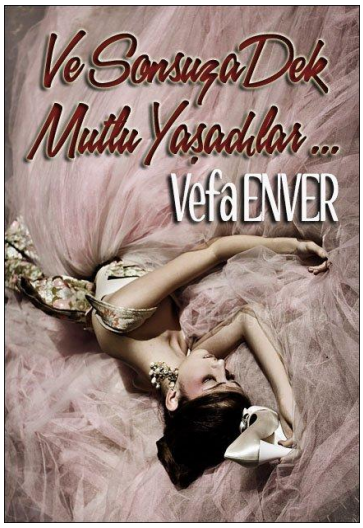
Hakan savunma ile saldırıyı hep karıştırmış biri olarak yine agresif biçimde hareket etmeye başlamıştı.
‘Ne saçmalıyorsun sen yine?’
Perim imalı biçimde sırıtıp, içkisinden bir yudum aldıktan sonra bakışlarını tavana dikti ‘Hiç! Boş ver takma sen beni…Ne de olsa alkollüyüm’ dedi alkollü kısmını vurgulamak için elini havaya kaldırıp sallayarak.
Hakan gözlerini kısıp bir süre onu süzdükten sonra karşılık verdi ‘Sen bırak alkolü anestezi altında bile ne söylediğini bilirsin. Kesin kötü bir şeyler ima ediyorsun ama açıkça ifade edecek cesaretin yok. Sıkıcı olduğumu mu söylemeye çalışıyorsun?’
Perim şaşırmış bir ifade ile ona bakıp bozulmuş gibi yaparak dudaklarını büzdü ‘Kim ben mi? Ben ne anlarım eğlenmekten? O senin işin! Tabii eğlenmenin tanımı bütün gece ayakta dikilip somurtmak ise bu konuda çok iyi olduğunu söylemeliyim. Daha önceden hiç fark etmemiştim’
Hakan sakin olmaya çalışarak kuru bir ses tonuyla sordu ‘Neyi?’
‘Dans edemediğini’ diye mırıldandıktan sonra eklemeyi ihmal etmedi Perim ‘Ne de olsa aşkın gözü kördür. O zamanlar kördüm şimdi gözlerim açıldı’
Karısının kendi ile inceden inceye dalga geçtiğini biliyordu. Alkollü olduğunu kendine hatırlatıyordu. Ama karısı inceden inceye dalga geçiyordu işte… Tamam alkollü diye tekrarladı içinden. Ona bir şey ispatlamak zorunda değilim. Bırak konuşsun!
‘Biliyor musun…’ diye ansızın anlatmaya başladı Perim elindeki kumanda ile müzik setini çalıştırarak ‘insan zaman geçtikçe bazı şeyleri nasıl ve neden yapmış olduğunu anlamadığını fark ediyor’ Salonu dolduran müziğin ritmiyle hafifçe sallanırken başı da tatlı tatlı dönmeye başlamıştı. ‘Yani düşünsene seni çılgın, eğlenceli bir erkek niyetine sevmiştim ama şimdi bakıyorum da kafamda bir hayalden başka bir şey değilmişsin’
Neden olduğunu bilmese de karısının bu şekilde beklenmedik itirafı Hakan için sarsıcı olmuştu. Aslında çok da umursamaması gerekiyordu değil mi? Sonuçta zaten bu kadın kendini anlayamadığı için onunla boşanıyorlardı. Yine de böyle bir kanıya nereden vardığını için için merak etmekten alıkoyamıyordu kendini. Kollarını göğsünde kavuşturarak arkasını koltuğun kenarına dayayıp küçümseyen bakışlarla Perim’i süzdü.
‘Tabii bunu söyleyenin de sen olması çok anlamlı. Hani sen eğlencenin kitabını yazdın ya…’
Perim içkisini bir dikişte bitirdikten sonra gözlerinde baştan çıkarıcı bir ifade ile ona bakıp güldü. Cevap vermek yerine arkasını dönüp dans

etmeye devam etti. Tekrar kendisine içki doldurmadan önce Hakan'a bakmaksızın konuşmaya başladı.
'Sen yatabilirsin ben biraz daha uyanık kalacağım. Seni uykundan etmeyeyim. Zaten bütün gece bana bakıcılık yapmaktan yorulmuşsundur'
Hakan birkaç adımda onun yanına gelmiş elinden bardağını almak için uzanmıştı bile.
'Yoo benim de uykum yok aslında. Hatta seni hiç bu kadar çok içerken görmemiştim. Sınırının nereye uzandığını görmek istiyorum doğrusu'
Hakan'ın alacağından çekinerek sakındığı bardağı ona uzatırken Perim omuz silkti. 'İyi nasıl istersen. Ama uykun var da benden çekiniyorsan sorun değil'
Kocası gözlerini ona dikip soğuk bir şekilde ile tekrarladı. 'Uykum yok!'
Perim yine öyle sesli bir kahkaha attı ki, bu ani çıkışları ile Hakan'ı serseme çeviriyordu. Aslında sınırını sınamaya pek de gerek yoktu. Görünüşe göre Perim çoktan sarhoş olmuştu bile. Ama sırf kendisini sıkıcı olmakla suçladığı için, iyice sarhoş olup kendini rezil edene kadar yanı başından ayrılmamaya kararlıydı Hakan.

Perim saçlarını elleri ile toplayıp sol omzundan aşağı bıraktığında sırt dekoltesi tekrar tüm ihtişamı ile ortaya çıkmıştı. Elinde bardaklar ile ona doğru arkadan yaklaşan Hakan gözlerini karısının muhteşem sırtından alamıyordu.
'Bu bluzdan nefret ettim. Bir daha giyme!' dedi sert bir şekilde.
Perim'den gelecek itirazı tahmin ederek ekleme ihtiyacı duydu 'Yani benimle evli olduğun sürece giymeni istemiyorum.'
Karısı sinirlenmek yerine kıkırdayarak karşılık verdiğinde tamamıyla alkolün etkisi altına girdiğinden bir kez daha emin oldu.
Perim 'Nasıl istersen' dedikten sonra bluzu çıkarıp yere fırlattığında ise Hakan söyleyecek söz bulamayarak ağzı açık öylece kalakalmıştı. Ve haklıydı bluzun altına hiçbir şey giymemişti.
Perim çıplaklıktan utanan bir kadın olmuştu her zaman. Vücudunun oldukça biçimli olmasına rağmen karanlıkta sevişmeyi tercih ederdi. Perim'in tümüyle giysisiz olduğu tek anlar yatakta örtünün altında yatarken olanlardı. İşte bu yüzden emindi ki, karısı mantıklı düşünemiyordu.
Birden eğer bu gece kendi yanında olmasaydı neler yaşanabileceğini tüm

açıklığıyla idrak etmişti. Şu anda başka bir erkeğin karşısında giysilerini bir bir çıkarıyor olabilirdi.
Bu düşünce ile damarlarındaki kan deli gibi hızlı akmaya başlamıştı. Hissettiği sırf kıskançlık ya da öfke değil aynı zamanda en saf ve ilkel haliyle arzu idi. Bu gece karısının yaşamaya hazır olduğu tecrübeler vardı belli ki. Madem hala kendi soyadını taşıyordu, ona istediğini vermesi gereken de kendisi yani kocasıydı…
Üstelik şu anda öylesine uyumlu ve kandırılmaya hazır durumdaydı ki…Altında dar pantolonu ve üstünde hiç bir şey ile ortalıkta rahatça salınırken Hakan çapkın bir ifade ile sırıttı.
‘Aslına bakarsan pantolonunu da pek sevmedim fazlasıyla dar’
Perim masum bir tavırla eğilip pantolonuna baktı ‘Öyle mi? Ama ilk kez giymiyorum. Daha önce de üstümde gördün’
‘Tamam işte o zamanlarda da sevmemiştim ama sorun çıkmasın diye söylemiyordum. Şimdi nasılsa sorun çıkacağı kadar çıkmış durumda ve boşanıyoruz artık içimde tutmama gerek yok’
Perim gözlerini kısıp onu bir süre süzdü. Hakan bu sefer ileri gitmişti. Keşke hiç değinmeseydim nasılsa pantolon az sonra kendiliğinden çıkardı…Sevişirken yani…Şimdi keyfi kaçar, kavga çıkarırsa… diye düşüncelere dalmışken Perim’in ani hareketi ile kendine geldi.
Perim pantolonunu çıkarmış bir ucundan tutup sallıyorken bir yandan da sırıtıyordu ‘Tamam oyun bozan benim pantolonum olmayacak o halde. Şimdi hiçbir bahanen kalmadığına göre artık huysuzluk yapmana da gerek yok’ diyerek kadehini onun kadehi ile tokuşturdu.
Hakan gördüklerine inanamıyordu. Bu rüya falan olmalıydı. Karısı sadece tangasıyla, karşısında döpiyesi ve topuzuyla dikiliyormuş kadar rahat duruyordu.
Perim içkileri hesapsızca tüketirken rahatlık her geçen dakika hareketlerine daha da fazla yansıyordu.
‘Biliyor musun?’ diye başladı içki bardağını tutan elini hafifçe ona doğru kaldırarak ‘ben de senin şu giysilerini acayip sıkıcı buluyorum.’
Hakan ikiletmeden gömleği ve pantolonundan kurtulduğunda az sonra yaşayacağı heyecanın vücuduna dalga dalga yayılmaya başladığını hissediyordu.
Perim elini alnına götürüp gözlerini kapattı. ‘Başım dönüyor ve artık yoruldum. Beni odama götürür müsün?’
Hakan uslu bir çocuk kadar itaatkar kendine söyleneni hemen yerine getiriyordu. Karısını kucağına alıp yatak odasına taşırken, Perim ellerini

onun ensesinde birleştirmiş başını onun omzuna dayamıştı.
Genç adam uzun zamandan beri ilk kez geceyi kendi yatak odalarında geçirecekti. Karısını yatağa yavaşça bırakırken Perim ansızın onun dudaklarına yapışmış, onu uzun ve tutkulu bir biçimde öpmeye başlamıştı. Hakan vücudundaki her hücrenin tahrik olduğunu fark edince şaşırdı. Daha önceden, buna bir hafta önce partide yaşadıkları da dahil, karısının onu bu denli yoğun etkilediğini hatırlamıyordu. Soğuk ve saçları topuzlu Perim gitmiş yerine yakıcı, ateş parçası bir kadın gelmişti. Ve tabii saçları dalga dalga serbestçe dökülen…
Perim kulağına fısıldadı
'Seni istiyorum. Bu gece ne olursa olsun yarın kaldığımız yerden devam edeceğiz'
Hakan bundan daha mükemmel bir fırsat olabilir mi diye düşünürken bir yandan da bu fikrin neden o kadar cazip gelmediğini anlamaya çalışıyordu. Yine de umurunda değildi. Masaya çok iyi bir teklif konmuştu ve bunu kabul etmemek için aptal olmak gerekliydi. Ve Hakan kesinlikle aptal değildi. Hem de hiç!
'Nasıl istersen' diyerek karısının bedenini kolları ile sardığında Perim tekrar fısıldadı 'Ama önce bir bardak su getirebilir misin? İçki midemi bir tuhaf yaptı'
Hakan isteksizce yerinden kalkarken karısını tekrar tekrar öptü 'Tamam. Sakın bensiz başlama'
Perim cevap vermek yerine kıkırdadı. Hakan odadan çıktığında örtüyü üzerine çekip keyifle yerine yerleşirken kendi kendine mırıldandı 'Hiç başlar mıyım kocacığım?'
Sadece iki dakika sonra Hakan tekrar odaya girip Perim'e seslendiğinde karşılık olarak derinlerden gelen bir horultu alınca neye uğradığını şaşırmıştı. Bu oluyor olamazdı değil mi? Yani kimse iki dakikada böylesine derin uykuya dalamazdı. Hemen Perim'in yanına gidip onu hafifçe dürttü. Genç kadın anlaşılmaz bir şeyler sayıklayıp diğer tarafa döndüğünde son bir kez şansını deneyerek kolunu havaya kaldırdı. Ama Perim'in kolu külçe gibi yatağa düşünce acı gerçek suratına tokat gibi çarpmıştı.
Hakan hayatında hiç bu denli aciz hissetmemişti. Bir an ne yapacağını bilemez halde öylece oturup boş boş karanlık odaya baktı. Sonunda okkalı bir küfür savurarak kendi odasının yolunu tutmak zorunda kaldı. Perim'in odasından çıkıp kapıyı kapattığında genç kadın gözlerini açıp keyifle sırıttı.
'Babamın genleri sağ olsun alkol söz konusu olunca süngerden farksızım'

O kadar içki ve uykusuzluğa rağmen Perim sandığının aksine başını yastığa koyar koymaz uyuyamamıştı. İşin aslı sonunda gözleri kapandığında gün ağarmaya başlamıştı bile. Uykusuzluğunun nedeni birden fazlaydı elbette. İlk başta mutluluktan diye düşünüyordu. Zafer sarhoşluğu yaşıyordu. Hakan'a karşı ciddi bir üstünlük sağlamıştı. Onu ve erkeklik duygularını eline alıp oyuncak gibi oynamıştı. Ne kadar kendini beğenmiş ve tecrübeli olursa olsun Perim'in fazlaca kurgulanmamış basit oyunu karşısında toy bir delikanlı kadar kolay teslim olmuştu.
Perim keyifle yatağının içinde dönüp dururken daha çok köpek yavrusu gibi düşündü. Evet toy bir delikanlıdan çok köpek yavrusu kadar sevilmeye istekli görünüyordu.
Eğer onun da şu anda uyanık olduğunu bilmese kalkıp zafer dansı yapabilirdi. O kadar iyi hissediyordu ki içinden tepinmek geliyordu. Ama elbette onun şu anda anestezi almış gibi derin uyuyor numarası yapması gerekiyordu. Olur da sesini çıkarırsa Hakan'ın anında odasının kapısında bitivereceğinden emindi. Yarım kalan işi tamamlamak için elbette. Yo hayır bu kadar harika bir oyun sergilemişken sırf çişi geldi diye kendini ele vermek büyük aptallık olurdu. Ah evet doğru! Çişi gelmişti ne yazık ki…Bütün o içkileri arka arkaya içerken ne düşünüyordu ki? Üstelik yatağa yatar yatmaz sızmış numarası yapacağım diye tuvalete gitmeye fırsatı bile olmamıştı.
'Lanet olsun!' diye fısıldadı kendi kendine. Başka şeylere odaklanmalıydı. Hakan'ı nasıl aptal durumuna düşürdüğüne mesela…Yatağın içinde diğer tarafa dönüp bacaklarını karnına doğru topladı. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın düşüncelerini dağıtamıyordu. Vücudu en içgüdüsel yaklaşımı sergileyerek doğanın çağrısını ona hatırlatıp duruyordu.
Sonunda dayanamayıp üstündeki örtüyü açtı. Yatağın içinden doğrulduktan

sonra birkaç saniye gecenin sessizliğine kulak verdi. Hakan'ın ne yaptığını anlamaya çalışıyordu. Ama kocasının çıtı çıkmıyordu. Bu kadar çabuk kendini toparlayıp uykuya dalmış olabilir miydi acaba?
Bu ihtimalin neden bu denli canını sıktığını bilmiyordu ama eğer böyle bir durum söz konusuysa şu anda sahip olduğu üstünlüğü kaybedecek değildi. İşte sırf bu yüzden sessizce odasının banyosuna süzülüp işini halletmek yerine dışarı çıkıp koridorun sonundakini kullanmaya karar verdi.
Saçlarını elleri ile dikkatlice karıştırdı. Bu dağınık saçlarla ne denli baştan çıkarıcı göründüğünü biliyordu. Çünkü daha önce de kocası defalarca söylemişti. Başını eğip üstüne bakınca fark etti ki saçları kocasının dikkatini çekecek son şeydi.
Üzerinde külotu dışında hiçbir şey yoktu ki o da tek başına çok yalnız görünüyordu. Omuz silkip onu da hızlıca çıkarttıktan sonra 'ne de olsa fark edemeyecek kadar sarhoşum' diye mırıldandı.

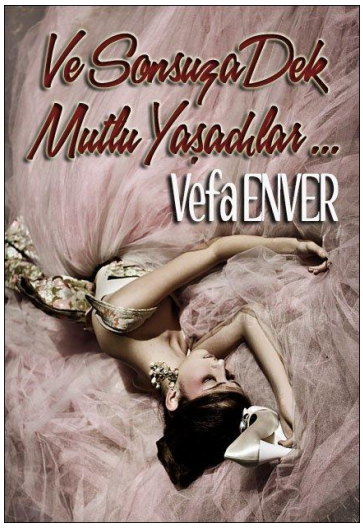
Kapı kolunu hafifçe çevirip açtıktan sonra bir an durup dinledi. Hala hiç ses duymuyordu. Koridorda usulca ilerleyip Hakan'ın yattığı odanın önünden geçerken kapının açık olduğunu fark etti. Başını o tarafa çevirmemeye özen gösterse de göz ucuyla bakmayı da ihmal etmemişti. Ama sonra göz ucuyla gördüğü manzaranın doğru olup olmadığını anlamak için başını çevirmesi kaçınılmaz olmuştu.
Bu inanılmazdı! Gerçek olamazdı! Telaşla dönüp koridorda aksi yönde ilerlemeye başladı. Salona vardığında yavaşlayıp sakinleşmeye çalıştı. Umursuyor gibi görünmek istemiyordu. Ama bal gibi de umursuyordu işte! Lanet olsun! Lanet olsun! İki kez kendi kendine söylendikten sonra evin içinde dolanmaya devam etti. Artık ses çıkarıp çıkarmamayı, bu halde yakalanıp yakalanmamayı umursamıyordu. Hatta her geçen saniye daha iyi idrak etmesini sağlıyordu! Neyi mi? Elbette evde yalnız olduğunu!
Bir an çıplak olduğunu fark ederek fena halde utanmış hissetti. Hayır üstünde giysi olmadığı için değil, aptal durumuna düştüğü için mahcup hissediyordu.
Sonra hatırlayarak tuvalete koştu.
Çok az kalmıştı doğrusu diye geçirdi içinden anlık rahatlama yüzüne yayılırken. Hemen ardından kaşlarını çatarak düşünmeye koyuldu. Durum hiç iyi değildi. Yarı yolda bırakılmış ve buna oldukça bozulmuş bir erkek söz konusuydu. Ya şu anda bir yerlerde bir kadını makyaj masasına dayamış…
Birden tüm bedenini bir sıcaklık sarmıştı. Ellerini sallayarak kendini serinletmeye çalışırken geçen hafta olanları aklından uzaklaştırmaya çalışıyordu.
Tamam durum raporu çıkaralım o halde. Onun bildiği benim yatağımda mışıl mışıl uyuyarak onu umursamadığım. Dolayısıyla onun evde olmadığını

bildiğimi bilmiyor değil mi? Yani o kadar da rezil olmuş sayılmam. Hala bu gecenin üstünlüğü bende. Onun attığı gol ofsayt nedeniyle sayılmaz. Sonuçta o evden giderken ceza sahasında karşı takımın oyuncusu yani ben yoktum. Ama benim görüp görmememem umurunda değil. Onun şu anda önemsediği tek bir şey var o da…Of Allah'ım…O ses neydi?
Klozette hafifçe öne doğru eğilip daha dikkatli dinlemeye koyuldu. Nefes almaya korkuyordu adeta. Kapı kilidinde hafifçe dönen anahtarın sesi ile kalbi küt küt atmaya başladı. Bu halde yakalanmamalıydı.
Aceleyle kalkıp çekmek için sifona uzandı sonra vazgeçti. Belki de direk gidip yatardı ve onun banyoda olduğunu anlamazdı. En iyisi ses çıkarmadan banyoda sessizce beklemekti.
Hakan'ın kararlı adımları koridorda yankılanırken Perim ne kadar duyarsız olduğunu düşünerek sinirlenmişti. Basbayağı beni uyandırmak için yapıyor diye geçirdi içinden.
İyi de ben zaten uyumuyorum ki! İyi de o bunu bilmiyor ki! Önemli olan niyet ve onun niyeti rahatsızlık vermek. Tipik işte ne olacak! Tamam tamam düşünme şimdi bunları.
Kafasındaki sesleri susturmak istercesine ellerini salladı. Tam o sırada kapı açılmış ve Hakan içeri dalmıştı.
Hayretle elleri havada asılı kalan Perim'e baktı. Genç kadın suç üstünde yakalanmış bir hırsız gibi donup kalmıştı.
'Ne yapıyorsun sen burada?' diye sordu Hakan karısının önce çıplak bedenine sonra yüzüne sonra tekrar bedenine bakarak. Nihayet gözleri gezintisine son verip göğüs hizasında bir yerlerde durmaya karar verdiğinde Perim çıplak olduğunu hatırlayarak irkildi. Bir eli göğsünü kapatırken diğeri alt tarafını kamufle etmek için çabalıyordu.
Kaşlarını çatarak huysuzlandı 'Burası benim evim ne demek ne yapıyorsun? Tuvalete geldim. Asıl sen kapıyı çalmadan ne diye dalıyorsun?'
Hakan tuvaleti işaret edip ukala biçimde karşılık verdi 'Bu benim banyom. Sen odandakini neden kullanmıyorsun? Hem görüyorum ki benim alanımı kullanırken pek de özen göstermiyorsun. Sifonu çekmeyi unutmuşsun'
Perim utanarak hemen sifona doğru uzandığında göğüsleri yine açıkta kalmıştı. Hakan'ın onu sırıtarak izlediğini fark ederek hışımla asılı olan havluyu çekip vücudunu örtmeye çalıştı. Ama elbette bir yüz havlusunun yapabilecekleri de sınırlıydı.
İşaret parmağını döndürerek Hakan'a gitmesini söyledi 'Lütfen çıkar mısın? Burada özelime giriyorsun.'
Hakan arkasını dönerken dalga geçerek mırıldandı 'Lütfen! Sanki ilk kez özeline girmişim gibi'
'Ne dedin sen?' diye arkasından çıkıştı Perim.
'Hiç bir şey demedim. Gidiyorum işte tamam mı? Sen keyfine bak'
Banyodan çıkıp kapıyı kapattığında Perim gecenin başından beri arkasından esen rüzgarı nasıl bir anda karşısına alıp Hakan'ı üstün konuma

geçirdiğini anlamaya çalışıyordu.

Canı çok sıkılmıştı. Hem nereye gitmişti ve neden bu kadar sakin görünüyordu? Onun hevesi kursağında kalmış sinirli bir erkek olarak saldıracak yer araması gerekmiyor muydu?
Dolaptan bir havlu alıp vücuduna sardıktan sonra odasına gitti. Keşke odamdan hiç çıkmamış olsaydım diye düşündü keyfi kaçmış bir biçimde. Yatağına uzanıp örtüyü üzerine çektikten sonra gözlerini tavana dikip anlamaya çalıştı. Nasıl oluyordu da her seferinde Hakan kazançlı çıkıyordu? Neden onu alt edemiyordu? Belki de fazla mı umursuyordu? Muhtemelen Hakan kendini takmıyordu bile. İşte sırf bu yüzden, yani Hakan takmadığı ve sadece kendi zevki doğrultusunda hareket ettiği için onu alt ediyordu.
İçeriden gelen sifon sesiyle irkildi. Bu doğru olabilir miydi? Onun banyosunu mu kullanıyordu?
Kapı açıldığında banyodan gelen ışık içeri süzülerek Hakan'ın bedenini arkadan aydınlatıyordu. Perim gözlerini eliyle siper edip başını hafifçe yana çevirdi.
Tekrar baktığı zaman şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. Kocası çıplak karşısında duruyor hiçbir şey olmamış gibi sırıtıyordu.
'Endişelenmene gerek yok klozeti kaldırdım' dedi eliyle arkayı işaret ederek.
'Ss-sen b-benim odamda ne arıyorsun? Hem de bu halde!' diye karşılık verdi Perim genç adamın çıplak bedenini göstererek.
Hakan üzerinde giysileri olmadığını unutmuş gibi eğilip baktı.
'Haa düşündüm sen evde çıplak gezebiliyorsan ben neden gezmeyeyim diye. Ve tabii sen benim banyomu kullanıyorsan benim de seninkini kullanmamda sakınca olmamalı. Biliyor musun Perim evliyken hiç anlaşamayan ama boşanınca çok iyi dost olan insanların hikayelerini duymuştum ama inanmamıştım. Sanırım biz de seninle o yolda ilerliyoruz. Sen de şimdiden aramızdaki rahatlığı hissetmeye başlamadın mı?' dedikten sonra göz kırparak kapıya doğru ilerledi.
Perim şaşkın bakışlarla kocasının odasından çıkıp kapıyı kapatmasını izlerken Hakan kendi kendine sırıtıyor, bu durumdan için için zevk alıyordu.
Evet Perim Hanım böyle kalırsın işte! Bu oyunu ben de senin kadar iyi

oynarım. İyi ki sigara almak için dışarı çıkmışım…Yoksa nereden bilecektim değil mi?

Gün ağarmaya başlarken ancak uykuya dalmış olan Perim, kapı zilinin çalışını duyduğunda irkilerek uyanmıştı. Saatin kaç olduğunu bilmese de, günün erken bir saati olduğunu tahmin ediyordu. Özellikle de gecenin çok geç bittiği düşünülürse bu Pazar akşama kadar onun için ‘günün erken saati’ sayılırdı. Başı çatlayacak gibi ağrıyorken neden fazla içmediğini tekrar hatırladı. Mesele sarhoş olup olmaması değildi, ertesi gün çektiği korkunç baş ağrısıydı. Sımsıkı kapatılmış kalın perdenin ardında güneşli bir gün olduğunu sezebiliyordu. Ama o güneşli günü yaşamaya ve güneşli günün tadını çıkaran insanların arasına karışmaya hazır değildi. İçinde tuhaf bir rahatsızlık, üstünden atamadığı bir keyifsizlik vardı. Sahi ne olmuştu? Neden böyle hissediyordu?
Koridorda Hakan’ın sesi duyulduğunda sorusunun cevabını hatırlamış oldu. Kocasının kış uykusundan uyandırılmış bir ayı gibi homurdandığını düşünerek yüzünü buruşturdu. Israrla çalan zil büsbütün keyfini kaçırmış, kendisini rahatsız eden kişiye haddini bildirmek istediğini açıkça gösteren kararlı adımlarının sesi yankılanıyordu koridorda.
Perim gözlerini kapatıp bir iki kez yutkundu. Bu adamla yolları nasıl kesişmişti? Şu anda iki yabancıdan farksızken, nasıl oluyor da yaklaşık bir sene önce ömür boyu bağlılık yemini etmişlerdi birbirlerine. Nikah memurunun evliliğin kutsallığı üzerine yaptığı konuşmayı hatırlıyordu ‘iyi günde kötü günde… sevgi ve saygı evliliğinizin temelini oluştursun… Kocasının ‘Hay Allah cezanı versin Esra! … Ne b.k yemeye sabah sabah kapıya dayanıyorsun? Yüzünü görmeden bir gün geçiremeyecek miyim ben ya?’ sözleri ile kendine gelen Perim, çabucak yataktan kalkıp üstüne sabahlığını geçirirken ‘gel de sen bu adama saygı duy duyabiliyorsan

sevgili nikah memuru bey' diye mırıldandı huysuzca. Birden kocasının bir gece önce çıplak hali gözünün önüne geldiğinde telaşla kendini koridora attı.
Neyse ki boxer külotunu giymeyi hatırlamıştı. Gerçi bu da karşısında duran Esra için pek iyi bir manzara değildi ama hiç yoktan iyiydi. Zaten arkadaşının da umursadığı yoktu. Hakan'ı eliyle itip kendine yol açtıktan sonra yürümeye devam etti. Hakan tam kapıyı kapatacakken Yavuz da girmişti içeriye.
'Gel tabii sensiz olmaz. Nasılsa Esra cadısı uyandırdı bir kere. Ya sizin işiniz gücünüz yok mu hiç anlamıyorum. Daha da önemlisi siz uyumaz mısınız kardeşim? Sabahın köründe üstünüzde hala akşamdan kalma giysilerle…Gitsenize evinize!' diye söylenirken Esra çoktan Perim'in yanına varmış onu kolundan tuttuğu gibi odasına sürüklüyordu.
'Sahiden Esra neden evinize gidip dinlenmiyorsunuz? Yani ikiniz bu bakıcılık işini abarttınız sanki biraz. Bak bizim için endişelenmeyin her şeye rağmen birbirimizi öldürecek kadar ileri gitmedi nefretimiz' dedikten sonra Perim bir an duraksadıktan sonra ekledi 'Yani henüz.' Ancak ondan sonra sormak aklına gelmişti. 'Neden üstünü değiştirmedin sen?'
Esra bakışlarını kaçırarak soruyu geçiştirdi. 'Bir an önce buraya gelebilmek için. Evde yalnız zaman geçirmek istemedim aklım sende kaldı. Ee anlat bakalım dün ne işler çevirdin?'

Hakan buzdolabının açık kapısı önünde durmuş, çıplak karnını hafifçe kaşıyarak ne yiyeceğine karar vermeye çalışıyordu.
'Dün içkiyi fazla kaçırmışım bu sabah hafif bir şeyler atıştıracağım' diyerek sucuğa uzandı. Tereyağı ve yumurtayı da aldıktan sonra kalçası ile kapağı kapattı.
'Sana dedim içme o kadar diye. Ama dinlemedin bile beni. Her şey senin yüzünden oldu zaten. En başından orada kalma konusunda ısrar etmeseydin olaylar bu noktaya gelmezdi' dedi Yavuz keyifsizce.
Hakan tereyağından koca bir parça alıp ocağın üstündeki küçük teflon tavaya koydu. Çekmeceden aldığı metal kaşık ile çize çize yağı tavanın her tarafına yayarken dikkatini yaptığı işte yoğunlaştırmıştı. Karısı ile ilgili sevdiği şeyler listesine bu tavaları da eklemesi gerektiğini düşündü. Omlet yapmayı çok kolaylaştırıyordu. 'Hangi noktaya? Ben ortada büyük bir mesele görmüyorum' diye karşılık verdi umursamaz bir biçimde.
Yavuz eğilerek kapıdan tarafa bakıp, kontrol ettikten sonra alçak sesle açıkladı 'Sizden bahsetmiyorum. Ben Esra'dan bahsediyorum'
İşte şimdi Hakan'ın ilgisini çekmişti. Kaşlarından biri merakla kıvrılırken dudaklarında alaycı bir tebessüm belirdi.
'N'olmuş Esra'ya?'
Hakan'ın manalı bakışları Yavuz'un bir anda kendini toparlamasına neden

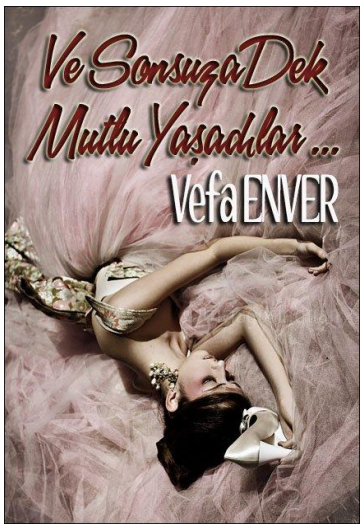
olmuştu.
‘Hiç!Sadece sizden ayrıldıktan sonra başıma kaldı. Dır dır edip durdu. Ben onunla uğraşmak zorunda kalmak istemiyorum. Bak sana söylüyorum bir an önce bir yolunu bulup bu işi çözümlemen gerekiyor. Perim ve Esra ikilisinden yakamızı kurtarmamız gerek.’
Hakan gözlerini ileride bir noktaya dikip kaşlarını çatarak düşünmeye başladı. Konuşmaya başladığında az önceki konu çoktan aklından uçup gitmişti.
‘Haklısın bize iyi bir plan lazım. Perim yüzünden hayatımı yaşayamıyorum. Şu hale bak! Dün gece eğlenmek için çıktığımı sanırken kendimi bir anda onu koruması olarak buldum. Ne bir skor elde edebildim ne de eğlenebildim. Üstüne üstlük eve geldiğimizde bir de onun sınırları zorlayıcı tavırlarına maruz kaldım. Kendime hakim olacak kadar centilmence davrandığım için kendini şanslı saymalı’ derken fazla detaya girdiğini fark ederek aniden durdu. Ama Yavuz pek de farkına varmış gibi değildi. Onun aklı dün geceye farklı bir açıdan takılmıştı.
‘Ya Esra’ya ne demeli? Bütün gecenin içine etti. Bak Perim ile boşanma sürecinde olduğunu ve şu anda hayatında engebeli bir yolda ilerlediğini biliyorum. Ama tüm bu olanların beni etkilemiş olması biraz fazla değil mi? Yani dün gece ne umuyordum ne buldum? Sana gidelim dediğimde gidecektik. O zaman sabahı kendi evimde, kendi yatağımda ve sevgi dolu kollarda karşıladım. Suratsız ve sevimsiz Esra ile değil’ dedikten sonra kırdığı potu anlamış ama geç kalmıştı.
Hakan birden bakışlarını ona çevirip heyecanla gözlerini açtı ‘Yoksa? Olamaz! Oldu mu? Esra ve sen?’
Yavuz eli ile arkadaşına sesini alçaltmasını işaret ederek fısıldadı ‘Yavaş ol kız duyacak şimdi. Var ya beni lime lime eder. Eğer bozuntuya verirsen ben de senin canına okurum, burnundan getiririm bilesin.’
Hakan gözlerini tavana dikerek hayal etmeye çalışıyordu. ‘Vay canınaaa..Yani ikinizi şu anda tam olarak kafamda canlandıramasam da…’
‘Canlandırma zaten sapık mısın sen?’
‘Ama yine de şunu itiraf etmeliyim ki bir açıdan sana acırken bir açıdan farklı bir saygı duydum’
Yavuz başını ters ters sallarken mırıldandı ‘Ne saygısı ne acıması ya?’
‘Şimdi onun gibi biriyle beraber olduğun için acıdım ama kadınlar arasında ayırım yapmadığın ve herkese eşit yaklaştığın için de saygı duydum’ diye karşılık verdi Hakan sırıtarak.
‘Hakan sus abi! Saçmalamayı kes yoksa ikimizin de başını yakacaksın. Neyse hadi hazırlan da çıkalım. Onunla aynı ortamda daha fazla kalmak istemiyorum. Hatta bence karşı tarafa geçelim. Aynı yakada olma fikri bile bunaltıyor’
‘Ama yine de aynı yatakta olmana engel olmamış bu durum’ dedi Hakan dalga geçerek.
‘Yatakta değildi’ diye kendi kendine konuşurken Yavuz’un keyfi kaçmıştı.

Hakan'ın Sucuklu yumurtasına batırdığı koca bir lokma ekmeği tutan eli bir süre havada öylece asılı kaldı. Sonunda ağzına atıp keyifle çiğnerken sırıttı.
'Devam?'
'Devamı falan anlatacak değilim. Bak planlı değildi. Bir anda oldu.'
'Nerede?'
Yavuz başını eğip mutfak kapısının olduğu tarafa baktıktan sonra çabucak cevapladı 'Arabada'
Hakan kahkaha attı 'Vay be biz de hatunu firijit sanıyorduk. Kim derdi…'
'Sus! Tamam detaya girme…'
'Oğlum ben girmiyorum sen niyetli gibisin ama…Nasıl bari iyi miydi?'
'Şaşırtıcı biçimde…'
Hakan gözlerini tavana dikip o sahneyi kafasında canlandırmaya çalışırken Yavuz fark edip koluna bir tane patlattı.
'Röntgenciliğin lüzumu yok'
'Amma da kastın ha…Gören de aşık falan oldun sanacak' dedi Hakan arkadaşının damarına basarak.
Yavuz sinirle yerinden kalkıp kendine kahve yapma bahanesiyle su ısıtıcısının olduğu tarafa gitti. 'Daha neler! Ben yapmış olduğum bir hatanın pişmanlığını duyuyorum o kadar'
'Pişmansın yani'
'Tabii ki pişmanım!'

'Tabi ki pişmanım!' diye atıldı Esra Perim'in daha fazla konuşmasına fırsat vermeden.
'Pişmanım çünkü gece çıkmaya niyetlenmesem bunların hiçbiri olmayacaktı. Seni bu duruma sokan benim. Ama şanslıyız ki Hakan ilk kez öküzlük yapmamış. Aslına bakarsan şimdi fark ediyorum da sanırım senden fiziksel olarak soğumaya başlamış. Yani eskiden olsa fırsatı kaçırmazdı değil mi?'
Perim karnına yumruk yemiş gibi hissetti. Esra'nın bu beklenmedik yorumu karşısında hazırlıksız yakalanmıştı. Doğru ya nasıl da düşünememişti? Yani kocası başka zaman olsa onu uyandırmak için türlü türlü numaralar denerken, bu sefer kolayca pes etmiş ve bir de evden çıkıp gitmişti. Döndüğünde sakin ve rahatlamış görünüyordu. Bütün bunlar tek bir şeye işaret ediyordu. Kalbinin sıkıştığını, nefessiz kaldığını hissediyordu. Uykusuz ve yorgun bedeni bu gerilime daha fazla dayanamayarak güçsüz düşmüştü. Başı dönmeye, gözleri kararmaya başlamıştı. Evet şimdi resmin bütününü görebiliyordu. Her şey çok daha anlaşılırdı. Tüm bu olup

bitenlerin tek bir anlamı olabilirdi.
‘Boynuzlanıyorum! Esra bu adam beni boynuzluyor ve benim ruhum duymuyor. Yani şu ana kadar böyleydi ama artık çok iyi anladım ki…’
Esra heyecanla yerinde kıpırdanınca yatak hafifçe sarsılmıştı ‘Doğru olabilir. Aslında parçaları birleştirince…’
Perim gözlerini kapatıp, elini alnına götürdükten sonra sıkıntıyla ovuşturdu. ‘Nasıl bu kadar saf olabildik? Bunca zaman beni aptal yerine koymuş…’
Esra arkadaşını omuzlarından kavrayıp güven verircesine hafifçe sıktı ‘Üzülme. Şimdiye kadar yaptığı her şeyi ödeteceğiz. Tek yapmamız gereken onu iş üstünde yakalamak. O zaman kim aptalmış görecek. Onu tüm dünyaya rezil edeceğimizden şüphen olmasın’
‘İyi de nasıl yakalayacağız ki? Yani baksana bunca zaman karda yürümüş izini belli etmemiş!’
Esra bir an durup düşündükten sonra heyecanla atıldı ‘Buldum! Biz yakalayamıyorsak o kendini yakalatacak…’
Normal şartlar altında bile arkadaşının şeytani planlarına akıl sır erdiremeyen Perim’in özellikle bu sabah bu konuda hiç şansı yoktu.
Boş bakışlar ile donuklaşmış gözlerinin bir iki sefer kırpıştırdığında Esra açıklamaya koyuldu. ‘Bak Perim’cim bazı kadınlar vardır ki erkeklerin karşı koyamadığı…Bu kadınlar bir erkekte karar kıldığı zaman ellerinden kaçmak imkansızdır. Diyelim ki ben böyle birini tanıyorum ve diyelim ki bu kadın Hakan’da karar kıldı. Sence ne olur?’
Perim’in söylemeye dili varmıyordu. Bu yüzden Esra devam etti ‘Kocan olacak kendini beğenmiş kalas, egosunu tatmin etmek için böyle bir kadını elde etme fırsatını tepmeyecektir. O kadın ile tanışıp yakınlaşacaktır. Yakınlaşınca da vücut dilini konuşarak uzun uzun sohbet edeceklerdir. Ve biz bu sohbet esnasında beklenmedik bir biçimde orada olacağız’ diyerek sözünü tamamladığında tüm sırıtış yüzünü kaplamıştı.
Perim kararsızdı. Bu kadar alçak bir planın parçası olmak isteyip istemediğinden emin değildi. Ayrıca kendine itiraf edemediği bir boyutu daha vardı olayın. Onun tereddüdünü fark eden Esra gerçeği acımasızca hatırlattı.
‘Hayatım kocan seni her şekilde aldatıyor. Bu sefer tek fark bizim de bilecek olmamız’
Perim kabullendiğini gösteren bir biçimde başını çaresizce salladığında Esra’nın gözlerinde hain pırıltılar belirmişti.
‘Onlarla işim bittiğinde hem Hakan hem de Yavuz bizi tanıdıklarına pişman

olacaklar’ diye mırıldandı gözleri kısılmış bir biçimde.
Perim ileriye diktiği donuk bakışlarını Esra’ya çevirip hayretle sordu
‘Yavuz’un bu işle ne alakası var ki?’

‘Peki siz ona ne cevap verdiniz?’ diye sorarken Mete Bey başını uzun süredir not aldığı defterden kaldırıp Perim’in tepkilerini dikkatlice izlemeye koyuldu.
Böyle yaptığı zamanlarda Perim kendisini sözlü sınav için tahtaya kaldırılmış bir öğrenci gibi hissediyordu. Elinde değildi. Sanki psikologu sürekli bir açık arıyordu. Onun içindeki her şeyi dürüstçe ifade etmediğini ispat edecek bir kanıt demek daha doğru olurdu. Tüm bu düşüncelerin verdiği sıkıntıyla elini topuz yaparak topladığı saçlardan geriye kalan ensesindeki ince tüylerde gezdirdi.
‘Ne cevap verebilirim ki? Kabul ettim mecburen’
Mete Bey hep olduğu gibi yine mecburiyet kelimesine takılarak zaman kaybetmeden sordu. ‘Neden mecbursun?’
‘Eee çünkü onu üzmek istemiyorum. İyi biri ve olup bitenlerde hiç suçu yok’
‘Senin de suçun yok’
‘Evet ama kadıncağız beni gerçekten seviyor ve gerçekleri duymak onu çok kıracak.’
‘Senin kırılman pahasına onu kırmamayı tercih ediyorsun bu durumda, öyle mi?’
Perim derin bir nefes alıp verdi. Karşısındaki adamın doğru bir noktayı vurguladığının farkındaydı. Ve evet muhtemelen başkasını memnun etmek için kendini sıkıntıya sokması da yanlıştı. Ama anlamıyordu. Yani bazen gerçekten Mete Bey’in olaylara çok dar bir açıdan baktığını düşünüyordu.

Varsa yoksa Perim'in mutluluğundan bahsetsinler istiyordu. Onu mutsuz eden şeyleri hayatından çıkarmak her zaman bu kadar kolay olmuyordu işte.
'Bakın ne düşündüğünüzü biliyorum. Kendimden ödün verdiğimi düşünüyorsunuz değil mi?'
Mete Bey kaşlarını kaldırıp sakince karşılık verdi 'Öyle mi düşünüyorum?'
Perim'in sabrı taşmaya başlıyordu. 'Bakın benimle bu oyunu oynamanıza gerek yok. Yani kelime oyunları ile köşeye sıkışacak değilim. O kadıncağızı üzmek istemediğim için ricasını geri çevirmedim. Ayrılık haberini benden değil oğlundan duyması gerekir. Hakan bu konuyu neden bu kadar geciktiriyor bilmiyorum ama alt tarafı birkaç saat karı koca numarası yapmamız kayınvalidem için bu denli önemliyse ona en azından bu kadarını verebileceğimi düşünüyorum! Hakan'la beni bir araya getirmek için gösterdiği onca çabadan sonra…' dedikten sonra ağzından çıkan kelimelerin kulağa ne kadar tuhaf geldiğini fark ederek durmuştu.
Mete Bey yumuşakça devam etmesini söylerken Perim hırçın bir şekilde omuz silkti 'Ne düşündüğünüzü biliyorum' dedi terslenerek.
'Yine mi? Bugün düşüncelerimle çok meşgul gibisin' Psikologunun yüzünde beliren dostça tebessüm onu daha da çileden çıkarmıştı.
'Bunu bilmek için uzman olmama gerek yok. Yani baksanıza burada eşimle boşanma aşamasında oturmuş birleşmemizde katkısı olduğu için kayınvalideme olan gönül borcumdan bahsediyorum. Demek istediğim kadıncağızın beni gerçekten sahiplendiği ve kucak açtığı idi.'
Mete Bey bacak bacak üstüne atıp ellerini kucağında duran not defteri üzerinde birleştirdikten sonra sesine rahatlatıcı bir ton katarak konuşmaya başladı.
'Senin neler hissettiğini ve bunu görünürde ne gerekçe ile kabul ettiğini çok net anladığımdan emin olabilirsin. Ama ben daha çok görünmeyen gerekçelerle ilgileniyorum. Hakan ile aynı ortamda olmaya katlanamadığını söyleyen birine göre onunla fazla bir araya geldiğinizi düşünmüyor musun?'
Perim hiç düşünmeden ateşli biçimde itiraz etti 'Hiç de bile! Öncekilerin hepsi tesadüftü! Sadece bir sonraki katılacağımız davet önceden biliniyor ama o da küçük bir iyilikten başka bir şey değil. Hakan'la konuşacağımdan bile şüpheliyim'
'Ben ise dans etmek zorunda kalabileceğini bile düşünüyorum. Ne de olsa bir düğüne katılacaksınız ve çevredekilere mutlu çift imajı çizmeniz gerekiyor. Kayınvalidene iyilik yapacağına göre tam hakkını vererek yapmak zorunda hissedebilirsin kendini'
Bu adamı eskisi kadar sevmemeye başladığını düşünüyordu. Fazlasıyla açık konuşur olmuştu. Daha önceden olduğu gibi sadece başını sallayıp 'anlıyorum' diyerek not aldığı zamanları özlüyordu. Aslında Perim'in tercihi içini dökmek ve rahatlamak mümkünse karşılığında kendisini analiz etmek zorunda kalacağı sözler duymamaktı.

‘Dans etmekten daha kötü durumlar var biliyorsunuz. Gerekirse dans ederiz sorun değil. Görünen ve görünmeyen nedenlerin hepsi aynı. Düşünsenize aksi halde Esra’nın planına razı gelemezdim değil mi?’
‘Bana biraz bu plandan bahsetmek ister misin?’

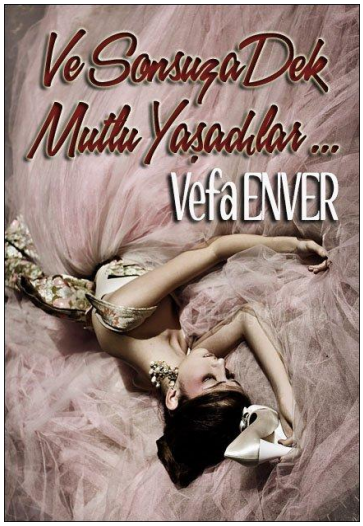
‘Bahsedecek ne var ki? Aklınca beni oyuna getireceğini sanıyordu ama ben onu oyuna getirdim. Ne demişler? Ateşle oynarsan yanmayı da göze alacaksın’
Ece Hanım kaşlarını kaldırıp ilgiyle sordu. ‘Bu durumda onun yandığını düşünüyorsunuz yanılıyor muyum?’
Hakan keyifle bacak bacak üstüne atıp, ceketini üzerinde toz varmışçasına, elinin tersi ile hafifçe silkeledi. ‘Hevesi kursağında kaldı. Beni onu arzular biçimde yarı yolda bırakacağını düşünürken…’
‘Onu arzular biçimde yarı yolda kalmadınız mı?’
Hakan kaşlarını çatıp itiraza hazırlanmışken birden yüz hatları gevşedi, dudaklarında tembel bir gülümseme belirdi.
‘Siz de beni oyuna getireceğinizi sanıyorsunuz değil mi? Anlatmaya çalıştığınız aslında ikimizin de birbirimizi cezalandırdığı. Ama karımı tanımıyorsunuz. Hem de hiç! O tıpkı açık bir kitap gibidir. Duygularını anlamak için uğraşmanız gerekmez. Her şey orada kitapta yazılıdır. Tek yapmanız gereken okumaktır. Perim beni aşabilmiş değil. Kolay kolay da aşabileceğini sanmıyorum. Ona hak vermemek de elde değil. Yani bana bir baksanıza…’ derken tek kaşı çapkınca yukarı doğru kıvrılmıştı.
Ece Hanım hiç istifini bozmadan onu sükunet içerisinde dinlerken sadece bir iki kez gözlerini kırpmıştı. Bu kadının duyarsızlığına şaşmamak elde değildi doğrusu! Hakan ve anlattıkları karşısında nasıl bu denli umursamaz olabiliyordu ki? Her neyse diye düşündü Hakan madem öyle kendi sorumu kendim cevaplarım.
‘Belki farkında değilsiniz ama ben kızların kaçırılmayacak fırsat dedikleri türdenim. Genç, yakışıklı, zengin ve üniversite mezunuyum. Üstelik esprili ve eğlenceli bir kişiliğim de var. Bu zamanda bu altı özelliği bir arada bulunduran erkek bulmanın ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikriniz var mı?’ dedikten sonra parmakları ile saymaya başladı. ‘Yaşlı ve zengin, yakışıklı ve parasız, paralı ve eğitimsiz, eğitimli, paralı ama can sıkıcı şeklinde uzayıp giden kombinasyonlarda benimki kadar çok niteliği aynı anda barındıran yok. Şimdi size soruyorum Perim üzülmeyip de ne yapsın? Benim gibisini bir daha nerden bulacak ki?’
Ece Hanım istem dışı olarak şaşkın bakışlarını bir süre daha karşısındaki erkeğin üzerinden alamayarak öylece kaldı. Nihayet başını not defterine eğerken kendi kendine mırıldanıyordu.
‘Bunca özellik demek’
Sonra aniden hatırlayarak başını tekrar kaldırıp sordu. ‘Bu arada ödevinizi yaptığınızı söylemiştiniz. Bakabilir miyim? Karınızın da bir takım pozitif

özellikleri olduğuna eminim. Öğrenmeyi çok isterim doğrusu'
Hakan'ın uzattığı kağıda göz gezdirirken gözüne çarpan noktaları alçak sesle tekrarlıyordu.
'Uzun saçlar'
'Sırtı'
'Evlenmeden önceki uyumlu kişiliği'
'Teflon tavaları?!'
Hakan sırıttı 'Evet itiraf etmeliyim karım ve çeyizi ile beraber faydalı bir iki şey eve geldi. O tavaların ne kadar kullanışlı olduğunu kullanana kadar bilmiyordum. Tek sorun çok çabuk çiziliyor olmaları. Geçen Perim bu yüzden de dırdır etti. Ona anlatmaya çalıştım benim suçum olmadığını. Ama görüyorsunuz ya Perim'in pozitif her şeyi dırdırı ile negatife çevirme huyu var. Mesela saçları başlarda bana mutluluk veren bir özellik iken sonradan sinirlerimi bozmaya başladı. O sıkı topuzuyla ne kadar kasıntı, ne kadar iç bunaltıcı ve eğlenceden uzak olduğunu tahmin bile edemezsiniz. Kısacası teflon tavalarını pozitif bir özellik olarak yazdıysam da fikrimi değiştirdim onlar da hayatıma sıkıntı katan bir noktaya geldiler. Boşandığımızda kendi teflon setimi alacağım ama bu sefer en iyi ve en pahalısından alacağım ki, iki kaşık darbesinde çizilmesin'
'Anlıyorum'
Hiçbir halt anladığın yok! Belki de kendime erkek bir psikolog seçmeliydim. Kadınlar her durumda birbirine destek çıkıyor. Ayrıca ev ödevi falan da vermez erkekler.
'Peki o halde Cumartesi gecesi gittiğiniz gece kulübünde olanlardan biraz daha bahsedelim isterseniz? Karınız ile karşılaşmanızdan…'
Hakan derin bir nefes alıp sıkıntıyla verdi. 'Bakın söyledim. Konuşulacak pek bir yanı yok. Tesadüf karşılaştık işte…'
'Peki neden başka yere gitmediniz?'
Hakan kaşlarını çatıp diklendi. 'Ece Hanım benim ailemi tanısanız böyle bir soru sormazdınız bile. Hakkımızda dedikodu çıkmasın diye elbette. Başka neden olacak sanki? Zaten sırf bu yüzden annemin ricasını kabul ettik'
Genç kadın merakla kaşlarını kaldırdı. 'Hangi ricasını?'
'Ha size söylemeyi unuttum. Bakın ne kadar önemsemediğini buradan anlayın işte söylemeyi bile unutmuşum' diye karşılık verdi Hakan yamuk bir gülüşle.

Perim ofise döndüğünde kafası psikologla görüşmeden öncekinden daha da karışık haldeydi. Bu adam bunları söylüyorsa aynı şeyleri Hakan da düşünüyor olabilirdi. Onu kafasından atamadığını düşünme zevkini yaşatmaktansa kendini balkondan atmayı tercih ederdi. Kocasını iyi tanırdı. Koca kafasından daha kocaman olan egosuydu. İkisi de Perim'i her

alt edişinde biraz daha büyüyordu. Tamam dedi koltuğuna oturup derin bir nefes alırken. Sakin olacak ve olaylar karşısındaki soğukkanlılığını koruyacaktı.
Odasının kapısının aniden açılması ile yerinden sıçradı.
'Esra yavaş olsana biraz!' diye çıkıştı odaya teklifsizce giren arkadaşına.
Esra Perim'in masasına iyice yaklaşıp bir ucuna ilişirken imalı biçimde sırıtıyordu. 'Bugün diken üstündeyiz galiba. Ama sorununun çözümü şu anda içeride benim odamda oturuyor ve seninle görüşmeyi bekliyor.'
Perim ona boş gözlerle bakıyordu 'Neden bahsediyorsun sen?'
'Arzu'dan…' derken ağzında en leziz çikolatayı eritiyormuş gibi zevk dolu bir ifade takınmıştı. 'Onu gören her erkeğin ortak arzusu Arzu'yu elde etmektir.'
Genç kadın koltuğunda tedirgin biçimde kıpırdandı. 'Ha şu mesele…'
'Yaa o mesele…Unutacağımı mı sanmıştın? Kızım sen beni hala tanıyamamışsın. Su uyur Esra uyumaz. Şimdi çağırayım mı? Tanışmak ister misin?'
Perim bir an beni bu işe karıştırmadan yapın ne yapacaksınız diyecekti ki, psikologunun sözleri aklına geldi. Hakan'a karşı duyduğu sevgiden geriye ne kaldıysa onu da beraberinde alıp götürecek kadını tanımak istiyordu. Kocasının teslim olacağı ve kendini umursamazca kollarına bırakacağı kadını bilmek onun yere daha sağlam basmasını, kararını daha güçlü savunmasını sağlayacaktı.
'Çağır görelim şu herkesin arzuladığı Arzu'yu' dedi Perim umursamaz görünmeye çabalayarak.
'Yalnız bilmen gereken bir şey var. Kendisi biraz huysuzdur. Ters bir laf etme. Bana arkadaş iyiliği yapıyor unutma. Kıza üstünlük taslayayım falan deme. Duygularını bu işin dışında tut.'
'Ne duygusu? Benim bu konuda hissettiğim bir şey yok!'
'Perim seni tanırım. O kocan olacak kalas ile evliliğinin yürümemesinde kendini suçlarsın sen şimdi. Suçüstü yakalayana kadar da fikrin değişmez. Şimdi Arzu işleri o noktaya kadar getirecek.'
Perim'in daha başka söz söylemesine fırsat vermeden Arzu'yu getirmek üzere odadan çıktı. Geri geldiğinde yanında Perim'in hayatı boyunca gördüğü en muhteşem varlık duruyordu. Kendisi bile gözlerini ondan alamazken Hakan hiç şüphesiz ellerine hakim olmakta güçlük çekecekti. Vücudunun hırs ve kıskançlık duyguları ile ısınmaya başladığını hissediyor ama ne yazık ki bu konuda hiçbir şey yapamıyordu.
Zavallı Perim ömrü boyunca aldığı hiçbir karardan bu denli pişmanlık

duymamıştı. Ve maalesef bu daha başlangıçtı.
Arzu ışıltılı esmer tenini vurgulayan beyaz t-shirt'ü ve ince uzun bacaklarını saran eskitilmiş kotuyla öylesine ihtişamlı bir sadeliğe sahipti ki… Hiç uğraş gerektirmeyen güzelliğiyle bulunduğu ortamdaki hemcinsleri ile alay edercesine vurguluyordu varlığını.
Ama Perim'i en çok kıskandıran saçlarıydı…Upuzun dalga dalga dökülen siyah saçları…Hakan'ın da ilk dikkatini çeken muhteşem saçları olacaktı hiç şüphesiz. Güzelliğini taçlandıran bir mücevher gibi parlayan mavi gözlerine değinmek bile istemiyordu Perim. Gerçek midesine yumruk gibi inerken, o da başının döndüğünü hissederek oturma ihtiyacı duydu. Geri dönüşü olmayan bir hata yapmış, yanlış bir düğmeye basmıştı. Esra'nın intikam arzusu ve Arzu'nun intikam konusundaki başarısı ile oluşan kusursuz planda Perim kontrolü tamamıyla kaptırmış, akıntıya kapılmış sürükleniyordu.

Akşam olup da ofisten çıkma saati gelene kadar Esra ile karşılaşmamaya özellikle özen göstermişti Perim. Arzu şokunu atlatabilmesi ve her ne kadar boşanacak olsalar da teknik olarak hala kocası durumundaki erkeği kendi elleri ile başkasına verdiği gerçeğini hazmedebilmesi için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ama ne yazık ki son iki yıldır olduğu gibi şu anda da hayat kendi planları doğrultusunda ilerlemiyordu. Hatta doğruyu söylemek gerekirse istemediği ne varsa başına geliyordu.
Tıpkı ailesiyle yemeğe söz verdiği samimi akşam yemeğinin Esra ve Ali'nin katılımıyla gayri samimi bir havaya dönüşmesi gibi. Tam odasından çıkmıştı ki kapısının önünde Esra ile karşılaştı.
Arkadaşı 'İstersen tek araba gidelim dönüşte bende kalırsın' dediğinde

sözlerini anlamak için bir süre ona boş boş bakınca Esra hatırlatma ihtiyacı duydu.
‘Bu akşam annenlerdeki yemeğe ben de davetliyim. Beraber gidelim istersen’
Perim bu durumdan rahatsız olmuştu. Nedense Esra ile annesinin bir arada olduğu ortamlardan hayırlı bir şey çıkmazdı. Mesela en son davetsiz, daha doğrusu davet edildiği Perim’den gizlenmiş aslında davetli olan Ali çıkmıştı ortaya.
Nitekim bu gece de Ali çıkmıştı piyangodan…
‘Size inanamıyorum. Annem benimle zaman kaybedeceğine neden seni Ali ile evlendirmiyor hiç anlamıyorum!’ dedi alçak sesle mutfakta konuşurlarken.
‘Muhtemelen benim frijit olduğumu düşünüyordur’ diye mırıldandı Esra.
‘O da nerden çıktı şimdi?’
‘Bilmem Yavuz öyle olduğumu sanıyormuş. O ve senin müstakbel kocan bu konuda epey kafa yormuşlar anlaşılan’
Perim hayretle kaşlarını kaldırdı ‘Yavuz sana seni firijit sandığını mı söyledi? Hem de bu kelimeleri kullanarak…’
Esra gözlerini devirdi ‘Hayır ama bu anlama gelen kelimeleri kullandı. Aslında daha çok ağzından kaçırdı desek yeridir. Bir an boş bulunup söyleyiverdi.’
Perim arkadaşını dikkatlice süzüyordu. Son zamanlarda Yavuz ile ne kadar çok zaman geçirdiğini görmek onu şaşırtmıştı belki ama az önce duydukları kadar değil.
‘Hangi anda boş bulunup söylenir bu söz anlamaya çalışıyorum Esra ama aklıma pek de bir şey gelmiyor doğrusu. İkinizin bu tarz şeyler konuşabiliyor olması tuhaf. Yavuz konusunda seni uyarmıştım ama görüyorum ki sen dediklerimi kulak arkası ediyorsun ve gittikçe samimiyeti ilerletiyorsun’
Esra hırçın bir şekilde ‘Hiç de bile! Hem diyelim ki öyle bundan kime ne?!’ diye karşılık verdiğinde Perim’in tepesi atmıştı. İşaret parmağını tehditkar biçimde sallarken sesi gittikçe yükseliyordu. Bu durum Esra’nın kısa bir an için sinmesine neden olmuştu.
‘Sakın bana ‘benim hayatım sana ne?’ demeye kalkma! Özellikle de sen hayatımın içine soktuğun burnunu bir an için olsun kaldırmazken! Her şey senin kontrolünde ve benim tek yapabildiğim senin planlarına kafa sallamak. Zaten kafa sallamasam da sen bildiğini okuyacağın için bir şey fark etmez. Tıpkı Arzu’yu zaten karmakarışık olan hayatıma teklifsizce

sokup, bana daha fazla sıkıntı yaratacak olman gibi ben de istediğim an teklifsizce senin hayatına müdahale ederim! Şimdi sana son kez söylüyorum Yavuz'dan uzak dur! Hakan yetmiyormuş gibi bir de Yavuz'u sarma başımıza. Hakan neyse Yavuz aynı. Sen benim kocamın akıl hocası kim sanıyorsun Allah aşkına Esra?'
'Bu evde kocandan bahsetme! En azından bizim onayladığımız biri kocan olana kadar' diye araya giriverdi o sırada yanlarına gelmiş olan annesi. Daha sonra hayranlık dolu sesini alçaltarak ekledi 'Ali gibi'
Perim çatılmış kaşları ile bakışlarını annesine çevirdi. 'Sana da gelecek sıra anne. Hele bir şu Esra'yı aradan çıkarayım.'
Annesi masum bir ifade takınarak ellerini iki yana açtı 'Ben ne yaptım ki?'
'Evli olan kızını başkası ile evlendirmeye çalışmak dışında mı?'
'Yakında dul kalacak olan kızımı' diye düzeltti Esin Hanım.
Perim bıkkın biçimde nefes alıp verdi 'Anne kocam ölmüyor sadece boşanıyoruz. Lütfen dul falan deme bir tuhaf oluyorum'
Esin Hanım burun kıvırarak başını çevirdi 'Boyu devrilesice kızımı bu kadar üzeceğine ölseydi daha iyiydi.'
Perim'in ağzı hayretten bir karış açık kalmıştı 'Anne! Nasıl böyle bir şey dileyebilirsin? İnsan düşmanı için bile böyle bir dilekte bulunmaz. Kaldı ki Hakan sana bir şey yapmış değil'
'Şu anda içeride baban ile puro içip, konyak yudumlayan harika erkeğin damadım olmasına engel oluşturan herkes düşmanımdır. Ve tatlım inan bana Hakan sadece engel oluşturmaktan çok ötesini yaptı. Zavallı adamın yüzünü görmeliydin. Eli kırılsaydı da o yumruğu atamasaydı.'
'O sadece her normal erkeğin yapacağını yaptı. Karısına asılan bir erkeğe haddini bildirdi' derken tuhaf biçimde gururlanmıştı Perim.
'Hah! Daha önceden aklı nerdeydi? Seni kaybetmeden önce…'
Perim bu konuyu konuşmaya başlarlarsa nerelere kadar uzanabileceğini biliyordu ve bu gece tüm bunlar için ne sabrı ne de keyfi vardı. Üzerinde bir tatsızlık vardı ve beyninin bir yerlerinde bunun nedeninin saklı olduğunu bilse de yalnız kalana kadar o düşüncenin kilitli olduğu kutudan çıkıp ortalıkta salınmasına izin vermeyecekti. Bir elini dudaklarına götürüp diğerini kaldırarak annesine susmasını işaret etti.
'Şişşt..Tamam…Yeter bu konuyu yaklaşık ikiyüz elli kez konuştuk ve sonuç hep aynı. Şimdi lütfen bu gece sevimsiz şeylerden bahsetmek yerine güzel bir yemek yiyebilir miyiz? Çok yorgunum fazla kalamayacağım eve erken döneceğim'
'Eve mi?' diye sordu annesi ve Esra aynı anda.

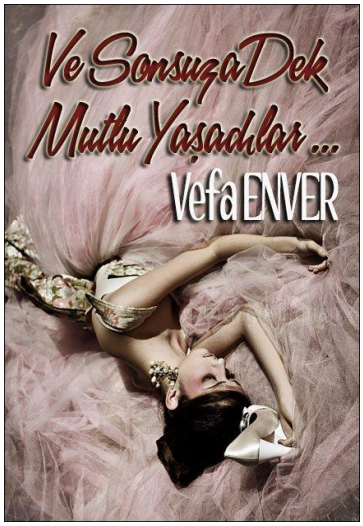
‘Burada kalırsın sanmıştım’
‘Benimle kalırsın sanmıştım’
Perim ikisine de dalga geçerek baktı ‘Eminim öyle sandığınızdan. Ama ben evime yatağıma döneceğim. Göçebe gibi bir orda bir burada kalmak istemiyorum.’
Annesi alınmış bir ifade takınarak başını dikleştirdi ‘Burası senin evin ama sen orası burası diye görüyorsan o başka tabii…’
Daha fazla polemiğe girmek istemeyerek Perim annesine sarıldı ‘Öyle demek istemediğimi biliyorsun. Ama sorunlardan kaçmak da bir çözüm değil.’
Esra ‘Sorunlardan değil sadece birinden kaçıyorsun ki bu konuda sana kim olsa hak verirdi’ dediğinde Perim ona öyle tehditkâr bir bakış fırlatmıştı ki daha fazla bir şey söylemeye cesaret edemedi.
Mutfakta yaşanan gerginlik bir işe yaradıysa o da yemeğin dostça ve keyifli bir havada geçmesiydi. Ali’nin birkaç iması ve flört girişimi dışında vukuatsız bile denebilirdi. Son yaşananlardan sonra eve döneceğini söylediği zaman Ali’nin onu bırakmayı teklif etmemesi rahatlatıcı olduğu kadar komikti de aslında. Tüm o küçük dağları ben yarattım havası altında Ali dayak yedikten sonra kuyruğunu bacakları arasına sıkıştırmış bir köpek yavrusundan farksızdı.
Her ne kadar bir an önce eve gidip dinlenmek istediğini söylese de, henüz kendine de itiraf edemediği bir nedenden ötürü gidişini geciktiriyordu. Sonunda saat epey ilerlediğinde daha fazla ertelerse annesinin kendini zorla alıkoyacağından çekindiği için istemeye istemeye evin yolunu tuttu. Belki de tam olarak ne ile karşılaşacağını bilemediği için her akşam eve döndüğünde anahtarı kilide aynı endişe ile sokup çeviriyordu. Ama şaşırtıcı bir biçimde her seferinde Hakan’ın orada olmadığını görerek hayal kırıklığına uğruyordu. Sorun onu görüp görmemekten çok, onun kendinden daha renkli sosyal hayatı olmasıydı. Bu demek oluyordu ki, boşandıklarında o gününü gün ederken kendi her gece eve dönüp kös kös oturacaktı.
Bu durum canını iyiden iyiye sıkar olmuştu. Biliyordu bunu takmaması gerekirdi. Boşandıktan sonra onu hayatından olduğu gibi aklından da tamamen çıkarmalıydı. Yani gerçekten onun ne düşündüğü bu kadar önemli miydi? Olmamalıydı! Ama için için kendine gülüp, dalga geçeceğini bilmek bile keyfinin kaçmasına yeterdi. Acilen daha fazla arkadaş edinmeli ve daha çok sosyal ortama girmeliydi. Peki ama yeni arkadaşı nereden bulacaktı?

Kafası tüm bu düşüncelerle meşgulken dalgın bir şekilde anahtarını kilide sokup çevirdiğinde içeriden gelen televizyonun sesini fark etti.

Hakan bu gece evde kalmayı tercih etmişti demek. İlginç bir biçimde rahatlamıştı. Ama sonra televizyonda o gün kaydettiği dizilerini izleyemeyeceğini hatırlayarak keyfi kaçtı.Ayakkabılarını ayağından çıkarıp salona giderken bir yandan saçındaki tokaları çekerek topuzunu açıyordu. Elinde kola ile oturduğu kanepede iyice yayılmış olan Hakan bir an ona bakıp sonra dikkatini yine televizyonda yoğunlaştırdı.
'Selam' dedi Perim elinden geldiğince doğal hareket etmeye çalışarak.
'Selam' diye mırıldanarak karşılık verdi Hakan gözlerini izlediği filmden ayırmadan.
Perim saçlarını serbest bırakıp sağa sola salladıktan sonra ceketini çıkarıp koltuğun üstüne attı. 'Çok yorucu bir gün geçirdim neyse ki sonunda bitti. Sen ne seyrediyorsun?'
'Film'
Kocasının filmlere kendini kaptırma huyunu çok iyi bildiği için bu umursamaz tavırlarını takmamaya çalıştı.
'Heyecanlı gibi…Adı ne?'
'Heyecanlı...Transporter'
'Aaa evet duymuştum…Şu İngiliz adam var di mi? Hafif kel olan.Konusu ne peki?'
Hakan Perim'in dostça girişiminin film zevkinin içine ettiğini açıkça gösteren bir yüz ifadesi ile dönüp genç kadına baktı.
'Perim biz boşanıyoruz unuttun mu? Evliyken merak etmediğin şeyleri şimdi neden merak ediyorsun bilmiyorum ama arkadaşlık kurmak için şu an uygun zaman mı sence?' dedikten sonra filmin en aksiyon dolu sahnelerinden birini kaçırdığını fark ederek okkalı bir küfür savurdu.
Perim hayal ve gurur kırıklığını öfkesi ile bastırmaya çalışarak hışımla yerinden kalkıp içeri gitti.
Yaklaşmakta olan yaz artık varlığını iyice hissettirmeye başladıysa da geceler hala serindi. Ama Perim'in umurunda değildi. Az sonra üzerinde ışık vurduğunda siluetini ortaya seren ince geceliği ve hırsla fırçalamaktan parlamış saçları ile kocasının önünden geçip içkilerin bulunduğu tarafa ilerledi. Elinde kadeh balkona çıkarken içinden kendi kendine söyleniyordu. Şimdiye kadar sergilediği tüm iyi niyet ve gösterdiği çocukça çabalardan dolayı pişmanlık duyuyordu. Her seferinde ona karşı dirençli

olup, yumuşamayacağına dair söz verse de ondan gelen en küçük jest karşısında gevşiyordu.
Tamam diye geçirdi içinden. Bu sondu. Demek ki dostça ayrılık diye bir şey yoktu. Onun dostça tüm girişimleri sonunda kullanılmasıyla sonuçlanıyordu.
Denizden gelen esintiyle ürperdiğini hissederek kollarını göğsünde kavuşturdu. Isınmak için içkisinden aldığı koca yudumu arkasından gelen beklenmedik sesle hafifçe püskürtmüştü.
Göğsüne gelen birkaç damlayı eliyle çabucak silerken arkasında duran Hakan sırıttığı açıkça anlaşılan bir şekilde sordu.
'Korktun mu?'
Perim cevap vermek yerine başını hafifçe geriye atıp, rüzgarın saçları arasında gezinmesinin tadını çıkarıyormuş gibi yaptı. Aslında keyif aldığı falan yoktu. Tam tersine tüm vücudu hafifçe titremeye başlamıştı. Ama tabii Hakan'ın bu durumla eğlenmesine fırsat verecek değildi.
'Bak az önceki sözlerim için üzgünüm. Yanlış ifade etmiş olabilirim' diye tekrar girişimde bulunduğunda ses tonunda gerçekten pişmanlık vardı. Olabildiğince katı bir biçimde 'sorun değil' diye karşılık veren Perim bu konuşmayı bir an önce noktalayıp, ona hissettirmeden içeri girmeye çalışıyordu ama Hakan'ın birden arkadaşlık damarı tutmuştu.
'Annem seninle konuşmasından bahsetti. Ben ricasını geri çevirirken seni arayacağını tahmin etmemiştim. Ama sen bozuntuya vermemişsin sağ ol bu arada'
'Önemli değil. Senin için değil onun için yaptım'
'Biliyorum ama yine de düşünceli bir davranış ve ben içerde…Yani demek istediğim aslında elbette arkadaş olabiliriz değil mi? Boşanıyoruz diye birbirimizden nefret etmek zorunda değiliz.Sen üşüdün mü?'
Perim başını aceleyle iki yana salladı 'Hayır neden sordun?'
'Vücudun ürperdi gibi…İçeri geç istersen'
Ancak o zaman Perim arkasını dönüp onunla yüz yüze geldi 'Üşümedim ama geç oldu yatsam iyi olur. Arkadaşlık teklifin için de teşekkürler. Ben de seninle aynı fikirdeyim. Evliliği beceremediğimiz arkadaşlığı da beceremeyeceğimiz anlamına gelmiyor değil mi?' derken arkasına aldığı esinti uzun saçlarını savuruyor Hakan'ın yüzüne değiriyordu.
Hakan gözlerini Perim'in ince geceliğinin ortaya serdiği, üşüdüğü için iyice belirginleşmiş olan göğüs uçlarından ayırmadan yanıtladı 'Haklısın'
Perim genç adamın bakışlarını takip ederek başını hafifçe eğdikten sonra kaşlarını çatıp devam etti. 'Arkadaşlık sınırları içerisinde kalmak

koşuluyla’
Hakan sırıttı ‘Elbette! Aksi düşünülemez zaten’
‘İyi o halde hafta sonu iki medeni insan ve iki iyi arkadaş gibi o davete katılacağız. Aramızda ne olduğu bizi ilgilendirir. Başkalarına dedikodu malzemesi olmaya gerek yok’
Hakan onayladığını belirten bir biçimde başını salladı ‘Çok doğru!’
‘O halde iyi geceler sana’
‘Sana da’ dedikten sonra arkasını dönmüş içeri girmeye hazırlanan Perim’e hatırlattı ‘Sen yine de yanına şal falan almayı unutma. Düğün açık havada ve daha Haziran’ın başındayız serin olacaktır…’
Perim bir an duraksadıktan sonra kocası ekleme ihtiyacı duydu ‘Bir de beyaz giyme istersen’
Perim arkası genç adama dönük halde başını tek sefer sallarken elinde olmadan gülümsediğini fark etti.

Esra cep telefonunu ağzına yapıştırıp fısıltıyla karşısındakini azarlamaya başladı.
‘Sen ne cesaretle bana bunu sorabiliyorsun? Kimsin ki? Vasfın ne?’
Karşısındaki erkek alttan almaya elinden geldiğince yumuşak bir şekilde açıklama çalışıyordu.
‘Esra bana kızgın olduğunu biliyorum ama tüm yaşananları geride bırakamaz mıyız?’
Esra bir an kontrolünü kaybedip yüksek sesle tepkisini dile getirdi ‘Hah geride bırakmak öyle mi? Tam sana göre bir hareket doğrusu. Yap yapacağını sonra hiçbir şey olmamış gibi devam et. Belki duyunca şaşıracaksın ama biz sıradan insanların duyguları var! Kalp olması gereken yerde senin gibi kütük taşımıyoruz. Acı çekiyoruz ve bu da hem unutmamızı hem de affetmemizi zorlaştırıyor!’

Kapının dışındaki hareketlilik ile kendine gelen Esra sesini tekrar alçaltarak konuşmayı noktaladı.
‘Cevabım hayır! Ne bugün ne yarın ne de ömrümün sonuna kadar seninle buluşmayacağım. Bir daha beni arama ve seni asla affetmeyeceğimi bil! Başına kötü her ne gelirse şundan emin olabilirsin ki altında yatan benim beddualarım!’ dedikten sonra karşıdakinin cevap vermesine fırsat bırakmadan telefonu kapattı. ‘İçeri gelebilirsin Perim orda durmuş beni dinlediğini biliyorum’ diye yüksek sesle dışarıda duran arkadaşına seslendi.
Perim kapıyı aralayıp bozulmuş numarası yaparak itiraz etti. ‘Hiç de bile! Seni dinlediğim yoktu ben sadece kahve almaya gidiyordum’ dedi elindeki kupayı havaya kaldırıp göstererek. ‘Ama tabii bağırman dikkatimi çekmedi desem yalan olur. Kim seni kızdırdı bu kadar?’
Esra derin bir nefes alıp verirken başını iki yana salladı ‘Boş ver hakkında konuşmaya bile değmeyecek biri’
Perim kaşlarını çatıp arkadaşını inceledi. Hakkında konuşmaya bile değmeyecek biri onu nasıl bu kadar strese sokabiliyordu? Bu kişi nasıl arkadaşını sinir krizine sürükleyebiliyordu ve daha da önemlisi öfkeden yüzünün bu denli kızarmasına neden olabiliyordu? Tüm bu soruları direk Esra’ya sorabilir ya da daha iyisi tüm bu sorulara neden olan kişiyi ortadan kaldırabilirdi.
‘Nasıl istersen…’ dedikten sonra arkasını dönüp odadan çıkmış, soluğu kendi odasında almıştı. Kapıyı kapattıktan sonra masasının başına geçip eline cep telefonunu aldı. Hiç tereddütsüz ezbere bildiği numarayı çevirip beklemeye başladı.
‘Alo’ diye telefona cevap verirken genç adamın sesi şaşırmış gibi geliyordu. Bu telefonu beklemediği belliydi. Bir an bu telefonu açarak kendini düşürdüğü pozisyonu düşününce Perim’in kendine güveni sarsılır gibi olmuştu. Ama sonuçta yapamadığı onca şey arasında en iyi yaptığı bir şey varsa o da dost olmaktı. O Esra’nın dostuydu ve bu vasfı diğer bütün endişelerinin önünde gelirdi.
‘Konuşmamız gerek ama telefonda olmaz.’
Perim’in gergin ses tonundan rahatsızlık duyan genç adam isteksizce karşılık verdi ‘Bak gerçekten çok işim var. Konu her neyse bekleyemez mi?’
Perim kararlı bir biçimde karşılık verdi ‘Hayatımdaki her şeyi bekletebilirim buna evliliğim ve boşanmam da dahil ama bu konu derhal ele alınmalı.’
Genç adam sıkıntıyla iç geçirdi ‘Yine olayları büyüttüğünden eminim. Seni tanırım…’
Perim öfkeyle onun sözünü kesti ‘Beni tanıdığın falan yok. Zaten konu ben değilim. Öğle yemeğinde buluşalım’
Sırıttığı her halinden belli olan adam dalga geçercesine karşılık verdi ‘Gün içinde hiç boşluğum yok akşam buluşalım istersen. Yok ille de öğle dersen yarın öğlen boşum ama…’

Perim dişlerini sıkarak cevapladı. ‘Akşam o zaman. İş çıkışı…’
‘Yeni açılan yerde buluşalım. Duyduğuma göre yemekleri iyiymiş. Gerçi geçen gece ben karımı toparlamakla meşgulken pek de bir şeyi fark edemedim ama…’
‘Yakında boşanacağın karını! Toparlamak zorunda değildin’
‘Soyadımı…’
‘Riske atamazdın değil mi? Başka bir deyişle babandan azar işitmekten korktun. Tipik! Babasının otoritesinden ve gölgesinden kurtulamamış pasif erkek…’
‘Ne alakası var? Benim yerimde kim olsa aynı şekilde gururlu davranırdı. Ali hariç! Eşini kıskanmayan bir domuz vardır bir de Ali.’
‘Ali’yi karıştırma bu işe!’
‘Sen de ailemi!’
‘İyi de aileni ben değil sen karıştırıyorsun. Soyadımız da soyadımız diye tutturan sensin’
‘Tabii tuttururum bizim asil bir soyadımız var başkalarınınkine benzemez. Bizde skandal yoktur’
‘Ne yani bizde var mı? Biz asil değil miyiz? Hatırlatırım biz sizden önce İstanbul’daydık. Kaç kuşaktır burada ailemiz. Gerçek İstanbullu biziz’
‘Ama gerçek asil biziz’
‘Bak ikinci seferdir asil olmadığımızı ima ediyorsun. Bu tavrına devam edersen seninle konuşmayacağım’
‘Aman konuşma çok önemliydi sanki. İlk başta arayıp konuşalım diyen sen değilmişsin gibi’
Tam Perim birlikte katılacakları düğün daveti kozunu kullanacaktı ki Hakan’ın sözleri ona telefon açma nedenini hatırlattı. Esra’nın odasının kapısının açıldığını duyunca telaşla geçiştirdi.
‘İyi tamam tamam uzatma. Akşam saat 8’de buluşuruz orda’
Hakan bir an duraksadıktan sonra karşılık verdi ‘Eee aslında tek araba gitsek diyordum hani çevreden…’
Sesli biçimde iç geçiren Perim onun cümlesini tamamladı ‘Dedikodu olmasın. Soyadınız mimlenmesin değil mi? İyi tamam ama son zamanlarda sana yaptığım iyiliklerin hesabını tutamaz hale geldim bilesin. Hafta sonu katılacağımız daveti hatırlatırım’
El altından gösterilen sopa misali mesajı alan Hakan sevecen ve samimi bir biçimde konuşmaya başladı. ‘Evet haklısın geçen gece dediğin gibi evliliği yürütememiş olmamız arkadaş olamayacağımızı da göstermiyor. Baksana şimdiden birbirimize iyilik yapmaya başladık bir bakmışsın ki…’
Perim yine onun sözünü kesip, cümlesini tamamladı ‘…birbirimize sevgili ayarlamaya başlamış ya da birbirimizin nikah şahidi olmuşuz.’
‘Yuh! Yok artık! Sen beni Ali sandın galiba! Perim Hanım bizim mezhebimiz öyle geniş değil. Örf ve adetlerimize sadığızdır biz’
‘Bak ya yine mi Ali? Ben senin ailene laf ettim mi şimdi? İstesem ben de yobazlık üzerine bir yığın laf söylerim değil mi?’

Hakan ‘Sen benim aileme yobaz mı dedin şimdi?’ diye çıkıştığında Perim kısır döngüyü kırmazsa bu konuşmanın böyle uzayıp gideceğini fark ederek uzlaşma yolunu tercih etti. Hem zaten Esra da odasına dalıvermişti yine.
‘Tamam tamam uzatmayalım akşam görüşürüz’ diyerek telefonu kapattığında Esra merakla sordu.
‘Akşam kimle buluşuyorsun? Kimdi telefondaki?’
Perim onun hareketlerini taklit ederek cevap verdi ‘Boş ver hakkında konuşmaya değmeyecek biri…’

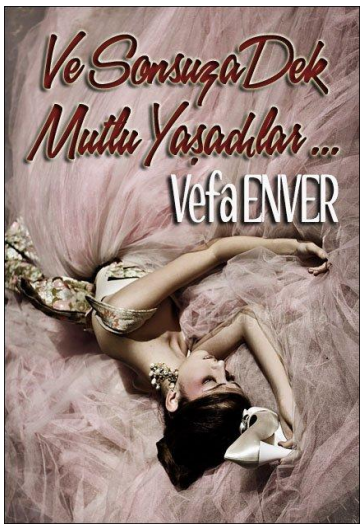
Esra Perim’in Hakan ile buluşacağından adı gibi emin olsa da konuyu açmaya cesaret edemiyordu. Çünkü eğer konuşmaya başlarsa Perim de kendisine sabahki telefon konuşmasını soracaktı ve o konuşmayı hiç yapılmamış saymayı tercih ediyordu. Bir de kendimi güçlü sanıyordum diye söylendi içinden. İşte bir telefonla alla bullak olmuştu. Sözüm ona her şeyi geride bırakıp hayatına devam edecekti. Ama görünüşe göre söylemesi yapmasından daha kolaydı. Tüm yaşananları beyninin en ücra köşesinde bir yere kilitlemiş ve anahtarı da atıvermişti. Ya da o öyle yaptığını sanıyordu ama işin aslı sabahki konuşmadan sonra bir türlü kendine gelememişti. Sinirden titrer vaziyette geçen 15 dakika sonunda nihayet toparlandığında bu sefer cep telefonuna gelen mesaj ile keyfi kaçmıştı. Bazı erkekler ne kadar yüzsüz, ne kadar umursamaz ve kalın kafalı oluyorlardı. Hangi cesaretle bu kadar rahat üstüne gelebiliyordu? Kimi kandırıyorum ki diye düşündü. Bütün o sert görüntüm altındaki yumuşak noktalarımı öyle iyi keşfetmiş ki biraz daha ısrar ederse tüm savunma mekanizmamı kıracağını biliyor. Keşke Perim ile konuşup dertleşebilsem. Ama söz konusu o olunca Perim tüm sağduyusunu ve sakinliğini kaybediyor. Bırak beni rahatlatmayı ben onu rahatlatırken bulurum kendimi. Hayır hayır kendi kendime baş etmeliyim bu sorunla.
Bir an aklına uzun süredir gitmediği psikologu geldi. Acaba onu aramalı mıydı? Belki yardımı olurdu. Nedense psikolog fikri sarmıyordu Esra’yı. Kendini sorunlu hissetmesine neden oluyordu. Bu konuyu unutmanın tek yolu dikkatini dağıtmaktı ve dikkat dağıtmak konusunda bildiği en iyi çareye başvuracaktı.
Perim çıktığı için rahatça konuşabilirdi. Eline telefonu alıp numarayı tuşlayıp beklemeye başladı. Karşı taraftan yanıt alınca hiç tereddütsüz konuya girdi.
‘Bir saat içinde buluşalım’

Perim Hakan ile buluşmadan önce eve uğrayıp üstünü değiştirmişti. Kendisini aşağıda bekleyen kocasının arabasına bindiğinde bunu fark eden Hakan konu ile ilgili ona takılmadan edemedi.

‘Yanılıyor olabilirim ama sanki sabah evden çıkarken etek ceket takımın vardı üzerinde. Hani şu koyu renk olanlardan…’
‘Evet yorucu bir gün geçirdim üstümü değiştirip ferahlamak istedim’ diye karşılık verdi Perim genç adama bakmadan. Ama rahatsız olduğu her halinden belliydi. Bunu fark eden Hakan biraz daha üstüne gitmeye karar verdi.
‘Ve saçların da sıkı sıkı toplanmıştı’
‘Doğrudur’ dedi Perim kestirip atarak. Bu konunun uzaması canını sıkıyordu. Ne öyle sanki özellikle onun için hazırlanmış gibi… Sahi kim için hazırlanmıştı ki? Canım seçkin bir mekana gidiyorlardı değil mi? Kendine çeki düzen vermesi normaldi. Onun da düşünmesi gereken bir adı vardı.
‘Hani şu dalga dalga dökülen saçların ve gayet seksi kıyafetini gören bir an için beni etkilemek için hazırlandığını falan sanabilir’ diyerek sırıttı Hakan.
Perim hışımla kocasına döndü ‘Ne münasebet! Seni neden etkileyecekmişim ki? Kaldı ki seni etkileyebildiğim defalarca test edilerek onaylanmıştır. Ben daha çok senden sonrasını düşünüyorum’
Bu sefer bozulan Hakan olmuştu. Sırıtışın yerini gergin yüz hatları almıştı.
‘Bu da ne demek oluyor?’
Zaafları kullanma sırası Perim’deydi. Pencereden dışarıyı izlerken ilgisizce omuz silkti. ‘Bilirsin işte… Tekrar bekar olunca pek çok erkeğin gözü üzerimde olacak. Her zaman bakımlı olmakta fayda var’
Hakan sakinliğini korumaya çalışarak mırıldandı ‘Demek boşuna Ali için endişelenmişim. Senin gözün ‘pek çok erkekteymiş’ Ali’de değil’
‘Neden Ali için endişelendin ki hem? Yani cidden Ali ile aramda engel olduğunu mu sanıyorsun. İsteseydim onu kaç kez elde etmiştim’
‘Bendeki mantığa bak! Ben de benimle evli olduğun için onu elde etmediğini sanmışım. Ne salakça değil mi? Oysa bu bir engel değilmiş’
Perim gözlerini devirdi ‘Of saçmalama kastettiğim bu değildi biliyorsun. Söylemeye çalıştığım isteseydim seninle değil onunla evlenirdim idi. Herhalde evliyken onunla ilişkiye girmeyi düşünmüş değilim.’
‘Tamam Perim ne istiyorsan onu yap zaten yakında bunları düşünemeyecek kadar meşgul olacağım. Anlarsın ya kadın türünün ihmal ettiğim diğer üyeleri ile yakından ilgilenmeliyim’ derken tekrar sırıtıyordu.
‘Ah elbette senin gibi dünyanın 11. harikasını sadece kendime ayırmak bencillik olurdu. Biraz da diğerleri faydalansın’ diyerek kocasıyla dalga geçti.
Yolun geri kalanında ikisi de daha fazla yorum yapmaktan kaçınmışlardı. Mekana vardıklarında Hakan arabadan inip karısının bulunduğu tarafa geçerek onu kolundan hafifçe kavradığında dışarıdan bakan herkes mutlu bir çift olduklarını düşünürdü.

Yavuz yattığı yerden Esra'nın üstünü giymesini izlerken, başından beri anın büyüsünü bozmaktan çekinerek sormayı ertelediği soruyu sormaya karar verdi.
'Benimle bir daha görüşmek istemediğini sanıyordum. Fikrini neden değiştirdin?'
Esra eteğinin yan tarafında bulunan fermuarı çekmek için eğdiği başını kaldırdı 'Bunu da nerden çıkardın? Seni bir daha görmek istemediğimi söylediğimi hatırlamıyorum'
Yavuz gözlerini devirdi 'Tam olarak bu kelimeleri kullanamasan da tavrın çok netti. Yani özellikle de sana o sözü…bilirsin işte şeyi dedikten sonra çıldırmış gibiydin'
Esra onu bir iki saniye süzdükten sonra şaşırtıcı derecede sakin bir biçimde karşılık verdi 'Kendini çok önemsiyorsun değil mi? Ama ben söylediğin her şeyi kafama takacak kadar önemsemiyorum seni. O an beklenmedik bir söze aşırı tepki vermiş olabilirim ama inan bana bundan daha kötü şeyler de duydum.'
Yavuz şaşırmış, şaşırdığı kadar da bozulmuştu. 'Ne yani beni kullanıyor musun? Yani gerçekten umurunda değilsem beni aramanın tek nedeni olabilir'
Esra gülümseyip göz kırptı 'Senin kafandaki ile aynı neden. Sakın bu durumun duygularını incittiğini söyleme'
'Hayır tabii! Sadece şaşırdım…Yani daha önceden bana bu nedenle yaklaşan bir kadın tanımamıştım. Bilirsin işte genelde hep evlenmek isterler'
Esra başını salladı 'Ben değil. Ben evlenmek hatta bir ilişki bile istemiyorum. Bu açıdan sen benim için biçilmiş kaftansın. Hadi ama bu kadar bozulacak bir şey yok. Senin yıllardır yaptığını yapıyorum. Tek fark ben senin yaptığın gibi kullanma amacıyla sahte evlilik umudu vermiyorum. Şimdi beni yemeğe çıkaracak mısın? Çünkü bütün gün yemek yemeğe fırsatım olmadı ve gerçekten açım'
Yavuz duyduklarını kavramakta güçlük çekiyormuş gibi bir süre Esra'ya boş boş baktı. Bu normal değildi. Bu dünyanın düzenine aykırıydı. Hiçbir kadın ister Amerika'da ister Türkiye'de ister Mongolya'da yaşasın evet kesinlikle hiçbir kadın Yavuz gibi bir erkek ile bu denli ileri gidip evlenmemeyi hayal etmezdi. Kaldı ki burası Türkiye Esra da 30'una yaklaşmış bir kadın idi. Bu sözler onu ya yalancı ya da anormal yapardı.

Hangisi olduğunu öğrenecekti. Ama öncesinde güvenini kazanıp kalkanlarını indirmesini sağlayacaktı elbette. Bu açıdan yemek çok uygundu ve belki de bol miktarda şarap.

Hakan ile Perim masalarına oturup, birer kadeh şarap içtikten sonra arabada yaşanan gerginlik uçup gitmişti. Ailelerinden bahsetmedikleri ya da birbirlerini suçlamadıkları zamanlarda neredeyse iki yetişkin gibi konuşmayı becerebiliyorlardı. Bir ara sohbet öyle eğlenceli bir hal almıştı ki birbirlerinin varlığından neredeyse ilk tanıştıkları zamanlardaki kadar keyif alıyor görünüyorlardı. Boğaz'ın harika manzarası, güzel müzikler eşliğinde yenen leziz yemeklerin yarattığı büyülü atmosferde aylardan sonra bir gece için bile olsa mutluluğu tekrar yakalamış gibilerdi. Tabii bütün bunlar Perim başını çevirip de Arzu'nun kendilerine doğru geldiğini fark edene kadardı. İlk başta bu göz kamaştırıcı güzellikteki kadını tanıdığını bir an için unutarak öylesine hayranlıkla bakmıştı. Attığı her adımda sağlı sollu çevresindeki bütün başlar çevriliyor ve Arzu'yu izliyordu. O ise avına yaklaşmakta olan bir kaplan misali tek bir noktaya odaklanmış bakışlarını ondan ayırmıyordu. Yani Hakan'dan!
Perim'in dehşetle açılan gözlerine eşlik eden bir inilti kaçıvermişti ağzından. Yüzüne bakan herhangi biri bu durumdan ne denli rahatsız olduğunu anlardı ama ne yazık ki Arzu'nun ona baktığı yoktu. Hakan ise tam tersine karısının ifadesini fark ederek merakla onun baktığı yöne çevirmişti bakışlarını.
'Tanıdığın biri mi?' diye sorarken nedense tanıyor olmasını umuyormuş gibi geldi Perim'e.
Karısının cevap vermek için duraksadığı kısa zaman dilimi Arzu'nun uzun

bacaklarının aradaki mesafeyi kolayca alıp yanlarına varmasına yetmişti bile.
‘Bu ne güzel sürpriz Perim! Nasılsın?’ derken Perim’e bakmıyordu bile. Cesurca Hakan’a kenetlenmiş bakışları aynı cesaretle karşılık buluyordu. Şu hale bak! diye geçirdi içinden Perim gittikçe artmaya başlayan vücut ısısı ile birlikte. Şu hale bak! Kocamla benim gözlerimin önünde flört ediyor ve kocam da aynen karşılık veriyor. Bu kadını şurada parçalayıversem eminim tüm evli kadınlar arkamda yer alır. Kim bilir daha kaç kocayı ayarttı! Herkes bize bakıyor. Allah’ım rezil oluyorum. Ben yokmuşum gibi bakışıyorlar. Hemen bir şey yapmalıyım hem de hemen!
Perim mesafeli bir şekilde karşılık verdi ‘Pardon hatırlayamadım. Tanışıyor muyuz? Müvekkillerimden biri miydiniz?’ Evet bu ona haddini bildirirdi.
Arzu bozulup gitmek yerine neşeli bir kahkaha attığında Perim bu kadından kurtulmanın çok da kolay olmayacağını kavramıştı.
‘Alemsin şekerim daha geçen gün Esra, sen, ben buluşup dedikodu yapmadık mı?’ dedikten sonra Hakan’a bakıp hafifçe gülümsedi. ‘Biraz ondan biraz bundan ama bolca erkeklerden bahsetmiştik’
Perim’in hayretle açılan ağzı bir süre öyle kalmıştı. Bu kadında hiç utanma yoktu. Az daha sıkıştırsa Esra ile birlikte kocasına karşı kurdukları tuzağı detaylıca anlatacaktı. Hem hangi tür kadın bu kadar açıkça bu konulardan bahsederdi ki? Ah doğru tabii Arzu gibi kadınlar! Herkesin arzuladığı Arzu! Lanet olsun o parlak cildine, gür saçlarına ve uzun bacaklarına diye içinden geçirirken dişlerini sıkmaktan çenesi ağrımaya başlamıştı.
‘Oturmaz mısınız?’ diye soruyordu Hakan belli etmeden Arzu’yu baştan aşağıya süzerken.
‘Rahatsız etmek istemem ben de arkadaşlarımla geldim zaten yanlarına dönmeliyim’ dedi Arzu ikinci kez teklif edilirse kabul edeceğini hissettirerek.
Perim atıldı ‘O halde seninle sonra görüşürüz arkadaşlarını bekletme.’
Ama Hakan ısrarcı davrandı‘Rahatsız olmak ne demek…Lütfen buyurun bir kadeh bir şey için en azından’
Perim buna inanamıyordu. Bir anda bisikletteki arka tekerlek olmuştu sanki. İki kişilik grubu bozan üçüncü, masadaki fazlalık ya da uçaktaki orta koltuk- pencere ve koridor kenarları kapıldığı için mecburen tercih edilen aslında hiç kimsenin sevmediği orta koltuk-
Bu yüzden Esra’yı bir güzel pataklayabilirdi. Üstelik sözüm ona Esra’nın iyiliği için Hakan ile konuşacaktı. Ondan Yavuz’a sahip çıkmasını, onun Esra’yı rahat bırakması için gerekeni yapmasını rica edecekti. Esra demişken diye düşündü şu ilerideki kadın ne kadar da Esra’ya benziyor. Ve yanındaki de…
‘Yavuz!’ diye bağırdı heyecanla ona el sallayarak. Bu yırtıcı hayvanın pençelerinden kocasını kurtarmanın tek yolu dikkatini başka bir ava yöneltmek olacaktı.
Hakan da Yavuz’un bulunduğu tarafa bakıp işaret ettiğinde, bu durumdan

hoşnut olmadıkları her hallerinden belli olan Esra ve Yavuz onlara doğru yürümeye başladılar.

‘Bravo doğrusu Yavuz! Başka seçecek yer bulamadın değil mi? Şimdi yüz tane soru soracaklar ve baş başa kaldığımızda Perim bir yüz tane daha soracak’ diyordu Esra zoraki bir gülümsemeyle dişlerinin arasından.
Yavuz onun bu olayı bu denli büyütmesini anlamıyordu. Yani gerçekten Perim ile bu denli yakınlarsa nasıl oluyordu da aralarında olup bitenleri ondan gizliyordu? Hem zaten kızlar böyle şeyleri konuşmayı sevmezler miydi? Tuhaftı…Şu Esra gerçekten tuhaftı.
‘Ben ne bileyim!’ diye diklendi ‘Bütün gün aynı ofis ortamında çalışan siz değil misiniz? Söyleseydin ya buraya geleceklerini…’
‘Tamam hadi sus şimdi anlayacaklar. Sorarlarsa girişte karşılaştık deriz. Sakın bozuntuya verme. Hakan’a da bir şey söyleyeyim deme. Yoksa dedin mi?’
‘Tabii ki hayır! Sen beni ne tür bir erkek sanıyorsun? Kızlarla yaşadıklarını orda burada anlatan görgüsüz kırolardan mı?’ İşin aslı Yavuz yaşadığı her macerayı en ince ayrıntısına kadar Hakan’a anlatırdı ama Hakan onun çocukluk arkadaşıydı. O sayılmazdı. Hem zaten Hakan’a anlatmam dememiş, orda burda anlatmam demişti ki bu da doğruydu. Gözlerini kısıp Yavuz’u kuşkuyla süzen Esra ona göz dağı vermeyi ihmal etmedi. ‘Ona anlattığını bir anlarsam beni tanıdığına pişman olursun duydun mu Yavuz?’
‘Duydum! Tehdit etme beni. Ne tuhaf kadınsın sen de ya! Neden çekindiğini anlamadım. Gören de benden utandığını düşünür.’
Esra onun önüne geçerken damarına basarcasına cevap verdi ‘Kim bilir belki de utanıyorumdur’
Yavuz bir an duraksayıp kaşlarını çattıktan sonra hemen hızlanıp ona yetişti. ‘O da ne demek? Neden utanıyormuşsun benden? Bildiğim kadarıyla oldukça çekici özelliklerim var’
Esra güldü ‘Evet birkaç çekici özelliğin var ama üstünlük itici olanlarda’
Yavuz daha fazlasını merak ediyor ve öğrenmek için çıldırıyordu ama ne yazık ki masaya varmışlardı bile.
Perim heyecanla Yavuz’u Arzu ile tanıştırmaya koyuldu. Hep beraber sohbet ederlerken sürekli olarak Yavuz’u övüyor ve ön plana çıkarıyordu. Bu durum Esra’nın gözünden kaçmamış o da tam tersine dikkati Hakan üzerinde toplamak için elinden geleni yapıyordu.
Perim arkadaşına öldürücü bir bakış fırlattığında Esra’dan aynı karşılığı

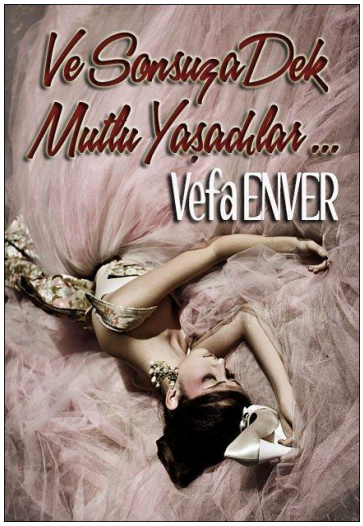
alınca şaşkına dönmüştü. Yoksa Esra Yavuz'dan mı hoşlanıyordu? Bunu bana yapamaz! diye geçirdi içinden. Hakan'ı bu kadar eleştirip bir de onu oyuna getirmek için planlar kurarken gidip onun kopyası bir erkeğe aşık olamazdı. Bu bütün iddialarını çürütür, istikrarını bozardı.
Bu durumdan zerre kadar etkilenmeyen Arzu düğmesine basılmış bir bomba gibi patlamak üzere geriye sayıyordu adeta. Onu durdurabilecek bir başka düğme de yok gibiydi. Kadın kendini görevine mi adamıştı yoksa gerçekten Hakan'a abayı mı yakmıştı bilinmez ama hiçbir imayı üzerine alınıyor gibi değildi. Bu arada Yavuz'u da ihmal etmiyor olması Perim'in tek tesellisiydi. Madem kendi batıyordu beraberinde Esra'yı da sürükleyecekti.
Yavuz ve Hakan'a gelince…Onlar Pavlov'un köpekleri misali Arzu'nun her esprisine gülmek
üzere şartlanmışlardı adeta. Hatta bir anlamda birbirleri ile yarışıyorlardı. Kadının sözlerine hangisi daha çabuk tepki verirse sanki kemiği o alacakmış gibi pür dikkat takip ediyorlardı konuşmaları.
Mide bulandırıcı diye mırıldandı Perim kendi kendine. Esra da bakışlarını diğer üçünden ayırmadan onu onayladı.
'Bence de'
Perim hışımla dönerek alçak sesle onu tersledi. 'Ve hepsi senin suçun! Bu konu bu kadar kolay kapanmayacak bilesin.'
'Benim suçum ne ki? Ben ayrılık sürecini hızlandırıyordum. Hem bana kızacağına kocana baksana. Mutluluktan bayrak gibi salladığı kuyruğuyla nasıl da aciz köpek yavrularına benziyor. Sev beni sev beni diye yalvarıyor adeta' diye karşılık verdi fısıltıyla.
'Yavuz çok farklı sanki. Hem sen ne diye ona arka çıkıyorsun? Aranızda ne var?'
'Hiiiç…Kapıda karşılaştık'
'Yalan söylüyorsun ve senin kadar iyi bir yalancının bu konuda açık vermesi düşündürücü'
'Hiç de bile!'
'Hiç de bile ne? Hiç de bile yalan söylemiyorum mu yoksa hiç de bile açık vermiyorum mu?'
'Çok dırdırcı oluyorsun bazen. Bak şu kıza da biraz yöntem öğren. Nasıl da sakin ve uyumlu'
Esra'nın konuyu geçiştirmek için söylediği bu sözler Perim'i çileden çıkarmıştı. Aniden sandalyesini itip yerinden öyle bir kalkışı vardı ki masadaki herkes ona hayretle bakakalmıştı.

‘Başım ağrıyor sanırım esinti rahatsız etti. Ben eve gidiyorum ama siz lütfen devam edin, rahatınızı bozmayın’
Esra ‘saçmalama’ diyerek onu tutunca Perim hışımla çekip kolunu onun elinden kurtardı. ‘Baş ağrısının saçma bir yanı olduğunu düşünmüyorum Esra. Hem zaten yarın önemli bir gün erken kalkmam gerek. Sen de fazla geç saate kalmazsan iyi edersin’ dedikten sonra arkasını dönüp yürümeye başladı. Gözlerine biriken yaşların eve gidene kadar akmaması için kendini sıkabildiği kadar sıkıyordu ama görüşü buğulanmaya başlamıştı bile.
Bir anlık dikkatsizlik ile birine çarptığında dengesini kaybedip düşmek üzereyken bir el kolunu sıkıca kavrayıp onu tuttu.
‘İyi misin?’ diye sorduğunda Perim başını evet anlamında salladı çünkü konuşursa yüzünü bu yabancının omzuna gömüp hüngür hüngür ağlama dürtüsüne engel olamayacağından endişe ediyordu. Adam kendi adını söylediğinde aslında yabancı olmadığını fark etti. Yüzü tanıdık geliyordu ama nereden tanıdığını tam olarak çıkaramıyordu.
‘Perim Sertsoy hiç değişmemişsin’ dedi ona çok yakışan parlak gülümsemesiyle birlikte.
‘Aslında soyadım değişti ama yakında yine değişeceği için fark etmez sanırım’ diye karşılık verdi Perim bu muhteşem gülüşün kendisine çağrıştırdığı şeyleri düşünerek. Pek çok harika his dolanıyordu kafasında ama hala bir isim bulamamıştı.
Genç adam neşeli bir kahkaha attıktan sonra konuşmaya devam etti ‘Hala 10 yaşındayken tanıdığım komik ve sakar kızsın. Tek farkla şimdi komik, sakar ve çok daha güzelsin. Diş tellerinden kurtulmak iyi gelmiş sanırım. Hatırlamadın hala değil mi?’
Perim kaşlarını çatıp başını iki yana sallarken içini bir heyecan kapladığını fark etti. Bu o olamazdı değil mi? Yoksa olabilir miydi?
‘Benim seni hatırlıyor olmam normal çünkü o zamanlar 16 yaşındaydım. Ayrıca senin kadar sevimli küçük bir kızı kim unutabilir ki? Sürekli bisikletten düşer kendini yaralardın ama annen en çok üstünü başını kirlettiğin için söylenip dururdu’
Perim’in heyecandan pırıl pırıl parlayan gözleri kocaman açılmıştı. ‘Demir Karaman! Sen misin gerçekten?’
Demir Perim’in çocukluk aşkıydı. Aslında daha uzun yıllar ona aşık kalabilirdi de eğer Demir ve ailesi Amerika’ya yerleşmemiş olsaydı. Aralarındaki altı yaş farka rağmen Demir çoğu yaşıtlarının aksine, kendisine hayranlık dolu bakışlarla bakan küçük kızın aşkına duyarsız kalmamış ona karşı her zaman nazik davranmıştı. Biliyordu ki 10 yaşında

bir kız için ciddiye alınmak büyük önem taşıyordu. Özellikle de kendinden 6 yaş büyük lise öğrencisi bir erkeğe aşık olmuş ise. Demir onu küçücük bir iltifat ve sıcak bir gülümseme ile mutlu edebildiğini fark ettikten sonra bu küçük jestleri ondan hiç esirgemez olmuştu. Hatta Amerika'ya gideceklerini bile ona kendisi anlatmıştı. Gerçi Perim'in yıkıldığını gördüğü an bunu yaptığına pişman olmuştu ama güçlü küçük bir kızdı ve nasılsa üstesinden gelirdi.
Perim için ise onu unutmak hiç kolay olmamıştı. Hatta üniversiteye başladığı senenin yaz tatilinde arkadaşları ile Amerika'ya gittiğinde bile koskoca ülkede ona rastlayabileceğine dair çocuksu bir umut taşımıştı içinde.
Şimdi yıllar sonra karşısında oturaklı genç bir erkek görmek ve onu geçmişe götürmesi, içinde tuhaf bir güven hissetmesine neden olmuştu. Ne de olsa Demir onu hep umursamıştı ve şu aralar da umursanmaya gerçekten ihtiyacı vardı.
İkisi de bu şaşırtıcı ama bir o kadar da güzel sürprizin etkisiyle koptukları gerçeğe Hakan'ın gür sesiyle aniden dönmüşlerdi.
'Neler oluyor?' derken çatılmış kaşlarının ortasındaki çizginin ne kadar derin olduğunu daha önceden hiç fark etmediğini düşündü Perim.
Az önce yaşanan tüm tatsızlıkları Demir'e rastlaması ile bir an için unutan Perim neşeyle açıkladı. 'Demir eski komşumuz. 10 yaşımdan beri görmüyordum ve yıllar sonra ansızın karşıma çıkıp beni tam düşerken yakalayıp kurtarıyor. Ne kadar ilginç bir tesadüf değil mi?'
Demir gülümseyerek karşılık verdi 'Abartıyorsun ben olmasam da mutlaka biri seni yakalayıp kurtarırdı. Senin gibi güzel bir bayanın bu konuda sıkıntı yaşayacağını sanmıyorum'
Perim hafif bir kahkaha attı 'Ne yani bir kadın çirkinse kurtarılmayı hak etmiyor mu?'
'Hayır tabii ki öyle demek istemedim onları da tutan biri çıkar elbet ama sayıları daha az olur'
Hakan'ın varlığını unutmuş gibi birbirlerine bakarak konuşuyor olmaları genç adamı çileden çıkarmıştı.
Hakan soğuk bir şekilde 'Karımı kurtardığınız için ben de teşekkür edeyim o zaman' derken yüzü iyice asılmıştı.
Demir sıcakkanlı bir biçimde ona elini uzattı 'Eşisiniz demek çok memnun oldum. Perim'i yalnız görünce tahmin edemedim kusura bakmayın'
Bu sözlerle kendine gelen Perim'in tüm neşesi kaçmıştı yine. 'Ah evet kendisi meşguldü de fark edemedi muhtemelen. İyi ki sana rastladım

yoksa çok gülünç bir duruma düşecektim değil mi?'
Hakan Perim'in imalarını fark ederek karısını ters ters süzdü. 'Öyle aniden fırlayıp gitmeseydin karıcığım ve bir de ben arkandan seslenirken durup bekleseydin bunların hiç biri yaşanmayacaktı ve Demir Bey'in de seni kurtarmasına gerek kalmayacaktı değil mi?'
Bakışlarını kocasından Demir'e çevirirken Perim'in yüzünde şeytani bir tebessüm belirdi. 'O halde iyi ki tüm bunlar olmuş diyelim yoksa Demir'i fark etmeden geçip gidecektim.'
Hakan'ın seğiren çenesini fark etmeyen Demir iyi niyetli bir biçimde sordu 'Gidiyor musunuz? Ama daha çok erken değil mi?'
Perim derin bir nefes alıp verdi 'Gidiyordum ama seni görünce fikrimi değiştirdim. Kaç yıl geçti görüşmeyeli konuşacak çok şey var. Haydi bizim masamıza gel de sana bir içki ısmarlayalım'
Genç adam bir an tereddüt ederek Hakan'a baktı. 'Sizi rahatsız etmeyeyim başka zaman konuşuruz. Nasılsa Amerika'dan döndüm artık. Bol bol fırsatımız olur'
'Evet hem zaten senin de başın ağrıyordu değil mi Perim? Eve dönsek daha iyi olur'
'O az önce masada otururken başıma vuran soğuk esintidendi kocacığım. Masadan kalkmak iyi geldi. Bak geçti bile.'
'Ben yine de hasta olmandan endişe ediyorum sanki gözlerin de kızarıp, sulanmış azıcık'
'Arzu'nun içtiği sigaranın dumanı yüzüme yüzüme geliyordu ondan gözlerim rahatsız oldu. Benim için endişelenmen çok hoş ama gayet iyiyim'
Hakan karısının kolundan kavradığı gibi onu kapıya sürüklememek için kendini zor tutuyordu.
Perim Demir'in koluna girip tatlı tatlı sitem etmeye başladı. 'Hadi ama aşk olsun alt tarafı bir içki. Daha önemli işin mi var?'
Demir gülümsedi 'Yok aslında. Arkadaşları bekliyorum. Biraz erken geldim de'
Genç kadın bir kuş gibi neşeyle cıvıldadı 'Harika! Hadi gel de seni en yakın arkadaşım ile tanıştırayım'
'En yakın arkadaşın Spicy sanıyordum' diye karşılık verdi genç adam ona takılarak.
'Of Demir ya iyi ki bir köpeğimle konuşurken yakaladın. Yaklaşık 18 sene önce! Sence bu espri bayatlamadı mı artık?'
'Evet ama unutma ki yıllarca ara verdim. Dolayısıyla tekrar ısıtıp kullanma

hakkım var’
İkisi yürümeye başladıklarında arkada kalan Hakan bisikletin arka tekerleği, ikili gruba sonradan dahil olan üçüncü, masadaki fazlalık ya da uçaktaki orta koltuk gibi hissediyordu.

Perim az önce hayalkırıklığı ve yenilmişlik duyguları ile kalktığı masaya dönerken bu denli harika zaman geçireceğini hiç aklına getirmemişti. Ama hayat tuhaftı öyle değil mi? Bir an sizi yerden yere vururken birkaç dakika sonra göklere çıkarabiliyordu. Tıpkı Perim’i ilgi ve hayranlığın odak noktası haline getirirken, Arzu’yu can sıkıntısı ve baş ağrısı konumuna düşürmesi gibi...

Yarım saat kadar önce neredeyse onun ağzının içine düşen Hakan şimdi karısı ve Demir arasındaki konuşmaları duyabilmek için gözlerini ondan ayırmıyor, Arzu’nun yorumlarını ya da sorularını geçiştiriyor ve hatta için için sesini kesip yerinde oturmasını, daha da iyisi masayı terk etmesini diliyordu.
Arzu ‘O halde Pazartesi günü seni şirkette ziyarete geliyorum’ dediğinde Hakan karısının pembeleşen yanaklarına odaklanmış olduğu için, yanındaki kadının söylediklerini dikkate bile almadan ‘tamam’ diyerek onayladı. Genç kadın istediğini almış olmanın verdiği zafer duygusu ile görkemli bir şekilde yerinden kalkıp arkadaşlarının yanına gitmesi gerektiğini söyledi. Hakan’ın umurunda değildi çünkü Demir açıkça karısıyla flört ediyor ve onu iltifatlara boğuyorken Arzu’nun konuşup durması ortada neler olup

bittiğini yakalamasını zorlaştırıyordu.

Yanılmıyorsa bu edepsiz adam az önce karısına onu elinden kaçırdığı için duyduğu üzüntüyü itiraf etmiş ve Perim de ona utangaç bir tebessümle karşılık vermişti.
Aslında olay tam olarak şu şekilde gerçekleşmişti. Masaya oturduklarında geçmişe yönelik sohbetleri daha da koyulaşmış ve nihayet bundan yaklaşık 1 sene öncesine kadar devam etmişti. O noktada Demir
'Türkiye'ye kesin dönüş yaptığımda ilk merak ettiğim sen oldun ama evlendiğini ve düğün resimlerini dergide görünce içimi büyük bir hayalkırıklığı kaplamıştı' dedi.
'Öyle mi neden?' diye sordu Perim alacağı cevabı az çok tahmin ederek.
'Çünkü belki benim yaşımda bir adama yakışmayacak türde bir çocukluk olarak algılayacaksın ama Türkiye ile ilgili düşündüğüm zamanlarda aklıma gelen hep sen olmuşsundur. Ve yine tuhaf bir biçimde...' dedikten sonra ansızın durmuştu.
'Evet?' diye üsteledi Perim ona cesaret vermek istercesine.
'Nedense eninde sonunda hep seninle birlikte olacağımızı düşünmüşümdür. Ama benimkisi aptallık değil de ne söyler misin Perim? Senin kadar güzel ve sıradışı bir kadının uzun süre yalnız kalmayacağını bilmem gerekirdi. Fazla oyalandım.'
Perim bu iltifat karşısında duyduğu heyecan ve utancı örtbas etmek için işi şakaya vurarak neşeli bir kahkaha attı.
'Evet 18 yıl kadar geç kaldın Demir. Ayrıca 10 yaşımdaki halime aşık olduğunu söyleme sakın çünkü buna asla inanmam'
Demir hayretle kaşlarını kaldırdı '10 yaşından bahseden kim? Ben yedi sene öncesinden bahsediyorum. Öyle ya da böyle gazetelerde seni görüyordum zaten. Ama uzun zaman sonra ilk kez gördüğüm o yılbaşı gecesi 7 sene önceydi.'
'Hangi gece?'
'Hani o zaman yeni açılan bir otel vardı. Büyük sükse yapmıştı. Yılbaşı için de görkemli bir balo düzenlemişlerdi.'
'Ah evet hatırladım. Orda mıydın? Peki neden yanıma gelmedin?'
'İstedim ama uygun fırsatı yakalayamadım. Yanındaki sevgilindi sanırım'

Hakan Perim'in kendinden önce sevgilisi olduğunu hiç düşünmemişti. Sanki karısının hayatındaki ilk ve tek erkek kendisiydi. Bu gerçekle yüzleşmek ummadığı kadar büyük bir rahatsızlık yaratmıştı içinde.

‘Evet ama yine de gelebilirdin’
‘Ben de eşimle gitmiştim’ diye açıkladı Demir kısaca.
Bir karısı olduğunu duymak nedense Perim'in hayalkırıklığı hissetmesine neden olmuştu. Neler düşünüyorum böyle diye geçirdi içinden. Daha boşanmadan bir sonraki ilişkinin hayalini kuruyor olamam. Kendine gel Perim hem de derhal. Adam evliymiş işte. Sahi karısı nerede?
‘Karın nerede?’
‘Boşandık. Yaklaşık 1.5 sene önce. Bir de kızımız var ama ikisi Amerika’da şu anda. Görsen o kadar tatlı birşey ki...Bana tanıdığım küçük bir kızı hatırlatıyor. Ve eğer büyüdüğünde de ona benzerse beni epey zorlayacak gibi’ derken yüzüne yayılan tebessüm ile tehlikeli biçimde yakışıklı görünüyordu.
Ve işte Perim’in de yanakları kızarmıştı. Yanılmıyordu karısı bu adamın iltifatlarının önünü keseceğine, onun sıcaklığında tereyağı gibi keyifle eriyordu.

Perim Hakan’ın bakışlarını fark edince içini bir endişe kapladı. Kocası bulunduğu ortamda kendisini kontrol edebilecek kültür ve sabıra kesinlikle sahip değildi. Onun tepkileri daha çok bir hayvanın içgüdülerine benzerdi. Yaşam alanı ya da ona ait olan birşey tehdit altındaysa direk saldırıya geçerdi. Ama öncesinde tıpkı bir erkek köpek gibi üstüne işemeyi ihmal etmezdi. Bu ne demek mi oluyordu? Şu demek oluyordu. Önce çirkin ve rahatsız edici sözler sarf ederek kendine ait olan her neyse bunu civarda bulunan ve malına göz diken diğer erkeklere ilan edecek, sonra da dişlerini gösterip saldırıya geçecekti. Bu rezaleti daha önce de yaşamıştı ama o zaman evlerindelerdi. Şimdi burada herkesin içinde bu riski göze alamazdı.Bu yüzden tuvalete gideceği gerekçesiyle aceleyle yerinden kalktı.

Demir ‘Bekle ben de seninle geleyim’ derken Hakan ondan önce davranıp sandalyesini geri itmişti bile. Olabilecek en sert ve otoriter tavırla onu engelledikten sonra net bir biçimde düşüncelerini ifade etti.
‘Benim karıma başka bir erkeğin eşlik etmesi gereksiz. Öyle değil mi?’
Perim kendi kendine mırıldandı. ‘Ve erkek köpek işedi.’

‘Ne?’ diye sordu şans eseri bunu duymuş olan Hakan onu dirseğinden

kavramış tuvaletlerin olduğu tarafa yönlendirirken.
‘Her fırsatta sana ait olduğumu vurgulamandan bahsediyorum...’
Hakan kaşlarını çatıp devamını sordu ‘Eee n’olmuş? Köpek mi diyorsun bana sen şimdi?’
‘Hayır sadece sana ait olan herşeyi işaretlercesine çevredekilere gözdağı vermeni can sıkıcı buluyorum. Ve tabii medenilikten uzak...’
Gayriihtiyari Hakan’ın karısının kolunu kavrayışı sıkılaşmıştı ‘Bana bak Perim senin medeni olmaktan anladığın karımı başka adamın kollarına atıp sonra da zerre kadar onuru olmayan bir erkek gibi etrafta umursamaz biçimde gülümseyerek dolaşmamsa haklısın ben medeniyetten çok uzağım ve dahası yaklaşmaya da hiç niyetim yok!’
Sonunda sabrını kaybeden Perim olmuştu. Ansızın durup kolunu hışımla çekip kocasının elinden kurtardı. ‘Arzu’nun ağzının içine düşerken durum farklı ama değil mi? O zaman ben kocası tarafından boynuzlanan ve bunu umursamayan onursuz kadın olmuyorum! Ne de olsa erkeğin elinin kiri...’
Hakan meydan okurcasına başını geriye atıp ona dik dik baktı ‘Aynen öyle! Erkeğin elinin kiri. Sen aldatılan pek çok kadından biri olurdun eğer bu dediğin gerçek olsaydı ki ben Arzu’nun ağzının içine düşmüş falan değilim. Oysa ben boynuzlanan az sayıda erkekten biri olurum. Görüyorsun ya sistem erkeğin çokeşliliği ve kadının sadakatı üzerine kurulu. Bana öyle bakma! Kuralları ben koymadım sadece onlara uyuyorum’
‘Sen...sen...inanılmazsın! Senden her geçen gün daha fazla iğreniyorum. Boşandığımız gün sabahlara kadar içerek ve dans ederek kutlayacağımdan emin olabilirsin.’
Hakan’ın yüzünde alaycı bir gülüş belirdi ‘O zaman dua edelim de boşanmamız ertesi günü senin davan olmayan birgün gerçekleşsin.’
Perim gözlerini kısmış nefretle onu süzerken tek bir kelime daha etmeme kararı aldı. Polemiklere girerek ona laf söyleme keyfi yaşatmayacaktı. Madem şu anda ona bağlıydı ve kendini onun baskısından kurtaramıyordu o halde bekleyecekti. Ta ki özgür kalana kadar ondan sonra Demir ile yepyeni bir başlangıç yapabilirlerdi. Yıllar önce yarım kalanı tamamlayabilir, bunca zaman çektikleri özlemi giderebilir ve beraber bol bol zaman geçirebilirlerdi. Bu düşünce onun sakinleşmesini sağlamıştı. İntikam soğuk yenen bir yemekti değil mi? Öyleyse Hakan’dan en büyük intikamı boşandıktan sonra alacaktı. Yüzünde beliren imalı ifade Hakan’ın da dikkatini çekmişti.
‘Seni uyarıyorum Perim sabrımı sınama.’
‘Ah merak etme Hakan sabrını henüz hiç sınamadım. Bunu yaptığım zaman

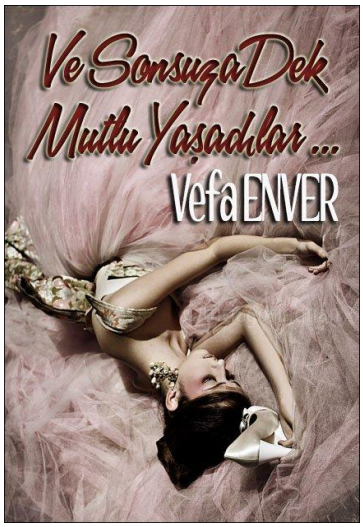
anlayacağından şüphen olmasın' dedikten sonra arakasını dönüp gidecekken kocası onu tutup durdurdu.
'Bu da ne demek oluyor?'
'Sen de benim sabrımı sınama ve şu boşanmayı kazasız belasız sonuçlandıralım demek oluyor.'
Hakan bunun için uygun bir zaman olup olmadığından emin değilse de konuya değinme ihtiyacı duymuştu 'Evi bana bırakıp gidersen hemen sonuçlandırabiliriz aslında'
'Evin senin olsun defol git hayatımdan yeter!' dememek için kendini zor tutuyordu Perim. Demir onun için yeterince büyük bir ödül değil miydi zaten? Ama hayır onun kendinden daha fazla birşey alıp götürmesine izin vermeyecekti. Zaten büyük olasılıkla evi satacaktı. Orada yaşamak Hakan ile geçen kabus dolu bir yılı tekrar tekrar hatırlamaktan farksız olurdu. Evet kesinlikle bunu yapacak ve evi satacaktı. Bu Hakan'ın canını daha da çok sıkacaktı hiç şüphesiz. Düşüncesi bile içini ısıtmaya yetmişti.
'Hayır evi senin kadar ben de istiyorum. Sana bırakacak değilim. Ama Tanrı şahidimdir ki bir kez daha beni bu gece yaptığın gibi küçük düşürürsen bundan sonra tüm enerjimi seni rezil etmeye vereceğim. Kısaca kocacığım SEN sabrımı sınamasan iyi edersin' der demez Hakan'ın tek kelime dahi etmesine fırsat vermeden aceleyle yanından ayrılmıştı. Şüphesiz Demir ile karşılaşmak ve onun kendisine olan ilgisinden haberdar olmak Perim üzerinde canlandırıcı bir etki yapmıştı. O Demir p.z.vengi Perim'in yanına bir kez daha yaklaşırsa Allah yardımcısı olsun diye geçirdi içinden.

Gecenin kalanında Perim diken üstündeydi adeta. Hakan kolunu onun omzuna atmış, tüm muhabbeti can kulağıyla dinliyor ve sürekli araya lüzumsuz yorumlar katarak ikisinin de konuşma isteğini öldürüyordu. Tam bir kendini bilmez gibi davrandığı kanısındaydı Perim. Demir de onun niyetini anlamış olacak ki daha fazla dayanamayıp arkadaşlarının yanına gitme gerekçesiyle yanlarından ayrıldı. Hakan eli hala karısının omzunu okşar vaziyette yüzündeki sinir bozucu sırıtışla diğerlerine döndü.

'Evet sonunda bizbize kalabildik. Bir an hiç gitmeyecek sandım. Şimdi esas

konumuza dönebiliriz. Yavuz ve Esra'ya yani'
Yavuz ve Esra o gece yaşanan hareketten sonra hala kendilerinin gündemde olmasına şaşırarak birbirlerine baktılar.
'Şaşırmayın bu kadar canım. Unutacağımı sanmıyordunuz değil mi? Açıkçası ikinizi birarada görünce çok da şaşırdım diyemem. Nedense bu aralar fazlasıyla sık karşılaşıyorsunuz. Tesadüflere inanan biri değilim ama öyle olsaydım bile bu durum şüphe uyandırırdı bende. Sen ne düşünüyorsun sevgilim?'
Perim gözlerini masadan ayırmadan dişlerinin arasından mırıldandı 'Bana sevgilim deme'
'Haklısın bu konumumuzu yanlış ifade ediyor. O halde karıcığım nasıl?'
Esra Hakan'ın bu gece yaşamakta olduğu gerginliği espri yaparak atmaya çalıştığının farkındaydı ama artık dozunu kaçırmaya başlamıştı.
'Hakan bence şu oyuna bir son verebilirsin. Bizbize olduğumuza ve buradaki herkes boşanacağınızı bildiğine göre rol yapmana gerek yok'
Hakan tek kaşını kaldırıp ona küçümseyen bir tavırla baktı 'Rol yapmaktan bahsedene de bakın. Yavuzla birlikte olduğunuzu gizlemek için uydurduğunuz acizce mazeretlerin sizi ne kadar gülünç duruma soktuğundan haberiniz yok galiba.'
Masaya bomba gibi düşen bu yorumun ardından Perim hayretle Esra'ya, Esra nefretle Yavuz'a, Yavuz da öfkeli bir biçimde Hakan'a bakıyordu. Hakan ise hiç istifini bozmadan öylece oturup sinir bozucu bir sırıtma ile omzunu silkti.
Diğer üçü ilk şoku atlattıktan sonra aynı anda konuşmaya başladılar.
Perim 'Sana inanamıyorum. Bir de en yakın arkadaşın bendim sözüm ona. Bunu Hakan'dan mı duyacaktım?' derken Esra da Yavuz'a öfkesini kusuyordu 'Tıpkı lastiği gevşemiş don gibi ağzın varmış. Tutamadın değil mi içinde? İlla gidip anlatıp böbürlenmen gerekiyordu.'
Zavallı Yavuz Esra'yı sakinleştirmeye çalışmakla meşguldü 'Yemin ederim hava atmak için söylemedim. O kendiliğinden anladı. Geçen sabah aynı anda evlerine gitmemiz akıllıca değildi.'
'Bunu çok fena ödeteceğimden emin olabilirsin. Ben boş tehditler savurmam Yavuz Bey' derken Esra burnundan soluyordu.
'Ona neden kızdığını anlamıyorum. En yakın arkadaşı ile paylaşmış. Asıl arkadaşınla yani benimle mesafe koyarak aramızdaki dostluğa ihanet eden sensin.'
'Of Perim sus bir dakika ya! Bir de senle uğaraşamayacağım'
'Uğraşma zaten Esra! Bundan sonra ne benle ne de sorunlarımla uğraşma

çünkü bundan sonra benden tek kelime dahi duymayacaksın’
‘Görüyorsun Yavuz değil mi bunlar hep senin ve koca çenenin suçu. Kadın gibi dedikodu yapmasan olmazdı.’
‘Anlatamıyorum sana Esra ya ben söylemedim adam kendi çaktı olayı’
Masadaki hararetli konuşma gittikçe alevlenirken Hakan arkasına yaslanmış olan biteni keyifle izliyordu. Herşeyin normale dönmüş olması rahatlatıcıydı. Onların açısından normallik içinde anormallikler barındırıyor olsa bile...

Cumartesi ve Pazar günleri sıradışı birşey olmamıştı. Aslında herşey fazlasıyla normaldi. Perim bir anda kendi dünyasına çekilmiş gibiydi sanki. Evde kocası ile iletişim kurmak için hiç bir çaba sarf etmiyordu. Ama Hakan’ı asıl rahatsız eden sükunetinin altında yatan hoşnutluktu. Evet karısı, dırdır etmeden duramayan, sessizliğini beş dakikadan fazla koruyamayan ve kendine sataşmak için fırsat kollayan karısı kendini dine adamış bir rahibe kadar sakin ve huzurlu görünüyordu. Hani dili varmıyordu itiraf etmeye ama neredeyse mutlu bile denebilirdi. Keyifle hazırlanıp uzun yürüyüşlere çıkıyordu. Daha doğrusu o yürüyüş olduğunu iddia ediyordu ama Hakan bunun altında bir bityeniği olduğundan nerdeyse emindi. Bu bitin adı da Demir olmalıydı.

Perim’in yaydığı güçlü pozitif enerji Hakan’ın midesini bulandırıyor ve onun hasta hissetmesine neden oluyordu. Nihayet Pazartesi olduğunda bunun böyle merak ederek devam edemeyeceğini anladı. Erkenden hazırlanıp şirkete gittiğinde gergin ve patlamaya hazır görünüyordu. Sanki görmek istediği tek bir kişi vardı ve onun dışındaki herkes bulunduğu

ortamda görüntü kirliliği yaratıyordu. Bu da elinde olmadan karşısına çıkanları en ufak bir neden yüzünden dahi ağır biçimde azarlamasına neden oluyordu.

Sonunda sekreteri görmek istediği kişinin geldiğini haber verdiğinde koltuğunda rahatsızca kıpırdandı. Az sonra isteyeceği şeyin kulağa hiç hoş gelmeyeceğini biliyordu ama yapmak zorundaydı. Adam yüzünde sinir bozucu bir gülümseme ve üstüne yapışıp kalmış soğukkanlılığı ile içeri girdiğinde içinden bunu yapmak zorunda olmadığını geçirdi. Hayır yapmak zorundasın diye hatırlattı beynindeki muhalif ses.

'Hakan Bey nasılsınız?' dedi adam dostça bir tavırla. 'Acil demişsiniz ben de apar topar geldim. Size nasıl bir yardımım dokunabilir?' diyerek kendinden emin bir tavırla hakimiyeti eline aldığında Hakan biraz rahatladığını hissetti. Ona güvenirdi ve bu konuda kimseye birşey söylemeyecekti. Söylemese iyi ederdi yoksa o kendinden emin gülümsemesini yüzünden silerdi. Farkında olmaksızın yumruk haline getirdiği ellerini fark eden adam rahatlatıcı bir tonla devam etti. 'Hakan Bey konu her ne ise sizi çok gerdiği belli. Ama anlatmazsanız size nasıl yardımcı olabilirim ki?'

Hakan isteksizce karşılık verdi 'Karım'

'Karınıza ne olmuş?'

Sahi Perim'e ne olmuştu? Mutlu ve huzurlu görünmesi dışında şüphe uyandırıcı hiç birşey! Bu da yeterince büyük bir kanıttı. Onunla evli kaldığı aylar boyunca ne denli mutsuz ve somurtkan olduğu düşünülürse bu apaçık bir ipucu değilse neydi? Yine de şimdi bunu adama makul bir gerekçeymiş gibi nasıl göstereceğini hiç bilmiyordu.

'Karım son zamanlarda...biraz tuhaf davranıyor.'

'Nasıl yani?'

'Ansızın...ansızın mutlu olmaya başladı'

Adam şaşkınlığını nazikçe gizleme konusunda çok başarılıydı doğrusu. Olağan bir iş görüşmesi yapıyorlarmış gibi Hakan'ın daha fazla konuşmasına gerek kalmadan konuyu kısaca özetledi.

'Hakan Bey karınızı ona hissettirmeden bir süre izleyeceğim. Bakalım bu ani mutluluğun altında yatan neden neymiş ama size tavsiyem biraz

gevşemeniz. Ne bulmayı umduğunuzu bilmiyorum ama sizin üzerinizdeki gerginlik onda şüphe uyandıracaktır. Bu da hata yapmama konusunda daha dikkatli olmasını sağlar şüphesiz. Bu konunun mümkün olduğunca çabuk açıklığa kavuşması sizin huzurunuz açısından gerekli. Benim şahsi kanaatimi işin içine katmamam gerektiğinin farkında olsam da söylemeden edemeyeceğim. Karınızı daha karınız olmadan önce bilgi toplamak amacıyla takip etmiş biri olarak şunu söyleyebilirim kendisi çok düzgün bir bayan. Tam hanımefendi denilecek türden ve ben insanların sonradan değişebileceğine inanmam.'

Hakan'ın yüz hatları gerilmiş, siniri tepesine çıkmıştı. 'Ben inanırım!' diye sert bir şekilde kestirip attığında karşısındaki adam daha fazla birşey söylemenin yanlış olacağına karar vererek ayrılmak için izin istedi. Herşey başlamıştı. Çok yakında Perim hakkında daha önceden hiç fark etmediği şeyleri keşfedecekti belki de.Her ne olursa olsun dedi kendi kendine olayları sukunetle takip edecek ve sonunda öldürücü darbeyi vuracaktı.

Sekreterinin hattı çalınca başını telefonun bulunduğu tarafa çevirdi. Kimseyi bağlama dediğinde gayet net olduğunu sanıyordu. Onu azarlamak için hışımla telefonu eline aldığında Arzu'nun geldiğini öğrendi. İlk başta 'Arzu da kim ki?' diye bir an tereddütte kaldı ama sonra üç gece önceki baştan çıkarıcı güzeli anımsayarak dudakları keyifle kıvrıldı. Böyle bir günde tahammül edebileceği tek ziyaretçi kapısını çalmıştı. Sahi neden gelmişti?

'Seni görmek ne güzel bir sürpriz' dedi masasından kalkıp kadının elini sıkmak için odanın ortasına giderken.

Arzu'nun büyüleyici yüzünde parlak bir tebessüm belirdi. 'Unuttun değil mi? Bugün bu saatte randevumuz olduğunu'

Hakan bir an afalladı. Bunu biliyor olsa unutmazdı. Haberim bile yok! diye içinden geçirdi. İşte ideal kadın böyle olmalıydı. Onunla randevunuzu unuttuğunuzda size pırıl pırıl bir gülümsemeyle 'Unuttun değil mi?' diye affetmeye hazır bir şekilde sormalıydı.

Hakan mahcup olmuş gibi yaparak toparlamaya çalıştı. 'Unuttum demek senin gibi bir güzelliğe hakaret olurdu. Daha çok bilmiyordum demeyi tercih ederim. Sanırım sen söyledin ama ben o gece mekanın gürültüsünden o bölümü kaçırmışım.

Arzu neşeli bir kahkaha attı ‘Seninle ilgili uyarmışlardı ama ben bile bu kadarını tahmin etmiyordum’

‘Hangi konuda?’ diye sordu Hakan merakla kaşlarını kaldırarak.

Arzu insanın içini titretecek kadar uzun süre ona baktıktan sonra melek kadar masum bir ifadeyle yanıtladı. ‘Kadınları baştan çıkarma konusunda ne denli başarılı olduğun hakkında. Söylediklerine göre evlendiğinde pek çok zavallı kadının kalbi bir daha onarılmamak üzere kırılmış.’

Hakan’ın keyifsiz ve gri başlayan günü, Arzu’nun güneş gibi ansızın ortaya çıkışıyla pırıl pırıl bir hal almıştı. Boşandığında yapılacaklar listesinin başında bu kadınla çıkmak olacaktı. Ve zorlanacağını hiç sanmıyordu. Birden içi umut ve gururla doldu.

Karşısındaki erkeğin onu dikkatlice inceleyen gözlerinden rahatsız olmuşçasına Arzu utangaç bir edayla bakışlarını odada gezdirdi. ‘Burası tam olarak seni yansıtmıyor. Neden değiştirmek istediğini anlıyorum.’

Hakan büyülenmişçesine onu izlerken neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri olmadığını düşünüyordu. Ama önemi yoktu. Arzu istediği kadar konuşabilirdi. Bu arada kendi de o harikulade vücudu bütün gün izleyebilirdi. Dizlerinin hemen altında biten dar bir etek giymişti genç kadın. Eteğin ne yırtmacı vardı ne de göz alıcı bir özelliği. Basit gri bir eteğin bu denli baştan çıkarıcı olabileceğini kim tahmin ederdi? Küçük dik kalçaları adım attığında hafifçe belirginleşiyordu. Bacaklarının ince uzunluğu açıkça görülebiliyordu. Üstündeki yarım kollu sade beyaz gömleğin bir kaç düğmesi açıktı. Dolgun göğüslerinin gerdiği kumaştan ancak çok dikkatli bakıldığında meme uçlarının hafif gölgesi fark ediliyordu. Muhteşem diye deçirdi içinden Hakan. Tüm malvarlığı ustaca kamufle edilerek gözler önüne serilmişti. Bu sade görüntüye tezat omuzlarından dökülen parlak saçları bir kez daha ‘kadın dediğin böyle olmalı’ diye düşündürttü Hakan’a. İş ciddiyetinin kadınsı özellikleri tamamıyla yok etmesine izin vermemeli. Sahi bu kadın ne iş yapıyordu ve neden bahsediyordu böyle?

‘Yanımda renk kataloğu da getirdim’ dedi Arzu çantasından çıkardığı kalın nesneyi Hakan’a doğru uzatırken. ‘İşimi elimden geldiğince çabuk ve temiz bitirmeye özen gösteririm ama kapsamlı bir yenilemeye gireceksen, ki bana kalırsa bir kere yapıldı mı tam yapılmalı, en az 1.5 ayı gözden çıkaralım derim. Bu süre zarfında odanı kullanamayacağını bilmeni

isterim. Ama işçilerim en iyileridir. İnan bana tadilat bu oda dışına yansımayacak'

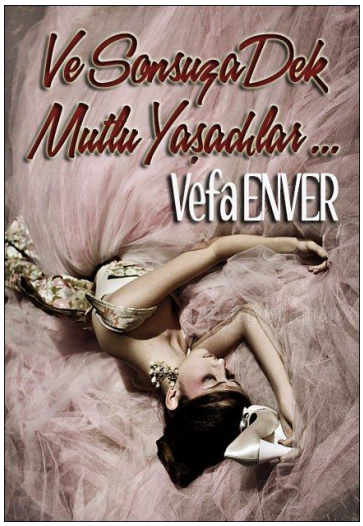
Hakan oturduğu yerde doğrulup bir anda dikkat kesilmişti. İşçiler, tadilat, 1.5 ay, renk kataloğu? Allah aşkına neler dönüyordu? Tamam dikkatimi versem iyi olacak diye düşündü.

'Benimle çalışmayı tercih ettiğin için teşekkürler. Herşeyi bana bırakıyor olman ve bu denli uyumlu davranman ne denli nazik ve güven veren bir yaklaşım farkındayım. Müşterilerimin çoğu işi bilene bırakmak yerine dekoratörlüğe soyunmaya hevesli tipler. Bu ülkede dekorasyona ne kadar merak olduğunu bilsen şaşarsın' dedi gülerek. 'Ama sen başından beri hep bana bıraktın. Çok bilinçli bir davranış. Madem bana bunca parayı vereceksin neden sen çalışasın ki değil mi?' diyerek göz kırptı.

Para, dekorasyon, herşeyi ona bırakmak? Bunlar Hakan'ın kafasındaki yapbozun eksik parçaları olarak yerlerine oturunca, karşısındaki manzarayı tam anlamıyla kavramıştı. Odasını baştan dekore ettiriyordu. Üstelik daha 5 sene önce dekore edilmiş olmasına rağmen. Üstelik herşeyi Arzu'ya bırakmıştı ve bunun ne anlama geldiğini ya da ne kadar para ödeyeceğini bilmiyordu. Bu hiç iyi değildi. Babası bundan hiç hoşlanmayacaktı. Bu yanlış anlamaya şu dakika son vermeliydi. Tam ağzını açıp ona durmasını söyleyecekti ki, Arzu'nun dolgun dudaklarından o büyüleyici kelimeler döküldü.

'İşte bu yüzden' diye alçak ve etkileyici bir tonla başladı Arzu konuşmaya 'seni memnun etmek için ne gerekiyorsa yapacağımdan emin olabilirsin'

Dekorasyon...Belki de fena fikir değildi. Hayatında çok yakında büyük bir değişim olacağı düşünülürse buna odasından başlayabilirdi. Üstelik onu memnun etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır bir kadını geri çevirmek büyük kabalık olurdu. İşte tam da bu nedenlerle 'Bunu duyduğuma sevindim' diye karşılık verdi Hakan çapkın bir ifadeyle gülümseyerek.

Perim o sabah psikolog ile görüşmesine giderken kendini son zamanlarda hiç olmadığı kadar mutlu ve umut dolu hissediyordu. Bu durum üstüne sinmiş olmalıydı ki Mete Bey'in de dikkatinden kaçmamıştı.
'Olumlu gelişmeler mi var?' diye yüzünde ilgili bir tebessümle sordu aradan 10 dakika geçtikten sonra.
Perim dalgın dalgın gülümserken bir tutam saçını hafifçe parmağına doladığını fark etti. 'Hayır herşey aynı neden sordunuz?'
'O halde seni eskisi kadar etkilemiyor artık. Normal şartlarda şu dakikalarda kocanı şikayet ediyor olman gerekirdi. Oysa sen yerinde duramayacak kadar neşeli görünüyorsun' derken yüzünde muzip bir ifade belirmişti.
Perim pembeleşen yanaklarının kendini ele verdiğini hissederek bakışlarını kaçırdı. Bunu nasıl açıklayacağını bilemiyordu. Hayır bu durumdan utandığı falan yoktu sadece ortada bir şey olmadan kendini bu denli kaptırdığı için yeni yetmeler gibi hissediyordu. Aslında böyle hissetmesi normaldi çünkü çocukluk yıllarına dönmüştü bir anda. Demir'e aşık olduğu ama ona ulaşmanın imkansız göründüğü yıllara...Bu düşünce midesinde tuhaf bir kıpırtı hissetmesine neden oldu. Gerçekten tekrar aşık oluyor olabilir miydi? Bu yaşta bile hala 10 yaşındaki kadar savunmasız hissetmesi mümkün müydü? Ya peki Demir? Söyledikleri gerçek miydi?
'Aslına bakarsanız Mete Bey onun hakkında konuşmaya başlarsam yine bir seansı dolduracak kadar şey anlatabilirim. Tahmin edersiniz ki hafta sonu bir kez daha kendine hakim olamadı ve hödükçe davrandı. Ama bugün ondan bahsetmek istemiyorum. Nedenini de söyleyeyim. Hakan umutsuz bir vaka. Onu değiştirmek imkansız. Üstelik onu değiştirmek falan da

istemediğimi fark ettim. Ben onun için hayatımdan bir değerli dakikayı daha harcamak niyetinde değilim.'
'Ve bu ani değişikliğin nedeni nedir?'
Perim bir an durup düşündü. Ona öncelikle Arzu'dan mı yoksa Demir'den mi bahsetmeliydi karar veremiyordu. Sonunda olduğu gibi anlatmanın en iyi olacağını düşündü. Arzu ile karşılaşmalarını ve Hakan'ın tepkilerini anlatırken tam anlamıyla dürüst davranmadığının farkındaydı. Ama kocasına hazırladıkları tuzağı itiraf etmek için böyle bir oyunun parçası olmayı kabul edişini öncelikle kendinin hazmetmesi gerekliydi. Bu ona Esra'yı hatırlattı ve kaşları öfkeyle çatıldı. Onu görmek dahi istemezken az sonra ofiste çaresiz karşı karşıya geleceklerdi. O ve Yavuz! Kimin aklına gelirdi?
'Düşünsenize Mete Bey, sevgili arkadaşım beni Hakan'a karşı kışkırtıp, ondan ayırmak için türlü numaralar çevirirken arkamdan Yavuz ile işi pişiriyormuş. Düşünsenize Yavuz hem de! Hakan'dan bir model aşağıda falan diyebiliriz. Hakan neyse o daha da beteri. Aklı fikri kadın ayartmakta olan kendini modern sanan ama aslında alaturka ne varsa bünyesinde barındıran, çok laf az iş yapan Yavuz! Kendimi aldatılmış hissediyorum. Onunla beraber olduğu için değil. Onunla beraberken bunu gizleyip, sonra da bana Hakan ve türevleri üstüne nutuk çektiği için. Şu sıralar hayatımda her şey altüst hale gelmiş durumda. Annem Ali'yi damadı olarak görmek için üstüne para vermeye hazırken, kocam işleri hiç de kolaylaştırmıyor doğrusu. Ali'ye tekme tokat giriştiği yetmezmiş gibi bir de bana toplumun erkeğin çokeşliliğini hoş gördüğü ama kadının aynı hakka sahip olmasının ciddi namus davası olacağı ile ilgili söylevde bulundu. En yakın arkadaşım Hakan'ı tuzağa düşürmek için türlü numaralar yaparken en yakın arkadaşına aşık oldu! Yani Hakan'dan boşansam bile Hakan hayatımda olmaya devam edecek. Ne hoş değil mi? Bunca erkek arasında Yavuz!'
Perim dudaklarını öfkeyle büzerek kollarını göğsünde kavuşturdu. Onu kızdıran bunca şeye rağmen asıl değinmek istediği konuya dili varıp da bir türlü değinemediğinin farkındaydı. Az önceki neşeli tavırlarından eser kalmadığını bilse de, o pozitif havaya tekrar bürünmesi için tek birşeye odaklanmasının yeterli olacağının bilincindeydi. Düşünmekten özenle kaçtığı konuya...Demir'e...İşte yine olmuştu. Tüm yüzü yeni yetmelere özgü bir heyecan ve umut ile aydınlanmıştı.
'Bana anlatmak istediğin başka birşey var mı?' diye sordu Mete Bey meraklı bakışlarını onun üzerinde gezdirerek.
Perim dişlerini alt dudağına geçirip kafasında birşeylerin hesabını

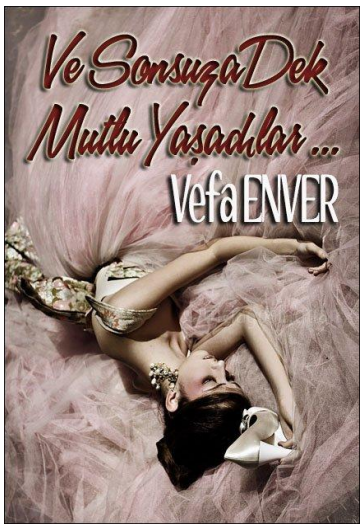
yapıyormuşçasına bir an öylece bekledi.
‘Mete Bey size birşey itiraf etmem gerek. Bakın buna evet derken aklımdan ne geçiyordu bilmiyorum. Hayır aslında tam olarak ne olduğunu biliyorum. İşin aslı o zaman arkadaşımın ikiyüzlü, yalancı ve entrikacı olduğunun farkında değildim. Tamam biliyorum tüm bu özellikler onu iyi bir avukat yapıyor ama en azından bana karşı hiç kullanmamıştı. Ve tabii aramızdaki ilişki tamamıyla dürüstlük ve güvene dayalı sanıyordum. Ama değilmiş! Görüyorsunuz ya çok fena aldatıldım. Üstelik az sonra onunla yüz yüze gelmem gerekecek ve kendime nasıl hakim olacağımı hiç bilemiyorum.’
Mete Bey boğazını temizleyerek araya girme ihtiyacı duydu. Belli ki Perim’in aklı çok karışmıştı çünkü daldan dala atlayarak konuya odaklanmakta güçlük çekiyordu.
‘Bana anlatacağın konu neydi?’
‘Ben Esra’nın pis bir oyununa gönülsüzce ortak olmuş olabilirim’
‘Biraz daha açar mısın?’
‘Doğrusu Arzu’yu o gece ilk görüşüm değildi. Aslında patlayınca Hakan’ı yerle bir etsin diye Arzu’nun saatini kurup bekleyen bizdik.’
‘Tam olarak nasıl oldu peki bu saatli bombayı kurma olayı?’
‘Sözüm ona bu Arzu’nun Esra’ya yaptığı bir iyilik olacaktı. Bir nedenle vaktiyle borçlanmış. Belki de bu borcun nerden kaynaklandığını öğrenmem gerekirdi. Her neyse Arzu tam bir bomba. Sadece muhteşem güzellikte olduğu için değil. Aynı zamanda tehlikeli de...Anlıyorsunuz değil mi Mete Bey. Kadın başlarda iyilik olarak Hakan’ı zor bir duruma sokup bizi üstün duruma getirmeyi kabul etti. Ama sanırım Hakan’ı görünce farklı şeyler düşünmeye başladı. Çünkü görev iptal edildi desek de fark etmiyor. O sonuca odaklanmış durumda. Yani kocama...Her neyse bütün bunlar olurken dünyanın en tuhaf rastlantısı gerçekleşti. İlk ve hiç unutamadığım aşkım ile karşılaştık. Birden aslında hayatın ne denli karmaşadan uzak ve keyifli olabileceğini fark ettim. Yani cidden tüm bu sorunlarla neden boğuşup duruyorum ki? Düşünsenize henüz 28 yaşındayım ve hayatım bir karnaval havasında geçebilecekken haftamı güzel kılan tek şey psikolog seanslarım. Afedersiniz üstünüze alınmayın ama gerçekten hayatımda şu günlerde dört gözle beklediğim tek şeyin bu olması sizce de acı değil mi? Daha doğrusu Demir ile karşılaşana kadar öyleydi...Şimdiyse kafam karmakarışık bir halde’ dedikten sonra zayıf bir tebessümle ekleme ihtiyacı duydu ‘...ama iyi anlamda’

Hakan içeri girdiğinde ‘Geç kaldınız’ diye hoşnutsuz bir ifadeyle karşılamıştı onu Ece Hanım. Kadının tepkisi anlamsızdı. Sonuçta her ne olursa olsun ücretini alacaktı değil mi? Tam ağzını açıp hayatında dırdır eden bir başka kadına ihtiyacı olmadığını söyleyecekti ki onun yerine ceketinin düğmelerini açıp kendini rahat koltuğa bıraktı.
‘Afedersiniz acil bir işim çıktı’ dedi acil işin detaylarını hayal ederek. Uzun bacakları, dolgun göğüsleri ve yuvarlak kalçaları düşünerek bunun hayatının en keyifli acil işi olduğuna karar verdi. Ama tüm bu ayrıntılar bugün buraya ne amaçla geldiğini unutmasına yeterli değildi elbette. Süresinin yarısını harcadığı düşünülürse bir an önce konuya girmekte fayda vardı.
‘Karımın eski sevgilisinin karımı yeniden tavlamaya çalıştığını düşünüyorum. Bu durum, yani boynuzlanma ihtimali, benim psikolojimi bozuyor. Biliyorum boşanacağız, zaten birbirimiz için bir önemimiz kalmadı vs. vs. Ama sonuçta bu boynuzlandığım gerçeğini değiştirmeyecek. İşte bu nedenle karımın düşüncelerini etki altına alıp o adama karşı kışkırtmam gerekiyor. Bu konuda bana yardımcı olabilir misiniz?’
Kadın hiç istifini bozmadan iki kez gözlerini kırpıştırdıktan sonra karşılık verdi ‘Hiç sanmıyorum’
Hakan kendi kendine mırıldandı ‘Ben de öyle tahmin etmiştim. O halde onu izletiyor olmam iyi birşey’
Psikologun kaşları çatılmakla havaya kalkmak arasında gidip geldikten sonra çatılı kalmakta karar kılmıştı. Hakan onun bu haliyle komik ve şaşkın göründüğünü düşündü. Aslında bu denli kasıntı olmasa, tip olarak hiç de fena sayılmazdı. Ama muhtemelen özel hayatında kuralcı, yatakta sıkıcıydı. Bu kadını yatakta düşünmek herşeyi daha da tuhaf bir hale sokmuştu. Belki de şaşırtıcı derecede ateşliydi kim bilir? Mesela başındaki tokayı tek çekişle çıkarıp, saçlarını iki yana sallarken karşısındaki erkeğin üstüne oturup adamın kollarını tepesinde birleştirir ve şöyle diyebilirdi ‘Bana fantezilerini anlat!’
Ya da belki de çıplak biçimde oturup bacak bacak üstüne atar, kucağındaki deftere not alırken saçlarını bir o yana bir bu yana...Tamam dur! diye emretti içinden. Psikologun hakkında fantezi kurmayı kes! Bu etik değil. Haklısın etik değil. Ama Arzu’yu hayal edebilirim. Onda bir sakınca yok...
‘Hakan Bey beni dinliyor musunuz? Karınızın arkasından böyle birşeye

kalkışmanız sizce ne denli doğru? Boşanıyor dahi olsanız geçmiş günlerin hatırına dost kalmaya çalışsanız çok daha iyi olmaz mı?'
'Dost kalmak mı? Boşandıktan sonra o ve sevgilisiyle buluşup kahve falan da içelim oldu olacak! Bakın benim tek derdim adıma ve ailemin adına leke sürülmemesi. Kazasız belasız boşanalım da sonrasında yüzünü görmek istemiyorum.'
'Karınız da sizin gibi mi yaklaşıyor bu duruma?'
'Bu soruyu ona sormalısınız sanırım. Ama görünüşe göre o da sizin gibi modern yaklaşıyor bu konuya. Ne de olsa eski sevgilisini masamızda oturtup bütün gece ağzının içine düştüğüne göre' derken o anı hatırlayarak kaşları çatılmıştı. Birden orada daha fazla kalmak istemediğine karar verdi. Birşeyler yapması gerekiyordu ve o birşeyleri psikologu ile yapamayacağı ortadaydı.

'Neden anlamak istemiyorsun Perim? Benim için anlamı olan bir ilişki değil o yüzden seninle paylaşmadım. Hatta bir ilişki bile değil! Sence Yavuz ile ben birlikte olabilir miyiz?'
'Görünüşe göre olabilirmişsiniz! Hem de birden çok kere. Tabii ben Hakan'ın yalancısıyım ne de olsa senden birşey öğrendiğim yok. Tek bilgi kaynağım güvenilmez kocam!' dedikten sonra masasındaki fincanı alıp hışımla mutfağın olduğu tarafa yürümeye başladı. Esra onu takip ederken açıklamalarına devam ediyordu.
'Yavuz ile birşeyler olmasını planlamadım. En başından itibaren ondan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun ama...'
Perim aniden durup arkasını döndüğünde nerdeyse çarpışıyorlardı 'Hala anlamıyorsun değil mi? Mesele senin Yavuzla ilişkin olup olmaması değil. Mesele Hakan'ı oyuna getirmeye çalışırken ve onun ne aşağılık olduğunu söyleyip dururken gidip arkadaşı ile gizlice buluşman. Bu ikiyüzlülük değilse nedir? Bu arada Arzu'ya söyle pençelerini çeksin Hakan'ın üzerinden. Çünkü eğer bu oyun ortaya çıkarsa başımıza gelecekleri düşünmek dahi istemiyorum. Bu saçmalığa hiç girmemeliydim zaten.'
'Tamam haklısın. Şimdi derhal arayıp ona vazgeçtiğimizi söyleyeceğim. Ama lütfen sen de bana artık kızgın olmadığını söyle'
'Yalan söyleyecek değilim Esra. Sana hala kızgınım ve şu anda bu konuyu daha fazla konuşmak istemiyorum. Ama daha sonra bana Yavuz ile ilgili gerçek hislerini anlatırsan belki bu saçma davranışının altında yatan çarpık mantığı anlamama yardımcı olabilirsin'

Tam Esra cevap verecekti ki Perim'in çalan cep telefonu araya girdi. Ekranda yazan ismi görünce gergin yüzünün tüm kasları bir anda gevşemişti. Arkadaşının meraklı bakışlarını fark eden Perim odasına gidip kapıyı kapatana kadar bekledikten sonra telefona cevap verdi.
'Merhaba Demir nasılsın?'
Esra biraz olsun rahatlamıştı. En azından artık Yavuzla gizli saklı görüşmesine gerek kalmayacaktı ama bu yine de onunla doğru dürüst bir ilişki yaşayabilecekleri anlamına gelmiyordu. Nedeni sadece Yavuz'un yanlış kişi olmasından kaynaklanmıyordu. Esra uzun zaman önce Bay Doğru'nun olmadığı gerçeğini kavramış bulunuyordu. Bay Yanlış'a aşık olup hayatı mahvolduktan kısa süre sonra...Kötü düşünceleri kovmak istercesine başını iki yana salladıktan sonra masasının başına geçip rahat deri koltuğuna oturdu. Telefonu eline alıp Arzu'nun numarasını tuşladı. Ona plandan vazgeçtiklerini söylerken zaten bunun başından beri ne saçma bir düşünce olduğunu fark ederek kendi kendine gülümsedi. Ama Arzu'nun cevabını duyunca yüzündeki gülümseme solmuştu.
'Ne dedin sen? Hakan için mi çalışmaya başladın? Arayıp iptal etmen gerekiyor o halde...'
'Pek sanmıyorum. Çok cömert bir teklifte bulundu ve ben bu fırsatı kaçırmak istemiyorum'
Esra ne tür bir cömert teklif olduğunu tahmin edebiliyordu. Arzu pimi çekilmiş bir el bombası gibi patlamaya hazır beklerken Esra bu durumu Perim'e nasıl açıklayacağını düşünüyordu. Kolay olmayacaktı...Hem de hiç!

Odalarından çıkarken Esra ile Perim'in ruh halleri yer değiştirmişti adeta. Bu sefer oldukça sıkıntılı görünen Esra idi ve bu durum Perim'i yumuşatmaya yetmişti.
'Tamam üstüne biraz fazla gitmiş olabilirim' dedi Perim arkadaşının yanından geçerken hafifçe koluna dokunarak. 'Ama Yavuz konusunda bu denli karanlıkta bırakılmış olmayı hazmedemedim. Çünkü sen benim kızkardeşim gibisin ve kardeşler bu tip şeyleri birbirinden saklamaz. Ayrıca Hakan'a gösterdiğin onca tepki...'
Esra arkadaşının lafını keserek araya girdi 'İşte tam da bu nedenle söylemekten utandım. İnan bana Yavuz ile herşey çok beklenmedik biçimde gelişti. Hatta inat uğruna bile denebilir. Yoksa benim gibi birinin onun gibi bir erkekle ne işi olabilir?'
Perim kollarını göğsünde kavuşturup arkadaşını dikkatle süzdü 'Senin gibi okumuş, kültürlü, başarılı bir avukatın onun gibi baba meseleğini devam ettiren, kendini geliştirmek şöyle dursun sahip olduğu cehaletle övünen biriyle ne işi var mı demek istedin? Yoksaaa...kast ettiğin senin gibi daha önceden kalbi fena halde kırılmış ve aşık olduğu adam son ana kadar onu oyalayıp yalan söyleyip, sonra başkası ile evlendiği için erkeklere olan tüm inancını yitirmiş bir kadının Yavuz gibi bir çapkınla ne işi olduğu mu? Ya da belki de...'
Esra elini kaldırıp arkadaşını susturdu 'Tamam mesaj alındı. Hepsinden biraz var ama en çok da yanlış erkek olmasıyla alakalı. O ve ben...baksana bir bize Perim ya gündüz ve gece gibiyiz. Bu iş hayatta yürümez. Zaten aklı olan hiç başlatmazdı ya neyse. Üstelik bir de Hakan'ın ve senin halini gördükçe...'
Perim'in yüz ifadesi de sesi gibi yumuşamıştı. Arkadaşına iyice yaklaşıp elleri ile kollarını hafifçe, güven verircesine sıktı. 'Biz yürütemedik diye sizinki de yürümeyecek diye birşey yok. Sadece acele etmeyin yeter. Birbirinizi iyice tanıyın. Ve mümkünse bunu yaparken ev dışında olmaya özen gösterin' diye sırıttıktan sonra ekledi 'Görünüşe göre ellerinizi birbirinizin üzerinden çekemiyorsunuz ve biliyorsun karşındakinin karakterini el yordamıyla tartıp ölçemezsin'
'Çok komik! Geç dalganı sen. Hem zaten benim onu tanımak gibi bir niyetim yok. Bugün ona bu işin yürümeyeceğini ve beni bir daha aramamasını söyleyeceğim' derken cebinde titreşen telefonu eline alınca tüm yüzü heyecanla aydınlanmıştı.
Perim gıcık vermek istercesine onu yan yan süzerek karşılık verdi 'Elbette. Hatta neden şimdi söylemiyorsun? Yüzünün aldığı pembe tonuna bakılırsa

arayan Yavuz.’
Esra telefonu açmadan önce ona öldürücü bir bakış fırlattı. Yavuz ile konuşmak için odasına girerken az önce Arzu ile konuşmaları tamamıyla aklından çıkmıştı.
Perim arkasından bakarken gülerek başını iki yana salladı. Bu gidişle diye geçirdi içinden çok yakında bir boşanma ve bir düğün olacak. Hakan ile boşanmasını bu denli rahat kabullenmesi tuhaftı doğrusu. Belki de uzun ve sancılı süreç sonunda nihayet bu gerçeği benimsemişti. Ya da belki de tüm bunlar Demir’in kattığı artılardı. Şimdiden varlığı ile ne iyi gelmişti Perim’e. Birden az önceki telefon konuşmalarını hatırladı. Öğle yemeği için buluşacaklardı.Akşam yemeği uygunsuz kaçabilir ve dedikodulara yol açabilirdi. Ama iki eski dostun beraberce öğle yemeği yemesinden daha doğal ne olabilirdi? Bu pekala bir iş yemeği de olabilirdi. Tabii Demir boşanıyor olsaydı. Yoksa Perim ile nasıl bir ortak iş söz konusu olabilirdi ki? Aslında tüm bunları dert etmiyor olması gerekirdi. Ne de olsa çok yakında boşanacaklar ve Perim Kantar tekrar Perim Sertsoy olacaktı. Zaten bu soyadı hiç benimseyememişti. Yine de o zamana kadar gereken hassasiyeti göstermeliydi. Kocası için değilse de dünyalar tatlısı kayınvalidesi için bunu yapabilirdi. Birden onu araması gerektiğini hatırladı. Haftasonu gerçekleşecek düğüne katılacaklarını kesinleştirmesi gerekiyordu. Çok yoğunum, çok çalışıyorum yalanları ile bir süredir görüşme sıklıklarını iyice azaltmıştı. Ama bu aralar bir telefon açması ve en azından bir kahve içmek için uğraması kaçınılmaz olmuştu. Birden sevimsiz bir görevi yerine getirecek olmanın sıkıntısı tüm benliğini kapladı. Kapının çalması ile irkilmiş geleni görmek için o tarafa doğru gitmişti. Hakan içeri girerken sekretere Perim’in odasında olup olmadığını soruyordu. Onun sesini duymak Perim’in iyice keyfini kaçırmış, içini suçluluk duygusuyla doldurmuştu. Az sonra Demir ile buluşacak olmasının verdiği baskı bir yana, kocasının ne kadar kalacağının belirsizliği de canını sıkıyordu. Ama açık vermemeli, herşey yolunda izlenimi yaratmalıydı. Oldukça rahat ve samimi bir biçimde adeta dalga geçercesine onu karşıladı.
‘Ah kocacığım seni hangi rüzgar attı buraya? Ofisime hiç uğramadığın düşünülürse ciddi bir mesele olmalı. Hadi gel odama da beni daha fazla merakta bırakmadan hemen anlat’
Hakan tek kaşını kaldırıp ona şüpheyle baktı. Karısı kendini görmekten mutlu olmamıştı belki ama mutsuz da değildi. Demek ki varlığı onu rahatsız etmemişti. Neden ki? diye geçirdi içinden. Onu bu kadar

umursamaz ve keyifli yapan şeye duyduğu merak içini kemirmeye başlamıştı. Karısının oyununa aynı şekilde karşılık vererek sevecen eş rolüne büründü.
‘Bu taraflardaydım ve uğrayıp güzel karımı öğle yemeğine çıkarmak istedim. Saçlarını toplamamışsın bu arada’
Perim omzunu silkerek karşılık verdi ‘Değişiklik olsun istedim. Çok naziksin ama ne yazık ki sana eşlik edemeyeceğim. Çok birikmiş işim var.’ Rahat görünmeye çalışıyorsa da kalbi küt küt atıyordu. Kocasının sağı solu belli olmazdı. Muhtemelen çekip giderdi ama ya kalmaya karar verirse ne olacaktı?
‘Çok yazık’ dedi Hakan gerçekten hayal kırıklığına uğramışçasına. ‘O halde seni meşgul etmeyeyim. Başka zaman belki...’
‘Memnuniyetle’
Demek çok meşgulsün Perim Hanım. Göreceğiz bakalım dediğin gibi ofiste kalıp işlere mi gömüleceksin yoksa...
Hakan kapıdan çıkmadan önce son kez dönüp karısına tartan bakışlarla baktı. Perim yalan söylüyordu bundan emindi. Oldum olası kötü bir yalancı olmuştu ve şu anda da bir nedenden dolayı heyecanlanmış ve yanakları pembeleşmişti. Üstelik saçlarını da açık bırakmıştı. İşin aslı şu haliyle enfes görünüyordu ve bunun kesinlikle farkında değildi. Lanet olsun diye geçirdi içinden. Bu kadar kendinden habersiz olmak zorunda mısın?
Kaşlarını kaldırıp merakla kocasına baktı ‘Birşey mi oldu?’
‘Hayır ben...sadece...haftasonu gideceğimiz düğünü hatırladığından emin olmak istedim’
Perim kontrolü elinde tutan birinin rahatlığıyla gülümsedi. ‘Hiç unutur muyum?’
Hakan odadan çıkıp kapıyı kapattıktan sonra rahatlamış bir biçimde koltuğuna çöktü. Gizli kapaklı işler ona göre değildi. Bütün enerjisini alıp götürüyordu. Belki de en iyisi boşanma sonuçlanana kadar Demir ile sadece telefonda görüşmekti. Bu öğlen buluştuklarında bu fikrini ona açacaktı.

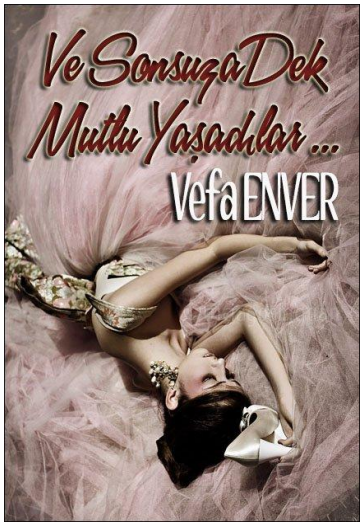
‘Ama anlamıyorum sadece formalite icabı beraberseniz ve ayrılmanıza iki ay gibi bir süre kaldıysa neden bu kadar dert ediyorsun ki?’ diye itiraz etti Demir bu karara.
‘Çünkü ben giderken köprüleri yakıp yıkma taraftarı değilim. Annesi çok tatlı bir insan ve onun toplum içerisinde küçük düşmesi beni üzer. Allah da

biliyor ya babası zerre kadar umrumda değil. Hele cadı kızkardeşleri... Onların değil yüzünü görmek isimlerini duymaya tahammül edemiyorum'
Demir'in yüzünde yamuk bir gülümseme belirmişti 'Benim kızkardeşim için de aynısını düşünmezsin umarım'
Perim birden kırdığı potu fark ederek mahcup olmuştu 'Öyle görümceleriyle geçinemeyen sorunlu tiplerden sanmanı istemem beni. Ama görümceler de tam görümce hani.'
Demir masanın üzerinden uzanıp Perim'in elini okşadı 'Sanmıyorum zaten. Seni çok iyi tanıyorum'
Perim panik bir halde telaşla elini onun elinden çektiyse de, lokantanın az ilerisinde gizlenmiş olan adamın fotoğraf makinesinin kadrajına girmekten kurtulamadı. Adam arka arkaya deklanşöre basarken içinden bunu gazete ve dergilere ne kadar iyi fiyata satacağını düşündü. Şüphesiz yılın haberi olurdu.
'Demir güzel sözlerine teşekkür ederim ama bana şu an içinde bulunduğumuz durum doğru gelmiyor. Boşanmak zaten sancılı bir süreç. Bu süreci en az hasar ile atlatmak varken seninle buluşmak olayları ve gerilimi daha da fazla arttıracak. Ayrıca böyle bir başlangıcın sadece bizi değil aynı zamanda aramızdaki ilişkiyi de yıpratacağına inanıyorum. Kötü kişiler olarak lanse edileceğiz. Hakan da mağdur gibi algılanacak. Ve onu biraz tanıyorsam mağdur olmaktansa kötü olmayı tercih eder. Anlıyorsun değil mi bu onu çok kızdıracaktır ve olaylar çok çirkinleşecektir.'
Demir çaresizce iç geçirdi 'Benim için sorun değil ama haklısın tüm bu gerilim senin için çok fazla ve gereksiz. Madem bunca zaman bekledim iki ay daha bekleyebilirim' dedikten sonra yüzünde isteksiz bir gülümseme belirdi.
'Anlayışın için teşekkürler' diye karşılık verdi Perim rahatlamış olarak. Neyse ki bu iş de Hakan fark etmeden kapanmıştı. Nedense bu aralar kocasının gözleri fazlasıyla üzerindeydi. Birşeylerden şüpheleniyor olmalıydı. Belki de Arzu herşeyi, arakasından çevirdikleri oyunu anlatmıştı. Allah'ım kendimi nasıl çıkmazlara sürüklüyorum? Bundan sonra çok daha akıllı ve dikkatli olmalıyım. Ve kesinlikle Esra'dan akıl almamalıyım çünkü açık ve net bir biçimde kendisi çıldırmış durumda!

'Çıldırmışsın sen!Hayatta olmaz!' diye itiraz etti Esra. İş çıkışı birşey konuşmak istediğini söyleyerek onu çağıran Yavuz'un evine gitmişti.
'Bak madem herşey artık ortada daha fazla kaçmanın anlamı ne ki? Sadece

bir haftasonu. Yalnız sen ve ben. Eğer anlaşamazsak unuturuz. Ama aksi olursa döndüğümüzde doğru dürüst bir ilişkiye başlarız. Çünkü Esra Allah şahidim olsun ki tüm huysuzluğuna ve sevimsizliğine rağmen aklım fikrim sende. Senin özgür kız tavırların da beni çileden çıkarıyor bilesin. Kendimi kullanılmış hissediyorum. Ne öyle telefon açıyorsun gel diyorsun sonra canın istemedi mi git diyorsun.'
Esra'nın bir süredir çatılı duran kaşları hafifçe kalktı, dudakları alayla kıvrıldı. 'Vah canım benim duyguların mı inciniyor? Yoksa sende olması gereken üstünlük bana geçti diye mi afra tafra yapıyorsun? Bana baksana ben hiç gelemem öyle kaprislere, tehditlere. Hoşuna gitmiyorsa git başkasını bul'
Sonunda Yavuz'un da tepesi atmıştı 'Haklısın belki de öyle yapmalıyım! Ne bu ya? Kadın mısın erkek misin belli değil. Senin genlerinde bozukluk var kızım. Şu vücuda tıkılıp kalmış bir erkek ruhu var sende. Sevmem ben öyle başına buyruk kadını'
Esra da hışımla yerinden kalktı 'Eee sevmezsen sevme be! Sanki beni sev diye yalvardım. Şurda bir iki takılıp eğleniyorduk hemen erkeklik egonu devreye soktun. Söylediğinin yarısı kadar adam olsaydın zaten bu konuşmayı yapıyor olmazdık. Mıy mıy mıy... şikayet şikayet şikayet...dır dır dır...Senin de şu erkek cüssene tıkılıp kalmış bir kadın var içinde.'
Bu sonuncusu fazla olmuştu Esra da farkındaydı ama ok yaydan çıkmıştı bir kez. Yapılacak en iyi şey olay yerinden çabucak uzaklaşmaktı çünkü Yavuz'un bakışları öldürücü bir hal almıştı. Tam ortadaki geniş sehpanın çevresinden dolanmak için bir hamle yapmıştı ki, Yavuz'un aniden bileğine yapışması ile olduğu yerde çakılıp kaldı.
'Sen bana ne dedin?' diye sordu Yavuz dişlerinin arasından.
Esra korkmayı kendine yediremeyecek kadar gururlu olsa da, aptallık edip aynı kelimeleri tekrarlayacak kadar cesur değildi.
'Bilmem hangi dediğimden bahsediyorsun. Bir yığın laf ettim' diyerek kıvırmaya çalıştıysa da Yavuz'un pes edeceği yoktu.
'Sen bana karı kılıklı mı dedin?' diye tekrarladı burnundan soluduğu halde öldürücü sakinlikte bir ses tonuyla.
'Bak şimdi bu şekilde ifade edince çok amiyane oldu.Bana kalırsa sen fazla tepki gösteriyorsun. İstersen bileğimi bırak medenice konuşalım'
Yavuz yüzünü onun yüzüne iyice yaklaştırıp, gözlerini gözlerine dikti 'Seninle konuşacak birşey kalmadı. Madem benim hakkımda düşüncelerin bu, madem zerre kadar saygı duymuyorsun...Herşey ile başa çıkabilirim ama saygı duymayan bir kadınla zaman harcamam. Evimden de

hayatımdan çık git!’dedikten sonra tutuşunu gevşetip gitmesine izin verdi. Esra sözlerinin amacını da haddini de aştığını biliyordu. Şu dakika ona bas bas bağırarak ‘İyi de sen de bana erkek gibisin dedin’ diye itiraz edebilirdi ama için için ikisinin aynı şey olmadığını biliyor böyle bir laf kalabalığının ardına sığınmayı kendine yediremiyordu. Onu ve hayatını terk edebilir ya da kalıp telafi etmeye çalışabilirdi. Her ikisi de biliyordu ki pişman olduğunu söyleyip özür dilerse Yavuz ondan vazgeçmezdi. Yine de herşeye rağmen koltukta duran çantasını alıp tıpkı genç adamın söylediği gibi onun evinden de hayatından da çıkı, kendini bekleyen yalnızlığa yani evine gitti.

O akşamüstü kendini yenik ve yalnız hisseden sadece Esra değildi. Perim de bir süre açık havada yürüyüş yaptıktan sonra nihayet daha fazla erteleyemeyeceğini kabullenerek eve gitmişti. Kapıyı açtığında tıpkı gökyüzü gibi eve de karanlık çöktüğünü fark etti. Demir ile aldıkları karardan sonra yine yalnızdı. Kendine bunun kısa süreli olacağını hatırlatsa da son zamanlarda çok sık değişen ve şu anda da son derece karamsar olan ruh hali buna inanmasını güçleştiriyordu. İçinde bulunduğu duruma son derece uygun olan alacakaranlığı bozmak istemediği için ışıkları açmadan salona geçip kanepeye oturdu ve tam karşısındaki pencerenin cömertçe sergilediği boğaz manzarasını seyre koyuldu. Bu melankolik ortamda tek eksiğin müzik olduğunu fark ederek önündeki sehpanın üzerinden kumandayı alıp cd çaları çalıştırdı. Jewel'ın* muhteşem sesi salonu

doldururken aşka dair pek çok şey söylüyordu ama hiçbiri de anlamlı gelmiyordu.
Anlamaya çalışıyordu. Bu peri masalının ne zaman kabusa dönüştüğünü. Vaatler ve sonsuz bağlılık sözleri ile başlayan aşk hikayeleri ne zaman karşılıklı nefret ve öfkeye bürünmüştü?
Hakan henüz gelmediğine göre bir yerlerde iyi zaman geçiriyor olmalıydı. Kim bilir belki de Arzu ile beraberdi. Böylesi daha iyi diye düşündü başını geriye yaslayarak. Onu görmeye tahammül edemiyordu. Kocasına her baktığında hayallerini yere fırlatıp atarak paramparça etmiş bir erkek görüyordu. Kendisine düşen ise daha sonra bu kalp kırıklarıyla başa çıkmak olacaktı. Bir erkek, aşık bir koca bu denli kesin bir biçimde değişebilir miydi? Belki de başından beri ona hiç aşık olmamıştı. Onlar aralarındaki uyumsuzluğu göz ardı etmiş, bu gerçeği hiç derinlemesine sorgulamamıştı. Herkes ve herşey dengi ile bir araya gelmeliydi öyle değil mi? Bir de o sabah Esra'ya Yavuz ile ilgili akıl vermişti. Aşktan kaçmamasını söylemişti. Kendini vaktiyle uyaran olsaydı Hakan'dan kaçar mıydı? Gözlerini kapattı. Onu herkes uyarmıştı. Ailesi, dostları, onu tanıyan ve umursayan herkes. Kendi yine de bildiğini okumuştu. İşte aşk böyle bir şeydi. O hayatınıza girdiğinde geri kalan herşey teferruat oluyordu. Kapının kapandığını fark ederek başını kaldırdı. Saniyeler sonra Hakan'ın silüeti salon girişinde belirdi.
'Zor bir gün müydü?' diye sordu şaşırtıcı bir biçimde yumuşak bir şekilde. Derin bir nefes alıp verdikten sonra Perim mırıldanarak yanıtladı 'Zor bir yıldı'
Kocası tek kelime etmeden gelip yanındaki koltuğa yavaşça kendini bıraktı. Bir süre sessizce manzarayı izlemeyi tecih etti. Sonunda sessizliği bozan Perim oldu.
'Hiç merak ettiğin oluyor mu?' dedi kocasının yüzüne bakmadan.
Çoğu zaman birbirlerini anlamakta güçlük çekseler de bu o anlardan biri değildi. Hakan onun neden bahsettiğini çok iyi biliyordu.
'Hem de her zaman...'
Perim o an çalmakta olan şarkının sözlerini fark etti. İronik bir biçimde bulundukları duruma öyle çok uyuyordu ki *kollarına al beni, incit beni ama aşkını yeniden hissetmeme izin ver...*
Duyduğu cevap karşısında uzun zamandır kendine sorup durduğu soruyu nihayet Hakan'a da sormaya cesaret edebildi 'Peki nerede hata yaptık?'
Aylardan beri ilk kez kocasının yüzünde samimi bir tebessüm belirmişti. Acı bir tebessüm... 'Belki de en başından beri herşey yanlıştı.' Bir an

duraksayıp şarkıyı dinledi.CD çalar bir sonraki parçaya geçmişti**
‘Bu şarkıyı hatırlıyorum. Senin içindeki tehlikeli yanı keşfettiğim geceydi’ dedi o anı anımsayarak. ‘Gerçekten o arabadan canlı çıkacağımızı sanmıyordum’
Perim kesik kesik güldü ‘Evet içkiliyken bile benden daha güvenli araba kullandığını söylemiştin ama pek de umursuyor görünmüyordun. Tek hatırladığım benden ayırmadığın gözlerindeki hayranlıktı’
‘Haklısın gözlerimi senden ayırmıyordum çünkü yola bakmaya cesaretim yoktu’ diye karşılık verdi Hakan sırıtarak.
Perim koltuğun yanındaki abajuru yakıp Hakan’a döndü ‘Bir zamanlar bana gerçekten hayrandın biliyorsun değil mi?’
Genç adam gözlerini tek sefer kırparken başını hafifçe yana eğdi. ‘Sen de bana...’
‘Ne zaman birbirimize hayran olmaktan vazgeçtik? Ne zaman birbirimizi umursamayı kestik? Ne zaman aramıza bu koca uçurumun girmesine izin verdik?’
Hakan başını koltuğa dayayıp bir süre sessizce müziği dinlemeyi tercih etti.
Perim tam cevaptan umudunu kesmişken Hakan ona karşılık verdi. ‘Hayatı daha fazla umursamaya başladığımızdan beri...’
Perim şaşkın bakışlarını ona çevirdi. ‘Ne dedin?’
‘Ne zaman birbirimizi umursamayı kestik diye sordun ya...Hayatı ve diğer herşeyi daha fazla umursamaya başladığımızdan beri...Başlarda sadece sen ve ben vardık. Diğer hiçbir şeyin önemi yoktu. Sonra aramıza çok şeyin girmesine izin verdik.’
Perim belki de hayatında ilk kez kocasından bu kadar samimi bir itiraf duyuyordu. Bu sözler içine işlemişti adeta. Gözyaşları gözlerini yakmaya başlayınca başını diğer tarafa çevirdi. Bir kaç sefer yutkunduktan sonra güçlükle konuştu.
‘Belki de bu boşanma konusunda aceleci davrandık. İlk sorunda kaçıyor olmak beni rahatsız ediyor’
Hakan öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayadı ‘Pişman olduğunu söylemiyorsun değil mi? Çünkü istesek de istemesek de bu yola girdik ve çok ilerledik. Şimdi geri dönersek birşeyleri...’
‘Hayır! Elbette senden böyle bir şey istemiyorum. Bak...’ derin bir nefes alıp verdikten sonra sesinin titremesine engel olamayarak devam etti
‘Artık herşey için geç biliyorum...ama bundan sonrasını en azından ikimiz açısından da kolaylaştıramaz mıyız?’

Hakan başını olumlu anlamda salladı ‘Ne dersen uymaya hazırım. Bunu daha önce de konuştuğumuzu biliyorum ama bu sefer söz veriyorum. Herşey anlaştığımız gibi olacak’
Perim gözyaşları ile buğulanmış gözlerini ona çevirdi ‘O halde üçüncü ve dördüncü kişiler yok. Boşanana kadar birbirimize saygılı olalım. Ve düşündüm de bu ev konusunda belki de ortak bir çözüm bulabiliriz’ derken bakışlarını etrafta gezdirdi. ‘Eğer en yüksek fiyat verene satarsak parayı paylaşabiliriz. O zaman boşanmak için beklememize gerek kalmaz. İki taraf da kazançlı çıkmış olur. Bu süreç uzadıkça birbirimize zarar veriyoruz ve...ben bunu görmekten nefret ediyorum’
Hakan cevap vermeden bu teklifi enine boyuna düşünüyormuşçasına duraksadı. Perim başından beri onun bu konuda ne denli inatçı olduğunu bilerek çok fazla umutlanmamaya çalışıyordu. Ama bu bekleme süreci onu öldürüyordu. Bir an önce yoluna devam etmek Hakan’ı ve kötü anıları geride bırakmak istiyordu. Hatta belki de sonunda evi Hakan’a bırakıp bu işten geri çekilen o olacaktı. Nihayetinde bu son kozuydu ve kocasının kabul etmesini tüm kalbiyle diliyordu.
‘Tamam haklısın. Nasılsa olacak birşeyi inat uğruna geciktirmenin anlamı yok. Babam çok da memnun olmayacak ama ben karar verdikten sonra yapabileceği fazla birşey yok.’ derken güven verici bir gülümseme tüm yüzünü aydınlatmıştı. En son kendisine evlenme teklif ederken bu şekilde gülümsediğini hatırlayıp, bir kez daha Perim’in içi burkuldu.
‘O halde anlaştık.’
‘Tamam ben de yarın emlakçılarla konuşurum. Haftasonu için annemi aramayı unutmazsın değil mi?’
‘Az sonra duştan çıkınca ararım. Sen de takım elbiseni kuru temizlemeciye bırakmayı unutma.’
Böylelikle aralarında daha yumuşak ve uzlaşmacı bir iletişim kurulmuştu. Tıpkı aynı evi paylaşan iki arkadaşın günlük konuşmaları kadar can acıtan bir dostluk hakim olmuştu ortama. Bu rolün ağırlığı altında ezildiğini hisseden Perim duş alma bahanesiyle aniden ayağa kalkıp kendini odasına attı.
Hakan görünürde çok daha sakin ve kontrollüydü. Tek sorun boğulurcasına havasız kalmasıydı. Balkona çıkıp şehrin tüm oksijenini içine çekmek istercesine derin derin nefes aldıktan sonra aşağıda akıp giden hayata, cıvıl cıvıl sokaklara baktı. Herşeyin iyi olacağını hatırlattı kendine... Bu yazı özgür geçireceğini, yeni maceralara yelken açacağını ve Arzu’yu düşünmeye çabalarken elini sıkıntıyla saçlarından geçirdi. Nedense şu

anda tek düşünebildiği Perim ve gözyaşları ile parlayan güzel gözleriydi. Bu ev ona iyi gelmiyordu. Bir an önce satıp kurtulması gerekiyordu. Çok fazla anı vardı. Tuhaf bir biçimde başlarda aklına gelen onca kötü hatıraya rağmen şu anda anımsanan güzel olanlardı. Birden aklına gelen bir düşünceyle içeri geçip çalışma masasından boş bir kağıt ve kalem çıkardı.

*Jewel- Break Me
** Jennifer Hudson- I can't stop the rain

Haftanın geri kalanı Perim ve Esra için çok da kolay geçmemişti. Mümkün olduğunca işlerine odaklanmaya çalışıp akşama kadar diğer düşünceleri kafalarından uzak tutmaya çalışsalar da zaman oldukça yavaş geçiyordu. İkisi de diğer düşüncelere değinmekten kaçınıyorlardı. Yine de akşam olup eve döndüklerinde kendilerini bekleyen gerçekle yüzleşmek durumunda kalıyorlardı. Yalnızlık... Esra'nın alışık olduğu ama Yavuz'dan sonra daha fazla gözüne batmaya başladığı bu duygu Perim için yeniydi. Çok yakında herşeyin değişeceğinin farkındaydı ve ne kadar çabuk adapte olursa o kadar iyi diye düşünüyordu. Daire satışa çıkarıldıktan sonra bir iki gün içerisinde talep görmeye başlamıştı. Bu gidişle çok kısa sürede satılır demişti Hakan Cuma gecesi çıkmadan önce üstünü değiştirmek için eve uğradığında. Belki de şimdiden eşyaları toparlamaya başlamakta fayda vardı.
'Artık ev satışa çıkarıldığına göre daha fazla ailenden gizleyemeyeceğinin farkındasın değil mi? Zaten geçen anneni aradığımda sesi oldukça tuhaf geliyordu. Bana kalırsa birşeylerden şüpheleniyor olmalı. Belki de yarın gece...'
'Olmaz! Yarın gideceğimizi söyledik ansızın fikir değiştirirsek onları zor durumda bırakırız. Babamı hoş olmayan bir konuma sokar. Ama söz veriyorum gelecek hafta anneme konuyu açacağım.'
Perim mümkün olsa hemen o gece bütün dünyaya ilan edip üzerindeki bu yükü atmak isterdi. Ama en azından bir hafta daha dayanabilirdi. Özellikle de en son aralarında geçen konuşmadan sonra kocasının kendisine karşı ne denli dikkatli davrandığı düşünülürse...
Bu bir hafta içerisinde neredeyse ayrılığı atlatmasına destek olan bir arkadaş kadar anlayışlıydı. Hemen her gece evde bulunmaya ve onunla dostça sohbet etmeye özen göstermişti. Ama tüm bunların bir faydası

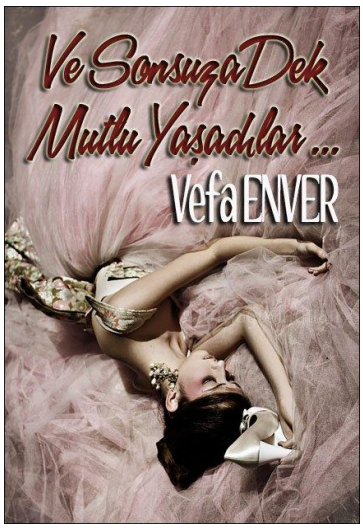
olmadığı gibi Perim'in daha da yalnız hissetmesine neden oluyordu. Yanı başında oturup onunla televizyon seyredip izledikleri program hakkında yorum yaparken bile aslında kilometrelerce uzakta gibiydi. Nasıl bu denli kontrollü olabildiğini ve bu kadar kolay atlatabildiğini bilmeyi çok isterdim diye geçirdi içinden Perim gözlerini televizyondan ayırmayan kocasına kaçamak bakışlar atarken. Onun ne denli ben merkezci olduğunu bildiği için şaşırmaması gerektiğinin farkındaydı. Farkında olmadığıysa Hakan'ın göründüğü kadar rahat hissetmediğiydi. Son zamanlarda çok fazla düşünce vardı kafasında. Tüm attığı özgürlük naralarına ve boşandıktan sonra yaşamayı planladığı heyecanlı hayata rağmen içinde gittikçe daha fazla yer etmeye başlayan bir kuşku oluşmuştu. Boşandıktan sonra Perim'in ne yaptığını umursamayacağı konusunda hissettiği bir kuşkuydu bu.Bu tam olarak ne zaman başladı bilmese de Perim'in Demir'e rastlaması ile inkar edilemez hale gelmişti.

Şüphesiz onu sık sık birileriyle görecekti ve her seferinde aynı duyguyu hissedecek olmaktan çekiniyordu. Midesinin tam ortasına yumruk yemiş gibi bir his... Şimdiye kadar adına leke gelmemesi için onu dizginlediğini söyleyip duruyor ve kendini de bu mazerete inandırıyordu. Ama artık bunun gerçek olup olmadığından kendi de emin değildi. Sanki rüya ve uyanıklık arasında bir yerlerde, neyin gerçek neyin hayal olduğunu ayırt edemeyecek bir durumdaydı. Benliğinin bir yanı bu evlilikten mümklün olduğunca çabuk kaçıp kurtulmasını ve özgürlüğünü yaşamasını söylerken, benliğinin diğer tarafı sessizliğini koruyor ama sürekli aynı resmi gözlerinin önüne getiriyordu. Demir ile karşılaştıkları gece uzun saçları esintiyle uçuşan Perim'in gözlerindeki mutlu ifade... Sevildiğini bilen ve kendinden emin bir kadının hayatı umursamayan duruşu... O anda tüm dünya kararmış ve sadece Perim ışıldamıştı.

Peki Perim onu bu denli etkilediyse ertesi gün Arzu'nun çıkıp gelmesiyle hissettiklerine ne demeliydi? Hafta boyunca defalarca aramış bir kez de ansızın ziyarete gelmişti. Sözüm ona yapacağı işlerden bahsediyordu ama Hakan da farkındaydı ki tek amacı onu etkilemek ve baştan çıkarmaktı. Artık ev satışa çıkarıldığına göre Arzu'nun fazla beklemesi gerekmeyecekti. Bu işin sonuçlanması an meselesiydi. O halde neden olması gerektiği kadar çok sevinemiyordu? Şu anda dışarı çıkıp bunu kutluyor olması gerekmez miydi? Onun yerine oturmuş Perim ile saçma sapan bir program izleyip keyif alıyor görünmesi de neyin nesiydi? Asıl tuhaf olan şu anda bu durumda olmaktan gerçekten keyif alıyor olmasıydı. Belki de ayrıldıktan sonra da arkadaş kalabileceklerini ispatlamaya

çalışıyorlardı birbirlerine. Tabii bu çaba ile ilgili söylenecek tek şey saçmalık olduğuydu çünkü Hakan ayrıldıktan sonra eski sevgilileri ile bile arkadaş kalmayı becerebilmiş biri değildi. Perim ile de bunu yapamayacağının farkındaydı. Üstelik karısının ailesi ondan bu denli nefret ederken yanına bile yaklaştırmazlardı. Sahi Perim boşanınca ailesinin yanına geri mi dönecekti acaba? Bunun umurunda olmaması gerekirdi ama cevabı öğrenmek için çıldırıyordu. Eğer kendi evi olursa Demir ile rahatça görüşeceklerdi. Belki de her gece mum ışığında şarap içerken Perim gözlerinde aynı ifadeyle, ışıl ışıl parlayarak Demir'e bakacaktı. Bu düşünce damarlarındaki kanın daha hızlı akmasına neden oldu. Gözlerini televizyona dikmiş olan karısına kaçamak bir bakış attı ve ne kadar donuk göründüğünü düşündü. Sahi Hakan'a hiç Demir'e baktığı gibi bakmış mıydı? Hiç o gece olduğu gibi içten kahkaha atmış ve ışıl ışıl parlamış mıydı? Perim onunlayken hiç mutlu olmuş muydu? Bu soruların oılası cevapları ile midesinin düğümlendiğini, boğazına bir yumrunun oturduğunu hissetti. Bir kaç kez yutkunurken benliğini esir alamaya başlayan panik dalgası ile kararını verdi. Daha fazla Perim ile zaman geçirmemeliydi. Bu iş mümkün olduğunca hızlı sonuçlanmalıydı. Kafası daha fazla karışmadan, kendini daha fazla kaptırmadan, pişmanlık kapanına kısılmadan kaçıp kurtulmalıydı. Yarın akşam evde olmamalıydı. Perim'i düşünmeyeceği bir yerlerde ve düşünemeyeceği kadar çok içmeliydi.
Ve işte Cuma akşamı dışarı çıkmadan önce eve uğradığında Perim'e evin umduğundan kısa sürede satılacağını söylerken iyi habermiş gibi göstermeye çalışıyordu. Perim duyduklarının onu neden bu denli sarstığını bilmiyordu. Sonuçta İstanbul'un en iyi semtlerinden birinde tamamıyla yenilenmiş bir daire satıyorlardı. Alıcıların sıraya gireceğini bilmeliydi ama yine de belki de için için bu denli çabuk olmamasını diliyordu. En azından fikre alışmak için biraz daha süre geçeceğini ummuştu. Gerçekten bu fikre hiç alışabilecek miydi? Bir de Hakan'dan sonra bu evde yaşamayı düşünmüştü. Harika bir başlangıç ve kötü bir bitiş arasındaki yığınla anıyı barındıran bu evde nasıl kalabilirdi ki? Satmak yapılacak en doğru şeydi. Hakan'ın buna razı olması şaşırtıcıydı. Bu ev için çevirdiği onca numaradan sonra sonunda o da soğumuş olmalıydı ki bu işin bir an önce bitmesi için adeta can atar hale gelmişti. Ve tabii bekarlığın sultanlığına tekrar sahip olmak için de...Acaba Arzu ile görüşüyorlar mıydı? Muhtemelen bu gece de onunla çıkacaktı. Son bir kaç geceki samimi tavırlarından sonra şu an takındığı soğuk ve mesafeli duruş bunun en büyük ispatıydı. Perim'den sıkılmış ve kendini Arzu'nun kollarına atmak için sabırsızlanıyordu belli

ki... Genç kadın derin bir iç geçirdikten sonra balkona çıkıp kollarını göğsünde kavuşturdu. Bundan sonra ne yapacaktı? Nereye gidecekti? Ailesinin evine tekrar dönebilir miydi? Annesinin Ali ile arasını yapma çabaları ile şu anda başa çıkamazdı şüphesiz. Belki de bir süre Esra'nın yanında kalabilirdi. Hayatını düzene sokana kadar. Sonra küçük bir daire tutardı. İçinde kendini yalnız hissetmeyeceği küçücük bir dünya kurabilir ve hatta yeniden başlayacak gücü toparlayabilirdi. Tıpkı psikologunun dediği gibi 'İyi ya da kötü kimden ayrıldığınız fark etmez. Boşanmak her şekilde sancılı bir süreçtir ve atlatması zaman alacaktır.' Perim gözlerini kapatıp derin bir nefes alırken geceyle birlikte gizemini de içine çekti. Doğru zaman gelene ve doğru şekilde hissetmeye başlayana kadar geleceğin gizemini düşünmeyi ertlemeye karar verdi.

Hakan ile Perim Cumartesi akşamına kadarkarşılaşmamıştı. Bir gece önce dışarı çıkan kocası eve sabaha karşı gelmiş ve neredeyse bütün günü uyuyarak geçirmişti. Perim ise sabah erkenden uyanıp, kahvaltısını yapıp duşunu aldıktan sonra Esra ile buluşmuştu. Sözüm ona arkadaşı ile dertleşecekti ama görünüşe göre Esra'nın sorunları daha fazlaydı çünkü konu dönüp dolaşıp o ve Yavuz'a geliyordu.
'Neden ondan ayrılmak konusunda ısrarcı olduğunu anlamıyorum. Şu haline baksana Esra ya ondan başka konudan bahsetmez oldun.'
'Biliyorum ve bundan çok utanıyorum ama elimde değil. Doğru yaptığımı düşünsem de onu aklımdan çıkaramıyorum bir türlü'

Perim bakışlarını limonatasının içindeki buzlara çevirip, pipet ile karıştırdı. ‘Ateşli sevişmelerinizi mi?’
Esra onun imalarını görmezden gelerek devam etti ‘Hayır. Son konuşmamızda gözlerinde gördüğüm ifadeyi. Tamam çok öfkeli falandı ama bana kalırsa oldukça da kırılmış gibiydi. Çok ayıp ettim çok’
Derin bir nefes alıp veren Perim arkasına yaslanıp arkadaşını dikkatlice süzdü. ‘Benim tanıdığım Esra bu durumda ‘oh iyi oldu daha çabuk düşer yakamdan’ derdi. Ama şimdi sen ayıp ettiğin için endişe mi ediyorsun? Ne düşünüyorum biliyor musun?’
Esra cevap vermedi.
‘Senin kör kütük aşık olduğunu düşünüyorum. Ya da zil zurna aşk sarhoşu ve hatta biraz da leyla gibi...Yok yok bunlar çok yetersiz sözler. Senin içinde bulunduğun durumu tanımlayacak daha iyi birşey vardı ve tam dilimin ucunda ama bir türlü çıkaramıyorum...’ derken kısılmış bakışlarını cevabı aracasına gökyüzünde bir noktaya sabitlemişti.
‘Abartıyorsun...’
‘Sus! Aklımı karıştırma şimdi hatırlayacağım...’
‘Perim cidden saçmalamaya başladın. Ben sadece duyarlı olm...’
‘Hah! Buldum! Köpekler gibi pişman görünüyorsun’ dedikten sonra kendi kendini tebrik edercesine gülümseyip limonatasından bir yudum aldı.
‘Böyle birşeye inanıyor olamazsın. Beni herkesten iyi sen tanırsın’
‘Kesinlikle!’
Esra’nın omuzları yenilgiyle düştü ve umutsuzca iç geçirdi. ‘O kadar kötü mü?’
‘Yeterince değil’
‘Ne?! Daha kötüsü de mi var?’
Perim başını bilmiş bir şekilde salladı ‘Çok daha kötüsü...çok çok daha kötüsü’
Esra çaresizlik içerisinde arkadaşına bakıp sordu ‘Ne yapabilirim ki?’
Pipeti ağzına götürüp limonatasından içerken Perim omuz silkti ‘Aşk filmleri seyredip, seni ağalatacak şarkılar dinleyebilir, göz yaşların kuruyana kadar ağlayabilirsin. Ama tabii gözyaşların bitmiş görünse de aslında gerçekten bitmeyeceklerini tahmin edersin. Aslında keşke gözyaşlarımız bittiğinde daha fazla ağlamasak ne iyi olurdu değil mi? Mesela ben bir hafta sabah akşam ağlayıp gözyaşlarımı bitirebilir sonra da kalp acısını rafa kaldırırdım. Ama böyle birşeyin olması hayatı kolaylaştırırdı ve biliyoruz ki hayat işimizi zorlaştırmaktan müthiş zevk alıyor’ Başında duran gözlüğünü indirip, gözlerine taktı.

Bu durum Esra'nın kendine gelmesini sağlamıştı. Burada boşanan ve ciddi sorunları olan arkadaşıydı kendisi değil ama geldiklerinden beri Yavuz'dan başka birşeyden bahsetmemişlerdi. İçi pişmanlıkla doldu.
'Hakan'la işler nasıl?'
'Hmm harika! Bu gece bir kez daha mutlu evliliğimizi gözler önüne sereceğiz. O arabadan inmeme yardım ederken ben ona zarifçe gülümseyeceğim. Bir gece önce dışarı çıkıp sabaha kadar dönmediğini ve muhtemelen başka bir kadınla beraber olduğunu kimse bilmeyecek tabii. Bu arada böyle devam ederse çok yakında hastalık falan kapacağından şüpheleniyorum'
Çizdiği tüm umursamaz ve hayatla barışık imaja rağmen Esra onun acı çektiğini anlayacak kadar iyi tanıyordu arkadaşını. Bunca zaman boşanması için yaptığı baskıyı düşünerek kendinden utandı. Yani gerçekten ne umuyordu ki? Perim'in aşkını bir günde kalbinden kazıyıp atacağını mı? Öyle olsaydı kendi aynısını Yavuz için yapardı. Olamaz! Az önce Yavuz'a aşık olduğumu mu itiraf ettim diye düşündü. Endişeden ve heyecandan kurumuş dudaklarını diliye ıslattıktan sonra konuya girmenin uygun bir yolunu aramaya başladı. Fakat görünüşe göre bu sandığından zor olacaktı.
'Perim sana birşey itiraf etmem gerek.'
Perim gözlüklerini tekrar başına yerleştirdikten sonra boş gözlerle arkadaşına baktı. 'Nedir o?'
'Bak bunu çok daha ustalıkla ifade edebilmeyi istedim. Ama içinde bulunduğum ruh hali sabırlı olmamı zorlaştırıyor. Her neyse konu şu ki başından beri yaptığım herşeyin yanlış olduğunu fark ettim. Hakan'a karşı tepkim, ayrılman için seni sıkıştırmam, daha da kötüsü Arzu'yu ona ayarlama fikri...'
Genç kadın bu samimi itiraf karşısında elinde olmadan yumuşamıştı
'Kendini suçlama. Benim için en iyisini istiyordun. Hem zaten Hakan'la sorunlarımız olmasa bütün bunlar hiç konuşulmazdı değil mi?'
Esra çekimser bir şekilde gülümsedi 'Sanırım haklısın. Yine de özür dilerim.'
Perim elini boşver dercesine havada salladı. 'Olan oldu artık canım. Biz önümüze bakalım. Ama sen yine de Arzu ile konuş bitirsin artık bu oyunu. Sonra başımız derde girmesin'
Şu anda gerçekleri söylemek için en uygun zamandı. Bunu Esra da biliyordu. Şu dakika Arzu'nun geri çekilmeyeceğini ve Hakan için çalışmaya başladığını- Allah bilir bu ne tür bir çalışma olacaktı- söyleyebilir ve bu anın güzelliğini bozabilirdi. Ya da bu anın tadını çıkarıp

daha sonra uygun bir zamanda gerçekleri açıklayabilirdi. Üstelik bu gece Hakan ile bir düğüne katılacakları düşünülürse arkadaşının moralini bozması çok da iyi bir fikir olmayabilirdi.
'Hı hı söylerim' diye geçiştirirken duyduğu suçluluğu, bunun iyi bir amaca hizmet ettiğini düşünerek bastırmaya çalıştı. Her ne kadar bu amacı tam olarak adlandıramasa da...
'Her neyse bizim birşeyleri toparlayabilmemiz için çok geç ama sen aşk filmleri izleyip, hüzünlü şarkılar dinlemek istemiyorsan bir an önce harekete geçsen iyi olur Esra'cım. Çünkü tanıdığım kadarıyla Yavuz katır kadar inatçı olabilir ve muhtemelen senden batan çivileri başka çivilerle sökmeye çalışacaktır.'
'Kendi bilir!'
'Of ya senin de katır kadar inatçı olduğunu unutuyorum bazı zamanlar. Git ve onun gönlümü al. Kalbini fethet ya da her buluşmamızda dırdır etmeyeceğine söz ver. Çünkü Yavuz konusundan fena halde bunalmış bulunmaktayım. Şimdi kalkmam gerek elbisemi almam gerekiyor. Öncesinde de anneme uğrayacağıma söz verdim. Önemli birşey konuşmak istiyorum diye tutturdu. Umarım önemli şeyin adı Ali değildir çünkü cidden her an sinir krizi geçirebilirim'
'Ona karşı daha sabırlı olmalısın Perim. Onu ne kadar az aradığından bahsedip duruyor. Belli ki araya koyduğun mesafe onu çok üzüyor.'
'O da her seferinde aynı şeyi yapıp durmasın, damarıma basmasın o zaman Esra ya. Boşanma faslında bana koca ayarlamak da neyin nesi oluyor Allah aşkına? Her normal annenin yapacağı gibi üzülmeyi denese...Ya da ...ne bileyim en azından bana destek olup herşeyin güzel olacağını söylese. Ama hayır! Benim annem bulduğu ilk fırsatta silahlarını kuşanıp saldırıya geçer! Tamam Hakan yanlış bir seçim olabilir ama bunu her dakika yüzüme vurması işleri kolaylaştırmıyor!'
'Aslında üzülüyor. Hakan ile ayrıldığına olmasa da, senin üzülmene üzülüyor. Sadece bunu alışılagelmiş yollarla göstermiyor. Lütfen ona karşı biraz daha sabırlı olmaya çalış'
'Üzgünüm ama onun kocası yanıbaşında,hayatında herşey tıkırında...O anlayışlı olmaya çalışsa nasıl olur? Neyse şimdi bu konuyu uzatmanın anlamı yok gidip elbisemi almam gerekiyor. Bazı yerlerini daraltacaklardı'
'Yine kilo verdin değil mi? Neyse ki kışı atlattık yoksa ilk rüzgara kapılıp giderdin. Bu hiç sağlıklı değil.'
Perim ayağa kalkmış çantasına uzanırken omuz silkti 'Bu geçici bir dönem biliyorsun. Bu aralar hiçbir şeyin tadı güzel gelmiyor. Yoksa iştahım gayet

yerindedir’
‘Bu sabah birşey yemeden çıktığına bahse girerim’
‘İşte o konuda yanılıyorsun. Kahvaltımı yapıp çıktım’
Esra inanmadığını belli eden bakışları ile onu dik dik süzdü ‘Kahve kahvaltıdan sayılmıyor biliyorsun değil mi?’
Perim cevap verirken eğilip arkadaşını çabucak öptü ‘Yanında muz varsa sayılıyor ama...Hem bak limonatamı da içtim. Lütfen beni rahat bırakıp kendi hayatınla ilgilenir misin? Bu akşam ben bir düğüne gidiyorum sen ne yapacaksın?’
‘Bazen çok sinir bozucu olabiliyorsun. Ayrıca o düğün sayılmaz’ derken son cümleyi yüksek sesle söylemek zorunda kalmıştı çünkü Perim çoktan yanından uzaklaşmıştı.

Elbisesini aldıktan sonra annesine uğramış ve beklediğinden çok farklı bir nedenle çağrıldığını anlayarak oldukça şaşırmıştı. Annesi onu oldukça sıcak karşılamış ilk yarım saat boyunca boşanma konusuna değinmekten kaçınmıştı. Sonra oldukça dikkatli bir biçimde konuyu Demir’e getirmiş ve yedikleri öğle yemeğinden haberdar olduğunu belirtmişti.
‘Sen nereden duydun?’ diye sordu Perim endişeyle.
‘Orada bulunan bir tanıdığım söyledi. Başkaları da görmüş olabilir diye seni bilgilendirmek istedim. Senin için sürpriz olmasını istemem. Kocan bazen can sıkıcı derecede kıskançlık yapabiliyor. Hoş boşanmakta olduğu kadını neden kıskandığını da anlamıyorum ya...’ derken menikürlü elini havada rasgele salladı. Bir an duraksadıktan sonra konuşmasına yumuşak bir şekilde devam etmeye karar vermiş olacaktı ki elini kızının elinin üstüne koyup hafifçe sıktı. ‘Bak yaptığım bazı şeylerin hoşuna gitmediğini biliyorum’
‘Bazı şeylerin?’
Annesi gözlerini devirip seslice nefesini verdi ‘Öf tamam pek çok şeyin...özellikle de Hakan ile ilgili olanların. Ama bilmeni isterim ki hepsi seni sevdiğim ve senin için en iyisini istediğim için. Ve bu haberi kocan öğrenirse sana yapabileceklerinden endişe ediyorum. Bazen bir hayvandan farksız oluyor. Neden eşyalarını toplayıp buraya taşınmıyorsun? Zaten er geç gelmeyecek misin?’
Böylece hergün yaptığım yanlış seçimle ilgili başımı didiklerken, Ali konusunda beynimi yıkayabilesin diye mi? Hiç sanmıyorum! diye düşündü Perim.

‘Bakarız anne. Bana biraz zaman ver lütfen. Şu boşanmayı içimden geldiği ve bildiğim gibi yaşamak istiyorum. Başkalarının yargılama ve ithamlarına maruz kalmadan’
‘Ah elbette tıpkı evlenirken olduğu gibi’ diye mırıldandı annesi huysuz bir şekilde. Bunun üzerine Perim gitmesi gerektiğini söyleyerek ayağa kalktı, annesiyle vedalaştı. Her zamanki kadar kötü geçmemiş olsa da nedense annesiyle konuşmak ona iyi gelmiyordu. Onun sözleri bütün hatalarının üzerine çökmesine ve tonlarca ağırlık altında eziliyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu.
Şimdi aynanın karşısında oturmuş makyajının son rötuşlarını yapıyorken bu gece olumsuz tek birşey daha düşünmeyeceğine dair kendi kendine söz verdi. Bir gece için, evet yalnızca bir gece için hayatında herşey yolundaymış gibi davranacaktı. Nasılsa sorunları bir yere gitmiyordu ve kendine acımaya yarın sabah kaldığı yerden devam edebilirdi.
Hakan’ın ‘Perim geç kalıyoruz biraz daha hızlı olamaz mısın?’ diye söylendiğini duyunca yerinden kalkıp aynada kendisine baktı. Güzel görünüyordu. Evet kesinlikle bu görüntüyü tanımlayacak sıfat güzeldi. Ama baştan çıkarıcı ya da büyüleyici değildi. Ne fark ederdi ki hiçbir zaman Arzu gibi olmayacaktı. Bu yüzden Arzu gibilerine her gün rastlanmıyordu. Sayıları az olduğu için. Parfümünü sıktıktan sonra küçük taşlarla süslü çantasını alıp kapıdan çıktı.
Salonun girişinde durduğunda sırtı ona dönük vaziyette, sıkıntılı bir biçimde pencereden dışarıyı izleyen kocasını gördü. Ne söylemesi ya da ne yapması gerektiğini bilemeyerek öylece durdu. Arzu olsa baş döndürücü bir giriş yapardı. Of ya yine mi Arzu? Unut onu unut! diye işe yaramayacağını bilerek beynine bir kez daha talimat verdi. Sonunda tam kendinden bekleneceği üzere kısa, net ve sade bir biçimde oradaki varlığını belli etti. ‘Hazırım’
Onun mesafeli ve kuru ses tonunu fark eden Hakan arkasını dönüp bakmadan önce ‘Nihayet’ diye söylendi. Perim’i gördüğünde karısının kendini bu kadar süre bekletmiş olmasının hiçbir önemi kalmamıştı. Nedeni açıkça görünüyordu ve Hakan elinde olmayarak söyleyiverdi ‘Çok güzel görünüyorsun’ Perim aldığı iltifatı ağırbaşlı bir şekilde karşılayarak teşekkür etti. Şüphesiz iyi görünüyordu ama Hakan’ın bu gecenin sorunsuz geçmesi için söylemeyeceği yalan da yoktu doğrusu. Çünkü gerçekten iddia ettiği kadar güzel bir kadın olsaydı bütün geceyi Arzu ile geçirmezdi değil mi? Hatta hiç boşanıyor olmazlardı. Arzu’yu düşüncelerinden kovmak için bir kez daha başını iki yana salladı. Bu haliyle, kendi düşünceleri ile

içten içe savaşırken, zaman zaman tuhaf görüntüler sergilese de Hakan bunu fark edecek durumda değildi. O gözlerini Perim'in üzerinden alamıyordu. Şifon gece elbisesinin menekşe rengi öyle derin, öyle göz alıcıydı ki insanı içine çekiyordu adeta. Bir omuzu tamamen açıkta bırakan elbise diğer omuzunun üzerinde altın rengi bir halka ile tutturulmuştu. Her adımında Perim'in ince silüetini zarifçe saran uzun sade elbisesinin etekleri, tek omuzundan arkaya sarkan kumaş parçası ile beraber uçuşarak hareket ediyordu. Saçları daha önceden hiç bu kadar muhteşem görünmüş müydü Hakan hatırlayamıyordu. Yer yer bal rengi pırıltılar saçan açık kahverengi saçları sırtından aşağıya öyle bir ihtişamla dökülüyordu ki, efsanelerde bahsi geçen Yunan tanrıçalarını aratmıyordu. Kulaklarından sarkan zarif küpeler ve üst koluna taktığı sarı parlak halka dışında takı yoktu üzerinde. İhtiyacı da yoktu çünkü kendisi ışıl ışıl parlıyordu zaten. Hakan birden olmayan takılardan birinin de evlilik yüzüğü olduğunu fark ederek kaşlarını çattı. Perim başını hafifçe yana eğerek sordu 'Sorun mu var?'
'Yüzüğünü takmamışsın.'
Perim eline bakınca kocasının haklı olduğunu fark etti. 'Ah evet haklısın. Dur hemen takıp geleyim' der demez arkasını dönüp salondan çıktı. Demek diye düşündü Hakan artık yüzüğünü takmıyor. Bekarlığa gitgide daha fazla adapte oluyordu. Kim bilir belki Demir'le gizlice görüşüyorlardı. Gerçi hiç eve gelmemezlik yaptığı olmamıştı. Esra'da kaldığı zamanlar hariç. Ama o zaman Demir yoktu piyasada zaten. Ya da belki de kendi öyle sanıyordu. Tabii ya belki de o Ali'ye odaklanmışken aslında Perim Demir ile gizliden gizliye ilişki yaşıyordu. Eğer bu doğruysa evi satıp parasını paylaşıyor olmak Perim'i ödüllendirmekten başka birşey olmayacaktı. İçini tarifi imkansız bir sıkıntı ve öfke kapladığı anda Perim yüzünde tatlı bir tebessümle içeri süzülmüştü. Bir periden farksız görünüyordu. Masum, iyi niyetli ve kötülüklerden uzak bir peri... Ama hepsi de rol olabilirdi. Yine de bu gece ağzını açıp tek kelime etmeyecekti. Belki karısının açık vermesini sağlayabilirdi. Onun Demir'le ilişkisi olması ihtimali neden bu kadar canını sıkıyordu hiç bilmiyordu. Kendinin de Arzu ve onun gibi bir yığın kadınla ilişkisi olabilirdi. Eve gelmediği dün geceyi pekala onun kollarında geçirmiş olabilirdi. Tek sorun dün geceyi Yavuz'un evinde geçirmiş olmasıydı. Evden uzaklaşmak istemişti ama içinden dışarı çıkmak da gelmiyordu. Bütün geceyi arakadaşının evinde geçirdiği yetmezmiş gibi Yavuz'un Esra takıntısını da dinlemek zorunda kalmıştı. Tam boşanıp özgürce gezip tozacağım derken

en yakın arkadaşı aşık olup diğer kadınlardan uzak kalmaya karar vermişti. Üstelik karısının en yakın arkadaşına. En yakın ve en suratsız arkadaşına! İşin kötü yanı Esra'yı elde edememek bu durumu Yavuz'un kafasında daha büyük bir takıntıya dönüşüyordu. Hayatın çok kötü bir espri anlayışı olduğunu düşündü. Evet hayat kesinlikle kendiyle dalga geçiyordu. Yine de bu gece bunları düşünmemeye çalışacaktı.Nasılsa yarın sabah herşey aynı olacaktı. O halde bir akşam için kafasını boşaltabilirdi değil mi?Perim kocasının dalgın olduğunu fark edip az önceki sözünü tekrarladı 'Hazırım'. Hakan kendine gelerek ona doğru ilerledi. 'Gidelim o zaman'

Esra elinde kumada kanepede oturmuş kanalları gezinirken bir kaç sene öncesine ait romantik komedi bir filmde durdu. Kadının erkekten ayrıldığı zaman ikisinin de yaşadığı mutsuzluğa eşlik eden müzik içinde tuhaf birşeyler hissetmesine neden olmuştu.
'Olamaz! Başladı bile!' diye söylendi. Tıpkı Perim'in o sabah belirttiği gibi aşk filmleri izlemeye ve hüzünlü şarkılarda gözleri dolmaya başlamıştı. Televizyonu kapatıp mutfağa gitti. Kendine kahve hazırlayıp sigara içmekti niyeti. Ama her nasılsa yaklaşık 10 dakika sonra elinde şarap kadehi balkonda oturmuş Cumartesi gecesini dolu dolu yaşamaya hazırlanan şehre bakıyordu. Her yer ışıl ışıl, cıvıl cıvıldı. Bu şehre uymayan bir kendisi vardı sanki. O sönük ve ruhsuzdu. İçinden saçlarını bile yıkamak gelmemişti. Güzel görünmesini gerektirecek bir durum yoktu nasılsa. Ama elbette az sonra çalan kapıyı açtığında böyle düşündüğüne pişman olacağından haberi yoktu. Kapı açılır açılmaz Yavuz teklifsice içeri girmişti.
'Bu saçmalık...'
Arkasından dairenin kapısını kapatırken Esra ters ters söylendi 'İçeri girmez misin?'
'Yani sırf inadın yüzünden bu geceyi evde geçirmek zorunda olman. İkimiz de istediğinin bu olmadığını biliyoruz. Tek yapman gereken keçi gibi davranmayı bırakıp daha mantıklı düşünmeye çalışmak. Ya da mantığı unut gitsin! Sadece kalbini dinle. Çünkü Yavuz Yavuz diye attığından eminim'
Esra şaşkınlığından sıyrılır sıyrılmaz kaşlarını çatıp kollarını göğsünde birleştirerek saldırıya hazırlandı. 'Çok yanılıyorsun'
Yavuz işaret parmağını ona doğru sallayarak konuşmaya devam etti 'Ah bak işte yine o frijit feminist tavırlarını takınmaya başladın. Ama ikimiz de

öyle olmadığını biliyoruz. Bunu defalarca ispatladın değil mi? Tek yapman gereken hatalı olduğunu kabul edip özür dilemek' dedikten sonra ellerini iki yana açtı. 'Bak işte burdayım ve yerinde olsam fırsatı kaçırmazdım'
Esra dalga geçerek güldü 'Tipik! Kendini büyük bir fırsat gibi görüyorsun değil mi? Seni düşündüğüm falan yok. İşin aslı bütün hafta boyunca aklıma bile gelmedin'
Yavuz havayı kokladı 'Sigara kokusu mu alıyorum? Sen sigara içmezsin'
Yanından geçip balkona çıkan genç kadın sigarayı bir çırpıda söndürdü.
'Yanılıyorsun arada sırada içerim. Bak işte beni hiç tanımıyorsun'
'Sigara içiyorsun çünkü canın sıkılmış. Üstelik o kadar sıkılmış ki yanına şarap açmak zorunda kalmışsın' dedi Yavuz kendinden emin bir şekilde balkon girişinde durup kapı eşiğine yaslanarak. 'Beni özlüyorsun. Ama aptalca gururun yüzünden itiraf edemiyorsun. Hadi ama itiraf et ikimiz de rahatlayıp kutlama faslına geçelim. Gerçi kutlamadan önce seni banyoya sokup iyice yıkamak gerek. Saçların günlerce yıkanmadığını söylüyor'
Esra elleriyle saçlarını yokladıktan sonra hışımla ona döndü 'Buraya gelip bana hakaret ederek beni tavlayacağını sanacak kadar salak bir sen varsındır herhalde! Lütfen çıkıp gider misin evimden?'
'Cevap almadan bir yere gitmem. Ve alacağım cevaba göre kalabilirim de...Şimdi söyle bakalım benimle tatile gidiyor musun? Ama cevap vermeden önce iyi düşün. Bu haftasonu gibi pek çok haftasonu geçireceğini aklından çıkarma. Hiçbir şey daha iyiye gitmeyecek. Tam tersine kafanı gittikçe daha fazla benimle bozacaksın. Sonunda pes edip kabullendiğinde belki de ben başka bir ilişkiye başlamış olacağım' tam Esra cevap verecekken elini kaldırıp onu susturdu ve devam etti 'ki bu o ilişkide mutlu olacağım anlamına gelmiyor. Ama beni tanıyan herkes bilir ki birini unutmak için başka birinden medet uman zayıf erkeklerdenim. Bak işin aslı seni aklımdan çıkaramıyorum ve benimle bir haftasonu geçirirsen belki de seni neden istememem gerektiğini açıklamış olursun. Kim bilir belki senden öyle nefret ederim ki isminin baş harfini bile duymaya tahammül edemem. Karşına çıkmam ve bu sorun kökünden çözümlenmiş olur. Bence oldukça cazip bir teklif sence?'
Esra cevap vermeden önce onu dik dik süzdü 'Tek bir sorun var. Bundan benim çıkarım ne olacak ki? Her türlü plan senin işine yarıyor gibi...'
Yavuz tüm yüzünü kaplayan bir sırıtışla ona yavaş yavaş yaklaştı 'Şaka mı yapıyorsun? Bu durumdan en karlı çıkacak olan sensin. Benden ve vahşi cazibemden tüm haftasonu boyunca faydalanacaksın. Beni kullanıp bir kenara atıyor olacaksın. Gururum iki paralık olacak ve sen yine üstün

konumunu koruyacaksın. Ne diyorsun?'
Esra sinirli bir biçimde güldü 'Ne mi diyorum? Sen kafayı yemişsin diyorum'
'Evet aşkından kafayı yedim' diye Yavuz sahte bir ciddiyetle onayladı onu. Artık iyice yaklaşmış ikisinin dudakları arasında santimler kalmışken Yavuz ekleme ihtiyacı duydu 'İkna olduysan anlaşmayı bağlayalım mı? Yalnız duş konusunda ciddiydim.'
Esra onu hışımla iterken Yavuz gülerek tekrar ona sarıldı. 'Şaka yapıyordum. Abarttığıma bakma sadece beş gündür yıkanmıyor gibisin ve sana kirli diyebilmem için daha iki günün var'
Yavuz boynunu öpmeye başladığında, karşı koymak gibi bir niyeti olmasa da Esra ters ters söylendi 'Bunu kabul ettiğime inanamıyorum. Sen tam bir baş belasısın'
'Biliyorum ve bundan hoşlanıyorsun'
'Hiç de bile!'
'Esra?'
'Efendim?'
'Bütün gece konuşacak mısın?'
'...'

Perim ve Hakan'ın gecesi umulmadık biçimde güzel geçiyordu. Oldukça keyifli bir organizasyondu ve Perim en son ne zaman bu kadar çok eğlendiğini hatırlamıyordu. Öyle ki bu gece ilk kez sarhoş olmanın nasıl bir şey olacağını tadacağını düşündü. Zaten şarap kadehinin boşalmasına fırsat vermeden tekrar dolduran garson yüzünden kaç kadeh içtiğini bile hesaplayamamıştı. Açık hava, denizden gelen esinti, çalmakta olan müzikler ve şarap...Ama sarhoşluğunun asıl nedeni bunlar değildi. Hakan'ın üzerinden bir an olsun çekmediği hayranlık dolu bakışları onun hayatı boyunca hiç hissetmediği kadar mutlu hissetmesine neden oluyordu. Tarifi imkansız bir heyecan sarmıştı benliğini.Masaların ortasındaki canlı çiçeklerden oluşan muteşem çiçek tanzimlerinden yayılan koku baş döndürücüydü. Esintiyle yüzünü okşayan saçlarını Hakan eliyle geriye atarken bir an için gözlerini kapatıp o anın tadını çıkardı. Kocası beklenmedik biçimde eğilip dudakları Perim'in kulağına değecek biçimde alçak sesle sordu. 'Dans etmek ister misin?'
Dans etmek ister miyim? Elbette isterim! Hatta bütün gece dans edebilirim

diye düşündü genç kadın.
‘Evet neden olmasın’
Hakan ona bakıp çekici bir ifadeyle sırıttı ‘Dans etmek için can atan birine göre oldukça ruhsuz cevap verdin’
Perim hayretle kaşlarını kaldırdı ‘Sen nereden...’
‘Yarım saattir masanın altındaki ayağın yerinde durmuyor. Ben sormadan da söyleyebilirdin biliyorsun değil mi?’
‘Madem fark etmiştin sormak için neden bu kadar bekledin?’ diye Perim başını hafifçe yana eğip cilveli bir şekilde karşılık verirken Arzu da olsa aynen böyle yapardı diye düşündü.
Hakan başını geriye atıp hafifçe güldü ‘İçkili halini seviyorum. Çok hazırcevap oluyorsun’
‘Ben her zaman hazırcevabım’
Hakan göz kırparak ‘Evet ama bu şekilde değil’ dedikten sonra sandalyesini itip ayağa kalktı. Perim’in de kalkamasına yardım ettikten sonra onu dans pistine dorğu götürdü. Dans etmeye başladıklarında eli karısının belini sıkı bir biçimde tutuyordu ‘Çok zayıfladığının farkındasın değil mi?’ dedi yanağını onun başına koyarak.
Perim neşeli bir kahkaha attı ‘Son zamanlarda nerelerdeydin bilmiyorum ama ben boşanma sürecinden geçiyorum’
Onun esprili yaklaşımına aynen karşılık veren Hakan sözleriyle Perim’i şaşırttı. ‘Kocan olacak adamı bir elime geçirirsem hesabını soracağım o zaman’
‘Ah ama çok dikkatli ol. Kendisi oldukça tehlikeli kaçığın tekidir. Yumruklarını kullanmaktan çekinmez’
Hakan bozulmuş gibi yaptı ‘Kaçığın teki mi? Oysa ben çok çekici olduğunu duymuştum. Kadınlar cazibesine karşı koyamıyormuş’
Perim’in dalga dalga saçlarının çevrelediği güzel yüzü neşeyle aydınlandı.
‘Evet onu tanımayan bir pişman tanıyan bin pişman’
‘Kalbimi kırıyorsun ama’ diye şaka yollu sitem etti Hakan. Bir an duraksadıktan sonra ciddileşti ve sözlerini tekrarladı. ‘Kalbimi kırdığının farkında mısın?’
Perim hala oyun oynadıklarını düşünüyordu. ‘Eminim kalp yaralarınla ilgilenmek için hazır bekleyen pek çok kadın vardır.’
Hakan başını kaldırıp bakışlarını ileride bir noktaya dikerek mırıldandı ‘Aynı şey değil’
Kocasının demek istediğini anladığında Perim’in tüm neşesi kaçmıştı.
‘Böyle olacağını bilemezdik. Yani başlarken’

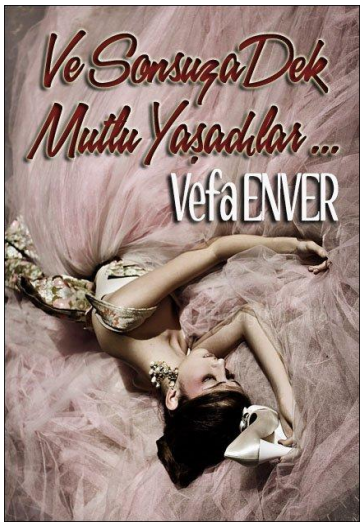
Genç adam hafifçe geri çekilip soran gözlerle ona baktı ‘Sahi neden ayrılıyorduk?’
Cevap olarak ona sadece gülümsemekle yetindi Perim. Nedenleri hatırlayarak bu anın büyüsünü bozmak istemiyordu. Hakan da aynı fikirde olmalıydı ki o da üstelemedi. Bir süre çalmakta olan parçaya kendilerini kaptırıp konuşmadan dans ettiler.
‘Sonsuz aşk diye birşey yoktur’ dedi Hakan evlendiklerinde ilk danslarını yaptıkları şarkı çalmaya başladığında. ‘Bu şarkıyı neden her düğünde çaldıklarını anlamıyorum. Eskiden severdim ama yaklaşık 20 düğünde dinledikten sonra boş sözleri olan bir klişeden farklı değil artık’
Endless Love çalmaya devam ederken Perim aşklarının sonsuza dek süreceğini düşündüğü düğün gecesini hatırladı. Bir el tutup kalbini sıkıyordu sanki. Daha fazla dayanamayacağını düşünerek oturmak istediğini söyledi.
‘Haklısın anlamsız bir şarkı. Hadi oturalım’
‘Olsun yine de dans edelim. Seninle dans etmeyi özlediğimi fark ettim’
Perim içinde yükselmeye başlayan isyanı bastırmaya çalışıyor ama kocası hiç yardımcı olmuyordu.
‘Biliyor musun bana kalırsa sırf sen artık inanmıyorsun diye gerçekten aşk olmadığını söylemen boyunu aşan bir yorum oluyor’ derken sesi hırçınlaşmıştı. Hakan karısının aniden değişen ruh haline anlam vermeye çalışıyordu.
‘Sen kızgın mısın?’
‘Hayır değilim!’ diye kestirip attı Perim.
‘Ama öyle gibi görünüyorsun’
Perim o an daha fazla dans etmek istemediğine karar vererek durdu. Arkasını dönüp gitmeden önce bir an için nerede olduğunu unutarak hislerini ortaya döktü. ‘Benimle dans etmeyi özledin çünkü benimle dans etmeyi bırakalı çok oldu. Tıpkı beni sevmeyi, umursamayı bıraktığın gibi. Tıpkı aşka inanmayı bıraktığın gibi. Biliyor musun güzel olan ne varsa zarar veriyorsun ve sonra da karşıma geçip neden ayrılıyoruz diye soruyorsun!’
Onu takip ederken Hakan kendi kendine söylendi ‘Hay bana da dilime de... Bir daha içimi dökersem dilimi eşek arıları soksun. Ben de hata ne diye dert ediyorsam! Boşan gitsin işte!’
Perim yerine oturup şarap kadehini kaptığı gibi arka arkaya birkaç koca yudum aldı. Yanakları öfkeden alev alev yanıyordu. Neden bu kadar kızdığını da bilmiyordu ya! Aralarında geçen onca anlamsız konuşmadan biriydi işte! Ah hayır neden kızdığını çok iyi biliyordu aslında. Hakan’ın

tereddütlerle aklını karıştırmasına kızıyordu. Hiç kimsenin değilse onun emin olması gerekirdi. Bu soruyu sormaya hakkı yoktu. Boşanmayı ilk dile getiren oydu.
Kocasının ailesinin evinden döndükleri o gece aralarında geçen şiddetli kavgadan sonra ilk kez o ortaya atmıştı bu fikri.Kayınpederi yemekte konuyu annesi ile yaptığı İtalya gezisine getirmişti. Tesadüfen dönüş uçağında Ali'nin de olması beraber gittikleri yolunda söylentilere yol açmıştı. Daha önce de Hakan durumu açıklayıp karısını babasına karşı savunmuş olmasına rağmen konu defalarca gündeme gelmişti. O son seferde yemekte Perim kendini tutamayıp kayınpederine okkalı bir cevap verince eve dönerken arabada Hakan ile tartışmaya başlamışlardı. Tartışma öyle bir hal almıştı ki bütün birikmiş öfke ve hesabı daha önce sorulmamış meseleler ortaya dökülmüştü. Çoğunluk aileler arası geçimsizliğe dayanan sorunlar karşılıklı suçlamalar ile çözümlenemez bir noktaya vardığında Hakan 'Boşanalım o zaman' deyivermişti. Aslında üstünde çok da düşünülmüş bir laf değildi ama Perim'i derinden yaralamaya yetmişti. Yaptıkları onca kavgaya rağmen bu olasılık bir kez olsun genç kadının aklına gelmemişti Hakan'ın aklına gelmesine de şaşırmıştı. Elbette boşanma kararını o gün almamışlardı ama o söz duvarda ciddi bir çatlağa neden olmuştu. Daha sonra en ufak tartışma ya da fikir ayrılığında biraz daha belirginleşip, büyüyecek olan çatlağa...Bunun hiç açılmaması gerek bir kapı olduğunu Hakan geç de olsa anlamıştı ama ne fark ederdi ki? Zaten telafi edilemeyecek kadar büyük bir zarar verilmişti ilişkilerine. Bir süre konuşmaktan bile kaçınmışlar birbirilerinin varlığına tahammül edemiyormuşçasına aynı ortamda bulunmamaya özen göstermişlerdi. Durum her zaman bu kadar kötü değildi elbette. Kimi zaman kısa süreli düzelmeler oluyordu. Çoğunlukla içkiliyken ve birbirilerini arzuladıklarında. İçkili olmadıkları zamanda geçinemediklerini ve anlaşamadıklarını anlamaları çok uzun zaman almadı. Bunu fark ettiklerinde ise evliliklerini derinlemesine sorgulamaya başladılar. Sonuç olumlu değildi. Devam etmenin faydadan çok zarar vereceği açıktı. Bu şekilde ne çocuk sahibi ne de tam bir aile olabilirlerdi. Zaten son zamanlarda Hakan'ın evliliğe bakışı külfet olarak algılamaktan başka birşey değildi. Madem özgür kalmayı ve bu yükten kurtulmayı bu kadar çok istiyordu o zaman Perim ona istediğini verecekti.
Şimdi olan biten her şeyden sonra söylediği sözler inanılır gibi değildi. Sanki pişmanmış, geri dönmek istiyormuş gibi...Ne değişmişti ki? Hiçbir şey! Kocası bundan bir ay önce ne idiyse bu gece de aynıydı. Çıkarları

uğruna tereddütsüz yalan söyleyebilecek, karşısındakini, duygularını hiçe sayarak almak istediği şeyi ondan koparırcasına alacak kişiydi hala. Bu gece istediğinin ne olduğunu gayet iyi biliyordu Perim.
‘Abartılı tepki veriyorsun. İyi niyetle söylenmiş bir iki cümleye bu kadar anlam yüklememelisin’
‘Merak etme senin hiçbir sözüne gerektiğinden fazla anlam yüklememeyi öğrendim’
‘Bu da ne demek oluyor şimdi?’
Perim başını yavaşça çevirip kocasının gözlerinin içine bakarak açıkladı.
‘Senin söylediğin hiçbir şeyin derinliği yok demek oluyor. Tıpkı duyguların ve kişiliğin gibi. Hayvani içgüdülerle yaşıyorsun. Zaten bu gece bunca ilginin nedeni de açık.’
Hakan sakinliğini korumaya çalışsa da Perim’in itham eden sözleri işini zorlaştırıyordu.
‘Merak ettim neymiş bu neden?’
Perim sesini alçaltarak yanıtladı. ‘Benden faydalanmak istiyorsun’
Kocası bir anlık şaşkınlıktan sonra sesli bir kahkaha atınca herkes onlardan tarafa baktı. Yüzüne yayılan sırıtış bastırılmış öfkesini ustalıkla gizliyorsa da, sıkılmış dişlerinin arasından söylediği sözler kendini ele veriyordu.
‘Senin o dediğin Türk filmlerinde Nuri Alço’nun yapacağı birşey. Senden faydalanmak gibi bir niyetim olsa hiç zorlanmayacağımdan emin olabilirsin.’
Perim’in biçimli kaşları çatıldı. ‘O da ne demek oluyor?’ Hakan cevabı geciktirmek için elinden geleni yapıyordu. Uzanıp önünde duran kadehi aldıktan sonra bir süre dans edenleri izledi’
‘O ne demek oluyor?’ diye Perim sabırsızca tekrarladığında bakışlarını dans pistinden ayırmadan yüksek sesle yanıtladı.
‘Son bir kaç hafta içerisinde yaptıklarını düşünürsen anlarsın bence’
‘Sözlerinin hiçbir anlamı yok!’
Hakan onu dirseğinden tutup ayağa kalkmak için zorladı. ‘Hafızanı tazeleyeyim o zaman.’
‘Nereye gidiyoruz? Çekiştirip durmasana! Hem seninle hiç bir yere gitmem ben’
Hakan yüzü neredeyse onun saçlarına gömülü bir halde kulağına fısıldadı
‘Merak etme ben de seninle yalnız kalma meraklısı değilim! Özellikle de ne denli azgın olabileceğini anladıktan sonra’
Perim neye uğradığını şaşırmıştı. ‘Sen beni Arzu ile karıştırdın galiba!’
Hakan onu elinden tutup dans pistine sürüklerken dişlerinin arasından

söylendi ‘Arzu ile seni karıştırmak imkansız bunu sen de biliyorsun. Gülümse gazetecileri içeri almışlar’
Perim şaşkın yüzüne beceriksiz bir tebessüm yerleştirdikten sonra kocasıyla dans etmeye başladı. Bir süre mutlu çift pozisyonlarını korumaya çalıştılarsa da Perim daha fazla dayanamayarak ters biçimde söylenmeye başladı. ‘Arzu’ya benzemediğimi biliyorum. Benzemek gibi de bir çabam yok.’
Hakan o sözleri söylerken aklından geçenler daha çok Perim’in üstünlükleriydi. Arzu’nun muhteşem olduğunu hiç kimse inkar edemezdi ama eksik olan birşeyler vardı. Görünüştek rahatlığı altında herşey fazlasıyla hesaplanmış, detaylıca kurgulanmıştı. Arzu’nun ruhu her zaman Arzu’ya ait olacaktı. Hiçbir erkek ona tam anlamıyla sahip olamazdı. Sevme kapasitesinin büyük bir bölümünü kendi kendine olan aşkı dolduruyordu. Onun hayatına girecek kişi her zaman azla yetinmek zorunda kalırdı. Ayrıca ne kadar uğraşırsa uğraşsın Arzu’nun kendini kaybettiği bir anı hayal edemiyordu Hakan. Oysa karısı çok çabuk öfkeleniyor ve farkında olmasa da böyle zamanlarda da çok güzel görünüyordu. Belki de sırf bu yüzden onun damarına basmayı sevdiğini düşündü Hakan. Perim Arzu’nun tersine bir erkeği kırılıp kırılmayacağının hesabını yapmadan, tüm kalbi ile korkusuzca sevebilirdi. Perim’in savunmasızlığı yanında Arzu’nun kurşun geçirmez bir zırhı vardı sanki. Bütün bunları ne zaman fark etmişti? Çok yakın zamanda, hiç beklemediği bir şekilde ve ummadığı birinin yardımıyla. Herşeye rağmen ne yazık ki Perim’de eksik olan çok önemli bir özellik vardı ki bu ilşkilerinde her zaman sorun yaratmıştı. Oldukça şüpheci ve güvensizdi. Olumsuzluklara lüzumundan fazla takılıyordu. Bu da onu dırdırcı ve çekilmez yapabiliyordu. Tıpkı şu anda olduğu gibi...
‘Benzeme zaten. Böyle gayet iyisin’ diye karşılık verdi Hakan kışkırtıcı bir şekilde.
‘Benimle dalga geçme! Yemin ediyorum bu gece kendime daha fazla hakim olamayabilirim’
Hakan’ın eli Perim’in belini daha da sıkı kavrayarak onu kendine çekti.
‘Şaka yapmıyorum. Her sözümü sorgulamayı bırak. Çok dırdırcısın’
‘Sen de fazlasıyla yüzeysel. Aklın fikrin başka kadınların orasında burasında’
‘Aslında şu an için sadece bir kadının orasında burasında’ dedikten sonra karşılık vermek üzere hazırlanan karısını beklenmedik bir biçimde öptü ve ekledi ‘Hayır o kişi Arzu değil’

Perim ne diyeceğini bilemez bir şekilde susmak zorunda kaldı. Böyle zamanları sevmiyordu. Söyleyecek birşey bulamadığı zamanları.
‘O halde...’
‘Hayır. Bu anı da bozmana izin vermeyeceğim. Sustuğun zaman daha güzel olduğunu söyleyen oldu mu sana?’
‘Hayır!’
‘Sustuğun zaman daha güzelsin. Erkekler ile ilgili bir sırrı paylaşayım seninle. Beynimiz uzayıp giden konuşmaların bir noktasında kendini kapatır ve kadınların söylediklerini duymaz. Yani ilk 10 dakikadan sonra boşa konuşmuş oluyorsunuz. Az konuş, gizemli ol’
Perim kocasının damarına basmak istercesine başını dikleştirip karşılık verdi ‘Bu değerli bilgi için teşekkürler. Senden sonraki sevgililerimde kullanacağımdan emin olabilirsin’
Hakan onu sertçe döndürdüğünde neredeyse dengesini kaybediyordu.
‘Delirdin mi sen? Neredeyse düşecektim!’
‘Bu sözlerle kendini benim gözümden düşürmenden iyidir. Sen bu değilsin Perim. Öyleymiş gibi davranma’
‘Neden Arzu gözünden düşmüyor ama...’
‘Arzu sende takıntı olmuş sanırım. Tanımasan seni kıskanıyorsun derdim’
‘Neden kıskanacakmışım ki?! Sen beni kendinle karıştırdın sanırım. Demir’e yaptıklarını unutmuş değilim’
‘O ırz düşmanını bana savunma. Hangi tür erkek kocası yanıbaşındayken evli bir kadına asılır? Tabii ki sapık ruhlu olan tür!’
‘Bana asılmış falan değil. Gayet medenice bir konuşmaydı. Her neyse zaten yakında tüm bunların hiçbir önemi kalmayacak’ dediğinde müzik bitmiş ansızın durmuşlardı. Söyleyecek çok şeyi olan ama nereden başlayacağını bilemeyen bir insanın gözlerindeki beklenti ile birbirlerine baktılar. Aralarında geçen konuşma hissetiklerinden çok uzaktı. ‘Oturalım mıı?’ dediğinde Hakan, Perim onu başıyla onayladı. Böylece kısa süre için birbirlerinin ruhuna açılan kapı bir kez daha sımsıkı kapanmıştı.

Gözlerinin üzerinde tonlarca ağırlık varmışçasına zorlanıyordu açmakta. Kim bilir daha ne kadar içmişti dün gece? En son hatırladığı Hakan ile yaptıkları dans ve aralarında geçen can sıkıcı konuşmaydı. Kocası her zamanki gibi o ana ve anın şartlarına uygun olarak hareket etmiş ve kafasını karıştıracak bir yığın laf söylemişti. Ne yani gerçekten Arzu'dan çok daha üstün olduğuna mı inanıyordu? Öyleyse nasıl oluyordu da o etraftayken Perim kendini fazlalık gibi hissediyordu? Daha da önemlisi Hakan neden öyle hissetmesine neden olacak şeyler yapıyordu? Mesela Arzu'yu gözleriyle soymakla meşgulken neden Perim'in varlığını unutuyordu? Ah bu da soru mu şimdi? diye geçirdi içinden. Elbette onu soymakla meşgul olduğu için benim varlığımı unutuyor. Her neyse beni daha fazla aptal yerine koyamayacak. Benimle oynamasına izin vermeyeceğim. Her ne olursa olsun başka kadınlara zaafı olan biri ile evli kalmaya devam edemem. Hem zaten bunu dün gece açık ve net belli ettiğime inanıyorum. Tek sorun içkiyi fazla kaçırmış olmam. Demek ki benim de içkiye dayanıklılığımın sınırı varmış. Ömrüm boyunca böyle çok içtiğimi ve ertesi gün böyle berbat uyandığımı hatırlamıyorum. Bütün gün baş ağrısı nedeniyle evde tıkılıp kalacak olmam ne kötü! Oysa dışarı çıkıp Pazar gününün tadını çıkarmak isterdim diye düşünürken gözlerini açabilmek için bir girişimde daha bulundu. Önce birini sonra diğerini açmayı denediyse de hisssettiği dayanılmaz acıyla inledi. Tam o an yatakta yalnız olmadığını fark etmesine neden olan ses duyuldu. Daha doğrusu bir inilti daha. Eğer diye düşündü odam sesleri yankı olarak bana iade etmeye başlamadıysa yanımda yatan

‘Başım çatlayacak’ diye şikayet eden Hakan’ın sesiyle kendine geldi. Başı çatlayacak gibi olmasa derhal yataktan fırlar ve bunun hesabını sorardı. Onun yerine susuzluktan kurumuş dudaklarını dili ile ıslatıp sakin olmaya çalışarak sordu. ‘Her ne kadar alacağım cevaptan korksam da...’ dedi olabildiğince kontrollü bir biçimde ‘yatağımda ne işin var?!’ Gerçi son bölüm çok da kontrollü çıkmamıştı.

Hakan’ın yüzüne bakmıyor olsa da ses tonundan anladığı kadarıyla gülüyordu. Hem de sinir bozucu ve dalga geçer bir şekilde.

‘Ne gülüyorsun?’ diye sordu Perim ses tonu üzerindeki hakimiyetini yitirmesine az kaldığını belli edercesine.

‘Çünkü o soruyu yanlış soruyorsun. Soru şöyle olmalıydı ‘ben senin odanda ne arıyorum?’

Perim etrafına bakınmak için aniden doğrulduğunda başına çok güçlü bir sızı saplanmıştı. Bir yandan eliyle şakaklarını ovuştururken bir yandan da hatırlamaya çalışıyordu. Dün gece danstan sonra olan kısımı. Ama biri sanki beyninin hard diskine gizlice girip o bölümü silmişti. Boşluk, kara bir boşluk vardı. Ya hatırlayamıyordu ya da beyni hatırlamayı reddediyordu. Birden içinin öfkeyle dolmaya başladığını hissetti. Oyuna getirilimişti. Tatlı dille ve iltifatlarla onu kandırmayı başaramayan kocası sarhoş olmasını bekleyip sonra da bu durumdan faydalanmıştı.

‘Seni ikiyüzlü, dalavereci, sahtekar! Beni yatağa atmak için her türlü numarayı denedin sonunda da zayıf anımdan faydalandın değil mi?’ diye haykırırken öfkesinden tükürükler saçıyordu adeta.

‘Kim ben mi?’ dedi Hakan neler olup bittiği hakkında en ufak fikri olmadığını gösteren bir masumiyetle. Sahte masumiyet diye geçirdi içinden Perim. Onun ne mal olduğunu biliyordu ve bütün bunların oyun olduğundan emindi.

‘Elbette sen! Yok ben senden faydalandım!’

‘Bak işte bu kulağa çok mantıklı geliyor neden dersen son zamanlarda beni yatağa atmak için türlü türlü numaralar denediğini fark etmedim sanma. Bütün o evde çıplak gezmelerin falan...’

Perim ağzını açtı ama söyleyecek söz bulamayarak bir an öylece kaldı. ‘Sen...sen...hayatımda tanıdığım en düzenbaz, güvenilmez ve ahlaksız...’

derken aklına gelen bir fikirle dehşet içerisinde donup kaldı. ‘Kim bilir kimlerle düşüp kalktın. Belki de hastalık falan taşıyorsun! Eğer böyle birşey varsa bilesin ki hastalıktan ölene kadar yaşamayacaksın. Seni kendi ellerimle boğacağım. İnanamıyorum! Böyle sorumsuzca birşey yaptığına inanamıyorum!’

‘Ben sütten çıkmış ak kaşık kadar temizim ama senin için aynı şeyi söyleyemeyeceğim!’

Perim hışımla çekerek çarşaf ile birlikte ayağa kalktı vücudunun çevresine doladı ‘O da ne demek oluyor?’

‘Bana kalırsa benim senden ayrılmamı engellemek için hamile kalmayı planladın. Bu yüzden beni oyuna getirdin’ dedikten sonra işaret parmağını suçlarcasına karısına doğrultup sallamaya başladı. ‘Bu çok aşağılık bir numara. Bana doğum kontrol haplarını kesmediğini söyle o zaman aklanırsın’

Doğum kontrol haplarını kestiğinin bile farkında değildi Perim. Ama şimdi düşününce epey bir süredir almadığını hatırladı. Ama hiç kimse bunun için onu suçlayamazdı. Sonuçta kafası çok meşguldü ve bir süredir kendinde olduğu da söylenemezdi. Onun sessizliğini olumlu yanıt olarak algılayan Hakan üstün konuma geçmenin verdiği cesaretle saldırılarına daha da güçlü bir biçimde devam etti.

‘Kestin değil mi? İnkar edemiyorsun! Siz kadınlar hep aynısınız. Elimizi verdik mi kolumuzu kaparsınız. Ayrılıyor bile olsak, bu boşanma gerçekleşse dahi beni kendine sonsuza kadar bağlamanın yolunun çocuk olduğunu biliyorsun. Böylece yüklü bir nafaka alacak, konfor içinde yaşayacaksın. Çok akıllıca bir manevra ama tek sorun benim bunu anlamış olmam.’

‘Lütfen saçmalamayı keser misin? Senden istediğim hiçbir şey yok. Buna paran da dahil! Konforlu yaşamak için sana ihtiyacım olmadığını biliyorsun’

Hakan çıplak vaziyette yataktan kalkınca Perim başını çevirmek zorunda kalmıştı. ‘A-aailemin v-vvarlıklı...’

‘Hah! Ailen varlıklı öyle mi? Bak sana birşey söyleyeyim şirketinizin bilançosunun hiç de iç açıcı olmadığına dair söylentiler ayyuka çıkmışken

yerinde olsam bu kadar emin konuşmazdım' derken aynı anda iç çamaşırını giyiyordu.

'Yalan söylüyorsun! Hayatındaki herşey gibi bu da yalan...'

Hakan odanın içerisinde bir aşağı bir yukarı dolanırken bir yandan da söylenmeye başladı.

'Bunu bilmediğini düşünecek kadar saf olmasam da, varsayalım ki haberin yok. O halde sence neden annen Ali ile evlenmen için bu kadar hevesli sanıyorsun?'

Perim düşünüyormuş gibi yapıp elini çenesine koydu. 'Dur bakalım acaba senin gibi odun olmadığı için olabilir mi?'

'Ah elbette Ali o kadar harika bir erkek ki başkasının karısına kur yapmakta sakınca görmüyor. Muhtemelen seninle evlendikten sonra da bu huyundan vazgeçmeyecektir. Sana aşık olduğunu söyleyip durduğu süre boyunca gömlek değiştirir gibi sevgili değiştiriyordu. Söylesene ne tür bir aşk bu? Çünkü bildiğim kadarıyla insan birine aşıkken bütün sosyetede dilden dile dolaşan seks partileri vermez evinde. Ama tabii senin medeni ilişki anlayışına göre bu sosyallikten öte birşey değil!'

Perim duyduklarına inanmak istemiyordu. Babasının işlerinin kötüye gittiği falan yoktu. Öyle olsa mutlaka haberi olurdu değil mi? Bütün bunlar yalandan öte birşey değildi. Öfkeden gözü dönmüş bir halde olsa da sırf kocasını sinir etmek için tüm sakinliğini koruyarak ona tepeden bakıp karşılık verdi. 'Ahlak üzerine ahkam kesecek son kişi de sensindir herhalde. Özellikle daha boşanmadan onunla bununla düşüp kalktığın düşünülürse. Ben en azından Ali'nin ne olduğunu bilerek onunla evleneceğim. Sen bana kendini namuslu tanıtmıştın' Gerçi Ali ile evlenecek falan değildi ama kocasının bunu bilmesine de gerek yoktu.

Hakan karısının nasıl bu kadar kör olabildiğine inanamıyordu. Sırf o söylüyor diye inanmayı reddettiği gerçekler bir kez daha ailesine daha çok güvendiğini gösteriyordu. Şu anda boşanıyor olmaları kendi güvenilirliğini azaltıyordu belki ama evli kaldıkları sürede de durum pek farklı olmamıştı.Ancak kuduz köpeklerin gözlerinde görülecek bir ifade ile karısına bakıp dişlerinin arasından adeta hırlarcasına karşılık verdi 'Ben kimseyle düşüp kalkmadım. Ama madem Ali konusunda bu kadar kararlısın onunla çok mutlu olacağından hiç şüphem yok. Tencere kapak misali uyarsınız birbirinize'

Perim bir iki adım atıp ona iyice yaklaştıktan sonra inatçı çenesini kaldırıp gözlerini kocasının gözlerine dikti. ‘Hiç şüphen olmasın!’

Esra gözlerini açmadan keyifle gerinirken hissettiği tarifsiz mutluluğun nedenini hatırlamaya çalışıyordu. Belki de harika bir rüya görmüştü ve bu sebeple keyfi yerindeydi. Sahi neydi bu rüya? Gözlerini açıp odasının tavanına bakarak düşündü. Tam o sırada içerden gelen sesle aradığı cevabı bulmuş oldu.

‘Kahve ister misin?’

Ah doğru ya daha sonradan çok pişman olacağım kararın kısa süreli mutluluğunu yaşıyorum diye geçirdi içinden. Eh madem daha sonra diyetini ödeyecekti öncesinde bol bol tadını çıkardığından emin olmalıydı. Demek Yavuz onunla biraz ilgilenmek ve onu şımartmak istiyordu o halde bunu yapmasına izin verecekti.

‘Evet biraz da süt ekler misin lütfen?’ diye karşılık verdi yataktan kalkmaya hazırlanırken. En azından Pazar’ı yalnız geçirmeyecekti. Kısa sabahlığını üzerine geçirip kuşağı belinde sıkıca bağladıktan sonra pofuduk terliklerini giyip mutfağa gitti. Gördükleri karşısında ağzı açık kalmıştı. Yavuz’un bu gibi becerileri olabileceğini hiç aklına getirmemişti ama bu iyi değildi hem de hiç iyi değildi. Esra’yı tüm bunlara alıştırıp sonra da ansızın hayatından yok olup gidecekti. Genç adamın özenle hazırladığı masaya ve omlete göz gezdirdikten sonra beklenti içerisinde kendisini izleyen gözlere, Yavuz’un gözlerine bakıp kaşlarını çattı.

‘Bunu yapmamalısın’

Yavuz şaşırmıştı ama Esra’nın tuhaflıklarına alışmaya başlıyordu. Kahvesini ona uzatırken sırıttı ‘Yoksa seni etkilememden mi korkuyorsun?’

‘Hayır elbette! Beni etkilemetken çok uzaksın’ Ve bu koca bir yalan diye düşündü kahve fincanını Yavuz’un elinden alırken.

‘O halde her zamanki umursamaz soğukluğunla oturup hazırlamak için kılını kımıldatmak zorunda kalmadığın kahvaltının tadını çıkartıp, beni bir açıdan daha kullanmış olmanın keyfini yaşayabilir ve için için ne kadar aptal olduğumu düşünebilirsin’ derken sandalyeyi çekmiş oturmasını işaret

ediyordu. Esra kısa sabahlığı ve pofuduk terliklerine tezat oluşturan kraliçelere has bir mağrurlukla gidip sandalyeye kuruldu. Yavuz onun kulağına doğru eğilip alçak sesle ekledi ‘Ya da sadece teşekkür edebilirsin. Bu arada sabahlığın ve terliklerin baştan çıkarıcı’

Esra havalı biçimde darmadağınık haldeki saçlarını elleriyle geriye atarak karşılık verdi ‘Seni etkilemek gibi bir kaygım olmadığı için iç gıdıklayıcı sabahlık ve gecelik takımımı giymedim. Unuttun mu asıl amaç seni kendimden soğutmak’

Yavuz geçip karşısına otururken yine sırıttı ‘Söylemeliyim ki daha çok çabalaman gerekecek. Çünkü bence bu sabah gayet iç gıdıklayıcı görünüyorsun’

Konuyu değiştirmek istercesine Esra gözlerini sucuklu omlete dikti ‘Yemek yapabildiğini bilmiyordum’

‘Yapamıyorum zaten. Bu yemek değil omlet. Her bekarın hayat kurtarıcısı. Ama son derece lezzetlidir çekinmene gerek yok hadi tadına bak’

Esra çatalıyla bir parça koparırken ters ters söylendi ‘Bana hanımevladı muamelesi yapma. Çekindiğim falan yok. Ama başından söyleyeyim tadı kötüyse sırf hatırın için yutmam ve kalbin kırılmasın diye iyi olduğunu söylemem’

Yavuz ona bakıp imalı biçimde güldü ‘Biliyorum tatlım. Kalbimi kırmak için hiçbir fırsatı tepmeyeceğinden eminim’

‘Bana tatlım deme hoşuma gitmiyor’

‘O zaman kesinlikle sana tatlım diyeceğim’

Esra bunun hayatında yediği en lezzetli omlet olduğunu düşünürken Yavuz’un kendini her gün biraz daha fazla şaşırttığını fark ediyordu.‘Beni kızdırmak sana birşey kazandırmaz biliyorsun değil mi?’

‘Hiç olmazsa tepki vermeni sağlıyorum. Hayatının hangi aşamasında kalbini dondurmaya karar verdin bilmiyorum ama ben göründüğün kadar soğuk olmadığını biliyorum’

‘Çok da umurumda değil ama fikrin olsun diye söylüyorum kalbim işlevlerini gayet iyi yerine getiriyor’ dedikten sonra çatalındaki sucuğu ağzına atıp keyifle çiğnemeye başladı.

Esra'nın onu kendinden soğutma çabalarını izlemeye bayılıyordu. Darmadağınık bir halde karşısında oturmuş, bir kadına yakışmayacak iştahla ağzını şapırdata şapırdata kahvaltı ederken Yavuz'un içindeki onu daha yakından tanıma isteğini ne denli körüklediğinin farkında değildi.'Ne tür işlevlermiş bunlar?'dedi arkasına yaslanıp kahvesini yudumlarken.

'Bilirsin işte kan pompolamak, beni hayatta tutmak... Hemen yemezsen bütün omleti bitirebilirim. Ne kadar çok acıkmışım!'

'Fark ettim.Arada gelip seni beslemem şart oldu. Baksana şu haline kimsesiz sokak çocukları kadar aç kalmışsın sen'

'Terbiyeli ol. Ne öyle balıklara yem verir gibi arada uğrayacaksın? Ben düzenli hizmet beklerim. Madem başladın yarım bırakmak olmaz' dedi ekmek parçasını ağzına atıp, dişlerini göstere göstere sırıtarak. 'Akşam yemekte ne var?'

Genç adam keyifli bir kahkaha attı 'İnanılmazsın! Beni elinde tutmayı gerçekten umursamıyorsun değil mi? Başka kadın olsa etkilemek için tüm marifetlerini sergilerdi. Ben de akşam yemeğini sen yaparsın diye ummuştum.'

Yavuz ondan gerçek anlamda etkilenmeye başladığını biliyor ve bu durum tuhaf bir biçimde onu rahatsız etmiyordu. Esra ile ilgili olumsuz onlarca özellik arasında kendini iyi hissetmesini sağlayan tek birşey varsa o da erkeklere bağımlı, yapışkan kadınlardan olmadığı gerçeğiydi. Hatta o kadar bağımsızdı ki bu görende onu avlama isteği yaratıyordu. Tıpkı ormanda mutlu mutlu seken bir ceylan kadar zevk alıyordu özgürlüğünden. Ve Allah biliyor ya böyle bir ceylan her avcının aklını çelerdi.

'Ben işi gücü sorumlulukları olan biriyim. Senin gibi baba parası yemiyorum. Elbette yemeği sen yapacaksın. Çünkü bol vakti olan sensin.' diye yanıtladı Esra gıcık verircesine.

Bu işin kolay olmayacağının farkındaydı Yavuz. Onun kadar dikkafalı ve inatçı bir kadının bir günde değişmeyeceğini biliyordu. Ama birşey daha biliyordu. O da dün gece buraya gelirken hissettikleriydi. Hayatında ilk kez bir kadını gerçekten çok istiyor ve onun için çabalamaya değeceğine inanıyordu. O şanslı doğanlardandı. Hiçbir zaman hiçbir şey için uğraşmasına gerek kalmamıştı. Çocukluğundan beri bir şeye sahip olabilmesi için istemesi yeterliydi. Buna kadınlar da dahildi. Esra'yı tanıyana kadar bunun büyük bir lütuf, hayatın kendisine geçtiği esaslı bir

kıyak olduğunu düşünüyordu. Oysa Esra'yı tanıdıktan sonra şimdiye kadar hiçbir şeyi gerçekten arzu etmemiş, dolayısıyla hiçbir şeyi elde etmenin zevkini tam anlamıyla yaşamamış olduğunu anladı. Kesinlikle hiç kimse onu tükürdüğünü yalayıp, hayatından kovduğu birini tekrar hayatına sokmak için yalvarmaya gönüllü hale getirmemişti. Bu sefer ilişkinin yürümesi için kendi uğraşmak zorundaydı ve Allah da biliyordu ya Esra insanı gerçek anlamda uğraştıran türde bir kadındı. Ama sonunda yola gelecekti. Yavuz'u kabul edeceğini biliyordu. Emin olmak daha da önemlisi emin görünmek zorundaydı. Her ne olursa olsun kararlı ve istekli olduğunu ispatlamalıydı. Bir gün ansızın ortadan kaybolup gitmeyeceğine inandırmalıydı. Onu terk edip başka bir kadınla evlenmeyeceğine de...Ah evet Esra'nın geçmişindeki kalp acısını öğrenmişti Hakan'dan ama bilmiyormuş gibi yapacak hazır hissedip kendisi anlatana kadar bekleyecekti.

'Benim hakkımda hiçbirşey bilmiyorsun değil mi? Sana göre ben zengin babanın şımarık oğluyum. Seni şaşırtacak bir haberim var. Benim babam sandığın gibi oğullarını şımartmaya çok hevesli değildir.'

'Bu da ne demek oluyor?'

'Zamanı gelince öğreneceksin. Şimdiden tüm karanlık sırlarımı anlatarak seni ürkütmek istemem. Abimler balayı için Paris ve Londra'ya gittiler. Döner dönmez onunla ve yengem Berna ile tanışmanı isterim'

'Dur bir dakika ya! Aileyle tanışmak da ne oluyor şimdi? Hatırladığım kadarıyla biz bir haftasonu geçirip sonra birbirimize uygun olmadığımızı anlayarak ayrılacaktık. Beni daha uzun süre elinde tutabileceğini ummuyorsun herhalde'

'O yemek yapamadığını bilmeden önceydi avukat hanım. Şimdi bahisler yön değiştirdi ve sanırım kalbine giden kestirme yolu buldum'

'Omlet yemekten sayılmaz'

'Omletten bahseden kim? Sen bir de özel spesiyalimi görene kadar bekle'

Esra şüpheyle tek kaşını kaldırıp kollarını göğsünde kavuşturdu 'Neymiş o?'

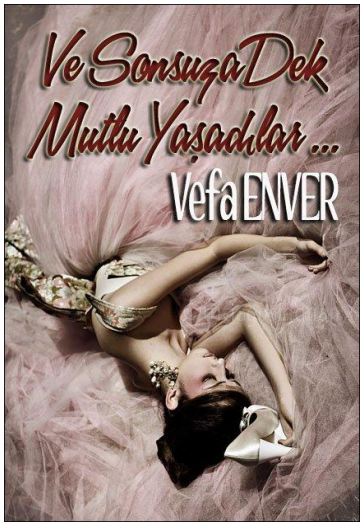
'Makarna!'

Genç kadın elinde olmadan kıkırdadı. Bu adam ona iyi geliyordu. Herşeyden önce komikti ve hayatı pek de ciddiye almıyordu ki Esra'nın

yaşadıklarından sonra böyle rahatlatıcı bir tecrübeye ihtiyacı vardı. Ama fazlasıyla deneyimliydi ve bir kadını nasıl ikna edebileceğini çok iyi biliyordu. Tıpkı maymuncuk gibi açamadığı kapı, fethemediği kalp yoktu. Kendini ona iyice kaptırıp kalbini savunmasızca açtıktan sonra terk edilen olmak istemiyordu. Bunu birkez daha kaldırmazdı. Dikkatli olmalıydı. Ciddiyetini toparlamaya çalışarak küçümser bir ifadeyle karşılık verdi ‘Beni makarnayla tavlayacağını falan mı sanıyorsun?’

Yavuz yerinden kalkıp onun yanına gitti ve hafifçe eğilip, dudaklarından öpmeden hemen önce karşılık verdi ‘Hayır makarna ile karnını doyurduktan sonra masaj yaparak tavlamayı düşünüyorum. Unuttun mu yemek yapamadığımı söylemiştim. Baştan çıkarma tekniklerim arasında aşçılık yok’

İçinde hissettiği tüm coşkuya rağmen Esra mutlu olduğunu kendine bile itiraf etmekten korkuyordu. Mutlulukların sabun köpüğünden ibaret olduğunu çok küçük yaşta öğrenmiş biri için kendini güvende ve mutlu hissetmek kolay olmuyordu. Özellikle bu mutluluğun ve güvenin kaynağı bir başkası ise...

Balkon kapısını açıp dışarıya adımını attı. Gecenin karanlığında şehrin ışıkları sanki göz kırpıyordu. Ay görkemli bir şekilde bulutsuz gökyüzündeki yerine kurulmuş pırıl pırıl parlıyordu.Uzaklardan gelen sesler bir grup gencin şakalaşarak yürümekte olduğunu gösteriyordu. Sabırsız bir araba gürültülü biçimde yolda giderken başka arabalardan gelen müzik sesleri

birbirine karışıyordu. Alışılagelmiş bir yaz gecesi yaşanıyordu İstanbul'da. Görünürde farklı olan hiçbir şey olmasa da bu koca şehirde birileri daha mutlaka onun gibi hissediyor olmalıydı. Herşeyin bu noktaya nasıl geldiğini anlamak zor değildi. Asıl anlaşılmaz olan şu anda hissettikleriydi. Bir insan bu denli hazırlıksız yakalanabilir miydi ki bu denli hazırlıklı olması gereken bir duruma? Demek oluyordu işte... Esinti saçlarını hafifçe hareketlendirirken gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Düşünmemeye çalışıyordu. Çünkü bu mantığın saf dışı kaldığı nadir anlardan biriydi. Duygularla da işin içinden çıkabileceğini sanmıyordu. Sadece iki haftada bu kadar çok şeyin değiştiği düşünülürse gelecek haftalarda kendisini neyin bekleyeceğini hayal bile edemiyordu. Bir karar vermek zorundaydı. Bunu yaparken tarafsız olmalı ve farklı açılardan ele almalıydı biliyordu. Ama hangi açıdan bakarsa baksın sonunda tek bir isimde tıkanıp kalıyordu... Hakan diye mırıldandı sıkıntıyla iç geçirirken. Elinde olmadan iki hafta öncesine kayıverdi düşünceleri. Ali ile evlenmek için can atıyormuş gibi bir izlenim yarattığının bilincinde olmasına rağmen aksini ispatlamak için hiç bir girişimde bulunmamıştı. Oysa Ali ile evlenmek şöyle dursun onunla başbaşa geçirilecek bir iki saate bile tahammülü yoktu. Yine de o an sırf kocasının canını yakmak ve onun da incinebileceğini görme için bu yalanın aralarında büyümesine göz yummuştu. Tabii Hakan'ın duydukları karşısında tepkisiz kalmayacağının farkındaydı. Ama bu denli ağır karşılık vereceğini hiç ummamıştı. Perim'e karşı yönelttiği ithamlar mantık çerçevesinde düşünüldüğünde tek bir sıfat ile nitelendirilebilirdi aslında. Komik! Fakat ikisi de espri yapacak ve yapılan esprilere gülecek durumda değildi. Hakan onun Ali'ye aşık olduğunu ama kendisi ile para için evlendiğini söylediğinde Perim yaşadığı şokun etkisiyle söyleyecek söz bulamamıştı. Oysa Ali'nin ne kadar zengin olduğu düşünülünce bu tezi çürütmek ne kadar kolaydı.

'Haklısın seninle paran için evlendim! Şimdi gerçekleri öğrendin işte! Ali'ye aşığım aklımdan bir an için bile olsa onu çıkaramadım. Seninle birlikte olduğum zamanlarda bile!' demişti Perim duyduklarından sonra öfkeden kudurmuş bir halde. Öylesine söylenmiş saçma sapan sözlerdi bunlar ama Hakan'ın kapıyı çarpıp gitmesine yetecek kadar ciddiye aldığı ortadaydı. Perim kalıp kavga etmeye devam etmesini ummuştu oysa ki...Ya da en azından geri dönüp nefretini kusar sanmıştı. Ama o gece gelmedi. Sonraki gece de...Gündüz eve uğrayıp eşyalarını almış kısa bir not bırakmıştı. Boşanma sonuçlanana kadar ayrı kalmalarının en iyisi olacağına dair kısa ve duygusuz bir not...Öylesine karalanmış. Gidişini

resmileştirmek istercesine ama karşısındakinin kelimelerin görünen anlamlarından fazlasını yüklemesine olanak vermeyecek şekilde.

O an anlamıştı Perim bu sefer kesin bittiğini. Hakan'ın onu gözden çıkardığını ve yaptıklarını umursamadığını. İnsanın aylardır beklediği bir bitişe bu denli beklenmedik tepki göstermesi normal miydi? Perim aylarca içinde tuttuğu tüm duyguları salıverirken geceler boyu hıçkıra hıçkıra ağladığı oldu. İçi boşalıp, varlığı büsbütün anlamsızlaşana kadar gözyaşlarını akıtıp durdu. Nihayet bir sabah korkunç bir mide bulantısıyla uyanana kadar... Benliği bu ayrılığı reddediyordu belli ki. Aslında bunca zaman ayrılık senaryosu ellerinde yüksek sesle okuyup prova yaparken oyun oynamaktan öte gitmemişlerdi. Nihayet biri tamamıyla çekip gidene kadar gerçek anlamda ayrıldıklarını kavrayamamışlardı. Şimdi anlıyordu...Hem de çok acı bir şekilde. Stres mide bulantılarını beklenmedik anlarda tetikliyordu. Daha doğrusu o öyle olduğunu sanıyordu. İsteksizce uyandığı bir sabah, solmuş bir çiçek kadar hayattan umudunu kesmişken az önce kustuğu tuvaletin sifonunu çekiyordu ki birden şimşek çarpmışçasına fark etti. Kalbi deli gibi atarken içinden hesaplamaya çalışıyordu. Hatırlayamıyordu. Zaten hiç kaydını tutmazdı. Sadece korunduğu için değil aynı zamanda genç kızlığından beri hep düzenli adet gördüğü için. Ama şimdi son tarihi hatırlayamıyordu. İhtimaliyle bile serseme dönmüşken içinde bir öfkenin filizlenmeye başladığını fark etti. Tüm bunlar onun suçuydu! İki hafta önce olanların sonucuydu...Onu arayıp ağzına geleni söyleyecekti elbette ama önce emin olmalıydı. Eczaneden aldığı gebelik testi pozitif sonuç verdiğinde yerin ayakları altından kaydığı hissetti. Bir elinde test diğer elinde telefon öylece beklediği uzun dakikalar sonunda kendini toparlayabilmişti.

'Hemen buraya gelebilir misin?'

'N'oldu acil bir şey mi var? Yavuz'la sinemaya girecektik bekleyemez mi?'

'Şu anda hayatının aşkını bulduğunu düşündüğünün farkındayım Esra ama hayır bekleyemez! Hem biliyor musun aşk konusunda aceleci davranmasan iyi olur çünkü hepsi aynı rezillikle bitiyor ve sonunda tek başına...ve...ve...hamile olarak kalıveriyorsun' derken ağlamaya başlamıştı yine.

'Ne?!' diye haykırdı Esra hayretle.

Perim burnununu çekerken bir yandan da sakinleşmeye çalışıyordu ‘Yavuz’a birşey belli etme. Ama hemen gelirsen çok minnettar olurum. Çünkü bu haber...’

‘Tamam canım hemen geliyorum. Sakın ben gelene kadar birşey yapma kimseyi de arama’

‘Ne yapabilirim Esra? Yarım saatte kürtaj olacak değilim herhalde. Ama sen yine de yarım saati geçirme belli olmaz ne yapacağım’ dedi Perim ortamın ağırlığı dağıtmak için boş bir çabayla espri yaparken. ‘Belki kürtaj yapmak için hazır bekleyen müsait bir doktor vardır’

Esra’nın gülecek hali de telefonda kaybedecek zamanı da yoktu ‘Yirmi dakikaya ordayım’ dedikten sonra kapatıvermişti.

Perim elindeki telefona öylece bakakalmıştı. Bebeğin babasını da arayıp bu müjdeli haberi vermek gerekirdi değil mi? Sonra da avazı çıktığı kadar bağırıp onu tüm hıncını ondan çıkarmak. Ama içinden bir ses bunu yapmamasını söylüyordu. Aslında düşününce o sese hak vermemek elde değildi. Özellikle son kavgalarında Hakan’dan çocuk sahibi olmak istememesinin nedenini Ali olarak ilan etmişken. Bu da koca bir yalandı elbette ama ya şimdi bu çocuğun kendine ait olmadığını falan düşünürse o zaman ne yapacaktı? Hayır ne olursa olsun Hakan bu bebeği öğrenmemeliydi.

‘Öğrenmemeli de ne demek oluyor Perim? Onun da bilmeye hakkı yok mu sence?’ diye itiraz etti Esra bu fikri duyar duymaz.

‘Olmayan bir şeyi bilmesine gerek yok Esra’

‘Ama bu bebek olmayan birşey değil ki?’

‘Haklısın var olan birşey ve tüm suç babası olacak hayvanda. Eğer sarhoş anımdan faydalanmış olmasaydı... Neyse ilk fırsatta aldıracağım’

Esra düşünceli bir biçimde kaşlarını çattı ‘Perim bu iyi bir fikir mi bilemiyorum. Yani senin ne kadar duygusal olduğunu biliyorum. Sandığın gibi kolay olmayabilir’

Perim ayağa kalkıp düz karnını işaret etti ‘Baksana bana! Hamile olduğumu belli edecek birşey görüyor musun? Ben de farkında değilim zaten. Tek bildiğim güne kusarak başladığım. O kısmı da özleyeceğimi

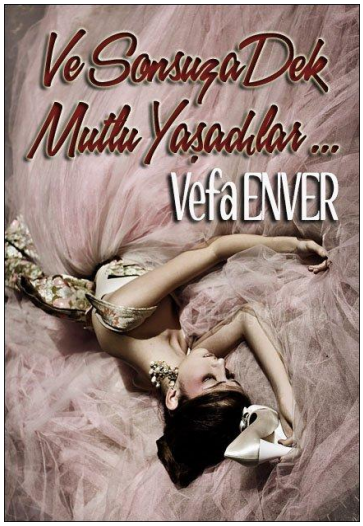
sanmıyorum. Zaman kaybetmeden kürtaj olursam sorun yaratmayacağından eminim'

Ne yazık ki sandığı kadar kolay olmamıştı. Öncelikle Perim tahminlerinde yanılmıştı. Hamileliği düşündüğünden çok ileri safhadaydı. Bu da Hakan'ı bir konuda aklıyordu. O da Perim'in hamile kalırken bilinçsiz olduğu ve ne yaptığını fark etmediği konusunda. Şimdi bu beklenmedik durumdan kurtulmak sandığı gibi tereyağından kıl çekmeye benzemeyecekti. Ne yazık ki şimdi karşı tarafı oyuna getiren kişi konumunda olan kendisiydi. Ve diğer bir sorun ise ultrasonda gördüğü kadarıyla karnında bir canlı var olmaya başlamıştı. Atan bir kalbi durdurmak bu durumda cinayet işlemekten farksız görünüyordu gözüne. Doktorun muayenehanesinden çıktıklarında üstüne sessizlik çökmüştü. Düşünmesi için doktoru ona bir iki gün zaman tanımıştı ama o kararını çoktan vermişti.

'Sanırım ne yapacağını biliyorsun' dedi Esra sonunda daha fazla sessiz kalmaya dayanamayarak. Perim başını sallamakla yetindi.

'Ona söyleyecek misin?'

Perim aniden dönüp bir süredir hiçbir konuda göstermediği kararlılıkla cevap verdi 'Asla! Bu konu ikimizin arasında kalacak ve kimsenin haberi olmayacak. Benim hayatım, benim kararım ve kimsenin kafamı bulandırmasını istemiyorum'

Modern tarzda döşenmiş geniş salonun göz alıcı bir sadeliği vardı. Araya serpiştirilmiş bir kaç klasik obje aykırı duruşuyla farklı bir ihtişam katıyordu ortama. L şeklindeki beyaz koltuk takımına bakan herkes mütevazi görüntüsü altında pahalı bir zevki yansıttığını anlardı. Yerdeki siyah tüylü halı ve koltukların üzerine serpiştirilmiş siyah köşe yastıkları odaya renk katan parçaların başında geliyordu. Ortada duran oldukça geniş sehpa halının neredeyse tamamını kaplıyordu. Geometrik şekilli siyah ayaklı abajurun üzerindeki kristallerden tutun da ortamda sıradışı varlığından zerre kadar rahatsızlık duymadan kendinden emin bir biçimde duran koyu kırmızı berjer koltuğa kadar her bir nesne yerini fazlasıyla sahiplenmiş görünüyordu. Siyah, beyaz ve kırmızının uyumunu bundan daha iyi yansıtacak bir yer düşünemiyordu Hakan. Bu ev kesinlikle sahibinin zevkini ve becerisini ortaya seriyordu. Yine de kendini rahat hissetmesini engelleyen birşeyler vardı. Belki de herşey fazlasıyla düzenli ve uyumluydu. O kadar iyi organize edilmişti ki katalogtan ya da dekorasyon dergisinden fırlamışçasına duruyordu. Bu da çevresindeki herşeyi gerçek dışı ve karaktersiz kılıyordu. Belki de etrafa atılmış bir şal ya da sehpanın üzerinde unutulmuş bir bardak görmeye ihtiyaç duyuyordu insan. Ya da en azından bir bardak lekesi...Birinin orada yaşadığını gösteren bir iz...Yemeğin 10 dakika içerisinde hazır olacağını duyduğunda yemeğin 10 dakika içerisinde hazır olacağından emin bir halde buldu kendini. Çünkü bu kadın herşeyi layıkıyla ve eksiksiz yapıyordu.

Uzun ısrarlar sonucunda Arzu Hakan'ı evine gelmeye ikna edebilmişti. Yemeği kendinin yapacağını söylediğinde genç adam elinde olmadan onun gibi bir kadının yemek becerisini sorgulamıştı. Ama şimdi mutfaktan gelen kokulara ve Arzu'nun konuya hakimiyetine bakılırsa, bu konuda da iddialıydı. Onunla ilgili herşey mükemmeldi zaten. Tıpkı evi gibi. Kusursuz ve gerçekdışı.

Sıkıntıyla sürgülü kapıyı iterek kendini balkona attı. Harika bir kadının, harika evinde, kendi elleri ile pişirmekte olduğu harika yemeği yedikten sonra muhtemelen harika bir sevişme yaşayacaklardı. Bu durumda harika hissediyor olması gerekirken neden içi sıkılıyordu? Belki de Arzu fazla üstüne geliyordu. Ya da nedeni kafasının, şu anda karşısında duran, kanlı canlı, nefes alan şehrin bir yerlerinde birisinin ne haltlar karıştırdığı ile fazlaca meşgul olmasıydı. Düşünmemeliydi biliyordu. Özellikle Ali'ye karşı duyduğu aşkı yüzüne haykıran bir kadın için bir saniyesini bile harcamamalıydı ama elinde değildi. Son iki haftadır olmadık zamanlarda

aklına geliyordu konuşmaları. O sabah o korkunç kavgayı yaşamadan önceki herşey, tüm anılar bir sis perdesi arkasında kalmıştı adeta. Perim'in sözleri ile gerçekler gün yüzüne çıkmıştı. Öncesi anlamını yitirmiş ve sadece o sabahtan sonrası varlığını korur olmuştu. Tüm bunlara rağmen kafasını kurcalayan bir başka gerçek vardı. O da bir gece önce düğünden döndüklerinde olanlar. Perim fazlasıyla içmiş, sarhoş ve kontrolsüzdü. O gece aralarında geçenler karısının tahmin ettiğinden çok farklıydı. Onun ithamlarının ve şüphelerinin önüne geçecek açıklamaları yapabilirdi. Birlikte olmadıklarını anlatabilirdi ama o zaman neden beraber yattıklarını da açıklaması gerekecekti ve o an içinden bir ses karısının bunu duymayı kaldıramayacağını söylemişti. Hakan ilk kez onun boşanmaları konusunda ağladığına tanık olmuştu. Perim pişmanlığını dile getirmişti.

‘Herşeyin bu noktaya gelmiş olmasından...başarısız olmaktan...yanlışlardan ve yanlış anlamalardan... hepsinden dolayı üzgünüm’

‘Boşver bu gibi durumlarda iki taraf da suçludur. Kendini üzme’ demişti Hakan kendisini bile şaşırtan bir alçakgönüllülükle. Sahi ne zaman kabullenmişti kendinin de hatalı olduğunu? Ama Perim’i yatıştırmak imkansızdı. Bir kez duygularını tutan baraj yıkılmıştı. O gece Hakan’ın onunla birlikte olmasını engelleyen tek birşey varsa o da Perim’in gözyaşlarıydı. Bu seferki yakınlaşmalarının etkisinden ikisi de kolay kolay kurtulamazlardı.Yanlışlara bir yanlış daha eklemek istememişti Hakan. Olacaksa bile doğru zamanda ve Perim’in bilinci açıkken olmalıydı. Tabii bütün bu iyi niyetli yaklaşımı sabah gerçekleri duymadan önceydi. Oysa bir kez daha Perim tarafından art niyetli olmakla suçlanmak her zamankinden ağır gelmişti Hakan’a. Özellikle de art niyetli olmadığı bir zamanda.

Şimdiye kadar karısının neden çocuk sahibi olmak istemediğini çok net bir biçimde anlamıştı. Perim Hakan ile evliliğini asla kalıcı görmemişti. Dönüp dolaşıp gideceği, çocuğunu doğuracağı yine Ali olacaktı. Ali diye tiksintiyle mırıldandı dişlerinin arasından. Hakan karısını kaybetmemişti çünkü o aslında Perim’e asla sahip olmamıştı. Bunu anladığından beri Perim’den başka birşey düşünemez olmuştu. Tuhaf bir biçimde dünyada sahip olmak istediği tek kadın halini almıştı. Onun ruhunu, kalbini herşeyini ele geçirmek istiyordu. Üstelik şimdi nedeni öyle aşk gibi temiz bir duygudan da kaynaklanmıyordu. Aşk diye geçirdi içinden tiksintiyle. İnsanı zayıf düşüren, muhakeme yeteneğini hata yapmasına neden olacak kadar felç eden, modası geçmiş duygunun ta kendisi. Aşk onu bir kez oyuna getirip

nikah masasına oturtmuş, iki hafta önce de boşanmak için her türlü nedeni olan kadına karşı yumuşatmıştı. Aşk ile işi bitmişti. Bundan sonra hayatını yönetecek intikam hırsı olacaktı.

Kendisine yapılanın aynısını karısına yapmak istiyordu. Karşısına geçip ben seni asla istemedim ki, aslında hep başkası vardı demek istiyordu. İki eliyle balkonun trabzanını sıkıca kavrarken parmaklarının eklem yerleri beyazlaşmıştı. Birşeyler yapmalıydı. Burada kafese kısılmış hayvanlar gibi oturup bekleyemezdi. İntikam almak istiyordu. Karısını kendine delice aşık edip, sonra da aşık olduğuna pişman halde süründürmeliydi. Aslında belki de işin temelinde yatan ilkel bir güdüden başka birşey değildi. Kendine ait olanı şüpheye yer kalmayacak şekilde tüm dünyaya ilan etmek istiyordu. Erkeklik gururunu onarmaya ve zafer elde etmeye ihtiyaç duyuyordu. Arzu'nun sesi düşüncelerini böldü. Yemeğin hazır olduğunu haber veriyordu. Karar vermiş olmanın rahatlığını şimdiden içinde hissetmeye başlamıştı. Ne yapacağını biliyordu ve planını uygularken her saniyesinden zevk alacaktı.

'Bilmiyorum da ne demek?!' diye ellerini beline koymuş bir halde Yavuz'a çıkıştı Esra.

Yavuz ise rahatça yayıldığı koltukta hiç istifini bozmadan televizyon kanallarını gezmeye devam etti. 'Bilmiyorum demek. Bana ne nereye gitmişse gitmiş. Ayrıca sana ne?'

Bir hafta önce 4 günlüğüne gittikleri tatilden sonra Yavuz bir konuda emin olmuştu. Esra'da bağımlılık yapmaya başladığı konusunda. Her ne kadar henüz tam anlamıyla kendini bırakmaya hazır değilse de, o noktaya varışın kaçınılmaz olduğunu görüyor ve bundan müthiş bir zevk duyuyordu. Yavuz ne ise Esra tam tersi gibiydi. Yavuz sakin, olayları kontrol edemeyeceği durumlarda oluruna bırakan, kendine ve karşısındakine güvenen, maceralara korkusuzca atılabilen bir erkekti.

Esra ise onun tam tersine fazlasıyla kontrolcü, kendini kasan, karşısındakine şüpheyle yaklaşan, maceradan nefret eden ve kırılmaktan ödü kopan bir kadındı. Her konuda temel bilgilere sahip olmak isterdi.

Neden, nerede, nasıl, ne zaman ve kiminle... Bunlardan biri eksik oldu mu kendini gölgede kalmış hissederdi. Esra ile ilgili bir önemli keşfi daha vardı. O da sürprizlerden nefret ettiğiydi.

‘Ne demek sana ne? En yakın arkadaşım işin içinde. Bilmem şart’

‘Onlar boşanmıyor mu? Artık Hakan sizi ilgilendirmeyecek. İkisinin bağları kopacak. Görünüşe göre Perim senden daha çabuk koparacak Hakan ile bağlarını’

‘Dalga geçme. Hem sandığın gibi bağları kopmayabilir’ diye ağzından kaçırdıktan sonra farkına varmıştı Esra susması gerektiğinin.

Yavuz merakla kaşlarını kaldırıp soran gözlerle Esra’ya baktı ‘O da ne demek oluyor?’

‘Hiiiç...Yani bir anda kopamayabilirler ne de olsa alışkanlık var’

Yavuz sırıttı ‘Tabii ayların alışkanlığı var. Kavga etmeden duramazlar. Arada birbirlerini arayıp zevk için tartışabilirler mesela’

Esra ters ters söylenerek kanepeye gidip Yavuz’un ayaklarını iteleyerek kendine yer açtı. ‘Hakan’ın hayatında biri var mı sence?’

Yavuz ayaklarını toplayıp oturduktan sonra öne doğru eğildi ‘Hakan’ı boşverip biraz da kendi hayatındaki adamı düşünsen diyorum. İlişkimizle daha ilgili olabilirsin mesela’

Esra ona bakıp gözlerini devirdi ‘Bizim bir ilişkimiz olması konusunda kesin kararımı vermiş değilim’

Yavuz elleriyle onun yüzünü yakalayıp kendine çekti. Dudaklarından uzun uzun öptükten sonra güldü ‘Her gece evindeyim ama sen daha karar vermedin öyle mi?’

‘Hayır hala sana güvenmiyorum’

‘Güvenmen için daha ne yapmam gerekiyor söyler misin? Her anım seninle geçiyor’

‘Olabilir bu arkamdan iş çevirmediğin anlamına gelmez’

‘Buna inanmıyorsun değil mi?’

‘Şu an için hayır ama ilerde yapabilirsin’

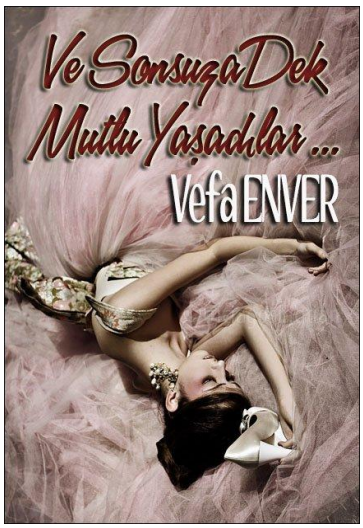
‘Haklısın ama sen de yapabilirsin’ dedi Yavuz şüpheyle tek kaşını kaldırarak Şimdiye kadar güven sorununun orta yerinde hep kendi olmuştu. Belki de yanlış açıdan ele alıyordu olayları. İnatçı bir çocuğa laf anlatmaktan farksızdı Esra’ya sadakatini ispatlamaya çalışmak. Belki de rolleri değişmeleri gerekiyordu.

‘İşte şimdi saçmaladın!’

‘Biliyor musun fark ettim de bütün bu bağlanmaktan kaçışın falan...Sakın altında fazlasıyla özgür bir ruh yatıyor olmasın. Belki de bana güvenmemen kendince uydurduğun bir mazeret. Eğer durum buysa açıkçası belki de daha fazla ileri gitmemek yerinde olur. Ben tüm açıkyürekliliğimle kalbimi ortaya koyuyorum sen ne koyuyorsun Esra? Korkuların, şüphelerin ve ültimatomların dışında...’ Yavuz ayaklarını kanepeden aşağı sarkıtıp ayağa kalktı. Sıkıntılı bir biçimde bir iki adım attıktan sonra durup arkasını döndü. Bir elini beline koyduktan sonra diğer elinin işret parmağını salladı ‘Ne istediğine karar vermezsen sonunda kaçırır harcarsın sevgilileri’ dedikten sonra balkona çıkmak üzere yürüyüp gitti. Esra şaşkın gözlerle arkasından bakarken Yavuz sergilediği şovu düşünerek için için gülüyor bir yandan da az önce alıntı yaptığı şarkının sözlerini aklından geçiriyordu.

Aşk oyunu buna derler güzelim seçmelisin birini

Bir öyle bir böyle derken kaçırır harcarsın sevgilileri...

‘Herşey inanılmaz hesaplıydı ve ben de kendime bunları aldım’ diyerek bir çift Prada ayakkabıyı havaya doğru kaldırdı. Erkeklerin pek de

ilgilenmediği ayakkabıları gururla sergilerken ‘Tabii hepsi bu kadar değil diyerek ikinci çift ayakkabıyı da gözlerine soktu. ‘Ve ayrıcaaaa bunları da aldım’ Şimdi üçüncü çift ayakkabı ve bir çanta havada havayla sallanıyordu.

‘Bu düğünde takılan takıları gösterişini bile geçti’ diye alçak sesle mırıldandı Melis gözlerini devirirken. Olan biteni ağzı açık bir halde izleyen Esra gözlerini kırpıştırıp gayri ihtiyari ‘ne?’ diye sordu. Berna’nın içeri girmesini fırsat bilen Melis hafifçe kıkırdayarak öne eğildi ve anlatmaya koyuldu.

‘Düğünde takılan altınların üzerine kimden geldiğini yazıp bantladığını biliyor musun? Sonra da bir gün bize gösterdi. Ama bu daha hiçbir şey sen onu biraz daha yakından tanıyana kadar bekle. Çok eğleneceğinden eminim’

En azından Melis’in de bu durumu tuhaf buluyor olması Esra’yı rahatlatmıştı. Demek bu konuda böyle düşünen sadece kendisi değildi. Açıkçası Berna’dan ilk görüşte hoşlanmadı dese az bile kaçardı. Öncelikle buzdolabı gibi bir kişilikti. Hani mimik kullanmaktan kaçınan ve sohbet boyunca yüz hatlarını belirli açılarda oynatan tiplerden. Onun kahkahalarla gülerkenki halini hayal edemezdi insan. Ya da hüngür hüngür ağlayışını. Esra onun düğünü de dahil olmak üzere ömrü boyunca kırmızı oje sürmediğine bahse girebilirdi. Herşeyi sıkıcılık derecesinde ölçülü olan Berna ilk bakışta aklı başında falan sanılabilirdi. Ama Melis’in anlattıklarına bakılırsa insan tanıdıkça tuhaf özelliklerine tanık oluyordu demek ki.

‘Yavuz’un yengesi ve abisi ile tanışman nasıldı anlatsana?’ diye tekrar soran Perim’in sesiyle kendine gelen Esra başını iki yana salladı.

‘Bilemiyorum oldukça tuhaftı. Ama sonra konuşuruz. Şimdi çok daha önemli bir konu var konuşmamız gereken’

Perim nedenini bilmeksizin az sonra duyacaklarından hoşlanmayacağını hissederek hafifçe ürperdi. ‘Neden bahsediyorsun?’ diye sorarken merakla kaşlarını kaldırdı.

Esra konuşmak yerine elindeki kağıdı arkadaşının masasına bıraktı. Başıyla okumasını işaret ederken bir yandan konu hakkındaki görüşlerini paylaşıyordu. ‘Ben de ilk duyduğumda şok oldum. Açıkçası yine hangi hastalıklı planı yaptı diye düşünmüyor değilim. Gerçi Yavuz’a göre

artniyetli ve fesat yaklaşıyorum olaya’ Bir an aralarında bu konuşmanın geçtiği anı hatırlayınca heyecandan yanakları pembeleşti. Yavuz onu sadece fesat olmakla suçlamamış aynı zamanda arızalı olduğunu belirtmiş ve bu özelliğinin de onu son derece çekici kıldığını eklemeyi ihmal etmemişti. Sözlerini vurgularken oldukça baştan çıkarıcı bir masaj konuşmalarına eşlik ediyordu. Yazın bastırmasıyla zaten sıcak olan hava Esra için iyice yakıcı bir hal almışken Perim’in hafif çığlığı ile kendine geldi.

‘Delirmiş mi bu adam? Fikrimi değiştirdim, boşanmaktan vazgeçiyorum da ne demek? ’

‘Bu kadarla kalsa iyi sen bu haftaki magazin dergisini gördün mü?’

Perim sabırsızlığını derin bir nefesle yatıştırmaya çalışarak gözlerini kapatıp dişlerinin arasından sordu. ‘Dahası da mı var?’

Arkadaşının önüne serdiği dergide Hakan ile yapılan röportajın olduğu sayfa açılmıştı. Perim hızlıca göz gezdirdi.

‘Görünüşe göre’ diyerek Esra sessizliği bozdu. ‘Hakan çok sevgili karısı- ki bu da sen oluyorsun- ile yakında kutalayacakları 1. Evlilik yıldönümleri için özel bir hediye sipariş etmiş. Sen o kadar harika bir kadınmışsın ki ne yapsa azmış. Hayatının en harika bir yılı karşılığında sana küçücük bir jest ile karşılık vermek istemiş’

Perim şaşkınlık karışık bir öfke ile gözlerini dergiden ayırmadan hızlıca nefes alıp veriyordu. ‘Bu benim istediğim araba bile değil! Çıkarcı düzenbaz! Sözüm ona bana alıyormuş ne zamandır o arabayı istediğini bilmiyorum sanki. Bir taşla iki kuş vurmuş olacak. Ben kullanmayınca kendi kullanacak!’

Esra dergiyi kaptığı gibi arabanın resmini incelemeye başladı. ‘Hmm İstanbul yolları için pek de uygun bir seçim değil ama ben beğendim doğrusu’

Perim elini hızla masaya vurdu ‘İnanamıyorum! Daha iki hafta önce Arzu ile gece kulübünde size yakalanan o değilmiş gibi! Başka bir kadınla aşk yaşayan o değilmiş gibi! Şimdi tüm bunların anlamı ne?’ Aynı anda telefon çalmaya başlamıştı.

‘Tüm bunların anlamı ne? Boşanıyorsunuz sanıyordum!’ diyordu Demir keyfi kaçmış bir biçimde.

Perim onu sakinleştirmek için olabildiğince yumuşak konuşmaya çalışıyordu. Konuya tamamıyla hakim olduğu havası vermekti niyeti ‘İnan bana ben de senin kadar şaşırmış durumdayım ama muhtemelen Hakan’ın çıkarlarına yönelik planlarından biridir. Benimle uzun süre evli kalmayacağından emin olabilirsin’

Demir yine de ikna olmamıştı ‘Karıma aşığım diyor Perim...gözü senden başkasını görmüyormuş...Oysa ben diğer kadınla beraber sanıyordum’

‘Öyle zaten! Bu kötü bir şaka olmalı. Asla esprilerini anlayabilmiş değilim'

Hakan’ın evden taşınmasını takip eden bir ay içerisinde Demir’in ısrarlı arayışlarına karşı Perim’in duruşu gitgide zayıflamaya başlamıştı. Kendini o kadar yalnız hissediyordu ki...Üstelik bu beklenmedik bebek haberini saklamak zorunda oluşu omuzlarındaki yükü ikiye katlıyordu. Demir’e hamile olduğunu açıklayamasa da beraber olmalarının artık iyice imkansızlaştığını anlatmak için uğraşıyordu. Demir ise bunun tamamıyla boşanma psikolojisinden kaynaklandığını iddia ediyor ve zamanla herşeyin yoluna gireceği, Perim’in kendini daha iyi hissedeceği konusundaki ısrarını sürdürüyordu. Perim’in gerçekleri konuşabildiği iki kişi de-yani Esra ve psikologu- aynı fikirdeydi. Sonucu her ne olursa olsun Hakan’ın gerçekleri bilmesi şarttı. Perim’in böyle bir konuda kontrolü tamamıyla kendi eline almasının, Hakan’a karşı kazandığı küçücük bir zaferin yaralı ruhuna ne denli iyi geldiğini anlamak istemiyordu ikisi de. Kocasının üstünde hak sahibi olamayacağı, yönetemeyeceği tek bir şey varsa o da Perim’in benliği ve vücudu içerisinde gerçekleşen değişimdi. Bu o kadar kendine ait bir histi ki neden başkası ile paylaşması gerektiğini anlayamıyordu. Özellikle de Arzu ile açıkça bir ilişki yaşamaya başlayan Hakan ile...

‘İlişki yaşayıp yaşamadığını bilmiyoruz sadece onu gece Arzu ile aynı mekanda gördük ama yalnız da değillerdi’ demişti Esra durumu Perim’in gözünde biraz hafifletmek için.

‘Umurumda değil! Eve gelmediği her gece ne haltlar karıştırdığını bilmiyorum ve bu ne haltlar karıştırdığını gözler önüne seriyor. Hakan benim için tarih oldu Esra. Artık onunla ilgili tek bir şey duymak istemiyorum. Yanımda adının bile anılmasına tahammülüm yok!’

‘Yine de onun çocuğunu taşıyorsun!’ diye patlamıştı Esra sonunda. Çünkü arkadaşını anlamıyordu. Bir insan nasıl olur da hayatından çıkarmak istediği birinin bebeğine bu denli sıkı sıkıya sarılıp sonra da ondan nefret ettiğini iddia edebilirdi. Allah da biliyordu ki Hakan’a karşı hissettikleri sempati olarak adlandırılmaktan çok uzaktı. En yakın arkadaşının kalbine sinsice girmiş, hayatını altüst etmiş ve şimdi de hayallerini paramparça ederek çıkıp gitmişti. Ama ne yazık ki tüm yanlışlığına rağmen Hakan ile ilgili doğru olan tek birşey varsa o da Perim’in aşık olduğu erkek olmasıydı.

Telefonda Demir’in bitmek bilmeyen ısrarlı soruları ve üstü kapalı sitemleri Perim’i kendine getirmişti. ‘Demir ne düşündüğünü biliyorum ama inan bana Hakan konusu benim için kapandı. Kendi ne derse desin onun için de bu evliliğin bir anlamı kalmadığını biliyorum. Sadece sinirlerimi bozmak ve sorun çıkarmak için yapıyor bu açıklamaları. Bana araba falan hediye ettiği yok. O arabayı da kendine aldı zaten. Görüyorsun ya benim kocam fırsatları değerlendirme konusunda ustadır. Şimdi izin verirsen bu son yaptığını neden yapmış olabileceğini çözüp ona göre hamlemi düşünmem gerekiyor.’

Demir Perim’in kararlı ve samimi ses tonuyla biraz olsun rahatlamış olarak telefonu kapatırken akşamki planlarını hatırlattı. ‘Unutma bana geleceksin sana yemek yapacağım’

Perim o dakika bu planı iptal etmek için içinde dayanılmaz bir arzu duyduysa da bunu son anda yapmanın daha inandırıcı olacağına karar verdi. Aniden çıkan bir aksilik onu kırmadan geri çevirmesini kolaylaştıracaktı. Tabii Demir kalkıp kendi evine gelmeye teşebbüs etmezse. Çünkü son zamanlarda gittikçe daha ısrarcı olmaya başlamıştı.

‘Tamam evden çıkarken haber veririm’ diyerek konuyu geçiştirdikten sonra telefonu kapattı.

Esra kısılmış gözlerle arkadaşını süzüyordu. ‘Demir’le mi görüşüyorsunuz?’

Perim bakışlarını önündeki dergiye eğmiş umursamaz bir tavır takınmaya özen göstererek mırıldandı. ‘Telefonda falan işte. Arada sırada bir kahve de içiyoruz’

‘Ve bu geceki plan ne?’

‘Yemek.’

Esra uzanıp dergiyi kapattıktan sonra Perim onun yüzüne bakana kadar bekledi. ‘Nerede olacak bu yemek?’

Perim taviz vermez bir ifadeyle başını geriye atıp Esra’ya dik dik baktı. Hayatının başkaları tarafından yönetilmesine daha fazla izin vermeyecekti. Ne de olsa Esra kendi hayatına karışılmasına olanak tanımıyordu değil mi? Onun Yavuz ile mutlu olmasına her ne kadar seviniyorsa da Perim bu konuda uzak tutuluşunu hala sindirebilmiş değildi.

‘Onun evinde. Kendi elleri ile yemek yapacakmış bana. Biliyor musun dört gözle bekliyorum çünkü seni bilmem ama ben sucuklu omlet dışında birşey pişirebilen bir erkekle henüz tanışmadım’

‘Peki bu arada unuttuğun birşey olabilir mi acaba?’ diye karşılık verdi Esra geri adım atmayacağını belli eden bir dikbaşlılıkla.

‘Hmm dur bakalım bir düşünelim kocam Arzu ile beraber sen de Yavuz’la...Sanıyorum unuttuğum bir plan falan yok. Bu durumda ben de kendi hayatımı yaşayabilirim!’ dedi hışımla yerinden kalkarak.

Esra ellerini onun masasına dayayıp gözlerinin içine bakarak tane tane konuşmaya başladı ‘Haklısın unuttuğun bir plan yok ama bir kişi olabilir. Hatta bir bebek! Sen hamile hamile erkeklerle flört etmeyi mi planlıyorsun?’

‘Flört etmiyorum!’

‘Evet etmiyorsun bu yüzden adam telefon açıp dergide çıkan haberin hesabını sorarken sen de onu ikna edeceğim diye kendini paralıyorsun. Adam senin hamile olduğunu bilse bu kadar umurunda olur mu sanıyorsun? Bana bak Perim bu haberi gizleyerek bir değil iki erkeği kandırmaya başladın bilesin. Sonuçlarına katlanman gereken bir yalan ve bu işte hiç günahı olmayan bir bebekten bahsediyoruz. Bu bebeği intikam için kullanmana izin vermeyeceğim’

Perim masanın etrafından dolanıp arkadaşının yanına gelerek bastırmakta güçlük çektiği her halinden belli olan bir öfke ile sordu‘Öyle mi ne yapacaksın?’

Esra kısaca ‘Gerekeni’ dedikten sonra arkasını dönüp gitmeye yeltenirken Perim onu kolundan yakalayıp sertçe çekti. ‘Hakan’a tek kelime edersen...’

‘Ne olur? Arkadaşlığımız mı biter?’

Perim ne olacağını hiç düşünmemişti. Tıpkı işlerin bu noktaya geleceğini aklının ucundan dahi geçirmediği gibi. Kocası ile bir oyun oynuyorlardı ama şimdi Hakan tüm kuralları hiçe sayarak yepyeni bir yön vermişti aralarında sürüp giden çekişmeye. Hangi gerekçe ve niyetle bu yola başvurduğunu bilemiyordu. Ama emin olduğu birşey varsa bu konuda Esra’ya ihtiyacı olduğuydu. Bütün bunların altından tek başına kalkamazdı. Hiç kimse bu kadar çok şey yaşayıp bir de yalnız başına bir hamileliğin üstesinden gelemezdi. Ailesine konuyu açsa annesinin ilk düşüneceği kürtaj olurdu şüphesiz. Bu çocuğun doğumuna karşı olmasa dahi onu tam anlamıyla sevip kabulleneceğinden emin değildi doğrusu. Tüm olasılıkları tartarak geçen saniyeler sonunda Perim’in Esra’nın kolunu tutan eli gevşemiş, kararlılığını yitirmiş omuzları düşmüştü.

‘Peki tamam haklısın Demir’le görüşmeyeceğim’

‘Ve Hakan’a söyleyeceksin...’

‘Demir’le görüşmeyeceğimi söyledim neden Hakan konusunda eski tutumuna devam etmiyorsun.’

‘Çünkü bazı tahminlerim var ve sanırım Hakan’ın bunu neden yaptığını biliyorum. Eğer düşündüğüm gibiyse hamilelik konusunu ne kadar erken ona açarsan o kadar iyi olur’

Perim kafası karışmış bir şekilde Esra’ya bakarken arkadaşının sözlerini anlamaya çalışıyordu. ‘Sen neden bahsediyorsun?’

‘Neden mi bahsediyorum? Karımın beni aptal yerine koymasından elbette!’ dedi Hakan öfkeden burnundan solur vaziyette. Yavuz Hakan’ın boşanmaktan vazgeçtiğini ve karısına hediye aldığını duyunca içinde tarif edemediği bir rahatlama hissetmişti. Perim’e karşı gizliden gizliye bir sempati duyduğunu hayatına Esra girdikten sonra fark etmişti. Önceleri Yavuz’a göre, Perim kim olduğu fark etmeksizin Hakan’ın hayatında ayak bağıydı. Onun hayran olunacak özellikleri olması da bu gerçeği değiştirmiyordu. Sonuçta onunla evlendikten sonra Hakan’ı kaybetmiş sayılırdı. Eskisi gibi gezip tozamıyor, fazla birşey paylaşmıyorlardı. Hayır bu açıdan bakılınca Perim, Yavuz ve sevgili arkadaşı Hakan arasında engelden öte değildi. Ama Esra’yı tanıdıktan sonra tuhaf bir şekilde

Perim'e bakışı da değişmişti. Belki de bir erkeğin sevdiği kadına zaman ayırması, onun üstüne titremesi ve bu kadını hayatında birinci sıraya koyması o kadar da anlaşılmaz birşey değildi. Belki de Hakan da bir gerçeği fark etmişti. Herşeye rağmen dönüp dolaşıp gitmek istediği yerin evi, Perim'in yanı olduğunu. Arkadaşını isabetli kararından dolayı tebrik etmek için telefonla aradığında Hakan'ın sesi hiç de aşık olduğunu yeniden keşfetmiş mutlu bir erkek gibi gelmiyordu. Kısa süre sonra bu işin perde arkası ortaya çıkıvermişti.

'Perim Demir ile gizlice görüşüyor!'

'Sen bunu nerden biliyorsun ki?' diye sordu Yavuz duyduklarına inanmadığını belli eder bir şekilde. Daha önceden de arkadaşının abarttığına tanık olmuştu. Perim ve Demir bir yerde karşılaşıp ayaküstü sohbet etmiş olabilirlerdi pekala. Ama Hakan bunu kasıtlı bir buluşma olarak algılardı. Aslında Hakan'ın tüm bu tavırları ve karısı konusunda pireyi deve yapmasının altında yatan çok akılcı bir gerçek vardı.

'Onu bir süredir takip ettiriyordum ve inan bana bu kadar çok karşılaşmış olmalarına ihtimal yok!'

Yavuz hiçbir şey anlamamıştı. Madem karısının aldattığından bu kadar emindi ve elinde bunu ispatlayan deliller vardı o halde bunca çabanın, aşk sözlerinin, pahalı hediyelerin ne gereği vardı?

'Çünkü Yavuz intikam soğuk yenen bir yemektir. Ve ben uzun süre bunun tadını çıkartmayı planlıyorum. Bırakalım beni aptal yerine koyduğunu sansın. Onunla işim bittiğinde tüm bu yaptıklarına pişman olacak'

Yavuz arkadaşının sakin ve soğuk ses tonundan tedirgin olmuştu. İşin ucunda Esra olmasa bu kadar önemsemeyebilirdi ama şimdi bu denli ağır bir darbenin sarsıntılarını kendi ilişkisinde de hissetmesi kaçınılmaz olacaktı. Üstelik bunca yol kat etmiş ve onu ailesiyle bile tanıştırmaya başlamışken en başa dönmeyi hiç arzu etmiyordu. Daha fazlasını öğrenmek ve mümkünse arkadaşını sakinleştirmek zorunda hissediyordu.

'Planın ne?'

Hakan tereddüt ederek bir süre bekledi. Yavuz'u severdi ama şu aralar aşık rolü oynamaya kendini fazlasıyla kaptırmıştı. Esra'ya birşeyler hissettirirse planı suya düşebilirdi. Öte yandan Esra'ya ve Perim'e

ulaşmasını istediği bazı haberler için sevgili arkadaşı Eros Yavuz'u güvenle kullanabilirdi.

'Daha sonra anlatırım. Yüzyüze geldiğimizde. Biliyor musun aslında Esra ve Perim'e bir konuda teşekkür etmeliyim'

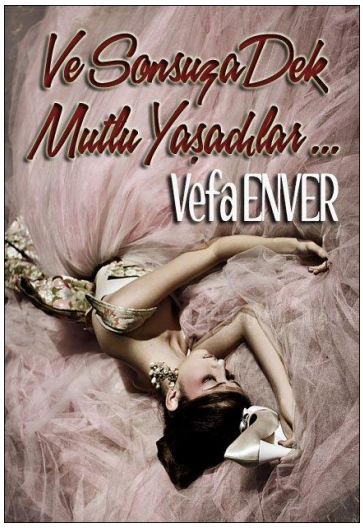
'Neden bahsediyorsun?'

'Arzu'yu bana ayarlayan onlarmış. Düşünsene boşanmayı daha kolay atlatmam ve bir an önce bekarlığa adapte olmam için ne düşünceli bir yaklaşım. İşime yaramadı desem yalan olur. Arzu harika bir kadın. Üstelik çok da ateşli...Ne demek istediğimi anlıyorsun değil mi?' İşin aslı Hakan Arzu'nun aşk ateşinden çok öfkesinin ateşinden nasibini almıştı. Arzu'nun kusursuz olmayan bir yönünü keşfetmişti. Reddedilmekten kesinlikle hoşlanmıyordu ve bunu pek de sakin karşıladığı söylenemezdi. Özellikle de bu durum bir kereden fazla olduğunda. Son seferinde gerçekleri Hakan'ın yüzüne tükürürcesine haykırmıştı.

'Sen karına sadık olmanın önemli bir şey olduğunu sanıyorsun değil mi? Oysa seni baştan çıkarmam için beni öne süren onlardı. Açıkçası başlarda ilgimi çekmiştin ne de olsa bu aralar yalnızdım beni oyalayacağını düşündüm ama seni tanıdıkça baş ağrısından başka birşey olmadığını anladım. Bilseydim bana ilk geldiklerinde reddederdim. Esra'ya olan borcum bile seninle uğraştığıma değmez!'

Tabii işin bu kısmını Yavuz'un bilmesine gerek yoktu. Esra'ya ağzından kaçırması gereken tek şey Arzu ile hala görüştükleri ve sevgili oldukları kısmıydı. Elbette bir de bu işi onların planladığından haberdar oluşu... Bunu duyduğunda orada olup Perim'in yüzünü görmek isterdi. Çatılmış kaşları altındaki öfkeli bakışlarını tam karşısında, masasının üstünde duran Perim'in fotografına çevirdi. Rüzgarın savurduğu uzun saçları yüzünün bir kısmını kapatmış olmasına karşın gülüşünü ön plana çıkarmıştı. Bu resmin çekildiği anı çok net hatırlıyordu. Deniz kenarındalardı ve karısının iyice esmerleşmiş teninin üstünde dikkat çekici biçimde parlayan mor bikinisi vardı. Açık kahverengi saçları gür bir biçimde beline kadar dökülürken o elinde uzun bir sopayla ıslak kumun üzerine birşeyler yazıyordu. 13 yaşındaki bir kız kadar neşeli ve enerjik haliyle o gün orada bulunan herkesi büyülediğinden habersiz içten bir kahkaha ile Hakan'ın objektifine yakalanmıştı. En azından Hakan içten olduğunu sanıyordu. Karısı ne zaman o içten ve hayat dolu küçük kızdan böylesine umursamaz ve yalanlarla dolu bir kadına dönüşmüştü hiç bilmiyordu. Belki de en başından beri

kandırılmıştı. Kim bilir belki de Perim Hakan'a hiç aşık olmamıştı. Hatta sevmemişti bile! İçinde kabaran öfke ile çerçeveyi kaptığı gibi ters çevirip sertçe masanın üstüne bıraktı. Bundan sonra üzülmeyecekti. Artık üzülme sırası Perim'deydi. Ona dışarıdan herkesi büyüleyecek, gıpta edilecek bir hayat sunacak sonra da onu içine hapsedip cehennem azabı yaşatacaktı.

Güneş batarken bir günün bitmesinden hiç bu denli mutluluk duymuş muydum diye düşünmeden edemedi. Dergide çıkan yazının ardından yaşanan keşmekeş gün boyu sürüp gitmişti. Bunu kabullenmekte en çok zorluk çekenlerden biri de Perim'in annesiydi şüphesiz. Sonuca bu denli yaklaşmışken nasıl olmuştu da vazgeçmişti yine saf kızı? Kocasının kendine taktığı boynuzlar her geçen gün daha da uzarken onun aşkına bu denli güvenmesi aptallıktan başka birşey değildi. Bu durumu Ali'ye açıklamanın ne denli zor olacağanı Perim tahmin edebiliyor muydu acaba? Aslına bakarsa Ali'nin de artık ümidini kesmiş olması muhtemeldi. Ne de olsa Hakan ile aralarında geçen kavgadan sonra daha seyrek arar olmuştu. Bu durumda aklı varsa Demir'e sahip çıkardı çünkü bu gidişle hödük kocası boşanana kadar Perim'e verebileceği tüm zararı vermeye kararlıydı. Bu ve buna benzer ardı arkası kesilmeyen sızlanmaların ardından nihayet söyleyecek başka birşey olmadığına karar vererek telefonu kapattığında Perim kasılmış çenesini serbest bıraktı ve dişlerini ne kadar uzun süredir sıkmakta olduğunu fark etti.

Hakan cephesinde de durumlar farklı değildi aslında. Her ne kadar onun ailesi ayrılacaklarından haberdar olmasa da böylesine açık bir aşk ilanı da beklemedikleri kesindi. O münasebetsiz oğlunun laflarına ne demeliydi? Babasını hiç mi düşünmezdi bu eşek herif? Karısına birinci yıldönümü hediyesi olarak araba almışmış. Sanki çok bir halt becermiş gibi. Daha hamile bile kalmadığı düşünülürse gelin hanım kocasını sömürmekten başka birşey düşünmeyen, tipi bozulacak diye doğumdan kaçınan yeni moda boş kafalı kadınlardan biriydi. Hakan'ın annesi oğlunun jesti karşısında kocası gibi tepki göstermese de beklenmedik çıkışın altında yatan gerçek nedeni merak etmekten alıkoyamıyordu kendini. O kocası gibi düşünmüyor, bunun göründüğü kadar basit bir gerekçesi olmadığından şüpheleniyordu. Yine de karışmamanın daha doğru olacağına karar verip sessiz kalmayı tercih etti. Belki uzaktan gözlemleyebilirdi. Biraz daha dikkatlice...

Perim nihayet eve vardığında tek düşünebildiği ılık bir duş alıp günün stresini üzerinden atmaktı. Ne var ki kapıyı açmasıyla yalnız olmadığını anlaması bir oldu. Mutfaktan gelen seslerden anlaşılacağı üzere Hakan evdeydi ve heyecanla birşeyler anlatıyordu. Etrafı sarmış olan iştah açıcı yemek kokularından daha da şaşırtıcı olan salonda kurulmuş, son derece ince bir zevkin ürünü olan yemek masasıydı. Hakan'da olmayan ince zevkin... Merakı mutfağa yaklaştıkça yerini huzursuzluğa bıraktı. Hanesi tecavüze uğramış gibi hissediyordu. Berbat bir gün geçirdikten sonra en son isteyeceği şey eve gelip berbat gününün nedeni olan kocası ve tanımadığı biri ile karşılaşmaktı. Üstelik bu meçhul şahıs bir kadındı! Kaşları çatılmış bir vaziyette mutfağa girip nezaket gösterme gereği duymadan sordu

'Neler oluyor?'

Hakan elinde tahta kaşık ocağın üstündeki kaserol içerisinde Perim'in sos olduğunu tahmin ettiği şeyi karıştırırken hayretle dönüp karısına baktı ve sonra da tüm yüzünü sıcak bir gülümseme kapladı. Ona bakan herhangi biri bu gülüşün aşık bir erkeğin gülüşü olduğunu düşünürdü. Ama Perim herhangi biri değildi ve kocasının da ona aşık olmadığını biliyordu. Hayır o iki hafta önce evini terk edip Arzu'nun arzu dolu kollarına kendini bırakmış bir erkekti. Ama asıl önemli olan tezgah önündeki yüksek tabureye tünemiş hayran gözlerle Hakan'ı izlerken önündeki deftere

notlar alan kadının kim olduğuydu. Hakan gücenmiş gibi yaparak dudaklarını büzüştürdü.

‘Hani benim merhaba öpücüğüm sevgilim?’ dedikten sonra onları ilgiyle izleyen kadına dönerek açıkladı ‘Karım çok çalışıyor ve çok yoruluyor. Böyle zamanlarda mutfağa girip ona yemek yapmayı çok seviyorum. En güzel yemekler aşk ile pişirilenlerdir.’

Perim inanmayan bakışlarını ondan ayıramazken kadının sesini duydu. ‘Bu sözleri çok beğendim aynen yayınlamayı düşünüyorum’

Hakan gülümsedi ‘Lütfen gördüğünüz herşeyi çekinmeden yazın. Biz son derece şeffaf bir çiftiz. Ne görüyorsanız odur’ dedi eliyle kati bir hareket yaparak.

Perim birşeyler söylemek için ağzını açtı ama şu an yaşadıklarının en çılgın hayalin bile ötesinde olduğunu fark edip öylece kaldı. Söyleyecek söz bulmak imkansız gibiydi. Tam da Hakan beni daha fazla şaşırtamaz derken hem de...

‘Siz ne dersiniz Perim Hanım? Böyle bir kocaya sahip olmak ayrıcalık olmalı.’

Perim o an kendini toparladı ve Hakan’ın gözlerindeki tehditkar ifadeyi fark etti. Bunu sakın batırma sonradan pişman olursun ibaresi asılıydı sanki yüzünde. Perim’in yüzünde imalı bir tebessüm belirdi. Gözlerini kocasından ayırmadan kadının sorusunu yanıtladı.

‘Hiç şüpheniz olmasın’

‘Doğruyu söylemek gerekirse ben bu denli iyi yemek pişiren bir erkek tanımadım’

Perim ‘ben de’ diye mırıldandı.

‘Pardon?’

‘Ben de Hakan dışında biri olduğunu sanmıyorum. Sahi tam olarak ne pişiriyordun sevgilim?’

‘Çorba kısmını es geçtim çünkü fark etmişsinizdir karım çok minyon tipli ve gerçekten çok çabuk doyabiliyor. O zaman domates soslu karidesimden yiyemezdi ki bu da çok yazık olurdu. Ve sevgilim çok şanslısın bugün en sevdiğin mantarlardan buldum. Yani mantar fleminyon da var yemekte...’

Perim orada bulunan kadına dönüp elini uzattı ‘Bu arada tanıştırılmadık.’

‘Yasemin Soylu Merhaba dergisi için özel röportaj yapıyorum.’

‘Ben de kocası yemek pişirebilen şanslı kadınım zaten biliyorsunuz’ dedi Perim yapmacık bir gülümsemeyle. ‘Siz geldiğinizde mi kocam pişirmeye başladı yoksa zaten yemekler hazır mıydı?’ diye sordu tokalaşmak için uzattığı eli hala kadının elini tutarken.

Hakan duruma müdahele etme ihtiyacı duyarak iki eliyle karısının omuzlarını arkadan kavrayıp sevgi dolu bir sesle hafifçe sıkıp ona hatırlattı. ‘Az sonra yemek hazır olacak. İstersen öncesinde duş alıp rahatla sevgilim’ dedikten sonra kadına bakıp ekleme ihtiyacı duydu. ‘Normal şartlar altında güzel bir ayak masajıyla karımın rahatlamasına yardımcı olurdum ama bugün konuğumuz var dolayısıyla karımın beni mazur görmesi gerekecek’

Perim kocasının beline kolunu dolayıp gizlice arkadan etini sıkıştırırken aşk dolu bir ifadeyle sırıttı ‘Ah hayır sevgilim sen burada kalıp yemeğinle ilgilen. Bu kadar emek vermişken yanmasını istemeyiz değil mi?’

‘Kesinlikle hayır’ dedikten sonra Hakan Perim’i beklenmedik bir biçimde tutup kendine çektikten sonra dudaklarına uzun ve tutku dolu bir öpücük bıraktı. Karısının afallamış olmasından faydalanıp poposuna küçük bir şaplak attığında Perim adeta zıpladı. Kocasının neyin peşinde olduğunu bilmiyordu ama bu gece bu kadın gittikten sonra işin perde arkasını öğreneceğine dair kendi kendine yemin etti.

Az sonra duştan çıkmış rahat ama oldukça göz alıcı bir mini elbise giymiş halde masadaki yerini aldığında kendini çevresinde dönüştüren Hakan’ı dikkatlice izlerken buldu. Her hareketini takip ediyor açık vereceği anı dört gözle bekliyordu ama kocası rolüne çok iyi çalışmıştı. İlgi ve sevgi dolu eşi oynarken bu denli doğal olması Perim’i çileden çıkarıyordu. Özellikle evli oldukları sürece bu halini ona hiç göstermediği düşünülürse neden şimdi diye sormaktan kendini alamıyordu. Birden Hakan’ın kendine uzattığı şarap kadehini fark ederek tedirgin oldu. İçki içemezdi ama bunu şüphe uyandırmadan açıklamanın bir yolunu bulmakta da güçlük çekiyordu. Teşekkür ederek eline kadehi alıp bir süre oyalandı. Belki Hakan oynamakta olduğu role kendisini fazlasıyla kaptırıp unuturdu. Ya da içiyormuş gibi yapıp içmeyebilirdi. Sonuçta onu takip edecek değildi ya...

‘Mutluluğumuza ve evliliğimizin neredeyse dolacak olan birinci yılına’ diye kadeh kaldırma cüretini gösterdiğinde Perim pes doğrusu bakışlarını kocasına dikerek onu uzun uzun süzdü. ‘İyi ki seni tanımışım. Hayatım sensiz öyle anlamsız, öyle boş olurdu ki...’ diyerek kadehini masada bulunan diğer iki bayanın kadehleri ile tokuşturduktan sonra dudaklarına götürdü.

Yasemin ve Hakan içkilerini yudumlarken Perim konuyu başka tarafa çekmeye çalıştı. ‘Bu gece sürprizlerin hiç bitmiyor’ dedi kuru bir şekilde.

‘Sürpriz demişken’ diye araya girdi Yasemin ‘kocanızın sizin için aldığı arabayı görünce neler hissettiniz.’

‘Henüz görmediğim için birşey diyemeyeceğim ama kocamın en sevdiği marka ve model olduğunu söylemeden geçemeyeceğim’

Hakan karısı tarafından gelen hücumu başarılı bir biçimde karşılayıp geri püskürttü ‘Elbette hayatta en sevdiğim kişiye en sevdiğim arabayı alacaktım. Doğrusu Perim’in sürprizini görmek için sabırsızlanıyorum’

Karısının renginin attığını fark ederek keyifle sırıttı.

‘Sahi siz ona ne aldınız?’

Perim olabildiğince yumuşak bir tebessümle karşılık verdi ‘Yıldönümümüzde siz de kocam gibi ne olduğunu öğreneceksiniz ama sizi uyarmalıyım ben sürpriz konusunda Hakan’dan çok daha başarılıyımdır. Hepinizi çok şaşırtacağına eminim’

Bu sefer bozulma sırası Hakan’daydı. Oyuncağı elinden alınmış bir çocuk gibi hırçınlaşmaya başlayacakken evlerindeki üçüncü kişinin varlığını hatırlayarak kendini kontrol altında tutmaya çalıştı.

‘Yasemin Hanım Perim’in varlığı bana bir ömür yetecek büyüklükte bir sürpriz. Daha fazlasını istemek açgözlülük olur’

‘Cemiyette evliliklerin yarısından çoğu boşanma ile sonuçlanırken sizin bu denli büyük bir aşk yaşıyor olmanızı neye bağlıyorsunuz?’

Ortaya atılmış bu soruyu cevaplama konusunda iki taraf da sözü diğerinin almasına hevesli görünse de Hakan işini şansa bırakmamaya karar verdi.

‘Birbirimize karşı duyduğumuz heyecanı hep ayakta tutmaya çalışıyoruz’

‘Ne gibi?’ diye sordu Yasemin.

Bu sefer Perim atıldı ‘Bilirsiniz işte ufak tefek aşk oyunları’

‘Merak uyandıran şeyler’ diye ekledi Hakan.

Perim onayladı ‘Bakalım bu sefer ne yapacak diye merak ederken buluyorum hep kendimi’

‘Ve bu da beni hep yeni birşeyler yapmaya itiyor’ diye onun sözünü tamamladı Hakan.

‘Sanırım birbirimizi şaşırtmayı seviyoruz. Bir de birbirimiz hakkında hergün yeni birşeyler keşfediyoruz. İnanır mısınız ben tam kocamı tanıdım artık derken yeni bir yönüyle tanışıyorum’ derken imalı gözleri Hakan’ın yüzüne odaklanmıştı.

‘Ama tüm bunlara rağmen bazı değişmeyen sağlam yönler de var. Mesela ben Perim’in dakikliğine, hayatı ciddiye almasına bir de işe giderken saçını topuz yapmasına bayılıyorum. Bilirsiniz işte ona oturaklı bir hava katıyor’

Bir insanı bakışlar ile öldürmek mümkün olsaydı çoktan ölmüştüm diye düşündü Hakan karısının çatılmış kaşlarla onu izlediğini görünce. ‘Ama hiç şarabına dokunmamışsın sevgilim böyle bir gecede bir istisna yapabilirsin sanırım’ dedikten sonra Yasemin’e dönüp bir sır veriyormuşçasına alçak sesle ekledi ‘Her konuda olduğu gibi beslenme konusunda da çok disiplinlidir.’

‘Ben sadece gerekmedikçe içki içmiyorum çünkü...’

Hakan ve Yasemin dikkatle onu izleyip cümlesini bitirmesini beklediler. ‘Çünkü bu lezzetli yemekleri harcamak yazık olur ve Hakan’ın da söylediği gibi kolayca tıkanabiliyorum. Biraz daha salata ve karides alabilir miyim?’

Hakan servis yaparken bir yandan da açıkladı ‘Karımın içkiyle arası pek iyi değil. Şarap onu kolay çarpabiliyor ama ben onun o kontrolsüz halini çok seviyorum’

‘Kontrolsüz olduğum söylenemez sadece biraz rahatlamış oluyorum ama zaten kim içse biraz rahatlar değil mi?’ dediğinde Yasemin onu anlayışla onayladı.

‘Bu gece beni evinizde ağırladığınız ve sizinle röportaj yapma imkanı verdiğiniz için teşekkürler. Yavaş yavaş kalkmalıyım daha yazıyı

yetiştireceğim. Gecenin kalanını başbaşa geçirmek için sizi yalnız bıraksam iyi olur' Bunun röportaj için de uygun bir kapanış cümlesi olacağını düşünerek not almıştı.

Tıpkı aşık bir çiftin yapacağı gibi birbirlerine sarılmış vaziyette Yasemin'i uğurlayıp kapıyı kapattıkları an Perim dirseğini olabildiğince hızlı bir şekilde Hakan'ın karnına geçirip kendinden uzaklaştırdı. 'Senden iğreniyorum!'

Hakan yapmacık bir alınganlıkla somurttu 'Ama senin için yemek bile yaptım...'

Perim hışımla salona doğru ilerlerken aniden durup arkasını döndü 'Neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama amacına ulaşamayacaksın. Sana birinci yıldönümü için vereceğim hediyeyi biliyorsun değil mi?'

'Benden boşanamayacaksın' dedi Hakan koltuğa oturup ayaklarını önündeki sehpaya uzatırken.

'Sen öyle san!'

'Sanmıyorum eminim. Ben karısını seven ve onu mutlu etmek için çırpınan bir kocayım. Hakime bizzat yalvarmayı düşünüyorum. Lütfen boşanmamıza izin vermeyin ben karımı seviyorum diye...'

Perim sinirden oturamıyor odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolanıp duruyordu. Gözlerini kapatıp iki eliyle şakaklarını ovarken sordu 'Neden? Bunu neden yapıyorsun?'

'Dedim ya seni sevdiğimi fark ettim'

Perim sabrını kaybetmiş bir biçimde tısladı 'Gerçek nedeni soruyorum sen beni salak mı sanıyorsun?!'

Hakan ayaklarını yere indirip hafifçe öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayayıp sakin bir biçimde cevap verdi 'Nedenini çok yakında anlarsın'

Perim'in başka soru sormasına fırsat kalmadan telefonu çalmaya başladı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş halde birkaç saniye daha kocasını süzdükten sonra ısrarla çalan telefona cevap vermek için uzun konsolun olduğu tarafa gitti. Arayanın kim olduğunu görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Şu anda ihtiyacı olan son şey biraz daha fazla

gerilimdi. Hakan telefonu açmayacak mısın dercesine bakıyor olmasa cevap vermezdi ya...

‘Alo’ dedi bir kez yutkunduktan sonra.

‘Nerde kaldın canım ya yemekler soğudu. Trafikte me takıldın?’

Perim bozuntuya vermemeye çalışsa da kocasının dikkatli bakışları altında konuşmak oldukça zordu. ‘Ah sorma Hakan bana beklenmedik bir sürpriz yapmış da...’

Demir ‘Hakan mı? O şu anda orada mı?’ diye sorarken keyfinin kaçtığı sesinden anlaşılıyordu.

‘Hı hı’

‘Ve sen konuşamıyorsun değil mi?’

‘Hı hı’

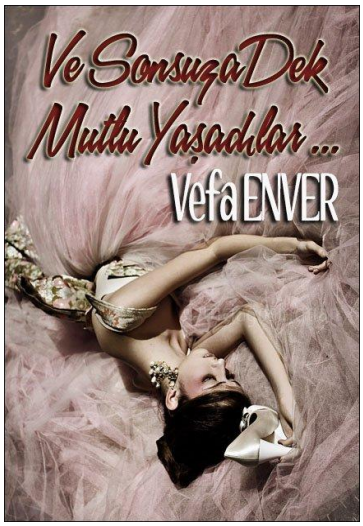
‘Perim bu adam ne yapmaya çalışıyor Allah aşkına?’

‘ Lütfen De..’ derken Perim hatasını fark edip hemen kıvırdı ‘Demet beni bağışla. Başka bir zaman görüşsek olur mu?’

‘Demet mi? Perim sen hala bu adama hesap mı veriyorsun? Bu durumda sanırım sen de boşanma konusunda karasızsın’

‘Hiç de bile!’ diye heyecanla atıldıktan sonra Perim hala izlendiğini hatırlayıp soğukkanlı olmaya gayret ederek devam etti. ‘Sonra detaylıca konuşuruz. Şimdi kapatmam gerek. Görüşürüz’

Demir buz gibi bir ifadeyle ‘Pekala Perim nasıl istersen’ diye karşılık verdiğinde Perim sonunda konuşmayı bitirdikleri için o kadar rahatlamıştı ki onun soğukluğunu kafasına takmadı bile.

Tüm bunlar olurken Esra da Yavuz'un ağzından laf almak için tüm imkanları seferber etmişti. İnatçı erkekti şu Yavuz doğrusu. Arkadaşına da fazlasıyla bağlıydı. Bir tür işkence uygulamadıkça onu konuşturamayacağı da ortadaydı. Ya da en azından sağlam bir kozu olmalıydı ama ona üstünlük sağlayacak derecede önemli ne gibi bir bilgi vardı ki Esra'nın elinde? Dalgın bir biçimde masayı toplayıp, bulaşıkları makineye yerleştirirken soruyu yanlış sorduğunu anlayarak heyecanlanmıştı. İhtiyacı olan koz bir bilgi değildi elbette. Yavuz'un çok istediği birşeydi. Esra'dan istediği ama Esra'nın vermek konusundan kararsız kaldığı. Evet bu kesinlikle işe yarardı. Tek sorun bunu yapmak istememesiydi. Yine de bir vaatte bulunmadan bu işin içinden sıyrılabilir bu arada gerekli bilgiyi de ondan söküp alabilirdi. Tamam dedi kendi kendine. Söküp almak biraz ağır kaçtı. Hayır bir erkeğin kendine olan zaafını kullanarak ondan zorla birşey koparmak değildi niyeti. Aslında bu daha çok o erkeğin kendine olan güvenini test etmek idi. Ya da öyle birşey işte diye mırıldandı son parçaları da bulaşık makinesinin içine aceleyle tıkıştırıp kapağını kapatırken.

İçeride televizyon izlemekte, daha doğrusu izler gibi yapmakta olan Yavuz bu gecenin hiç de kolay geçmeyeceğinin farkındaydı. Bunu düşünmek için geçerli nedenleri vardı. Öncelikle Esra yemek boyunca kendisini süzüp durmuştu. Sanki yeterince dikkatli bakarsa birşeyler gizlediğine dair bir işatret yakalayabilirmişçesine arada sırada gözlerini bile kısmıştı. Allah aşkına! Gözlerini bile kıstı diye geçirdi içinden Yavuz. Kesinlikle şu an içerde bir plan üzerinde çalışıyor olmalıydı. Fazla konuşmamış olması da yine aralarına o görünmez duvarı örmeye başladığını gösteriyordu. Çok az

ve öz şey söylemiş genelde de sorular sormuştu. Nokta vuruşlu sorular. Yavuz cevapladığı an Esra'nın hedefi onikiden vuracağı türden. Şimdi ilk kez fark ediyordu ki Hakan planlarından bahsetmeyerek hem kendisini hem de Yavuz'u korumuştu. Yoksa Esra ne yapar ne eder onun kafasının içine girip herşeyi en ince ayrıntısına kadar çözerdi. Yavuz birden rahatladığını fark etti. Ayaklarını keyifle öne doğru uzatıp gerindi. Bir halt bildiğim yok diye düşündü mutlu bir biçimde. Esra ona zarar veremezdi. Aman Allah'ım! Ben az önce Esra'nın bana zarar verebileceğini mi düşündüm? Tuhaflaşmaya başladım. Bu gidişata bir dur demek gerekiyor. Bu ilişkide kontrolü elime alıp, patronun kim olduğunu göstermenin zamanı geldi. Esra artık beni ve otoritemi kabul etmeli. Otorite mi? Tamam şimdi saçmalamış olabilirim. En azından eşitliği sağlamayı umuyorum...

Bu arada Esra içeri girmiş kanepede Yavuz'un yanındaki yerini almıştı. Ruh hali 180 derece değişmiş, oldukça uysal ve neşeli görünüyordu. İşte bu yani Esra'nın uyumlu olması hali tehlike çanlarının çalması için yeterliydi. Yavuz onu hayretle izlerken Esra'yı daha önceden hiç bu şekilde görmüş müydü hatırlamaya çalışıyordu ama hayır hafızasında herhangi bir anı canlanmıyordu. Esra'nın eli Yavuz'un saçları arasında gezinirken genç adam sonunda dayanamayıp konuşmaya başladı 'Neler oluyor? Hemen şimdi konuşup aradan çıkarmak istiyorum. Bana psikolojik baskı yapmana izin vermeyeceğim...'

Gücenmiş numarası yapan Esra'nın eli aniden durdu. 'Sana iyi davranmam için bir neden olması mı gerekiyor?'

Yavuz sinirli bir biçimde güldü 'Yo yo yo...Hayır benimle bu oyunu oynamana fırsat vermeyeceğim. İkimiz de biliyoruz ki sen öyle şefkat gösteren duygusal kadınlardan değilsin'

Esra kaşlarını çatıp kollarını göğsünde birleştirdi 'Evet neredeyse unutuyordum ben firijitim değil mi?'

Yavuz böyle söylemek istememişti ama ne yazık ki sözleri kontrol dışında o yöne gitmişti. Pişmanlıkla oturduğu yerde yan dönüp Esra'nın çenesini tutup yüzünü yavaşça kendine doğru çevirdi 'Öyle demek istemediğimi biliyorsun. Ayrıca ben seni olduğun gibi seviyorum'

Esra'nın yüzünde acı bir tebessüm belirdi 'Yani arızalı halimle öyle mi?'

‘Oh hayır yine yanlış anladın. Demek istediğim herşeyi büyüten fazla sulugöz kadınları sevmediğimdi. Senin pratikliğin hoşuma gidiyor’

Esra derin bir iç geçirdikten sonra gözlerinde pişmanlık dolu bir ifadeyle Yavuz’a baktı ‘Biliyor musun ben hep böyle değildim. Ama birgün canım gerçekten...’susup bir an bekledi. ‘Gerçekten çok canım yandığında kendi kendime artık duygularımı göstermeyeceğime dair söz verdim’Başını önüne eğip mırıldandı ‘Uzun süre rol yapınca bir bakmışsın ki gerçek olmuş’

Yavuz onun ellerini tutup sevgiyle sıktı ‘Bana herşeyi anlatabileceğini biliyorsun değil mi? Ne olursa olsun seni yarı yolda bırakmayacağım’

Esra kollarını onun boynuna dolayıp hayatındaki varlığı için teşekkür ederken konuşmanın gidişatından bir hayli memnundu. ‘Bazen sana haksızlık ettiğimi biliyorum. Seni fazlasıyla zorluyorum ama inan bana bunu fark ettiğimde iş işten geçmiş oluyor. Keşke seni daha önceden...çok önceden tanısaydım o zaman herşey farklı olurdu’

Yavuz Esra’nın yüzünü avuçları arasına alıp heyecanla atıldı ‘Hala farklı olabilir. Bana güvenebilirsin. Seninle ilişkimizi çok daha derinlere götürebiliriz’

Esra güldü ‘Henüz ilişkimiz olduğunu söylemedim’ dedikten sonra Yavuz’un yüzünün aldığı şekli görünce ekledi ‘Şaka yapıyordum ama yine de bundan daha ileriye gidecek cesaretim yok. Hakan ve Perim’e baksana...Çevremdeki hiçbir ilişki umut verici değil. Artık insanlar evlenmek istemiyorlar bile. Evlenenler de boşanıyor zaten’

‘Öyle deme abim evlendi ve gayet mutlu görünüyor’

Esra seslice nefes vererek gözlerini devirdi ‘Çünkü yengen aptal kadının teki. Yani Yavuz kusura bakma ama kim balayında aldıklarını öyle sergiler ki? Sadece görgüsüz değil aynı zamanda sığ da...Belli ki abinle sadece parası için evlenmiş. Duyduğuma göre onu altı sene de beklemiş. Üstelik bu süre zarfında abin pek de uslu durmamış yani’

Yavuz şaşırmış biçimde kaşlarını çattı ‘Sen nerden duydun ki bunları’

‘Melis’ten’ diye kıkırdadı Esra. ‘Kocası abinin en iyi arkadaşı olabilir ama belli ki Melis Berna’dan pek de hoşlanmıyor. Altınlarını da sergilediğinden haberin var mı? Neyse bak en azından böyle boş ve anlamsız insanların

kendileri gibi boş ve anlamsız hırsları olur. Genellikle para içeren hırslar ve abinde de bol miktarda para olduğuna göre sorun çözülmüş demektir. Sonsuza dek mutlu yaşarlar artık' dedi Esra dalga geçerek.

'Biraz önyargılı ve katı bir yaklaşım değil mi?' diye sordu Yavuz duyduklarından hoşnutsuzluğunu belli ederek.

'Haklısın aceleci davrandım galiba çünkü Melis'in söylediğine göre daha görmediğim pek çok tuhaf özelliği varmış. Sinemaya giderken düğünde takılan seti takıp takıştırmak gibi. Eminim zaman içerisinde çok daha kesin bir tanı koyabileceğim ama şimdilik sadece sığ olduğunu söylemekle yetineceğim. Ve tabii görgüsüz'

'Bana kalırsa sen çoktan kararını vermişsin. Bu şekilde anlaşmanızı beklemek hayalperestlik olacak gibi'

Esra umursamaz biçimde omuzlarını silkti 'Neyse ki anlaşmak zorunda değilim.'

'Evet öylesin' diye diretti Yavuz ciddi bir şekilde. Onun bu tepkisi genç kadının elinde olmadan diklenmesine neden oldu 'Nedenmiş canım? O benim birşeyim değil. Ne sevmek ne de kabullenmek zorundayım. Kendini geliştirmekten çok uzak biri olmasaydı belki olabilirdi ama görüyorsun ya bu iş cilt bakımları ve oksijen terapileri ile olmuyor. Kadın haftanın hergününü bir yerlerine birşeyler yaptırarak geçiriyormuş. Neyse ki abinin para basan benzin istasyonu var da kadının taleplerini karşılayabiliyor yoksa adamın ocağına incir dikerdi vallahi. Ama o da haklı meşgul kadın tabii ne yapsın canım. Kadın her daim neresine botoks neresine dolgu yaptırayım diye kafa yorarken kitap okuyacak zaman bulamıyordur. Neyse ki ben onun gibi meşgul değilim de akşamları elime bir kitap alabiliyorum'

Yavuz kısılmış gözlerle onu izlerken başını onaylamaz bir biçimde iki yana salladı 'Çok acımasızsın'

'Ben sadece gerçekçiyim. Olmayacak duaya amin demem ve sana da aynısını tavsiye ederim. O kadınla anlaşacağım gibi boş hayallere kapılmasan iyi edersin. Ayrıca tekrar ediyorum anlaşmak zorunda değilim. O kadını bir daha görmek zorunda bile değilim'

'Öyle mi?' diye sordu Yavuz tek kaşını kaldırarak.

Esra da karşılık olarak çenesini kaldırıp inatçı bir ifadeyle karşılık verdi ‘Aynen öyle!’

‘Ne yani nişanımızda ve düğünümüzde de mi görmeyeceksin onu. Siz gelmeyin Esra Berna’ya tahammül edemiyor mu diyeceğim?’

Esra birşeyler söylemek için ağzını açtıysa da tek kelime çıkmadı. Afallamış bir biçimde gözlerini kırpıştırdı sonra kaşlarını çattı. ‘Böyle konularda espri yapmazsan sevinirim’

Yavuz kendinden son derece emin tavrını koruyordu‘Espri yaptığımı da nerden çıkarıyorsun?’

‘Seninle evleneceğimi de nerden çıkarıyorsun?’

‘Evleneceksin bundan eminim. Birkaç güven sorunu yaşıyorsun ama onları aşınca...’

Esra sinirli bir biçimde kahkaha attı ‘Birkaç güven sorunu mu? Birkaç güven sorunu mu? Yavuz sen beni doğru dürüst tanımıyorsun bile! Sen beni idare etmeyi beceremiyorsun bile! Sen beni anlamıyorsun bile! İnan bana güven sorunlarımızın en başında gelmiyor. Sen ve ben...nasıl derler’ derken cevabı arıyormuşçasına etrafına bakındı. Sonunda aradığı kelimeleri bulmuşçasına başını kaldırıp tekrar Yavuz’a baktı ‘Sen ve ben asla çözülemeyecek bir denklem gibiyiz. İlgi çekici ve uğraştırıcı ama asla sonuca ulaşılamayacak bir denklemiz’

Yavuz uzanıp sehpanın üzerindeki bardağı alırken karşılık verdi ‘Oysa ben farklı düşünüyorum. Sen bir bardak dolusu buz gibisin Esra’

Genç kadın yüzünden anlamadığı açıkça okunan bir ifadeyle Yavuz’a boş boş baktı.

‘Bu ne bir çeşit haraket mi?’

Yavuz sırıttı ‘Anlamıyorsun değil mi? Seni avuçlarım arasında yeterince uzun süre tutarsam eninde sonunda eriyeceğini biliyorum. Tıpkı bir bardak dolusu buz gibi.’

Esra ayağa kalkıp, bir eli belinde onu bir süre süzdü ‘Ve bu benzetmeden etkilenmem mi gerekiyor?’

Yavuz güldü ‘Hayır etkileyici olan seni aşkımla eriteceğim kısmı değil. Asıl güzel olan eridikten sonra seni, yani aşkını kana kana içecek olmam’

Fena bir benzetme olmasa da Esra'yı etkilemekten çok uzaktı. Yavuz büyük lafların adamı değildi ve benzetmeleri de pek ustalıkla yapılmış sayılmazdı. Hatta ilk duyduğunda Esra'nın içinden kahkahalarla gülmek geldi. Ama bunu yapamazdı çünkü karşısındaki erkek doğru ya da yanlış fark etmez ona aşık olduğunu sanıyordu ve yıllar önce kimsenin duygularıyla oynanmaması gerektiğini öğrenmişti. Derin bir nefes alıp tekrar koltuğa Yavuz'un yanına oturdu. 'Yine de bu evlenmemizi gerektirmez. Ben Perim'in yaşadıklarını yaşamak istemiyorum'

Yavuz 'Ama ben Hakan değilim!' diye isyan ettiğinde Esra 'ne kadar benzediğiniz hakkında hiçbir fikrin yok' dememek için kendini zor tuttu. Gerçi kendisi de Perim değildi ama Perim bile evliliği idare edememişken onun ne şansı olabilirdi ki...

'Asla yürümez. Böyle güzel zaman geçiriyoruz açgözlü olmaya gerek yok. Herşeyi berbat edeceksin'

Yavuz inanmayan gözlerle ona bakıyordu 'Evlenmeyi herşeyi berbat etmek olarak mı algılıyorsun? Oysa ben herşeyin daha iyi olacağını sanıyordum'

'Hah öyle mi? Yavuz lütfen beni güldürme daha iki ay öncesine kadar Hakan'a bekarlık sultanlıktır vaazleri vermiyor muydun?'

'O zaman hayatımda sen yoktun'

'Fark etmez! Şimdi varım belki yarın olmayacağım. Bu konuyu boşversek diyorum'

'Bu sözlerin için birgün pişman olabilirsin'

'O zaman düşünürüm. Şimdi sana sormak istediğim birşey var. Ama lütfen dürüstçe cevap ver. Hakan ne planlıyor?'

Yavuz Esra'nın kendi hayatlarını geçiştirip Hakan ve Perim'e odaklanmasına bozulmuştu. İçinde öfkenin filizlenmeye başladığını hissediyordu. 'Bilmiyorum ve umurumda da değil' diye tersledi Esra'yı. Konuşma bir anda yön değiştirmiş hiç de Esra'nın planladığı gibi gitmiyordu. Lüzumsuz yere konu Berna'ya ve sonra da evliliğe gelmişti. Şimdiyse Yavuz'u kırdığını hissediyor pişmanlık duyuyordu.

'Bak bana kızgın olduğunu biliyorum ama gerçekleri bilsen beni daha iyi anlardın'

Yavuz bakışlarını onun yüzüne dikti ‘Haklısın gerçekleri bilmiyorum neden anlatmıyorsun?’

Esra tedirgin bir biçimde başını diğer tarafa çevirdi ‘Yapamam işte ama Hakan’ın planlarından haberdar olarak belki Perim’i koruyabilirim’

‘Neden koruman gerektiğini anlayabilmiş değilim. Hakan sanki iki başlı canavar ve Perim’de öğle yemeğinde afiyetle yemeyi planladığı zavallı kurbanıymış gibi davranıyorsun. Alt tarafı ayrılıyorlar Esra! Ayrılıklar zordur biliyorum ama bu iki taraf için de geçerli! Sizin neyiniz var hiç anlamıyorum. Hepiniz erkek düşmanı olma konusunda pek heveslisiniz!’ dedikten sonra hışımla yerinden kalkıp balkona çıkmıştı. Esra bu denli büyük bir tepki beklemediği için şaşırmıştı. Yavuz’un arkasından o da balkona gitti.

‘Bu konu hakkında neden bu kadar sinirlendiğini anlamıyorum’

Yavuz sıkıntıyla elini saçları arasında gezdirip aşağıdaki manzaraya bakarak mırıldandı ‘Anlasan zaten bunları konuşuyor olmazdık’

‘O da ne demek oluyor şimdi?’

Yavuz ona dönüp tane tane konuşmaya başladı ‘Hayatında hiçbirşey olmaktan bıktım. Bana güvenmiyorsun, benimle bir gelecek istemiyorsun ve benimle hiçbirşey paylaşmıyorsun. Sonra da kalkıp bana dürüst ol Hakan ne işler çeviriyor diyorsun. Söyler misin dürüstlüğümü hak edecek ne yaptın?’

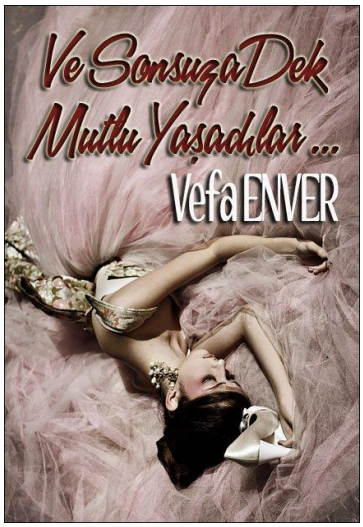
Esra afallamış vaziyette bakakaldı. Şu anda çok kaygan bir zemin üzerinde yürüdüğünü biliyordu. Düşmemek için dikkatli olmak zorundaydı. Yavuz’u kaybetmeye başladığını hissediyordu. Hayatından ve duygularından uzakta tutarak onu daha ne kadar oyalayabilirdi hiç bilmiyordu. Eninde sonunda kalbinin kapılarını açıp onu içeri davet etmesi, ona güvenmesi gerekecekti. Tabii bir diğer seçenek de onu hayatından ve kalbinden söküp atmak olacaktı ki bunu yapabileceğinden artık o kadar da emin değildi. Esintinin yüzüne getirdiği yumuşacık ince telli saçlarını eliyle kulaklarının arkasına itti. Madem er geç bunu yapacağım neden bu gece olmasın ki? diye düşündü.

‘Yavuz sana söylemem gereken çok önemli birşey var. Sana güveniyorum ya da en azından güvenmek zorunda olduğumu biliyorum ama bu çok

hassas bir mesele. Yardımına ihtiyacım olacak ve açıkçası işe yarayacağından da emin değilim. Yine de bir fikrim var. Denemek zorunda olduğumuz bir fikir' dedikten sonra durup düşündü. Karşısındaki erkeğin beklentisinin farkındaydı ama kendi hayatı ve duyguları ile ilgili sözcükler bu kadar kolay çıkmıyordu ağzından. Kelimeler boğazını yakıyormuşçasına yutkundu ve hafifçe öksürdü. Nihayet konuşmaya cesaret ettiğinde çok fazla birşey söylememişti ama Yavuz için bu sözlerin anlamı büyüktü.

'Az önceki sözlerin...haklı olduğunu biliyorum.
Ben...yani...sen...biliyorsun işte önemlisin. Böyle...böyle hissettirdiğim için üzgünüm. Bazı şeylerin farklı olması için çabalayacağım' derken Yavuz ile gözgöze gelmemek için başını kaldırıp yıldızları seyretmeyi tercih etti. 'Yine de hemen radikal bir değişim beklentisi içine girme' diye eklediğinde Yavuz elinde olmadan gülümsedi ve alçak sesle karşılık verdi.

'Merak etme sabırlı olacağım'

Esra kapıyı açtığında Yavuz aşağıda park etmiş halde Hakan'ın arabasını gördüğünü anlatıyordu. Esra Perim'in orada olduğundan bahsettiğinde Yavuz çoktan salona girip onu fark etmişti bile. Şaşkınlıktan bir an aflladıysa da sonra bozuntuya vermemeye çalışarak elini uzattı. Tabii bu çabalarının boşa olduğu Esra'nın çatılmış kaşlarından ve Perim'in onu tersleyişinden anlaşılıyordu. Çünkü Yavuz ne yaparsa yapsın Perim'in hafifçe belirginleşen karnına bakmasına engel olamıyordu. Tıpkı onun halini hatırını sorarken gözlerini genç kadının karnına dikişi gibi.

‘Konuşurken yüzüme bakarsan sevinirim. Sanki az sonra karnımdan bir yaratık fırlayacakmış gibi davranmayı da keser misin?’ dedikten sonra Esra’ya sitem dolu bir bakış attı. ‘Bravo harika sır saklıyorsun doğrusu.’

Esra’nın ilk tepkisi yalanlamak olduysa da inandırıcı olmaktan çok uzaktı ‘Ben birşey söylemedim!’

‘Ah tabii söylemedin o ağzından aldı değil mi? Eminim çok direnmişsindir’ diye karşılık verdi Perim dalga geçerek.

Yavuz da Esra da aynı anda o gece aralarında geçen konuşmayı ve sonrasını hatırlayarak bir sır paylaşıyormuşçasına birbirilerine baktılar. Bunu fark eden Perim gözlerini devirdi ‘Of ya Esra direnmemişsin bile! En azından yalan söyleyebilirdin. Duygularımı incitmemek adına’

‘Ya cidden Perim bunun ne kadar gizli kalabileceğini sanıyordun? Şu haline bak!’ diye savunmaya geçti eliyle arkadaşının karnını işaret ederek. Perim de eğilip karnına baktı. ‘Ben birşey görmüyorum. Ya sen Yavuz? Yani gerçekten boşboğaz sevgilin hamile olduğumu yumurtlamasaydı tahmin eder miydin?’

Yavuz onu rahatlatmak istercesine gülümsedi. ‘Hayır henüz oldukça incesin ama yine de farklı birşeyler var. Sanki biraz daha ışık saçıyorsun’

Esra hoşnutsuzlukla homurdanırken Perim Yavuz’a teşekkür edip arkadaşına çevirdi bakışlarını. ‘Görüyorsun işte! İddianı çürüttüm.’

‘İncesin ama ışık saçıyorsun’ diye Yavuz’u taklit eden Esra hışımla genç adama döndü. ‘Zaten hata sana güvenen de...İnceymiş! Bal gibi de hamile işte. Ayrıca Hakan’ın öğrenmesi an meselesi’

‘Bu arada arabayı kullanmaya başlamışsın. Bence doğru bir karar. Madem orda burda hava atıyor karısına aldığı hediyelerle...’

‘Aynen katılıyorum Yavuz. Tek sorun inip binerken zorlanmamda. Koltuk çok alçak ve ben gittikçe büyüyorum. Yakında o arabaya oturdum mu kalkamayacağımdan korkuyorum. Bir de açıkçası insanların tuhaf tuhaf bakmasından rahatsız oluyorum’

Yavuz merakla kaşlarını kaldırdı ‘Neden o?’

‘Böyle bir araba kullanıyorsan sanırım hızlı gitmeni, ani hareketler yapmanı ve kuralları çiğnemeni bekliyorlar. Ama biliyorsun ki şehir içinde bir hız limiti var ve ben onu aşmama konusunda oldukça dikkatliyimdir’

Yavuz sırıttı ‘Ah anlıyorum. Arabanın hakkını vermiyorsun. Hakan çok da iyi bir seçim yapmamış anlaşılan.’

‘Aslında bazen kontrolden çıktığım ya da en azından çıkmak istediğim oluyor ama çekiniyorum çünkü bilirsin işte artık başka sorumluluklarım var.’

‘Ve bu da bizi aynı konuya getiriyor’ diye araya girdi Esra. ‘Kocana bu durumu ne zaman açıklamayı düşünüyorsun?’

Perim sıkıntıyla kendini koltuğa bıraktı. ‘Of Esra ya...Düş bir yakamdan n’olursun? Kocam eski kocam olduğu zaman gerçekleri öğrenecek. Yani artık bu durumu bana karşı koz olarak kullanamayacağı zaman’

Diğer ikisi çift kişilik kanepeye yerleşirken birbirlerine imalı bakışlar attılar. Belli ki söylenmesi gereken Perim’in hoşuna gitmeyecek bir takım sözler vardı ve bu tatsız görevi kimin yapacağı konusunda karar veremiyorlardı. Esra kaş göz yaparak Yavuz’a işaret ettiğinde genç adam bulaşmak istemediğini gösterir biçimde omuz silkti. Sonunda Perim dayanamayarak patladı.

‘Söyle ve kurtul. Biliyorsun Esra çok dırdırcı olabilir ve sen söyleyene kadar kaşları da gözleri de fıldır fıldır oynayacak’

Bu sözler Yavuz’un öyle hoşuna gitmişti ki elinde olmadan sesli bir kahkaha atınca Esra onu dirseği ile sertçe dürttü. ‘Ne o çok mu hoşuna gitti Yavuz Bey?’

‘Hayır ya ne alakası var. Neyse bak Perim sana şu kadarını söylemem gerekir ki ben senin hamile olduğunu bir süredir biliyorum. Hakan’a bunu söylemeyecek kadar iyi tanıyorum onu. Çocukları ne kadar sevdiğini bilirsin. Baba olmayı ne kadar istediğini de. Eğer bu haberi gizlediğini öğrenirse olaylar çok çirkinleşebilir. Bence bir erkek ne kadar kötü olursa olsun ki ben Hakan’ın kötü olduğunu sanmıyorum, belki düşüncesiz...’

‘Ve bencil’ diye eraya girdi Esra.

‘Kendini beğenmiş ve ayrıca son derece kaba. Bazen öküz gibi olabiliyor’ dedi Perim ekleme ihtiyacı duyarak.

Esra başıyla onu onayladı ‘Ayrıca ikiyüzlü ve çıkarcı. Sahi sen onunla neden evlenmiştin?’ diye sordu arkadaşına samimi bir merak ile bakarak.

Yavuz dayanamayıp patladı ‘Tamam anladık adamın birkaç kötü özelliği var...’

Esra alaycı bir ifade ile güldü ‘Birkaç?’ Şu Esra da ne dengesiz diye içinden geçirirken Yavuz kaşlarını çattı. Güya arkadaşını kocasına doğruyu söylemem konusunda ikna etmemi istiyor ama bunu baltalamak için de herşeyi yapıyor. Ters ters söylenirken Esra’yı hafifçe dürttü ‘Hayret birşeysin Esra ya! Sen kimin tarafındasın? İstersen konuşmayı sen yap’

‘Ben Perim’in yanındayım. Hakan başından beri yanlış seçimdi ve hala da öyle. Ama benim şaşkın arkadaşım başından beri ona aşıktı ve hala da öyle!’ derken Perim’e bakmadan eliyle o tarafı işaret ediyordu.

Perim koltuğuna yerleşip bacak bacak üstüne atıp tek ayağını sallamaya başladı. ‘Tabii ben yokmuşum gibi devam edin lütfen’

‘Sorun şu ki...’diye başlayıp Yavuz tekrar konuya döndü. ‘Bunu yani bebeği olacağını babasından gizleyemezsin. Ben aynı durumda olsaydım öfkeden kudururdum’

‘Ki o durumda olmayacaksın çünkü korunma konusunda çok dikkatliyim. Ben anne olacak tiplerden değilim. Sakın heveslenme’

Yavuz iç geçirdi ‘Seninle sorunlarımızı ve bakış açısı farklılıklarımızı sonra ele alsak diyorum. Şimdi konu Perim’

Esra başını evet anlamında sallayıp eliyle devam etmesini işaret ettiğinde Yavuz son bir çaba ile tekrar konuyu toparlamaya çalıştı. ‘Hakan seni seviyor. Bunu öylesine söylemiyorum. Adam seni deli gibi kıskanıyor Perim. Dışarı çıktığımızda size rastladığımız o geceyi hatırlıyor musun?: Sözüm ona yeni birileriyle tanışacaktı ama seni görünce herşey aklından uçup gitti. Bütün gece size gözcülük etmek zorunda kaldık’

Bu damdan düşercesine yorum karşısında iki kadın da afallamıştı. İlk toparlanan ve tepki gösteren Esra oldu.

‘Çapkınlık yapma planlarınızı suya düşürdüğümüz için üzgünüz. Ama gelip bodyguard olun demedik herhalde. Belki biz de yeni birileri ile tanışmak için çıkmıştık hiç düşündünüz mü?’

Yavuz kolunu Esra'nın omzuna atıp onu iyice kendini çekti 'Tam anlamıyla bunu düşündüğümüz için başınızda nöbet tuttuk zaten'

'Biliyorsun benim hiçbir beklentim olmadı. Hala da yok'

Yavuz yüzünü onun boynuna gömerek burnuyla Esra'yı gıdıkladı 'Ah bilmez miyim? Hiç unutmama fırsat vermiyorsun'

Perim de Yavuz'un söylediklerinden fazla birşey ummaması gerektiğini düşünerek araya girdi 'Ben Hakan'ın beni gerçekten sevdiğine inanmıyorum. Ah görünürde elbette seviyor. Bunu dergilerden ve gazetelerden bütün Türkiye gibi ben de öğrendim ama aramızdaki fark Yavuz ben bunun düzmece olduğundan eminim. Bana bir planı olduğunu ima etti. Hakan boş yere bunca jest yapmaz. Üstelik son üç haftadır sergilediği tavırlara bakarak planının ne olabileceğini tahmin ettiğimi söyleyebilirim.'

Esra merakla öne doğru eğildi 'Yoksa ağzından birşey mi kaçırdı?'

Perim bu konuşmadan rahatsızlık duymaya başlamıştı. Bazı gerçekleri açıklarken fazla ileri gidip duygularını da itiraf etmekten çekiniyordu. İşin aslı o gazetecinin evlerine gelişini takip eden üç hafta boyunca Hakan'ın toplum içerisinde bunaltıcı bir ilgi gösterdiğiydi. Yine de eve döner dönmez bir anda soğuk, mesafeli ve umursamaz bir erkeğe dönüşüyordu. Perim'in tek başına bir hayat kurmasına fırsat vermese de kendi bir şekilde istediği gibi yaşamaya devam ediyordu. Geçenlerde beraber katıldıkları bir davetten geç saatte döndüklerinde Perim odasına çekildikten kısa süre sonra kocasının kapıyı çekip çıktığını duydu. Saat gece yarısını geçtikten sonra bir erkek nereye giderdi ki? Elbette sevgilisinin evine...Daha açık söylemek gerekirse Arzu'nun evine. Bu durum Perim'i çileden çıkarmakla kalmıyor, için için eritiyordu. İnsanların gözü önünde bu denli sevilen bir kadınken gerçekte bu denli ihmal ediliyor olmak kabustan farksızdı. Uyanmak isteyip de uyanamadığı bir kabus...Sanki her elini uzatıp dokunmak istediğinde Hakan yok oluyordu. Sonra beklenmedik anlarda karşısına çıkıp varlığını hatırlatıyordu. Hakan ile yaşamak altın bir kafese kapatılmaktan farksızdı. Dışarıdan bakıldığında gıpta edilecek bir hayatı vardı ama sonuçta bir kafese tıkılmış ve özgürlüğü elinden alınmıştı değil mi?

'Onunla yaşamak boğucu. Bir an nefes almama izin vermiyor. Sanki bana güvenmiyor, her dakika takip ediliyor gibiyim...'

‘Tatlım boşanıyorsunuz. Tabii ki sana güvenmiyor. Aranızda güven olsaydı zaten boşanma olmazdı’ diye karşılık verdi Esra yumuşak bir şekilde.

Perim başını iki yana sallayarak itiraz etti ‘Hayır anlamıyorsun. Bütün o ilgisi, her an yanı başımda olması...Sanki bir takım şüpheleri var da beni kontrol altında tutuyormuş gibi’

Yavuz düşünceli görünüyordu. Bu durum Esra’nın dikkatinden kaçmadı. ‘Bildiğin birşey mi var?’

‘Hayır ama Hakan’ın bildiği birşey olduğu ortada.Belki de hamileliğini fark etti ve senin konuyu açmanı bekliyor. Perim bence artık itiraf etmenin vakti geldi. Hakan’ı kızdırmak istemezsin. Daha önce olanları hatırla’

‘Ne olmuştu?’ diye sordu Esra merakla.

Perim öne eğilip dirseklerini dizlerine dayadı, yüzünü avuçları arasına alarak dalgın dalgın mırıldandı ‘Evet hatırlıyorum. Mantığı tamamıyla saf dışı kalıyor’

Esra sabırsızca tekrarladı ‘Neden bahsediyorsunuz? Neden benim bu konudan hiç haberim olmadı?’

Yavuz Perim’e güven veren bir ifadeyle baktı ‘Sana zarar vermeyeceğini biliyorsun. Sadece kadın olduğun için değil aynı zamanda seni hala sevdiği için.’

‘Bir dakika ya neler oluyor? Hakan kime zarar verdi ki önceden?’ derken olayların dışında kalmanın verdiği rahatsızlık Esra’nın sesinden açıkça okunuyordu. ‘Biriniz bana neler döndüğünü hemen anlatsın!’

Perim kararlı bir tavırla ayağa kalktı. ‘Pekala Yavuz bu konuyu düşüneceğim’

‘Tamam ama fazla düşünme’ derken Yavuz başıyla Perim’in karnını işaret etti. ‘Yakında vücudun kendi kendine gerçekleri söyleyebilir’

‘Pekala çabuk karar veririm ama o zamana kadar sen yine de bu konudan bahsetme.’

Esra daha fazla dayanamayıp ortaya atıldı ‘Peki ben ne olacağım? Benim burada olduğumu fark eden var mı?’

Perim arkasını dönmeden önce sinir bozucu bir gülümseme ile arkadaşına bakıp cevap verdi ‘Bu da sana ders olsun Esra’cım. Hem bana verdiğin sözü tutmadın sırrımı ifşa ettin hem de Yavuz’la olan ilişkini gizledin hatırlarsan. Şimdi nasıl bir duygu olduğunu anlamışsındır’

Kapıya giderken onu peşi sıra takip eden Esra hararetli bir biçimde kendini savunmaya çalışıyordu. ‘İnanmıyorum yine o mesele mi? Hani unutmuştun ve beni affetmiştin?’

‘Unutmadım da affetmedim de sadece büyütmedim. Bence sen de bu konuyu büyütme’ dedi kapıdan çıkarken.

Yol boyunca Yavuz’un söylediklerini kafasında detaylıca düşünmüş ve doğru bir karara varmak için çok uğraşmıştı. Başından beri bu durumu Hakan’dan gizlemenin akla yatan bir açıklaması olmadığını kabul etse de, tüm mantıksızlığına rağmen bu bebeğe tek başına sahip olma fikri onu cezbediyordu. Peki ama neden bu kadar kaçıyordu? Yani söyleyip kurtulabilir sonra da arkasını dönüp gidebilirdi. O istemediği sürece Hakan onu kalmaya zorlayamazdı. Birden psikologu ile iki gün önce yaptıkları görüşmeyi hatırladı. Bunlar tam olarak onun kelimeleriydi.

‘Perim sen istemediğin sürece Hakan seni hiçbir şey yapmaya zorlayamaz bunu biliyorsun. Belki de şu noktada bir karar vermen gerekiyor. Uzun süredir kaçtığın soru eninde sonunda karşına dikilecekti bunu biliyordun. Gerçekten yapmak istediğin nedir? Hayatının bundan sonra nasıl olmasını istiyorsun? ’

Perim ellerine bakıp sıkıntıyla gözlerini kırpıştırdı ‘Cevap vermekten kaçmıyorum. Ben...sadece...doğru cevabı arıyorum’

Mete Bey hafifçe öne doğru eğilip Perim’in bakışlarını yakalamaya çalıştı. ‘Doğru ya da yanlış cevap yok. Burada aradığımız seni en mutlu edecek cevap. Kafanda herşeyi yanlış ya da doğru olarak sınıflandırmak karar verirken seni sıkıntıya sokuyor’

Genç kadın çaresizlik içerisinde ona baktı. ‘Nasıl yani?’

‘Kalbin Hakan’ı istese bile kendini ondan ayrılmaya zorluyorsun. Sence neden?’

‘Çünkü o yanlış bir seçim’

‘Ve bunu kim söylüyor?’

‘Herkes! Ailem, arkadaşlarım hatta kendi bile!’

‘Sana açıkça ben senin için yanlış seçimim mi dedi?’

Perim dalga geçen bir ifadeyle gözlerini devirdi ‘Lütfen Mete Bey Hakan’dan bahsediyoruz. Karşısındakinin iyiliğini düşünen, bu konuda kafa yoran biri değil o. O dese dese şöyle der. Sen benim için yanlış kişisin’

‘Bunu söyledi mi?’

‘Söylemesine gerek var mı? Bütün yaptıkları, başka kadınlarda gözü oluşu, özlemini çektiği özgürlük...Ben doğru kişi olsaydım şu anda bunları hissediyor olmazdı.’

‘Yanlış kişi olsaydın boşanmaktan vazgeçmiş olmazdı değil mi?’ derken Mete Bey bir yandan da gözlüklerinin camlarını siliyordu.

Perim’in kafası iyiden iyiye karışmış, ne düşüneceğini bilemez hale gelmişti. Mete Bey olaylara farklı açıdan bakmasını sağlamaya çalışıyordu. Bunun farkındaydı. Ama adamın niyeti iyi olsa da yaptığının sonuçları için aynı şeyi söyleyemezdi. Perim çevresindeki halkanın gittikçe daraldığını, kendini köşeye kıstırılmış hissediyordu. Hayatında ona biraz keyif veren aklını dağıtan hiçbir şey kalmamıştı. Demir’le görüşmeyi tamamıyla kesmiş, ailesini ise içinde bulunduğu karmaşadan uzak tutuyordu. Bir tek Esra vardı konuşabileceği o da aynı şeyi söyleyip duruyordu. Şimdi tüm bunlara bir de Mete Bey eklenmişti.

Perim bitkin bir şekilde karşılık verdi‘Bunu beni hala sevdiği için yaptığından emin değilim.’

‘Ben de aynı fikirdeyim.’ İşte bunu duymak şaşırtıcıydı.

‘Yani siz de benimle aynı fikirdesiniz’

‘Hayır ben sadece anlattıklarına bakarak görünürdeki nedenlerinden bahsediyorum. Seni cezalandırmak istediği çok açık. Bir konuda onu ciddi

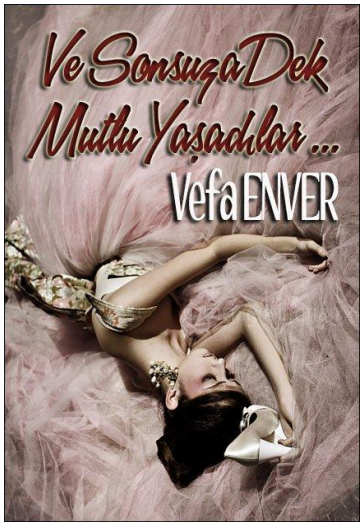
anlamda kızdırmışsın. Ama bu da bizi aynı noktaya getiriyor. Bütün hayatını değiştirecek bir karar alıyor ve senden boşanmaktan vazgeçiyor.'

'Dediğiniz gibi bana çok kızgın olmalı'

'Evet ama insan gerçekten umursamadığı birine neden bu kadar kızar ki?'

İşte bu yalnız kaldığında Perim'in kendine sorduğu ve cevabını bir türlü bulamadığı iki sorudan biriydi. Diğeri onu bu kadar kızdıracak ne yaptığı idi.

Bunu ne zaman düşünse ürperiyordu. Tıpkı şimdi olduğu gibi. Hakan'ın öfkesinin boyutunu bilmiyordu. Öğrenmemeyi de tercih ederdi. Yavuz haklıydı. Ona durumu açıklamalıydı. Hem de bir an önce. Arabayı garaja park ederken kararını vermişti. Bu gece bunu yapacaktı. Kontağı kapatıktan sonra bir süre daha arabada oyalandı. Nihayet cesaretini toplayıp kapısını açtı. İnmeden önce eli istem dışı karnına gitti ve hafifçe okşadıktan sonra bir süredir sık sık yaptığı gibi sevgiyle mırıldandı 'Merak etme her herşey yoluna girecek'

Asansörden çıkıp kapının önüne geldiğinde şiddetli gökgürültüsü ile irkildi. Güneşli başlayan bir günün sonunda gökyüzü kara bulutlarla kaplanmıştı. Gece ara ara şimşek çaktıysa da şu ana kadar yaklaşan yağmur varlığını bu denli hissettirmemişti. Şimd ise her yeri kaplayan gökgürültüsünün yürek hoplatan sesi hiç olmadığı kadar huzursuzluk veriyordu Perim'e. Belki de bu bir işaret diye düşündü. Bu gece konuşmak için uygun olmayabilirdi.

Bunu başka bir gün yapmaya can atasa da geçerli neden olarak yağmurlu ve bulutlarla kaplı bir geceden daha fazlasını bulamıyordu. En iyisi içeri girip Hakan'ın ruh haline bakmaktı. Konuşmanın gidişatını daha sonra belirleyebilirdi nasılsa. Derin bir nefes aldıktan sonra anahtarlarını çıkarıp kapıyı açtı. Beklenmedik bir biçimde kocasını salonda loş ışıkta öylece otururken bulmuştu. Perim'in varlığını fark edince elindeki kadehe dikilmiş bakışlarını kaldırıp boş gözlerle karısına baktı. Bu bakışlarda Perim'i rahatsız eden birşeyler vardı. Fazlasıyla ifadesizdi belki de...Ya da sarhoşluğunu ortaya serecek kadar bulanık. Etrafı saran koku, kül tablalarındaki izmaritler ve sessiz salonu dolduran saatin sesi Perim'in içinde anlam veremediği bir tedirginliğe neden oldu. Hakan ise onu tepeden tırnağa süzmek ile meşguldü. Karısında daha önce fark edemediği bir değişiklik arıyormuşçasına... Belki de şimdiye kadar gözünden kaçmış olan...Perim acaba biliyor mu diye merak etti. Yine de onun konuyu açmasını bekleyecekti. İçinde bulundukları an bunu konuşmak için uygun bir zaman gibi görünmüyordu.

'Merhaba' dedi Perim nihayet Hakan'ın vücudunda gezinen bakışlarını yüzüne çekmek istercesine.

Hakan'ın sesi soğuk ve mesafeliydi. 'Eve dönmek için oldukça geç bir saat değil mi?'

Bunu yapmayacağım diye düşündü Perim. Zaten boşanmak üzere olduğu bir erkeğe hesap vermeyecek dahası bunu bu gecenin tartışma konusu haline getirmeyecekti. Geçiştirmek istercesine omuz silkti.

'Toparlamak istediğim bazı işler vardı ofisten geç çıktım'

Hakan'ın dudakları alayla kıvrıldı. 'Kendini fazla yoruyorsun. Bu denli ağır çalışman sağlığını bozabilir'

Biliyor! Bebekten haberi var! Perim'in kalbi öyle hızlı atmaya başlamıştı ki kocasının fark etmesinden çekinerek arkasını dönüp salonun geniş penceresine doğru yürüdü ve dışarıyı izlemeye başladı. Ya da en azından izliyormuş gibi görünmeye çabalıyordu.

'Çok yoruldum sayılmaz. Sonrasında birşeyler yemeye çıktım. Zaman nasıl geçti anlamadım'

Hakan'ın sert bakışlarını sırtında hissedince ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu fark etti. Kesinlikle biliyor olmalıydı. Yavuz'un söylediği

gibi itiraf etmekte geç kalmıştı. Yine de hala zamanı vardı. Şu an ondan önce davranabilir durumu lehine çevirebilirdi. Kocasının sorusu ile kendine geldi.

‘Yalnız mı yedin yemeği?’

Yavuz ve Esra ile birlikte olduğunu söyleyebilirdi. Ama o zaman az sonra yapacağı itirafın bir anlamı kalmazdı. Birilerinin etkisi altında ya da dayatması sonucunda açıkladığını düşünmesini istemiyordu. Üçünün ondan gizlice biraraya gelip onun arkasından iş çevirdikleri gibi paronayak düşüncelere kapılmasına fırsat vermemeliydi. Hakan’ın hep olayları büyütmeye eğilimi olmuştu özellikle de içkiliyken.

‘Evet yalnız yedim.’

Hakan kafasındaki soruların cevabını arıyormuşçasına elindeki kadehe bir süre daha baktı. Nihayet yavaşça doğrulup yerinden kalktı ve Perim’in yanına gitti. Az sonra yapacakları konuşma sırasında onun yüzünü görmek istiyordu.

‘Bu gece başka birini görmedin demek...’

‘Hayır’ Perim’in sesi inandırıcı olmaktan çok uzaktı.

Tuhaf bir şekilde Hakan yumuşak ve sabırlı görünüyordu. Yine de bu durum onun soğuk ifadesini gizlemeye yeterli değildi. Soğuk ve ürkütücü...

‘Yalan söylemiyorsun o halde’

‘Elbette söylemiyorum! Tek başıma yemek yedim’ En azından yemekte yalnız olduğu kısmı doğruydu.

‘O halde zavallı karımın çok çalışmaktan beyni fazla yorulmuş ve hafızası zayıflamış olabilir mi?’

Perim bu konuşmanın nereye gittiğini hissedebiliyor ve bu durum onu oldukça rahatsız ediyordu. Sıkıntıyla arkasını dönüp kocasının yanından uzaklaşma girişiminde bulunduğunda Hakan onu kolundan yakaladı.

‘Soruma cevap vermeyecek misin?’

‘Neden bahsettiğini bilmiyorum ve açıkçası bu konuşmayı yapmak için geç olduğunu düşünüyorum. Ayrıca sen de...’ derken aniden susmuştu. Birşeyi

çok iyi biliyordu. O da sarhoş olduğu sırada Hakan'a sarhoşsun denmeyeceğiydi.

'Ve ben de ne?'

'Önemli değil ben sadece yatıp dinlenmek istiyorum'

Hakan'ın yüzünde imalı bir gülüş belirdi. 'Öyle mi ben de yeterince yatıp dinlendiğini düşünüyordum ama belli ki yorucu bir gece geçirmişsin'

Perim kaşlarını çattı 'Neden bahsediyorsun sen? Tabii ki de yatıp dinlenmedim. Aslında benim de sana söylemek istediğim bir şey vardı ama bunu yarın sabah konuşsak daha iyi olacak.'

'Neden sarhoş olduğumu mu düşünüyorsun?'

'Hayır'

'Hadi söylesene...Sarhoş olduğumu düşünüyorsun'

'Öyle birşey demedim'

'Evet sende dürüstlük ne gezer! Hayatın yalan dolan zaten'

'Yalan söylemiyorum! Yalandan nefret ederim. Asıl türlü türlü numaralar çevirip duran sensin!' diyerek kolunu Hakan'ın elinden kurtarmaya çalıştıysa da Hakan daha sıkı tutarak onu durdurdu.

'Demek bana söylediğin bir yalan yok!'

Perim bir kaç saniye için gerçeği gizlemenin yalan olarak sayılıp sayılmayacağını düşündü.

'Hayır yalan söylemedim. Belki bazı konulara değinmemiş olabilirim'

Hakan ona iyice yaklaşıp sahte bir yumuşaklıkla fısıldadı. 'Nasıl konular bunlar?'

Perim elinde olmadan irkildi. 'Şu anda konuşmak istemediğim konular'

Genç adam hafifçe geri çekilip karısının endişeli yüzünü seyretti. Saçlarını açık bırakmıştı. Elbette açık bırakacaktı bunda şaşılacak birşey yoktu. Korkmuş olmasına rağmen güzel görünüyordu. Işık saçıyordu adeta. Neredeyse mutlu denebilirdi. Neden mutlu olmayacaktı ki? Harika bir planı vardı ve tıkır tıkır işliyordu. Yani şu ana kadar. Birden onun mutlu olma nedenini hatırlayıp gerildi. Kocasının sertleşen ifadesi Perim'in gözünden

kaçmamıştı. Bakışlarında ürkütücü bir sakinlik vardı. Hakan içinde yükselen öfkeyi daha fazla bastıramayacağını fark ederek bu saçma oyuna son vermek istedi. Ya şu an herşeyi bildiğini haykıracak ya da karısına gerçekleri söyletene kadar onu sertçe sarsacak, kim bilir daha neler yapacaktı. Bir erkek bu yüzden karısını öldürebilir ve yine de toplumun önünde haklı kabul edilebilirdi. Elbette karısının yozlaşmış çevresinden bahsetmiyordu. Onlar için Perim'in yaptıkları bir iki gün dedikodusu yapıldıktan sonra unutulacak cinstendi.

'Perim bu saçmalığa bir son verelim mi artık?' Kulağına eğilip konuşurken sakalları çıkmaya başlamış çenesi karısının yanağına sürtünüp onun hassas cildinin kızarmasına neden oluyordu. 'Yalanını biliyorum'

'Yalan değil...ben...sadece uygun zamanı kolluyordum' Daha bu geceye kadar söylemeyi düşünmediğini hatırlayarak suçluluk hissetti.

Hakan alaycı bir biçimde güldü 'Elbette böyle birşeyi açıklamanın uygun zamanını bulmak kolay olmamıştır'

Perim'in boğazı heyecandan kurumuştu. Bir kaç sefer güçlüce yutkunarak bu hissi bastırmaya çalıştı. Aynı anda beklenmedik bir şimşek odayı aydınlattığında Hakan'ın yüzüne acımasız bir anlam katmıştı.Şiddetli bir gökgürültüsünün ardından Perim korkuyla içini çekti.

'Hangi kadın bunu kocasına itiraf edebilir bilmiyorum. Ama elbette hangi kadının bunu yapmayacağını biliyorum. Namuslu olanların!'

Perim ondan uzaklaşmaya çalıştıkça Hakan onu daha da yakınına çekiyordu. Nefesindeki alkol ve sigara kokusu genç kadının korkusu ile birleşince başı döndü, içini çaresizlik hissi kapladı. Kendini köşeye sıkıştırılmış hissediyordu. Diliyle kuruyan dudaklarını ıslatıp güçlükle açıklamaya çalıştı.

'B-ben b-bunun namuzsuzluk olduğunu düşünmüyorum. B-belki...d-dürüst olmalıydım...ama sen mecbur bıraktın'

'Mecbur mu?! Bak işte bu çok ilginç bir savunma! Bunun arkasında yatan gerçeği merak ediyorum!'

'Lütfen... beni bırakır mısın? Bu şekilde...'

'Ah elbette kendini nasıl rahat ifade edeceksen öyle olsun. Ben senin itiraf etmeni görmek için her türlüsünü kabul ederim' dedikten sonra onu sertçe

çekiştirip kanepeye doğru götürdükten sonra hızla itip oturttu. Perim daha önceden hiç böyle bir muameleye mağruz kalmadığı için yaşadığı dehşet tarif edilemezdi. Kocası onu kanepeye öyle sert fırlatmıştı ki dengesini kaybedip yan yattı.

‘Şimdi rahat olduğuna göre en baştan anlat.’

Perim boğazında düğümlenen ağlama arzusunu zorlukla bastırıyordu. Alt dudağını ısırıp titremesini engellemek istercesine kollarıyla bedenini sardı. Ve gökyüzü bir kez daha şimşek ile aydınlanıp karardı. Kızgın gökgürültüsünü bir başka şimşek takip etti. Bütün evren ona karşı öfkeyle dolmuş, herşeyi açıklamasını bekliyordu adeta. Evet Perim haydi anlatsana...İtiraf et nasıl yaptığını diyordu sabrı taşmış bir biçimde gökyüzü. Yağmur direniyordu, yağmıyordu. Perim ağlayana kadar beklemeye kararlıydı sanki. Ona eşlik etmek istercesine...

Yüzüne kapanmış ellerinin arkasından konuşmaya çabaladı. ‘Bilmiyorum. B-ben...s-sanırım s-sana kızgındım...’

Ortada duran büyük sehpanın ucunda, onun karşısına oturmuş olan Hakan öne eğilip imalı bir şekilde karşılık verdi. ‘Ah kızgındın demek. Doğrusu çok akıllıca bir hamle. İçimden bir ses bu hikaye gittikçe daha heyecan verici bir hal alacak diyor. Neden kızgındın peki?’ dedikten sonra uzanıp Perim’in ellerini tuttu, yüzünden çekti.

‘Sanırım...Arzu yüzünden...’

Hakan ilgiyle kaşlarını kaldırdı ‘Sanıyor musun yoksa emin misin?’

‘Eminim...yani kızmıştım...gururum incinmişti’ derken Perim kucağında birleştirdiği ellerine eğmişti bakışlarını. Bu durumda olmaması gerekiyordu. O suçlu değildi. Hakan’ın onu bu şekilde ezmesine fırsat vermemeliydi ama yapabileceği fazla birşey yoktu. Şu anda alkollü olan oydu ve mantıklı düşünen kendisiydi. Onun üstüne gitmenin anlamı olmayacaktı.

Hakan karısının çenesinden hafifçe tutup başını kaldırdı. Sesi de dokunuşu kadar yumuşaktı. ‘Zavallı sevgilim çok kıskanmış olmalısın...Yaptıkların için oldukça geçerli bir neden değil mi? Bana kızgındın ve kırılmıştın’

Onun şefkati Perim'in tüm direncini kırmıştı. Göz pınarlarında biriken yaşlar süzüle süzüle yanağından aşağı akarken içi umutla dolmuştu. Belki de Hakan onu anlamaya ve ona hak vermeye başlıyordu.

Genç adam karısını hayranlıkla izlerken gözleri parlıyordu. Uzun saniyeler sonra attığı beklenmedik kahkaha Perim'i kendine getirdi.

'Harikasın!' dedi kocası coşkuyla. 'Harikasın! Muhteşem performans! Kısa ve öz savunmanı karşı atak ile sağlamlaştırdıktan sonra gözyaşları ile noktaladın. Ben bile bu kadarını beklemiyordum!' Kocası kendini alkışlarken Perim onun ne demek istediğini anlamaya çalışıyordu.

'Bana inanmıyor musun?'

Hakan'ın kahkahaları kesildiğinde yüzünde tiksinti belirmişti. 'Tek kelimesine bile inanmıyorum! Neden olduğunu da söyleyeyim mi?' dedikten sonra hışımla ayağa kalkıp yemek masasına gitti. Üzerindeki zarfın içerisinden çıkardığı fotografları Perim'in yüzüne fırlattı.

'Çünkü elimde kanıtlarım var! Sen ve sevgilinin kaçamakları ile ilgili. Gerçi yatak odası ayrıntıları yok ama fark etmez onu da hayal gücümle tamamlıyorum! Aşığın ile geçirdiğin ateşli kaçamakların nedenini Arzu olarak göstermen gülünç ve acizce! Nedenini de söyleyeyim mi? Çünkü ben seni hiç aldatmadım! En azından boşanmayı bekleyecek kadar saygı duydum sana! Sen ne yaptın? Bir kaç ay dahi sabredemeden beni herkesin karşısında rezil ettin!'

Perim geçirdiği şok karşısında konuşma yeteneğini kaybetmişti sanki. Ağzını açtı ama söyleyecek söz bulamadı. Hakan bebekten bahsetmiyormuş. Hakan onu aldattığımı sanıyor! diye geçirdi içinden şaşkınlıkla. Resimlere bakıyor bu durumu açıklayacak sözleri bulmaya çalışıyordu.

'Sen beni takip mi ettirdin?' Bunlar ne bu duruma en uygun ne de Hakan'ı sakinleştirecek sözlerdi. Ama duydukları içerisinde kendisini en fazla rahatsız eden takip edilmiş olmaktı.

'Çok akıllıca değil mi? Başka türlü yaptığın aklaksızlıktan nasıl haberim olacaktı?' dedi Hakan zafer dolu bir ifade takınarak.

Perim şaşkınlık ve öfke arasında gidip gelen bir ruh haliyle sorusunu tekrarladı. ‘Beni takip mi ettirdin?’ Daha çok kendi kendine konuşuyor gibiydi. Yerinden kalkıp Hakan’ın yanına gitti ve tam karşısına dikildi.

‘Ve kendinden hiç utanmadın mı? Kim bilir takip ettirdiğin adam neler düşündü. Gelip bana sormayı hiç düşünemedin mi? Hem zaten ayrılıyorken ve sen Arzu ile düşüp kalkarken bunun ne anlamı vardı? Gerçekten Hakan hangi gerzek böyle bir zahmete katlanır ki? Senin dışında tabii!’

Hakan karısının inkar edeceğini ya da yalvaracağını beklerken onu karşısında kendine hesap sorar halde bulunca kan beynine fırlamıştı.

‘Sen ne arsız kadınsın! Ayıbınla utanıp, sıkılacağına geçmiş karşıma bir de hesap mı soruyorsun? Ben Arzu ile beraber olsaydım bile ki olmadım bu arada, bu yine de sana aynı hakkı tanımazdı!’

‘Öyle mi? Nedenmiş o? Sakın yine erkeğin elinin kiri saçmalığına başlama! Çünkü modası geçmiş, gerici fikirlerin benim için hiçbir şey ifade etmiyor!’

‘Orası çok belli Perim Hanım! Senin Amerikan zihniyetin de bizim örf ve adetlerimizle bağdaşmıyor’ derken sinirli bir biçimde salonda dolanıyordu. Sonra ansızın durup işaret parmağını Perim’e doğrulttu. ‘Sen şeytanın tekisin! Melek yüzlü bir şeytan ve ben burada durmuş ne diye bu konuda seninle tartıştığımı bilmiyorum. İçimden seni de sevgilin olacak o hergeleyi de parçalamak gelirken neden durup ahlak değerleri hakkında konuşuyorum ki?’

Perim şu anda Demir ile aşk yaşamadığın söylemesi gerektiğinin farkındaydı. Tıpkı onun Arzu ile olan ilişkisini reddedişi gibi Perim de Demir ile ilşkisi olduğunu reddedebilirdi. Tek fark kendisi kocasının aksine doğruyu söyleyemiş olurdu. Ama kocasının haksız ithamları onu o kadar çileden çıkarmıştı ki... Kalbinin derinlerinde bir yerlerde Hakan’ın bu durumu düşündüğünden çok daha fazla umursadığını hissediyordu. Bu ona karşı elde ettiği en büyük kozdu...Tek zaferiydi ve yanlış olduğunu bile bile bunu kullanma isteğine karşı koyamıyordu. Çenesini dikleştirip meydan okurcasına başını geriye attı. ‘Çünkü konuşmaktan başka yapabileceğin birşey yok! Çünkü Hakan Bey üzerimde hiç bir hakkın olmadığının farkındasın. Demir konusunda tamamıyla çaresizsin!’

Hakan’ın gözlerinde beliren ifade Perim’in ürpermesine neden oldu. Fazla ileri gitmişti.

Hakan yavaş yavaş ona doğru yaklaşırken burnundan soluyordu ‘Yanılıyorsun. Yapabileceğim pek çok şey var. Mesela şurada seni ellerimle boğabilirim. Ya da sevgilinin yanına gitmeni bekler sonra ikinizi birden öldürürüm. Ama biliyor musun bunlar çok kolay olurdu. Bana ikinize de acı çektirecek bir fikir lazım. Tıpkı beraber basılmanızı sağlamak gibi. Ertesi gün gazetelerde boy boy resimleriniz çıksa hoş olmaz mıydı?’

Perim geri geri gitmeye başlamış Hakan ile arasındaki mesafeyi korumak için uğraşıyordu. Elini kaldırıp onu durdurmaya çalıştı. ‘Hakan saçmalama. Lütfen mantıklı olmaya çalış. Biz seninle zaten boşanıyoruz’

‘Yine de bu yaptığını mantığım almıyor. Söylesene bu adamda bu kadar karşı konulmaz olan ne ki iki ay daha sabredemedin?’

Perim daha fazla oynayamayacağının farkındaydı. Tehlike sınırlarında dolanıyor, aralarındaki ilişkiyi onarılamaz bir noktaya çekiyordu. ‘Onunla aramda birşey geçmedi’

‘Demek şimdi inkar ediyorsun. Az önce gayet net bir biçimde bu konunun beni ilgilendirmediğini söyledin’

‘Ben sadece seni kızdırmak istedim. Sana kızmıştım biliyorsun işte...Beni takip ettirdiğin için’

‘Seni ne kadar çok kızdırıyorum değil mi? Bu konuda oldukça becerikli olduğum ortada. Ama yine de tüm bunlar...’ diyerek kolunu iki yana açtı ‘şu an tüm bu yaşadıklarımız senin yaptığın hatayı açıklamıyor. Demir’de ne buluyorsun? İlk aşkın olması dışında tabii...’

‘Hiçbir şey! Kesinlikle hiç ilgimi çekmiyor!’

‘Kötü bir yalancısın! Hep derim bir işe girdin mi o işte iyi olacaksın. Madem beni aldatacaktın daha iyi yalan söylemen gerekirdi. Demir’de ne buluyorsun?’ Hakan’ın ısrarcılığı Perim’i her geçen dakika daha fazla ürkütüyordu. Sanki infazdan önce yargılanıyormuşçasına cevap vermeye zorlanıyordu.

‘Hiçbir şey! Sadece seni kızdırmak istedim!’

‘Buna bütün gece devam edebiliriz ama seni uyarmalıyım gittikçe sabrımı yitiriyorum. Şimdi lütfen bana açıkla...Neden Demir? Ali’den farkı ne?’

Perim bu soruya verilebilecek en masum cevabı düşünmeye çalıştı. ‘Bana karşı nazik...tıpkı iyi bir arkadaş gibi...zaten aramızdaki de arkadaşlıktan öte değil’

Hakan’ın dudakları alayla kıvrıldı ‘Ali de sana karşı çok nazik ama onu seçmemişsin baksana! Başka ne özellikleri var merak ediyorum...’

‘Bilmiyorum! Tanıyacak kadar görüşmedim’

‘Hadi ama ilk aşkın olduğunu biliyorum’

‘O zaman daha 10 yaşındaydım! Herkese aşık olabilirdim! Onun komşumuz olması bir şanstı’

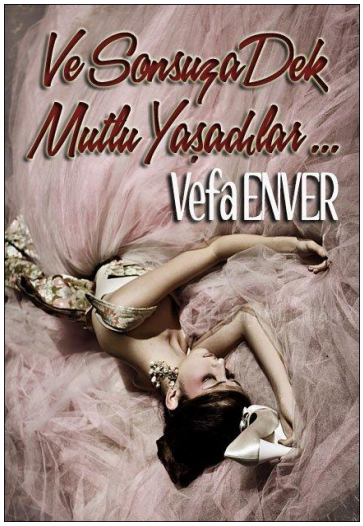
‘Ama o seni 10 yaşındayken gözüne kestirmiş baksana!’

‘Hayır bu doğru değil! Sadece bir iki yıl önce Türkiye’ye geldiğinde hakkımda birkaç şey okumuş ve...ve o zaman hatırlamış’

‘Adamın sana yiyecek gibi bakışını hatırlıyorum!’ dedi Hakan avazı çıktığı kadar bağırarak. ‘O zaman aklına koymuştu ve sonra da amacına ulaştı. Baksana seni yatağa atmış!’ Bu sözler Perim’in üzerinde soğuk duş etkisi yapmıştı. Bir an için kontrolünü kaybedip Hakan’ın suratına bir tokat atınca kocasından karşılık gelmesi uzun sürmedi. Ama ne yazık ki Hakan’ın tokadı çok daha güçlü ve sarsıcıydı. Dengesini kaybedip sendeledi. Hissettiği fiziksel acı yaşadığı duygusal travmanın yanında hiç sayılırdı. Perim Sertsoy şimdiye kadar pek çok boşanma davasına bakmış ve pek çok ayrılık gerekçesine tanık olmuş bir avukat olarak hayatı boyunca bu duruma düşeceğini hiç düşünmemişti. Şiddete bağlı bir boşanmanın mağdur tarafında olduğuna inanamıyordu. Boşanma nedenleri farklı olsa da bu süreç içerisinde şu an yaşadığı tecrübeyi asla unutamayacağından emindi. İlk tokat atanın kendisi olması da fark etmiyordu. Çünkü aldığı karşılık çok daha sert olmuştu. Sanki eve gelip salona adımını attığından beri Hakan bu anı kollamıştı. Daha da acı olan kocası ne pişman görünüyor ne de telafi etmek için çabalıyordu. Hakan’ın tokadını cayır cayır yanan yanağında hissediyordu. Beş parmağının bıraktığı korkunç izi saklamak istercesine elini yüzüne bastırdı. Kendini toparlamaya çalıştı. Tabii bu ne denli mümkün idiyse...

‘Hayatımda bundan daha fazla aşağılandığımı hatırlamıyorum. Bir daha bana elini sürersen seni doğduğuna pişman ederim!’ dedi Perim dişlerinin arasından nefretle. Hakan’ın cevap vermesine fırsat kalmadan arkasını

dönüp hızla odasına gitti. Ancak kapıyı kapatıp kilitledikten sonra kendini güvende hissedebilmiş, sonrasında tüm sinirleri boşalıp tir tir titremeye başlamıştı. Sersemlemiş bir halde karanlıkta yatağına doğru ilerledi. Örtünün altına girip yaşadığı şokla sarsılmış bedenini ve ruhunu ısıtmaya çalıştı ama ürpertinin çok derinlerden geldiğini biliyordu. Bir örtü ile giderilemeyecek kadar çoktu hissettiği üşüme duygusu. Soğukta yapayalnız bırakılmıştı. Tek başınaydı... Sonra aklına yalnız olmadığı geldi ve güç almak istercesine elini karnına götürüp okşadı. Yan dönerek bacaklarını yukarı çekip bir süre pencereye vuran yağmuru, camdan aşağı süzülen damlaları izledi.Ve sonra kendi gözyaşlarının da usulca süzülmesine izin verdi. Bu sefer sondu. Bu Hakan'ın onu son incitişi olacaktı.

O gece birbirlerini son görüşleri olmuştu. Hakan sabaha kadar içmeye devam etti ve sonunda sızıp kaldığında Perim eşyalarını alıp evi terk etmişti. Bu sefer geri dönmemek üzere. Bu gidişten habersiz akşama kadar uyuklayan Hakan ısrarla çalan kapı zili ile uyandığında bir an için kendine gelemediyse de kanepede doğrulup oturduğunda bir gece önce olanları hatırlayarak yüzünü buruşturdu. Ve tabii zonklayan başının da etkisi vardı hissettiği hoşnutsuzlukta. Başını ellerinin arasına alıp bir kaç saniye öylece kaldı. Gelen her kimse gitmeye niyetli görünmüyordu. Şimdi kapı ziline bir de yumruklar eşlik etmeye başlamıştı. Kendi kendine söylenerek yerinden kalkıp yavaş adımlarla kapıya doğru ilerlemeye başladı. Onu bu şekilde rahatsız eden kişiyi ve nedenini öğrenmek istedi. Ama gırtlağına yapışıp onu etkisiz hale getirene kadar sıkmayı daha da çok istiyordu. Kapıyı

açtığında ilk iki sorusunun cevabını da karşısında buldu. Geriye kalan onu öldürme isteğiydi ki bu arzusunu bastırmakta güçlük çekeceğinden emindi. Şu anda görmek isteyeceği son kişi kapıda dikilmiş insanın beynini delip geçen bir tizlikle ona hesap soruyordu.

Esra 'Sen ne haltlar karıştıdırdın yine?' diye teklifsizce içeri girdikten sonra Yavuz arkasında belirdi.

'Yavuz bu kadın arkadaşlığımızın sonu olacak biliyorsun değil mi?' diye terslendi Hakan onun koluna yapışarak.

Yavuz alçak sesle karşılık verdi 'Benim suçum yok bu sefer sınırı aşmışsın. Esra düğmesine basılmış bir bomba gibi geri saymaya başladı. Eninde sonunda patlayacak biliyorsun'

'Elbette patlayacağım. Seninki en sabırlı insanı bile çileden çıkaracak türde bir hayvanlık. Ve Hakan sen de bilirsin ki ben sabırlı bir insan değilim. Perim'e ne yaptın sen? Neden alıp başını gitti bu kız kimseye haber vermeden?'

Hakan gözlerini kapatıp yutkunduktan sonra elini kaldırıp Esra'yı susturdu. 'Senin sesin kaç desibel Esra? Çünkü sesini kısmazsan yemin ederim camlar patlayacak ve sen de gerçekten şu bahsettiğin bomba etkisini yaratmış olacaksın'

'Ha ha ha.Ne kadar da komiksin sen öyle. Böyle bir durumda bile espri yapabilecek kadar duyarsız ve öküz olan bir sen varsındır herhalde.'

Hakan dişlerini sıkarak havada asılı kalan elinin parmaklarını birbir kapattı ve Esra'nın boğazını sıktığını hayal etti. 'İnsanı katil yapacak türden bir kadınsın biliyor musun?'

Esra ona doğru bir kaç adım atıp önüne dikildiğinde Yavuz gayri ihtiyari aralarına girmek için bir hamle yaptı.

'Beni öldüreceksin öyle mi? Birşey söyleyeyim mi hiç şaşırmazdım. Senin gibi ruh hastasından basbayağı katil de olabilir.'

Hakan kendine hakim olmakta zorlanıyormuşçasına geriye doğru bir adım atıp işaret parmağını Yavuz'a doğrulttu. 'Sustur şunu yoksa ben susturacağım!'

Yavuz Esra'yı sakinleştirmeye çalışırken ikisine birden söylenmeye başladı. 'Saçma sapan hareket etmeyi bırakın! Şu konuyu oturup sakince konuşamaz mıyız?'

'Konu doğası nedeniyle sakin konuşulacak gibi değil!' dedi Esra kollarını göğsünde birleştirerek.

Yavuz sıkıntıyla derin bir nefes alıp verdi. 'Esra lütfen ama hiç yardımcı olmuyorsun. Amacın Perim'e yardım etmek mi yoksa Hakan'la didişmek mi? Bu şekilde birşey öğrenemezsin'

Hakan'ın yüzünde alaycı bir ifade belirdi 'O konuda boşuna endişelenme Yavuz. Perim herşeyi anlatmıştır zaten. Bilirsin Esra komut vermeden hareket etmez o. Pavlov'un köpeği gibi...' dedi tiksintiyle.

Esra öne doğru atılınca Yavuz onu belinden tutup durdurdu. 'Ben sana köpek kimmiş göstereceğim şimdi!' diye bağırıyordu Esra Yavuz'un omzunun üstünden.

Hakan kollarını göğsünde kavuşturup sırtını duvara dayayarak sırıttı. 'Haklısın çok iyi gösteriyorsun. Düşündüm de şu halinle kontrolden çıkmış bir dobermandan farkın yok. Hatta pitbul mu desek? Fiziksel özelliklerin onu andırıyor.'

Esra öfkeden kudurmuş halde avazı çıktığı kadar bağırıyor, Yavuz ona hakim olmaya çalışıyor Hakan ise tekrar kanepeye uzanmış tembel gözlerle onları izliyordu. Bütün bunların nedeninin farkındaydı ve göründüğü kadar rahat da değildi. Ama umursamazlık maskesi arkasına gizlenmek işleri kolaylaştırıyordu. Zaten hayatı boyunca öyle olmamış mıydı? Altüst olan hayatını düşündü. Sonra Perim ve aralarında geçenler aklına gelince midesinde yine aynı duyguyu hissetti. Yumruk yemişçesine canı acıyordu. Ama aldatılmış her erkek böyle hissederdi değil mi? Önemli olan bu zayıflığını dışarıya vurmamaktı.

Yavuz sonunda sert ve kararlı bir biçimde Esra'yı uyardı. 'Bu şekilde devam edeceksen ben yokum Esra. Durup birbirinize hakaret etmenizi dinleyecek değilim. Bunu ben yokken de yapabilirsiniz'

Esra yelkenleri suya indirmiş biraz olsun sakinleşmişti. 'Önce o başlattı' diye mırıldanacak olduysa da Yavuz taviz vermez bir biçimde onu susturup oturmasını işaret etti.

‘Şimdi... belli ki siz ikiniz konuşmayı beceremiyorsunuz. Onun için ben soru soracağım. Lafı uzatmaya gerek yok. Hakan ne olup bitti anlatır mısın? Perim neden ortadan kayboldu?’

Hakan ters ters homurdandı. ‘Kaybolduğu falan yok. Ya annesinin ya da sevgilisinin yanındadır. Demir’e sorsanıza bana soracağınıza’

Esra hararetli bir biçimde arkadaşını savunmaya hazırlanırken durumu fark ederek Yavuz onu durdurdu. ‘Perim’in sevgilisi olduğunu da nerden çıkardın?’

‘Ben çıkarmadım gerçek bu. İnanmıyorsan fotograflara bak!’ diyerek sehpanın üzerinde dağınık vaziyette duran fotografları işaret etti.

Yavuz şaşkın bir biçimde resimleri incelerken Esra ‘inanmıyorum ya sapık gibi Perim’i takip etmiş’ diye mırıldandı.

Hakan’ın sabrı taşmıştı. Bu kadın neden bahsediyordu böyle? Ortada bir aldatma varken takıldığı nokta bu muydu yani? Hışımla yerinden kalkıp öfkeyle konuşmaya başladı ‘Evet beni aldatırken karımı yakalaması için birini tuttum ve hiç de pişman değilim! Kim bilir bu ilişki ne zamandır devam ediyordu? Tuhaf olan senin ve Perim’in arsız tavırları. O da aynı senin gibi ‘inanmıyorum beni takip mi ettirdin’ dedi. Bunda inanmayacak ne varsa artık! Yani karım başka erkekle düşüp kalkıyor ama bunu ortaya çıkardığım için ben mi suçlu oluyorum? Yuh! Ahlaksızlık almış başını gidiyor!’

Esra da hışımla yerinden kalkmıştı ki Yavuz elinden tutup onu oturttu. ‘Evet sen suçlusun çünkü yarım yamalak araştırmışsın. Perim’in Demir’le ilşkisi falan yoktu. Sadece bir kaç kez yemek yediler. Öğle vakti ve toplum içerisinde. Ama senin çarpık zihniyetin bu resimlerdeki günışığını göz ardı etmiş gece fantezileri kurmuş!’

‘Bunlar sadece gündüz yakalandıkları anlar. Geceleri daha dikkatli olup yakalanmadılarsa bu birlikte olmadıkları anlamına gelmez!’

‘Ya sen cidden mankafalısın Hakan! Nasıl oluyor da adamın teki karını 24 saat gözetliyor ve Perim’in de bundan haberi olmadığı halde adama hiç yakalanmıyor? Bunu düşünmedin mi? Onu atlatması mümkün mü?’

Hakan bir an şaşırdıysa da kendini çabuk toparladı ‘Haklısın adamım kaytarmış belli ki! Fark ettiğim iyi oldu parasından keseyim’

Esra sabrı taşmış bir şekilde Yavuz'a bakıp gözlerini devirdi 'Nasıl bu kadar aptal olabiliyor bu adam?' diye sordu.

'Doğru konuş! Yavuz falan tanımam haddini bildiririm ona göre'

'Belli ki Perim'e de haddini bildirmişsin. Kızcağız telefonda ağlamaktan konuşamıyordu. Ben bir süre gelmeyeceğim merak etmeyin dedi. Nereye gittiğini ne yaptığını bile öğrenemedim. Ne yaptın kıza çabuk söyle!'

'Ben birşey yapmadım! Neden her zaman ben suçlu oluyorum? Demir'le gizli gizli görüşmesi de hataydı. Güvenimi sarstı'

Yavuz daha fazla tarafsız kalamayarak araya girdi 'Ee sen de Arzu ile görüşüyordun abi ya zaten boşanacaktınız ne var ki bu kadar büyütecek?'

Hakan Esra'ya öldürücü bir bakış atıp dişlerinin arasından nefretle tısladı 'Arzu'yu bana ayarlayan kimdi biliyor musun Yavuz? Sevgilin ve karım bana karşı tezgah kurmuş. Hem de ne için?' Ellerini iki yana açıp gözlerini etrafta gezdirdi. 'İçine ettiğim dairesini elimden almak için!' Arkasını dönüp birkaç adım attıktan sonra aniden durup Esra'nın üzerine yürümeye başladı. 'Ben Arzu ile birlikte olmadım! Onu haftalardır görmüyorum çünkü evliyken karımı aldatmayı kendime yediremedim!'

Esra burnunun dibindeki Hakan'a bakıp gözlerini kırpıştırdıktan sonra şaşkın şaşkın mırıldandı 'Çok tuhaf'

Kaşlarını çatmaktan Hakan'ın alnının ortasında derin bir çizgi belirmişti. Karşısında duran kalın kafalı kadının anlamakta bu denli zorlandığı şeyin ne olduğunu merak ediyordu. 'Nedir o tuhaf olan?' dedi sabırsızca.

'Sana inanıyorum. Yani aldatmadığına...Arzu da benzer birşeyler söyledi. Bu durumda sen de onu seviyorsun' diye karşılık verdi Esra hiç düşünmeden.

Hakan bakışlarını kaçırarak duyduğu rahatsızlığı gizlemeye çalıştı. Esra'ya sırtını dönüp yüzünü kapattığı ellerinin arasından konuştu. 'Sevmiyorum sadece doğru olanı yapmaya çalışıyorum. Yoksa Arzu reddedilecek kadın değil!'

Esra ile Yavuz birbirlerine baktılar. Tüm bu kargaşada çok önemli bir konu unutulmuştu ve belli ki Hakan'ın hala haberi yoktu. Bunu söylemesi gereken kişi Perim'di. Ama o ortalıkta yoktu ve bir süre daha öyle kalmaya niyetli gibiydi.

‘Ama Perim seni umursuyordu ve hala seviyordu. Nedenini bilmesem de gerçek buydu. Hakan lütfen bize yardımcı ol. Sesi çok kötü geliyordu ve onun durumunda bir kadının...’

Hakan ilgisizce omuz silkti ‘Seviyor idiyse bile artık sevmediğinden eminim. Özellikle de dün olanlardan sonra...’

Yavuz duyacaklarından korkarak sordu. ‘Sana önemli bir konudan bahsetti mi?’

Hakan hatırlamak istercesine gözlerini kıstı ve sonra dudakları alaycı biçimde kıvrıldı. ‘Evet Demir’e aşık olduğunu söyledi. Sonra biraz üstüne gidince inkar etti. Aslında çok da hatırlamıyorum ne konuştuğumuzu. Tek bildiğim onun yalan söyleyip durduğu ve sonra birden kendini kaybedip bana tokat attığı’

Esra korkuyla iç geçirdi.

‘Peki sen ne yaptın?’ diye sordu Yavuz arkadaşını çok iyi tanımanın ve vereceği tepkiyi tahmin ediyor olmanın tedirginliğiyle.

Hakan eliyle yüzünü ovuştururken hissettiği pişmanlık ve sıkıntı her halinden anlaşılıyordu. ‘Ben...’

Doğru kelimeleri arıyordu ama bu durumu açıklayabilecek uygun sözleri bulmak kolay değildi. Hayatı boyunca hiçbir koşul altında bir kadına el kaldırmamış bir erkek olarak bir gece önce yaptıklarını sindiremiyordu. Kendinde olmaması ya da Perim’in ilk hareketi yapmış olması da geçerli mazeret değildi.

‘Sen ne yaptın?’ diye soran bu sefer Esra olmuştu. ‘Sakın ona vurduğunu söyleme!’

‘Bak çok içmiştim ve tartışma kontrolden çıktı. İkimiz de kötü sözler söyledik’ dedikten sonra kendini koltuğa bırakıp elini saçlarında gezdirdi. ‘Daha çok da ben söyledim sanırım’ Alçak sesle söylenmiş bir itiraftı bu.

‘Neden kaçıp gittiğine şaşmamalı! Ona nasıl vurabildin? Ne tür bir acizliktir senin yaptığın? Hem de hamile bir kadına! Senin gibi hayvanların topluma karışmasını engellemek gerek!’

‘Ne dedin sen?’ dedi Hakan ellerini yüzünden çekip şaşkın bir biçimde Esra’ya bakarak.

‘Senin gibi hayvanların...’

‘Ondan önce...Perim hamile mi?’

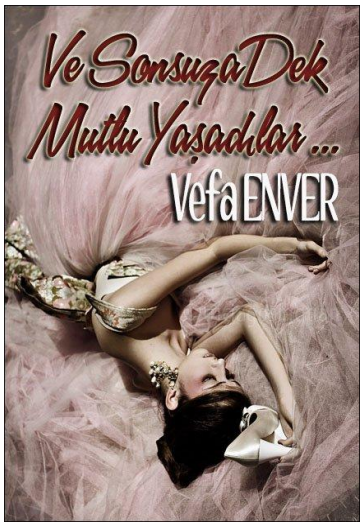
Esra Yavuz’a hızlı bir bakış attıktan sonra pişman olmadığını belli edercesine inatçı çenesini kaldırdı. ‘Evet öyle dedim. Hamilelik yüzünden zaten fazlasıyla duygusal bir kadına bir de şiddet uyguladığın için muhtemelen psikolojik bir travma yaşıyor. Ve yine senin sayende yanında olup ona destek olamıyoruz çünkü nerde olduğunu kimsenin bilmesini istemiyor!’

Hakan kendi kendine konuşur gibi mırıldandı ‘Benim bebeğimi mi taşıyor yani?’

Esra avazı çıktığı kadar bağırmamak ve Hakan’ı yumruklamamak için kendini zor tutuyordu. ‘Yuh! Senin kadar art niyetlisini görmedim!Tabii senin bebeğin başka kimin bebeği olacak? Sana inanamıyorum ya hala soruyor musun bir de? İşte zaten bu yüzden eminim Demir’le ilişkisi olmadığına. Çünkü onunla karşılaşmasından önce hamile kalmış. Üstelik tüm aksi çabalarıma rağmen senden yeterince uzak tutamamışım belli ki! Sen de az fırsatçı değilmişsin!Şimdi piman mısın odun kafa? Perim seni sevmese bebeği aldırırdı. Ama herşeye rağmen ondan vazgeçmedi ve tabii bir anlamda senden de...Açıkçası neden olduğunu hala anlamış değilim. Boşa dememişler aşkın gözü kördür ota da konar boka da’

Hakan Esra’nın hakaretlerini duymuyordu bile. Yaşadığı şok onu serseme çevirmişken karmaşık duygular arasında gidip geliyordu. Perim’i kaybetmiş olma düşüncesi içinde büyük bir paniğe yol açsa da, karısının kendini hala sevdiğini ve aslında aldatmamış olduğunu öğrenmek tuhaf bir mutluluk hissetmesine neden olmuştu. Ve tabii bir de bebek vardı değil mi? Sakalları çıkmış çenesini ovuşturduktan sonra yüzünde yorgun ve umut dolu bir tebessümle Yavuz’a baktı ve ‘Baba oluyorum’ dedi.

‘Tabii şans eseri bebeğin nerede olduğunu öğrenebilirsen’ diye mırıldandı Esra pencerenin yanına gidip gecenin karanlığına bakarak.

Aradan iki ay geçmişti...Perim'den haber almadan ve ne yapacağını bilemeden geçen iki koca ay. Aslında tam olarak altmış beş gün olmuştu çünkü Hakan sayıyordu. Başlarda kısa süre ortaya çıkacağını ummuştu. Hep öyle olmamış mıydı? Her ne olursa olsun Perim dönüp dolaşıp eve gelirdi. Onu ve sevgisini ne kadar garanti görmüştü. Hakan şimdiye kadar hiç Perim'siz kalmamıştı. Onsuz olmanın bu denli sarsıcı ve yıkıcı bir deneyim olduğunu bilseydi en başından boşanmaya kalkışmazdı bile. Dört ay öncesi ile şimdi arasındaki farkı kendine defalarca sormuştu. O zaman karısından ayrılmayı düşünen erkek ile şimdi yolda gördüğü her kumral, dalgalı saçları olan kadını Perim sanıp heyecanlanan erkek aynı kişi değil miydi? Kendisi değil miydi onunla yaşamayı kısıtlayıcı, boğucu ve tekdüze bulan? Hakan istememiş miydi yeni maceralara yelken açmayı? Bebek yüzünden diye düşündü önce. Evet artık baba olacaktı ve bu üstünden atamayacağı bir sorumluluktu. Dahası inanılmaz derecede heyecan verici buluyordu bu fikri. Hayal etmeye çalıştığında ise içini burukluk kaplıyordu. Perim'i ne hamile olarak görebilecek ne de kucağına bebeğini ilk aldığında yanıbaşında olup bu mutluluğu onunla paylaşabilecekti. Herşeyi hayalinde canlandırmak zorundaydı çünkü gerçeği kendinden çok uzaklarda bir yerlerdeydi... Tüm olan bitenden sonra ona bebeğini hiç göstermese bile Perim'i suçlayabilir miydi? O geceyi hatırladıkça içi derin bir üzüntü ve pişmanlıkla doluyordu. Nasıl yapabilmişti? Perim'in korku dolu ifadesi gözlerinin önünden gitmiyordu. Soğukkanlı bir biçimde onu sorguya çektikten sonra öfkesine yenik düşüp karısına el kaldırmıştı. Hem de hamile olmasına rağmen. Lanet olsun diye geçirdi içinden. Hamile olduğunu bilmesi gerekirdi. Karısı ona söyleyememişti. Hakan ona bu

fırsatı tanımamıştı. Yine de bilmesi daha dikkatli olması gerekirdi. Onun yerine Arzu'yu kullanarak Perim'in duyguları ile oynamıştı. Çünkü derinlerde bir yerde kendine bile itiraf etmekten çekindiği bir korkusu vardı. Perim için yeterince iyi olmadığı şüphesi sürekli beynini kemiriyordu. Onu ezmek, onun üzerinde üstünlük kurmak istemişti bunca zaman. Perim'in ailesi onu hiçbir zaman istememiş, Hakan'ı hep küçümsemişlerdi. Hakan'ın babası doğuştan varlıklı değildi. Dedesi çuval yapıp satarak zar zor geçimlerini sağlarken bu azimli adam vaktiyle hayallerin gerçeğe dönüştürülebildiği bir dönemde çok çalışıp, doğru zamanda doğru girişimlerde bulunarak servet sahibi olmuştu. Tüm fikir ayrılıklarına rağmen babasıyla gurur duyardı. Oysa karısının ailesi için sonradan görme, görgüsüz ve geri kafalı adamdan başka birşey değildi. Onların nesillerdir devam eden soylu kanlarını kirletiyordu Hakan. Perim için uygun olan modern, görgülü ve elit bir erkekti. Ali ya da Demir gibi biri. Hakan güvensizliğini itiraf edemeyecek kadar gururluydu. Onun kıskançlıkları, olaylar karşısında tavırları karısı için gereksiz ve abartılı tepkiden başka birşey değildi. Altında yatan gerekçeleri asla bilmedi. Yine de onu suçlayamazdı. Çünkü öğrenmesini istememişti. Hakan bildiği tek yola başvurmuş umursamazlık maskesi arkasına gizlenmeyi tercih etmişti. Günden güne uzaklaşıp ilgisizleşirken bir yandan karısını gittikçe artan bir hırs ve kıskançlıkla takip eder olmuştu. Perim'in mükemmelciliği ve işindeki başarısı sinirlerini bozuyordu. İyi yapamadığı birşey yok gibiydi. Oysa Hakan ilk başlardaki kontrolsüz ve içinden geldiği gibi hareket eden kadını özlüyordu. Onun aşık olduğu kadın, sahilde rüzgar saçlarını özgürce savururken yüzünde dünyanın en tatlı tebessümü ile elindeki sopayla kumun üzerine birşeyler yazan kadındı. Saçları topuzlu ve her hareketi ölçülü kasıntı bir tip değil. Evliliklerinin bir noktasında Hakan Perim'i umursamayı, Perim ise eğlenceli yanını göstermeyi unutmuştu. Ortak birşeyler paylaşamaz hale gelene kadar itip durmuşlardı birbirlerini.Masasının üzerinde duran çerçeveyi alıp Perim'in sahilde çekilmiş fotoğrafına baktığında kalbinin sıkıştığını hissetti. Hayır bunun bebekle ilgisi yoktu. Hamile olsa da olmasa da onu istiyordu. Kahretsin onu herşeyden çok istiyorum. Aklımdan çıkmıyor diye düşündü çaresizliğin verdiği öfkeyle.

Hakan onu kaybedeceğini hiç düşünmemişti ta ki kaybedene kadar. Herşey bir oyun, tatlı bir çekişmeydi ona göre. Hiç gerçekleşmeyecek bir boşanmaydı belki de...Ama dün Esra ile yaptığı konuşmadan sonra anlamıştı ki bu boşanma gerçekleşiyordu. Tüm yalvarmalarına rağmen

karısının yerini ya da en azından ona ulaşabileceği telefon numarasını vermeyi reddetmişti. Tek söylediği Perim'in boşanma konusunda kararlı olduğuydu.

Esra 'Senden bir ricası var Hakan' dediğinde bir an içini çocukça bir umut kaplamıştı. Belki bir şart öne sürecekti geri dönmek için. Her ne olursa diye geçirdi içinden. Herşeyi kabullenmeye hazırdı...

'Nedir o?' diye sorarken heyecanını gizlemeye çabalıyordu.

'Bu boşanmanın olaysız ve kolay bir biçimde sonuçlanması için senin de rıza göstermeni istiyor'

Hakan kelimenin tam anlamıyla yıkılmıştı. Perim onu affetmeyecekti. Neden affetsin ki diye düşündü. Onu defalarca kırmamış mıydı? Geçmişe dönüp baktığında karısının onu gerçek anlamda incitecek hiçbir şey yapmadığını fark etti. En azından kasıtlı olarak hiçbirşey yapmamıştı. Kendi güvensizlikleri ve kafasında yarattığı komplo teorileri Perim'in suçu değildi.

'Anlıyorum'diyebildi boğuk bir sesle. 'Onu daha fazla incitmek istemiyorum. Ama en azından özür dilemek için bir şansım olsaydı...Ya da sandığı gibi onu umursamadığımın ve onu aldattığımın doğru olmadığını açıklayabilseydim. Esra...biliyorum benden hoşlanmıyorsun...'

Esra 'Doğru' diyerek kestirip attı.

'Seni suçlayamam. Haklı olduğun pek çok nokta var. Ama bir konuda bana inanamanı istiyorum' dedikten sonra bir an durup söyleyeceklerini kafasında toparlamaya çalıştı. Hakan için itiraf etmesi zor duygulardı bunlar ve şu anda Esra yerine Perim'e söylüyor olmayı tercih ederdi. Ama görünüşe göre Perim kendini güvenceye almak için Esra'yı arada bariyer olarak kullanmaya kararlıydı. Madem iletişim onun üzerinden olacaktı gururunu da, anlaşmazlıkları da bir kenara atıp Esra'ya herşeyi olduğu gibi anlatmalıydı.

'Ben Perim'i gerçekten seviyorum...tahmin ettiğinden de fazla. Onun için doğru kişi olmadığımı düşündüğünün farkındayım. Çevresindeki herkes aynı fikirde ve böyle düşünmelerine sebep olacak hatalar yaptım...'

Esra kuru bir sesle karşılık verdi. 'Hem de pek çok hata. Söylesene Hakan sen Perim'i hiç tanıyabildin mi? Çünkü ben sizin iki yabancıdan farksız

olduğunuzu düşünüyorum. Eğer onu birazcık olsun tanımış olsaydın ne kadar hassas, kırılgan ve gururlu olduğunu bilirdin. Perim'in içinde peri masallarına inanan küçücük bir kız var. Senin onun prensi olduğuna inandığı andan itibaren hep umudunu korudu. Birgün doğruyu bulacağına inandı. Senden nefret ettiğini söylediği zamanlarda bile gözlerinde aşkın kırılganlığını görebiliyordum. Peki sen görebildin mi? Hiç gözlerine baktın mı? O sırada onu incitmek için elinden geleni yapmakla meşguldün nerden bilecektin tabii.'

Hakan derin bir nefes alıp verdi. İnkar etmenin ya da karşısındakini suçlamanın bir anlamı yoktu. Her ne yapmış olursa olsun sonuçta Perim'i kaybetmesine neden olduğuna göre yanlış olmalıydı.

'Haklısın Esra. Yine de ben onu seviyorum ve onu geri istiyorum. O da beni seviyorsa bu şekilde ikimiz de mutlu olamayacağız demektir. Birbirimize bir şans daha tanımadan pes edersek...'

'Kaçıncı şans olacak bu Hakan? Yaptıklarını bir düşün. Sen kredini tükettin. Perim artık pes etti. Senin onun prensin olmadığı gerçeğiyle yüzleşmiş durumda. Bırak hayatına devam etsin...'

'Lütfen Esra en azından telefon numarasını versen...'

Esra sıkıntıyla iç geçirdi 'Üzgünüm yapamam. İstesem bile yapamam. Söz verdim. O seni hayatından çıkarmaya kararlı belki sen de artık aynısını yapmalısın'

Çaresizlik içerisinde son kozuna sarıldı 'Ya peki bebek ne olacak?'

'Bebeğin doğmasına daha zaman var. Bu süreyi kendinizi toparlamak için ayrı geçirin. Bebek doğduktan sonra durum gözden geçirilip yasal düzenlemeler yapılır'

Hakan kulaklarına inanamıyordu. Hepsi bu muydu yani? Bebeği babasız büyüyecek ve bir takım yasal düzenlemeler sayesinde onu kısıtlı görme hakkı mı olacaktı? Aralarında geçen bu konuşmayı hatırlamak son zamanlarda sık sık yaşadığı bir yere kapatılmış ve havasız kalmış hissini tekrar canlandırdı. Çaresiz cep telefonuna uzanıp o an arayabileceği tek kişiyi aradı.

'Alo. Merhaba ben Hakan. Biliyorum bugün görüşmeyecektik ama mümkünse araya sıkıştırabilir misiniz? Çok acil...'

Perim evi terk etmesinin üzerinden geçen iki ay süresince Bodrum'da teyzesinin yanında kalmıştı. Aslında üvey teyzesi idi ve İstanbul'da yaşamadığı için fazla kişi tanımazdı. Ama Perim'in en sevdiği akrabasıydı. Annesinden bile daha yakın ve kesinlikle daha anlayışlıydı. Onu kapısında gördüğü an ne denli sarsılmış olduğunu fark ederek evine kabul etmiş ve kendini hazır hissedene kadar anlatması için Perim'i sıkıştırmamıştı ki bunun için teyzesine minnettardı. Çünkü anlatabilecek duruma gelmesi bir kaç gününü almıştı ve bu süre boyunca aralıksız ağlamış, kendini bir daha asla gülemeyecek gibi hissettmişti. Ama bebeğinin ilk kıpırdanışları ile birlikte gün içerisinde sık sık gülümseme nedenine sahip olmaya başladı. Yazın bitip okulların açılmasıyla tatilciler evlerine dönmüş Bodrum asıl sahiplerine kalmıştı. Bu durum Bodrumluları mutlu etse de Perim'e fazlasıyla hüzünlü geliyordu. Sanki kendisi hariç herkes ait olduğu yere gidiyordu. Birden onun ait olduğu hiç bir yer olmadığını fark ederek içini derin bir sızı kapladı. Annesine burada olduğunu söylemek zorunda kaldığında onun içten içe sevindiğini biliyordu. Böylece Hakan ile boşanacakları kesinleşmişti. Oysa Perim'in, boşanmasına sevinecek değil onunla üzülecek birilerine ihtiyacı vardı. Tıpkı Sevim teyzesi gibi. Babası kendi dünyasında işlerine ve hobilerine dalmış kızının yaşadığı üzüntünün derinliğinden habersiz annesi ile aynı görüşü paylaşırken Perim ailesinin evinde kalamayacağını anladı. Fazlasıyla bunaltıcıydı. Oysa burada teyzesinin evinde güneşin altında bahçede oturup denizi izlerken yaşadığını hissediyordu. Belki şu an mutlu değildi ama en azından canlı ve umut doluydu. Güneş sıcaklığını yitirmeye başladığında Perim terasa çıkıp mavi beyaz çizgili, rahat şezlonglardan birine kendini yavaşça bıraktı. Teyzesi çimlerin üzerine diz çökmüş çiçekleri ile uğraşıyordu. Ona bakarken annesi ile ne kadar farklı olduklarını düşündü. Dedem iyi ki ikinci kez evlenmiş diye geçirdi içinden bir yandan da anneannesine ihanet ediyor olmanın verdiği rahatsızlıkla.

'Annem seni bu halde görse tanımazlıktan gelirdi biliyorsun değil mi?' diye takıldı teyzesine.

Onun geldiğini yeni fark eden teyzesi eli eldivenli kolunu kaldırıp alnındaki teri sildikten sonra hasır şapkasını düzeltti.

‘Bu da benim açımdan son derece talihli bir durum olurdu. Biliyorsun burada beni herkes biliyor ve korumam gereken iyi bir şöhretim var.’

Perim elinde olmadan kıkırdadı. Teyzesinin yıllar önce İstanbul’dan buraya gelmesinin nedenlerini çok iyi biliyordu. Onu da getiren bir kalp acısıydı. Annesinin aksine o sözüm ona elit kesimin içinde olmaktan mutluluk duymuyordu. Hepsini çıkarcı, ikiyüzlü ve güvenilmez buluyordu. Yine de bir erkeğe aşık olup kalbi fena halde kırılana kadar onların arasında gayet iyi idare ediyordu. Kökünü toprağın içine yerleştirdiği çiçeği yine toprak ile beslerken göz ucuyla yeğenine baktı.

‘Belki sen de burada yaşamaya başlar benim gibi bahçeyle ilgilenirsin.’

Gözlerini denize dikip ‘belki de’ diye mırıldandı Perim.

Sevim ayağa kalkıp ellerini birbirine vurarak eldivenlerindeki toprağı temizlerken onu süzdü. ‘Ya da belki de şu uzatmalı tatile son verip İstanbul’daki hayatına geri dönersin. Bana kalırsa buraya yerleşmek için henüz çok gençsin. En azından bir 15 yıl daha bekleyebilirsin’

Onun imalarını anlamazlıktan gelen Perim sahte bir neşeyle karşılık verdi ‘Ben de tam tersine şu bahçecilik işine iyiden iyiye sarmaya başlamıştım. Ama benim yüzümden bir yerlerde saklanan ve rahatça biraraya gelemediğin bir sevgilin falan varsa sizi rahatsız etmeyim tabii. Görüşmenize engel olmayayım’

Teyzesi kahkaha attı ‘Öyle biri olsaydı bile senden saklamazdım biliyorsun. Gerçi merkeze her indiğimde şu takıcı beni kesmiyor değil. Ama benden mi yoksa takılarımdan mı etkileniyor çözemedim. Ayrıca benim için fazla yaşlı’

‘Teyze! O adam taş çatlasa 40 yaşında’

‘Ben de onu diyorum ya benim için çok yaşlı’ dedi göz kırparak.

Perim onun şaka yaptığını biliyor ve bu esprili yönünü çok seviyordu. Aklına zaman zaman Hakan’ın gelmesine bile neden oluyordu. O da tıpkı teyzesi gibi hayatı hafife alıyordu. Tabii aralarında önemli bir fark vardı. Teyzesi Perim’i umursarken Hakan kendinden başka kimseyi düşünmüyordu. Son gece takındığı soğuk ve mesafeli tavır aklından bir türlü gitmiyordu. Onu öylesine kızdıran gerçekten aldatıldığını düşünmek miydi? Bu denli önemli miydi adının skandala karışacak olması ihtimali?

Yoksa başka bir gerçek mi vardı itiraf etmeye çekindiği. Umut etmeye korkuyordu. Dahası Perim'i seviyor olsa bile bundan sonra ne fark ederdi ki? Aralarında geçenlerin geri dönüşü yoktu. Ona olan tüm güvenini ve inancını kaybetmişti. Rol yapamazdı. Herşeye göz yummuştu. Kendini aldatmasına, onun bulunduğu ortamda başka kadınlarla flört etmesine, ailesinin kendine karşı takındığı tavırlara ve tüm dünyaya mutlu olduklarına dair yalan söyleme düşüncesizliğine...Ayrılacakları halde kendini baştan çıkarmasına bile ses çıkarmamıştı. Gözlerini kapatıp pişmanlık karışık bir utançla onu baştan çıkaranın asıl kendisi olduğunu hatırladı. Her seferinde hep kışkırtan Perim olmuştu. Ali'yle kavga ettiği o gece bile onun için hazırlanmış, onu kıskandırmak için Ali'yi de beraberinde sürüklemişti. Perim Hakan'ı sevdiğini çaresizce kabullendi tıpkı ayrılacaklarını kabullendiği gibi. Hayattaki en zor ve en olmayacak kişiye aşık olmuştu. Kendini sevmeyen, umursamayan, ayak bağı olarak gören bir erkeği son ana kadar geri kazanmak için içinde gizli bir umut beslemişti. Ama artık biliyordu. Hakan ondan nefret ediyor, varlığına tahammül edemiyordu. Perim'in gitmiş olması onun işlerini kolaylaştırmıştı kuşkusuz. Arzu ile daha rahat görüşüyorlardır diye düşünürken midesi acıyla kasıldı. Aksi takdirde ne yapıp ne edip onu bulurdu. Esra'dan adresini öğrenir ilk uçakla gelip karşısına dikilir ve onu eve geri dönmeye ikna ederdi. Ama bu tür şeyler ancak romanlarda olur diye hatırlattı kendine buruk bir tebessümle. Gerçek hayatta gelmezler, aramazlar ve bir tokatla hayatlarından çıkarırlar. İçinde hissettiği ürperti ile kollarını ovuşturdu.

'Üşüdün mü? Akşamları iyice serinlemeye başladı. Üstüne birşeyler al artık kendine daha fazla dikkat etmelisin' dedi teyzesi başı ile karnını işaret ederek.

Perim ona gülümsedi. Tek yaptığı günlerini bu huzurlu ortamda tembellik yaparak geçirmek ve bol bol beslenmekti. Şimdiden hatları epeyce yuvarlaklaşmıştı. Yalnız olmanın en iyi yanı bu olsa gerek diye düşündü. Kendini beğendirecek bir erkek yok nasılsa... Düşünceleri tekrar Hakan'a kayıvermişti. Ona ve Arzu'ya hayranlık dolu bakışlarına...Aslında daha çok şehvet dolu bakışlardı bunlar. Kendisine hiç böyle bakmış mıydı? Onu düşünmek ve hala umursuyor olmak gururundan kalan son kırıntıları da alıp götürüyor kendini büsbütün yenik hissetmesine yol açıyordu. Göz pınarlarına biriken yaşların akmasını engellemek için gözlerini kırpıştırıp başka şeylere odaklanmaya çalıştı. Herşey iyi olacaktı.Hiç kimse bir ömür

bu acıyla yaşayamazdı. Bir noktada güneş yine bulutların arasından sıyrılıp parlayacaktı. Öyle olmak zorundaydı.

Hakan hiç olmadığı kadar bitkin ve yitik görünüyordu. Gözlerini halıdaki motiflerden ayırmadan boş boş bakıyordu. Alçak sesle anlatırken daha çok kendi kendine konuşuyor gibiydi.

‘Herşeyi denedim. Gururumu bir kenara bırakıp annesine bile gittim. Hizmetçisi evde olmadığını söyleyip benimle görüştürmedi. Ama dışarıda bekledim, arabada. Arabasını görünce yolunu kesip rica ettim. Tüm açıklığıyla içimdekileri döktüm. Ve bana bakıp yalan söyledi. Onun nerede olduğunu bilmediğini söyledi. Yalan olduğunu biliyorum çünkü gözlerinden okunuyordu. Böyle bir aileyle yaşamak ne kadar zor biliyor musunuz?’ Başını kaldırıp çaresizlik içerisinde Ece Hanım’a baktı. ‘Ama Perim’siz olmak daha da zor. Bu yüzden herşeye razıydım. Yeter ki geri dönsün diye düşündüm. Ama herkes bana karşı. Kimse yardımcı olmuyor. Esra verdiği sözden geri dönemeyeceğini söyledi. Onu nasıl bulacağımı bilmiyorum. İki hafta sonra muhtemelen tek celsede boşanacağız. Bunu durdurmanın bir yolu olsaydı... Herşey sona eriyor ve ben...hiçbir şey yapamıyorum...hayatım sanki ellerimin arasından kayıp gidiyor’

Ece Hanım yüzünde anlayışlı bir ifade ile onu dinliyordu. Son iki aydır Hakan’daki değişimi fark ediyordu ama bu son görüşmelerinde karşısında umudunu tamamıyla yitirmiş bir adam vardı.

‘Belki de herşeyin yeniden başlaması için bir fırsattır bu bitiş. Hiç bu açıdan baktın mı?’

Hakan başını olmsuz anlamda salladı ‘Hayır anlamıyorsunuz. Perim beni sildi. Bundan sonra dönüşü olamaz. Perim çok toleranslı,yumuşak ve anlayışlı bir kadındır. Ama sabrı tükendiğinde kesip atar. Benim onun için bir değerim kalmadı biliyorum. Beni hala seviyor olması da birşey ifade etmiyor. Saygı duymadığı birine geri dönmez. Ne yazık ki...bana olan tüm saygısını kaybetti’

Ece Hanım düşünceli bir biçimde Hakan'ı bir süre süzdü. 'İlk görüşmelerimizden birinde senden bir ödev istemiştim hatırlıyor musun? Senden karının sevdiğin ve sevmediğin yönlerini yazmanı rica etmiştim. Sen pek de sevdiğin yönü olmadığını söylemiştin. Bana verdiğin listedeki olumlu ve olumsuz maddeler pek de elle tutulur gibi değildi. Sanırım şimdi fikirlerin değişti...'

Hakan birden daha sonra tekrar yazdığı listeyi hatırladı. Bir ara Ece Hanım'a verecekti ama nasılsa unutmuştu. 'Bir gece Perim odasına çekildikten sonra bir kalem ve kağıt alıp yenisini yazmıştım aslında ama size vermeye fırsatım olmadı'

Ece Hanım'ın yüzünde anlamlı bir tebessüm belirdi 'Umarım bu sefer saçlarını topuz yapmasından daha elle tutulur birşeyler vardır.'

Hakan mahcup bir şekilde güldü 'Evet o zamanlar kafamda onu düşman haline getirmiştim. Ama sonradan yaptığım listede şaşırtıcı biçimde olumlu yönleri daha ağır basmıştı'

'Peki onun bunlardan haberi var mı? Yani senin onun hakkındaki olumlu görüşlerinden?'

Hakan bitkin bir biçimde yüzünü ovuşturdu 'Ben sanırım...ona son zamanlarda hiç iyi davranmadım ya da güzel bir söz söylemedim. Şimdiyse çok geç kaldım. Bundan sonra ne yapacağım ya da hangi yöne gideceğimi kestiremiyorum. Anlıyorsunuz değil mi? Kendimi tam anlamıyla kaybolmuş hissediyorum. Yolda Perim'e biraz benzeyen birini görsem o sanıp hemen heyecana kapılıyorum. Sonra o olmadığını anlayınca da içimi büyük bir hayalkırıklığı ve umutsuzluk kaplıyor. Bu şekilde ne kadar devam edebilirim bilmiyorum.İşime gidiyorum, hayatımı normal düzeninde devam ettirmeye çalışıyorum. Yaşayıp gidiyorum işte...Ama mutlu muyum? Değilim. Bir daha hiç mutlu olabilecek miyim? Onu da bilmiyorum. Başlarda bebek yüzünden olduğunu düşündüm. Ona bu denli bağlanmış olma fikri...nasıl anlatayım? İnsanı esire eden ve özgürlüğünü elinden alan bir düşünce gibi geliyordu. Ama sonra anladım ki kaçmanın bir anlamı yok. Ben Arzu'yu reddedeli çok oldu Ece Hanım. Hep içimdeki öfkenin ve gururu kırılmışlığın arkasına saklandım ama işin aslı ben hala ona aşığım. Hiç kimse Perim değil ve onun yerini tutamazmış.'

Ece Hanım koltuğunda hafifçe öne doğru eğilerek tüm içtenliği ile konuşmaya başladı. 'Biliyorum şimdi herşey bitmiş dünyan yıkılmış gibi

hissediyorsun. Ama inan bana daha iyi hissedeceksin. Zor kısım kabullenmekti. Şimdiye kadar hep reddettin. Ama artık teşhisi koyduğuna göre tedaviye başlayabilirsin.'

Hakan alaycı bir ifade takınarak güldü 'Herşeyi ben mi yapacağım? Bu arada siz ne yapacaksınız?'

Kadın arkasına yaslanıp güldü 'Hep yaptığımı. Yani aklını karıştırmaya ve kendini sorgulamana neden olmaya devam edeceğim. Bu arada sana yeni bir ödev de vereceğim'

'Ne fark eder ki bu zamandan sonra?

'Olayların gidişatı açısından belki fark etmez ama hayatını gözden geçirmen ve hatalarından ders çıkarabilmen açısından denemeye değmez mi?'

Ve Hakan onun dediğini yaptı. Perim'e hiç göndermeyeceği o mektubu yazdı. Aslında daha çok bir itiraftı belki de. Şimdiye kadar yaptığı ve yapmadığı herşeyi altında yatan nedenlerle anlatırken, onunla geçirdiği güzel günleri hatırlayarak bir kez daha içi özlemle sızladı. Mektubu nihayet bitirdiğinde hayatında yazdığı en zor ödevi tamamlamıştı. Ece Hanım görmeyecekti. Bu seferki sadece iç hesaplaşmaydı. Arkasına yaslanıp gece lambası ile aydınlatılmış loş salona baktığında geleceğinin ne kadar belirsiz olduğunu düşündü. Bundan sonra ne olacağını kestirmeye çalıştı ama kafası karmakarışıktı. Eliyle yorgun gözlerini ovuşturdu. Halletmesi gereken bir konu daha vardı. Daha fazla ertelemenin mümkün olmadığı bir mesele. Telefonu eline alıp annesini aradı.

'Anne bilmen ve hazırlıklı olman gerekir diye düşündüm. Yakında haberleri çıkacaktır. Perim ve ben...boşanıyoruz.'

Annesi şaşırmıştan çok hayal kırıklığına uğramış gibiydi. 'Tahmin ediyordum sorunlarınız olduğunu. Ama çözeceğinizi ummuştum' dedi buruk bir sesle.

'Biliyor muydun?'

'Elbette! Bir anne böyle şeyleri sezer. Doğru dürüst görüşmüyor olmamızın nedenini baban gibi göstermeye çalışsanız da, Perim'in uzun bir tatil için Amerika'ya gittiğini söylesen de ben birşeylerin ters gittiğini anlamıştım.

Peki nasıl? Neden bu kadar kısa sürede pes ettiniz? Oysa o kadar umutluydum ki...Sizin birbirinizi gerçekten sevdiğinizden emindim.'

Duygularını açıkça söylemek Hakan için zordu ama henüz en zor kısma gelmediğinin farkındaydı.

'Ben onu hala seviyorum ama olmadı işte...'

'O halde o seni sevmiyor ve ayrılmak istiyor?'

Hakan sıkıntıyla nefes alıp verirken gözlerini kapattı 'Anne ne fark eder ki? Sonuçta olan oldu ve düzeltilemeyecek bir noktaya geldi.'

Kadın anlamakta zorlanıyordu. Her ikisi de birbirini seviyorsa bu ayrılığın altında yatana gerçek ne olabilirdi? Birden oğlunun bekarken nasıl yaşadığını hatırlayıp irkildi. 'Onu aldattın mı?' diye sordu itham edercesine.

'Hayır! Elbette aldatmadım!'

'O halde?'

'Ama o öyle olduğunu sanıyor. Onu önemsemediğimi, istemediğimi ve ondan boşanmak istediğimi...Ayrılmak isteyen bendim ve şimdi aksine inandıramıyorum' dedi bıkkın ve monoton bir sesle.

'O zaman ona öyle olmadığını anlat! Oğlum neden işin peşini bu kadar kolay bırakıyorsun? Belli ki birşeyleri yanlış yapmışsın! Hem neden ayrılmak istedin ki? Hakan neler oluyor hiç anlamıyorum. Görünürde bir sorununuz yok ama çok ciddi bir adım atıyorsunuz ve bu kararın dönülmez olduğunu söylüyorsun. Saçmasapan konuşmalar bunlar...'

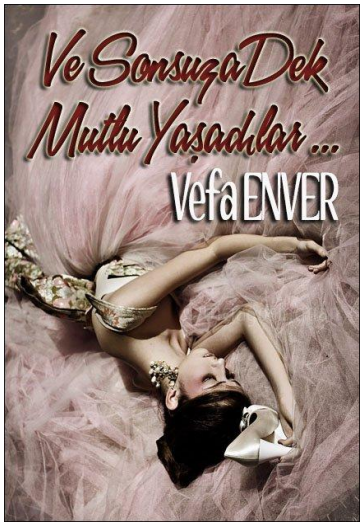
'Anne...'

'Yarın seni görmek istiyorum hem de sabah erkenden. Baban işe gider gitmez burada ol lütfen' bu bir ricadan çok emir gibiydi. Tüm yumuşaklığı ve sevecenliği altında otoriter bir kadın vardı ve Hakan ömrü boyunca annesine karşı gelmemişti bu sefer de yapamayacağını biliyordu. Babasının tüm sert görünümüne rağmen ipler her zaman bu ılımlı ve sakin kadının elinde olmuştu. O olaylara istediği gibi şekil verirken 'siz nasıl isterseniz Muhsin Bey' demekten geri kalmazdı.

Hakan pes etmiş bir şekilde karşılık verdi. 'Tamam anne tamam. Ama fazla umutlanmasan iyi olur çünkü daha bilmediğin şeyler var'

‘Yarın gelince anlatırsın o halde. Ben de Hatice’ye söyleyeyim sevdiğin un kurabiyelerinden yapsın’

Hakan bunun olağan bir ziyaret olmadığını hatırlatmamak için kendini zor tutmuştu. Annesinin iyimserliği yüzünde buruk bir tebessüme neden oldu. ‘İyi fikir anne. Söyleyeceğim acı gerçeklerin yanında tatlı birşeyler iyi gider.’

‘Hayır! Sevdiklerimden hiçbirini onunla yanyana oturtmam. O çekilmez cadalozun teki!’ diye karşı çıkıyordu Esra Yavuz’un önerisine.

‘İyi de sevgilim birilerini onun masasına oturtmak zorundasın. Onun yengem olduğu ve yanında da abimin oturacağı düşünülürse senin de yakın bir akraban onlarla oturmalı. Hem neden karşısın bu kadar Berna’ya hiç anlamıyorum’

‘Allah’ım asıl sen nasıl karşı değilsin ben onu anlamıyorum. Kadın soğuk nevalenin teki. Suratsız olması dışında herşeyin en iyisini bildiğini iddia eden ve herşeye burnunu sokan ukala bir tip. Jinekologdan tut İtalyan restoranına kadar en iyisini o bilir. Çok talep görmesi nedeniyle jinekolgundan zar zor randevu alınabildiğini bile duymak zorundayız. En iyisini o bulur ya...Utanmasa muayene detaylarına girecek.Tabii tek harika özelliği de bu değil. Mesela yalancı. Gerçekleri kafasına göre çarpıtma huyu var. Bir de o övünmesi yok mu? Yok efendim saçlarının rengiyle fazla

oynamazmış böylece de saçları hep sağlıklıymış. Yüzüne makyaj yapmazmış ama bakımına çok dikkat edermiş, haftada bir saunasını cilt bakımını yaptırırmış. Birşeye benzese bari. Sanki Adriana Lima da böyle doğal doğal takılıyor. Şeytan diyor ver ağzının payını de ki 'Berna'cım bence azıcık renk ver suratına. Hayalet görmüş gibi solgun duruyorsun. Saçlarını da ara sıra renklendir doğal olacağım diye mat mat geziniyorsun' ama ne yazık ki onun yerine hı hı tabii diyerek geçirşitiriyoruz. Ay bir de şu marka düşkünlüğü yok mu? Gören de paşazadelerin kızı sanır. Ayol sen kocanla evlenene kadar maaşınla mütevazi geçinip gidiyormuşsun. Off Yavuz ya çok rica ediyorum beni de çevremedeki insanları da o buzdolabı ile haşır neşir etme'

Yavuz Esra'nın yengesinden gerçekten hoşlanmamasını anlayabiliyordu çünkü kendi de onu pek çok açıdan itici buluyordu. Yine de maalesef abisinin seçimiydi ve bu konuda yapabileceği herhangi birşey yoktu. O nedenle elinden geldiğince Esra'yı yatıştırmalıydı.

'Bak güzelim büyütecek hiçbir şey yok. Sen ve ben zaten o gece onu doğru dürüst görmeyeceğiz. Bırak ne yaparsa yapsın. Masa düzenine gelince...' kapının çalması ile lafı bölünmüştü. Esra kim olduğuna bakmak için kapıya giderken bir yandan da Yavuz'a laf yetiştiriyordu. 'Öyle değil işte Yavuz Bey. O varlığını gözümüze sokar' dedikten sonra kapının açılmasıyla bir çığlık kopmuştu. Yavuz telaşla koşup ne olduğuna baktığında Perim ve Esra'yı sarmaş dolaş bir vaziyette gördü.

'Sana sürpriz yapmak istedim. Selam Yavuz' dedi Perim Esra'nın omzunun üstünde hala ona sarılmış haldeyken.

'Harika sürpriz! Gelmeyeceksin sandım ama yine de yerini ayarladım. Son anda fikrini değiştirirsin diye'

'Hayatta kaçırmazdım'

'Nişanı kaçırdın ama'

Perim şımarık bir şekilde sırıttı 'Ben hamile bir kadınım fazla stres yaşamamam gerek.'

Esra hafifçe geri çekilip ona şüpheyle baktı 'Düğünde doğurmayacağından eminsin değil mi? Öyle bir niyetin varsa biz imzaları attıktan sonra çok uygun olur aslında. Böylece düğün karambole gelir ve biz de erkenden kaçıveririz.

Perim onaylamayan biçimde başını sallayıp arkadaşını şakayla karışık azarladı. ‘Esra sana ne olmuş böyle? Ben yokken iyice kendini aşmışsın güzelim. Hiç kimse sana gelinin düğünden erken ayrılamayacağını söylemedi mi? Düğünde ani bir doğum olsa bile...’

‘Evet Perim ya iyi ki geldin. Şu stres küpünü al üzerimden de rahat bir nefes alayım’ diye takıldı Yavuz.

Esra gözdağı veren bir bakış attıktan sonra havalı bir biçimde saçlarını geriye attı ‘Sözlerine dikkat et canım yoksa nikah memuru o soruyu sorduğunda hayır diyerek senden intikamımı alırım bilesin. Üstelik o kadar misafire de rezil olursun’

Yavuz teslim olduğunu gösteren biçimde ellerini havaya kaldırıp güldü ‘İnanırım Esra sen onu da yaparsın. Seninle aşık atmak kimsenin harcı değil’

‘Hah şöyle yola gel azıcık. Haydi gelsene Perim içeri geçelim. Bu gece burada kalıyorsun değil mi?’

‘Üzgünüm Esra ama kalamam. Annem dört aydır başımın etini didikliyor zaten. Onlardan kaçıyormuşum diye.’

‘Biliyorum bana da söylüyordu’ diye onu onayladı Esra.

‘Sen ne dedin peki?’

Esra’nın gözlerinde hınzır pırılrılar belirmişti ‘Annene hamilelik haberin yüzünden yaşadığı şoku atlatması için senin onu kendi haline bıraktığını söyledim. Her gün şişen karnın ile etrafta dolanıp ona eziyet etmek istemediğini de tabii... 'Özellikle de kürtaj süresi geçtikten sonra öğrendiğin düşünülürse ciddi bir sinir krizi yaşamış olmalısın' diye de ekledim’

Perim neşeli bir kahkaha attı ‘Cidden böyle mi dedin? Keşke ben de senin konuştuğun gibi konuşabilsem onunla’

‘O tür cadılıklar yapabilmen için Esra gibi olman lazım Perim’cim ama sen fazla iyi huylusun’ diye araya girdi Yavuz nişanlısını kışkırtmak için.

Esra onu ve dediklerini umursamıyormuşçasına omuz silkti ‘Bu hayatta ezilmemek için azıcık tırnaklarını göstereceksin Yavuz’cum. Biraz da kaçık olacaksın yoksa Berna gibilere tahammül edemezsin’

‘İyi de sen zaten ona tahammül edemiyorsun’ diye Yavuz itiraz edince Esra cevap vermekte geç kalmadı.

‘Eh iyi bak işte henüz kaçık değilim. Akli dengesi yerinde bir kadınla evleniyorsun ama açıkça söyleyeyim Berna’ya fazlaca maruz bırakılırsam ruhumda ve sinirlerimde yarattığı tahribat kalıcı olabilir’

Perim ikisine bakıp güldü ‘Hala onunla anlaşamıyor mu?’

Yavuz gözlerini devirerek söylendi ‘Anlaşmak için uğraşıyor mu ki?’

‘Tabii uğraşmıyorum çünkü ben boş işlerle uğraşmam ve hayatımda ondan daha boş bir kadın tanımadım. İşi gücü Nişantaşı'ndaki kafelerde oturup sabahtan akşama lak lak konuşup durmak. Sus da eline bir kitap alıp oku değil mi? Ama yok onun çok önemli işleri var. Onu bunu çekiştirmek gibi. Müzikten anlamaz, filmden anlamaz, kitaptan hiç anlamaz. İşi, hobisi ve hatta bir kedisi bile yok anlıyor musun? Boş kadın velhasıl boooş’

Perim Esra’yı dinlerken onu ne kadar özlediğini düşünüyordu. İstanbul’dan uzak geçen dört ayda en çok da onunla hergün konuşup dertleşememek zor gelmişti ona. Tabii Hakan ile boşanmalarını saymaz ise... Boşanmalarının üstünden iki ay geçmişti. Ne o Hakan’ı aramış ne de Hakan onu aramıştı. Sadece duruşma günü birkaç dakikalığına ayaküstü laflamışlardı. Ama öylesine rahatsız edici bir karşılaşmaydı ki söylenecek çok şey olmasına karşın ikisi de mümkün olan en kısa sürede noktalamışlardı sohbetlerini. Sonrası Perim’in boşanmış olma düşüncesine alışması ve Hakan’ı kafasından atmaya çalışması ile geçen birbirinin aynısı günlerden ibaretti. Yine elinde olmadan her sabah ilk iş gazetelerin dedikodu sayfalarına göz gezdiriyordu. Belki onunla ilgili birşeylerden haberi olur diye. Sonra da yaptığından utanıp kendi kendini azarlıyor, bu son diyordu. Nihayet buna son veren teyzesi olmuştu. Elbette dedikodu sayfası olmayan gazeteler almaya başlayarak... Yine de bu çaba nafileydi. Çünkü Perim gazetelerde görmese rüyalarında görüyordu onu. Akşamları dört gözle bekler olmuştu. Bu küçük sırrı kimseyle paylaşmıyor,kendine saklıyordu. Birine anlatacak olsa utancından yerin dibine geçeceğini düşünüyordu. Kaç kadın boşandığı kocasının hayaliyle avunurdu ki? Esra’nın düğünü olmasa gelmeye cesareti yoktu ama işte yine İstanbul’daydı. Hakan ile aynı gökyüzünün altında aynı havayı soluduğunu düşünmek içinde tuhaf bir mutluluğa yol açmıştı. Oldukça aptalca, hiç olmaması gereken bir duygu diye hatırlattı kendine. Hakan her neredeyse ve ne yapıyorsa hayatından memnun olmalıydı ki sesi soluğu çıkmıyordu.

Ne kadar da istiyordu onunla ilgili birşeyler öğrenmeyi ama soramazdı. Ne Esra'ya ne de Yavuz'a...Kendine karşı gurura dair birşey kalmadıysa da, çevresindekilere karşı belli etmemeliydi. Dahası onu unutmalıydı. Tıpkı onun kendini unuttuğu gibi. Herşey hamileliği yüzündendi. Fazlasıyla duygusal ve savunmasız bir anında gerçekleşmişti bu boşanma. Doğum yaptıktan eski benliğine dönecekti kuşkusuz. Yine kendi ayakları üzerinde duran güçlü bir kadın olacaktı...aynı zamanda anne diye hatırlattı kendine bastımakta güçlük çektiği bir heyecanla. Yedi aylık hamileydi ve hala bebeğin cinsiyetini bilmiyordu. Öğrenmek istememişti. Nedense hayal kurmaktan çekiniyordu. Şimdilik sadece içinde taşıdığı bir bebekti. Ama kız ya da erkek olduğunu öğrendiğinde hayaller kurmaya başlayacak, kendini fazlasıyla kaptıracaktı. Korkuyordu. Birşeylerin ters gitmesinden ve hayatta sahip olduğu tek varlığın da elinden alınmasından ödü kopuyordu. Bu yüzden bu konuda düşünmemeye çalışıyordu. Onu kucağına aldığında nasılsa bilecek ve o zaman hayal kurmaya gerek kalmadan onunla o anı yaşayacaktı. Hakan'ın yanında olmasını isterdi ama bebeği ne kadar umursadığından emin değildi. Duruşma günü epey soru sormuştu ama bu onun babalık sorumluluğundan kaçmayacağı dışında birşey göstermiyordu. Onun ile ilgili şüphe duymadığı bir şey varsa o da dürüstlüğüydü. Bu bebeği sahipleneceğinden adı gibi emindi ama yine de zamansız olduğunu düşünüyor olabilirdi. Şüphesiz bir sonraki evliliğinden çocuk sahibi olmayı tercih ederdi. Acaba o kişi Arzu mu olacak diye merak etti. Eğer onunla evlendiğini duyarsa kalbinin çok kırılacağını biliyordu. Özellikle de Arzu'yu onun hayatına kendinin soktuğu düşünülürse...

Esra heyecanla 'Buldum!' dediğinde diğer ikisi merakla ona baktı. 'Berna'nın yanına Hakan'ı oturtalım. İkisi birbirinin hakkından gelir' Oturma planına Hakan'ın adını yazarken yüzünde tatmin olmuş bir sırıtış belirmişti. Perim'in yüzüne bakana kadar kırdığı potun farkına varmamıştı.

'Ah özür dilerim...Perim çok özür dilerim öyle damdan düşer gibi söylemek istememiştim ama Hakan da davetli' dedikten sonra Yavuz'a ters ters bakarak devam etti 'Aslında onun gelmesini istemiyordum ama senin geleceğin de belli değildi. Şimdi sen olduğuna göre belki de onu davet etmeyiz'

Yavuz kaşlarını çatarak nişanlısına baktı 'Birşeyi unutmuyor musun sevgilim?'

Esra bakışlarına bilmiyormuş havası katarak gözlerini kırpıştırdı ‘Neyi aşkım?’

Sabrı taşmış bir şekilde Yavuz onu yanıtladı ‘O benim en iyi arkadaşım ve nikah şahidim!’

Esra kalemi dudaklarına götürüp düşünceli bir şekilde ucunu kemirdi ‘Aslına bakarsan bu konuda tereddütlerim var. Boşanmış birini şahidin yapmak uğursuzluk getirebilir’ Kırdığı potu yine geç fark etmişti. ‘Ah özür dilerim Perim. Bu gece ne şapşalım ben ya...Çam devirip duruyorum’

Perim rahatlatıcı bir tebessümle ona takıldı ‘Bu durumda ben de senin şahidin olamıyorum sanırım’

‘Elbette ki oluyorsun! Senden başkası şahidim olursa evlenmem’ diye heyecanla atıldı.

Yavuz kollarını göğsünde birleştirip tek kaşını havaya kaldırdı ve Esra’yı uzunca bir süre süzdü. Esra köşeye sıkıştığını anlayarak geri adım atmak zorunda kaldı.

‘Of tamam Hakan senin şahidin olsun ama bak söylüyorum evliliğimizde birşey ters giderse hepsi o uğursuzun yüzünden. Benim arkadaşım melek gibidir. Ondan yana bir olumsuzluk gelmez’

Yavuz sırıttı ‘Haksız olmana bayılıyorum. Hiç beceremiyorsun’

‘Heralde yani. Haksız olma konusunda acemiyim. Benim uzmanlığım haklılık kısmında’

Perim onları imrenerek izlerken içinde buruk bir mutluluk duydu. Arkadaşı için seviniyordu çünkü Yavuz şaşırtıcı bir biçimde iyiydi. Sanki hayatı boyunca eğlenceden eğlenceye koşan, gömlek değiştirir gibi sevgili değiştiren o değilmiş gibiydi. Esra’ya karşı inanılmaz sabırlıydı. Hatta onun inatçı kişiliğini ve sivri dilini seviyor gibi görünüyordu. En azından eğlendiği açıktı. Hakan’ın da bir zamanlar peşinde pervane olduğunu hatırladı. Ama o günler çok eskilerde kalmıştı. Hayatına devam etmek zorundaydı. Gerçi bir çocuğu olduktan sonra nasıl olacağını bilmiyordu ama elbet kafasına göre biriyle tanışacaktı.

‘Demir’i gördüm geçenlerde’ dedi Esra ansızın Perim’in düşüncelerini bölerek.

‘Sahi mi? Nasılmış? Neler yapıyormuş?’ diye sordu Perim onun adını duymaktan mutluluk duyarak. Muhtemelen aniden ortadan kayboluşuna anlam veremeyen ve bu duruma içerleyenlerin başında geliyordu Demir.

‘Seni sordu. Aslında biraz kırgın gibiydi. Ama olayları üstünkörü anlatınca sana ve yaşadıklarına karşı daha bir anlayışlı yaklaştı. Geldiğinde mutlaka beni arasın görüşelim dedi’

Perim şaşırmıştı ‘Hamile olduğumu biliyor mu?’

‘Tabii elbette. Tek başına çocuk büyütmenin ne zor olduğunu tahmin edebildiğini söyledi. Hatta iki kişi olarak büyütmek bile zor. Bu nedenle Yavuz’a büyümüş bir çocuğu evlat edinelim diyorum ama beni dinlemiyor.’

‘Bunu sana çok sık söylemem sevgilim ama bu konuda cidden saçmalıyorsun’

Esra duymazlıktan gelerek devam etti ‘Herneyse kendi çocuğundan ve onu ne kadar özlediğinden bahsetti. Seni doğumdan sonra ziyaret etmekten mutluluk duyacakmış. Bana kalırsa seninle hala ilgileniyor’

‘Sanmam! Karnımda Hakan’ın çocuğunu taşıyorken beni isteyecek bir erkek olacağını sanmam’

Esra gözlerini devirdi ‘Canım sonsuza dek orada kalacak değil ya. Eninde sonunda çıkacak işte. O zaman sen yine göz alıcı bekar bir kadın olacaksın ve erkekler peşinde dört dönecek. Bir yığın boşanmış çocuklu kadın harika ikinci evlilikler yapıyor’

‘Ben almayayım Esra. Boşanalı daha iki ay olmuşken tekrar o sıkıntıya girmeyi düşünmek bile istemiyorum. Her neyse ben kalksam iyi olacak. Artık daha erken uyur oldum. Yoksa sürekli karnım acıkıyor ve atıştırıyorum. Baksana dev gibi oldum. Off ya keşke ben doğurduktan sonra evlenseydiniz. Şimdi konuklar arasında en tombul ben olacağım’

Esra neşeli bir kahkaha attı ‘Hayır hala Yavuz’un babası açık ara önde. Onun göbeği seninkini geçer’

Yavuz kızgın görünmeye çabaladıysa da pek başarılı olamadı. Esra’nın sözleri hem doğru hem de komikti.

Perim ayağa kalkıp arkadaşına sıkıca sarıldı ‘Sizinle zaman geçirmek harika. Bana çok iyi geliyor. Bunu sık sık yapalım’

‘Elbette! Senin ortadan kaybolmadığın ve İstanbul’u terk etmediğin zamanlarda mutlaka biraraya gelelim’ diye onun damarına bastı Esra.

‘Aman Esra ya pabuç gibi dilin var. Bana bak Yavuz şu patavatsızı adam et azıcık yoksa seni her yerde yerin dibine sokar’

‘Deniyorum Perim’cim ama çok zorlu bir görev başarıya giden yol son derece çetrefilli’

Esra alınmış gibi yaparak Yavuz’un midesini dirseği ile sertçe dürttü. ‘Seninle sonra görüşeceğiz Yavuz bey. Bakalım kim kimi kontrol edecek’

Yavuz’un gözlerinde beliren arzu dolu ifadeyi fark eden Perim kozlarını paylaşmaları için onları bir an önce yalnız bırakması gerektiğini düşünüp, kendi kendine güldü. Üç kısa gün sonra korkuları ile yüzleşecekti. Üç uzun gün sonra Hakan’ı görecekti. Acaba Arzu ile mi yoksa yalnız mı gelecekti düğüne? Ya da belki de yeni bir sevgilisi vardı. İçini heyecan karışık bir tedirginlik kapladı. Hayatında bundan daha zorlayıcı bir durumda bulmuş muydu kendini? Hiç

sanmıyordu ve içinden bir ses bunun daha başlangıç olduğunu söylüyordu.

Son koliler de taşındıktan sonra Hakan gözlerini kederle bomboş salonda gezdirdi. Bir köşede Perim’in özenle kutulara yerleştirilip bantlanmış eşyaları duruyordu. Mobilyalar Esra’nın bilgisi dahilinde depoya kaldırılmıştı. Boşanırken ikisi de evi istemeyince hakim dairenin satılıp parasının da iki taraf arasında paylaştırılmasına karar vermişti. Tek başına geçirdiği her an ona ızdırap vermesine rağmen bu daireden kolay kolay çıkamamıştı. Burası onlara ve evliliklerine dair elinde kalan son şeydi. Satıldıktan sonra hepsi yok olup gidecekti. Tüm anılar ve bir zamanlar evli olduklarına dair herşey...Annesi elini oğlunun omzuna koyup hafifçe sıktı. Bundan iki ay önce aşkının peşinden gitmesini öğütleyen kadın şimdi oğluna herşeyi unutması için yardımcı olmaya çalışacaktı. Hakan’ı dinlemiş ve ona yol göstermeye çalışmıştı ama olaylar sandığından daha karışık durumdaydı. Perim’le biraraya gelmesini engelleyen onca insanla savaşmak Hakan’ın Perim’e odaklanmasını güçleştiriyordu. Yine de

annesinin içinde bir umut vardı. Belki duruşma günü biraraya gelip konuşabilirler ve en azından bir süre için bu kararı hayata geçirmekten vazgeçebilirlerdi. Ama öyle olmamıştı. Fazla konuşmamışlardı. Perim'in çevresini saran Esra, annesi ve babası ona ulaşmayı imkansız kılıyorlardı. O an geri dönülmez bir yola girildiğini anlamıştı. Bundan sonrası oğlu için acı verici bir tecrübe olacaktı. Ama insan var olduğu müddetçe umudunu kaybetmemeliydi. Özellikle de Perim'in Hakan'a özlem ve sevgi dolu bakışlarını gördükten sonra emindi. Hayat her ikisinin de yollarını kesiştirecekti.

Oğlunun Perim'e ait kolilerden birinin üzerine bıraktığı zarfı görünce 'O nedir?' diye sordu merakla.

Hakan arkası annesine dönük halde omuz silkti 'Önemli değil. Pek bir anlamı kalmadı. Eşyalarımı toparlarken buldum. Çok önce verilmesi gereken bir mektup. Adresine ulaşmamış ve fazlasıyla geç kalmış. Yine de ait olduğu kişide durması gerektiğini düşündüm. Belki neden olduğum acıları biraz olsun hafifletir.'

Naime Hanım gözpınarlarında yaşlar birikmiş halde oğlunun kırgın görünen yapılı bedenine baktı. En güçlü erkeği bile savunmasız bir çocuğa dönüştürebilen tek varlığı düşündü. Aşk bazen zorlu yolları seçerdi ama sonunda yaşattığı sıkıntıları telafi ederdi. İçinde güçlü bir umut belirdi. Aşk hala oradaydı.Onları terk edip gitmemişti. Eninde sonunda doğruyu bulmalarını sağlayacaktı. İçinden fazla uzun sürmemesi için dua etti.

Kapının vurulması ile Esra başını o tarafa çevirdi. 'Nasıl görünüyorum?' diye sorduktan sonra cevabı beklemeden konuşmaya devam etti. 'Adama yüz kere söyledim saçımı böyle kabartırsam Simpson ailesindeki anneye dönerim diye ama beni dinledi mi? Hayır! Şu halime bak!'

Perim onu beğeniyle süzerken gülümsedi. 'Büyük olasılıkla adam Simpson ailesini bilmediği için anlamamıştır. Hem bence çok güzel görünüyorsun'

Esra somurtarak aynanın önündeki pufa oturdu. Gelinliği oldukça sadeydi. Altına tela giyilmeyen türden ipek satenden ve dökümlüydü. İnce fiziği

üzerinde göğsünden ayaklarına kadar akıyordu adeta. Elbisenin arka kısmındaki uzun kumaş o yürürken zarifçe süzülüyordu. Göğüs kısmında ince bir şerit halinde uzanan dantelin zerafetini belindeki kalın siyah kuşak tamamlıyordu. Bal rengi saçları tepesinden omuzlarına dökülen dağınık bukleler halinde toplanmıştı. Ama en harika olan da duvağıydı. Başının üzerinden aşağıya doğru inen upuzun duvağı yüzünü çevreliyor enfes bal rengi gözlerini ortaya çıkarıyordu. Yavuz'un ona aşık olmasına şaşmamak gerek diye düşündü Perim arkadaşına hayranlıkla bakarken. Gelinliğin sade çizgisi ve zarif detaylarını incelerken kendi gelinliğinden çok daha kolay giyilip çıkarılabileceğini fark etti. Saçları ise yumuşak dokusu kaybetmeden toplanmıştı. Bu gecenin baştan sona harika geçeceğini düşünürken kendi ilk gecesini ve gelinlikle verdiği mücadeleyi hatırladı. Hakan'ı ve o gece orada olacağını düşünmek midesinin düğümlenmesine neden oldu. Kendisine endişe veren düşünceleri kafasından kovmaya çalışarak Esra'ya yaklaşıp ellerini omzuna koyup aynada ona baktı.

'Esra hayatımda gördüğüm en güzel gelinsin. Sızlanmayı bırak lütfen. Bundan daha iyi görünebilseydin ki hiç sanmıyorum Yavuz odaya çıkmayı bekleyemeden herkesin içinde üstüne atlardı. Şimdi sözlerimin gerçekliğini kabul edip bana bir bak. Bundan daha şişman ve biçimsiz bir halimi görmüş müydün? Ben şahsen hatırlamıyorum. Ve bu kadar aceleyle evlenip beni bu halde düğüne sürüklediğin için seni hiç affetmeyeceğimi bilesin!' diye takıldı arkadaşına.

Esra ona bakıp gülümsedi. 'Sen hayatımda gördüğüm en harika hamile kadınsın. Angelina Jolie'den bile daha iyisin. Hatta boşver o soğuk nevaleyi. Zaten pek sevmem. Sen Catherine Zeta Jones gibi ışık saçıyorsun.'

Perim neşeli bir kahkaha attı. 'Haklısın bu halimle Angelina olamazdım zaten. O kadın kirpi yutmuş yılan gibiydi hamileyken. Bense daha çok az önce bir mandayı afiyetle yemiş bir fil gibiyim'

'Filler manda yemez'

'Biliyorum ama bu fil yer!' derken dişlerini göstererek aynadan Esra'ya sırıttı. 'Neyse beni boşver bu gece senin gecen. Spot ışıklarını senden çalmak istemem zaten'

Yavuz kapıyı tıklatıp kapıdan başını uzattığında gözleri hayranlıkla ışıldadı. Bir süre konuşamadı. Adeta dili tutulmuştu. Bunu yanlış yorumlayan Esra gergin bir şekilde espri yaptı. 'Gördüğünü beğenmediysen vazgeçmek için hala vaktin var. Biliyorsun ben seni ekmeyeceğime söz verdim ama sen yaparsan şikayet etmem doğrusu.'

Yavuz sırıtarak odanın içinde ilerledi. 'Şaka mı yapıyorsun? Hem de seni böyle gördükten sonra mı? Sen o imzayı bir at da sonra kaç bakalım kaçabiliyorsan.'

Perim Esra'ya bakıp güldü 'Bu beğendi demek oluyor.Zaten seni beğenmeyenin aklına şaşarım.'

'O halde Berna'nın aklı olmadığı konusunda hem fikiriz' diye kıkırdayınca Perim de ona katıldı.

Yavuz bu muhabbetin daha fazla derinleşmesini engelleyerek araya girdi. 'Pekala bu kadar dedikodu yeter. Davetliler gelmeden bahçede fotograf çektirmemiz gerek. Hazır mısın?'

Esra evet anlamında başını sallarken Perim ömrü boyunca onu bu denli heyecanlı ve gergin görmediğini düşünüyordu. Arkadaşının eteklerini düzelttikten sonra almayı unuttuğu buketini kapıp ona uzattı. Pek çok duyguyu bir arada yaşıyordu. Arkadaşı için sevinirken yürümeyen kendi evliliği için pişmanlık duyuyordu. Gözlerinin dolduğunu fark ederek küçük el çantasını yelpaze gibi sallamaya başladı. 'Tamam öyle bakıp durmayın. Ben hamile bir kadınım, hemen herşeye ağlayabilirim. Ve mümkünse bunu yaparken izlenmemeyi tercih ederim'

Esra kapıdan çıkmadan önce dönüp aceleyle Perim'i kucakladı ve kulağına fısıldadı 'Herşey çok güzel olacak. Senin için de , benim için de...Hepimiz için...Belki Berna'yı bunun dışında tutabiliriz' diyerek göz kırptığında Perim gözyaşları arasında gülmeye başladı.

'İşte böylesi daha iyi. Şimdi gidiyorum ama söz veriyorum kısa süre sonra geleceğim. Zaten başka şansım var mı ki?'

Yavuz arkasından onu onayladı 'Kesinlikle yok!'

'O halde burada oturup dinlen. Oda servisinden istediğini sipariş et. Kısa süre sonra döneriz.'

Esra Yavuz'un koluna girip onunla kapıdan çıkarken genç adamın gittikçe uzaklaşan şikayeti duyuluyordu. 'Sanki iş görüşmesine gidiyor gibisin. Siz bir kahve alın Esra Hanım az sonra burada olacak dercesine...'

'Aman Yavuz abartıyorsun. Bir kaç resim çektireceğiz ne kadar uzun sürebilir ki?'

Aradan geçen bir buçuk saat sonunda herkes tarafından net bir şekilde anlaşılmıştı ki resim çektirmek sanıldığı kadar kısa sürmüyordu. Perim sıkıntıyla odada dolanırken Hakan'ı göreceğini düşünmemeye çalışıyordu.Aslında hangi düşünce onu daha fazla rahatsız ediyor emin değildi. Hakan'ı görmek mi yoksa onu başka bir kadını koluna takmış olarak görmek mi? Tamam diye hatırlattı kendine. Biz ayrıldık ve herkes dilediğini yapmakta özgür. Tek sorun ben dilediğimi yapamayacak kadar hamileyim. Somurtarak aynanın önündeki pufa kendini bırakırken kapı kolunun çevrildiğini duymamıştı. Aynada Hakan'ın yansımasını görünce donup kaldı. Hazırlıksız yakalanmıştı ama Hakan öyle görünmüyordu. Gayet rahat bir biçimde içeri girip ona gülümsediğinde Perim'in kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atmaya başladı. Ayrılıklarının ardından daha yakışıklı görünüyordu. Bekarlık ona yaramıştı belli ki. İçinde birşeylerin burkulduğunu hissetti. Muhetemeln gururuydu ve bu konuda dışarıya birşey yansıtmamaya kararlıydı.

'Yavuz'u arıyorsan resim çektirmek için dışarı çıktılar' dedi Perim ilgisiz görünmeye çalışarak.

Hakan sıcak gülümsemesini koruyarak onun yanına geldi ve karşılık verdi. 'Biliyorum aşağıda rastladım'

Perim afallamıştı. O halde onun orada olacağını bilerek gelmişti. Bu da ne kadar rahat ve umursamaz olduğunu gösteriyordu. Onu görmek içinde zerre kadar rahatsızlık yaratmamıştı. Demek ki Hakan onu düşündüğünden de kolay atlatmıştı. İçinde belli belirsiz bir öfke hisstti. Bir erkeğin hayatında bu denli önemsiz olmayı yediremiyordu özellikle de o erkeğin bebeğini taşıyorken.

Hakan makyaj masasının ucuna dayanıp gözlerini Perim'e dikti. 'Ben daha çok seni görmeyi umarak geldim.Çok güzel görünüyorsun'

Sadece umursamaz değil aynı zamanda acımasız da diye geçirdi içinden Perim hırsla. Şu halde bile benimle oyun oynamaktan geri kalmıyor. Bana yeterince zarar vermemiş gibi.

Hakan'ın ona hayranlık dolu bakışlarını algılayamayacak kadar kırgındı Perim. Son aylarda yaşadıkları onun kendine olan güvenini sarsmıştı. Hamile olmak zordu ama kocası tarafından terk edilen bir hamile olmak daha da zordu.

Başını dikleştirerek karşılık verdi 'Teşekkür ederim iltifatın için ama Arzu gibi görünmediğinin farkındayım' Nasıl oldu da dilime hakim olamadım diye hayıflandı. Şimdi Arzu'yu kıskandığını düşünecekti. İşin aslı onu kıskanıyordu ama Hakan'ın bunu bilmesine gerek yoktu.

Hakan ona doğru eğilerek bilinçli bir biçimde dudaklarını onun saçlarına değdirerek alçak sesle karşılık verdi. 'Haklısın onun gibi görünmüyorsun. Çok daha iyi görünüyorsun'

Bu kadarı fazla diye düşündü Perim. Hışımla yerinden kalktığında, yanakları alev alev yanıyordu. 'Burada durup dalga geçmeni dinleyecek değilim. Yapacak daha iyi şeyler bulabileceğimden eminim'

Arkasını dönüp gitmeye niyetlendiğinde Hakan onu kolundan tutup yavaşça durdurdu. Ona fiziksel ve ruhsal olarak zarar verebileceği düşüncesi kalbinin sıkışmasına neden oluyordu. Zaten yeterince sıkıntı ve acıya neden olmuştu. Ama bir gün önce annesiyle yaptığı konuşmada çok net anlamıştı ki aşk nadir bulunan bir şeydi ve çoğu insan onu ıskalayarak ömrünü boşa harcıyordu. Madem onu bulmuştu kendini terk edip gitmesine izin vermeyecekti. Yavuz'dan Perim'in İstanbul'a döndüğünü ve düğüne katılacağını öğrendiğinde kararını vermişti. Ona ulaşamadığı zamanlarda eli kolu bağlıydı belki ama şimdi durum farklıydı. Ondan uzak durmayacaktı. Tam tersine sürekli karşısına çıkıp aklını karıştıracak, Hakan'a olan aşkını gözden geçirmesini sağlayacaktı. Bu planda Hakan'ı tedirgin eden tek bir nokta vardı. O da Perim'in ona olan hislerini bütünüyle yitirmiş olması ihtimaliydi ki odadan içeri girdiği an endişeleri uçup gitti. Perim onu hala seviyordu ya da en azından istiyordu. Bunu lehine çevirebilirse birlikte zaman geçirmelerini sağlayabilir, ona gerçek hislerini anlatabilir ya da daha iyisi gösterebilirdi.

Perim'i kendine doğru çevirirken gözlerini onun gözlerinden ayırmadan tekrarladı. 'Çok güzel görünüyorsun ve bu konuda dalga geçmiyorum. Hatta seni daha önce hiç bu denli ışık saçarken gördüm mü diye düşünüyordum. Yüzün parlıyor'

Perim hafifçe geri çekilerek aralarındaki mesafeyi korumaya çalıştı. ‘Öfkedendir. Varlığın beni sinirlendiriyor’ dedi Hakan’ın sözlerinden zerre kadar etkilenmemiş gibi görünmeye çalışarak.

‘Ben de beni gördüğüne sevindiğini sanmıştım. Çünkü ben seni görünce kesinlikle çok mutlu oldum’

Perim’in kalbi deli gibi atıyordu ve dışarıdan fark edildiğinden emindi. ‘Beni özlüyor musun? Çünkü ben seni aklımdan çıkaramıyorum’

Perim kolunu çekip onun elinden kurtardıktan sonra kapıya doğru bir adım attı ‘Seni özlemeyi bırakalı çok oldu.’ Beklenmedik bir biçimde hemen arkasında beliren Hakan’ın varlığı ile irkildi.

‘Seni heyecanlandırıyor muyum? Beni görünce elin ayağına dolanıyor gibi’

‘Hayır daha çok sinirlendiriyorsun. Lütfen beni rahat bırakır mısın?’

‘Tam tersine ben bu gece hep peşinde dolanmayı düşünüyordum’

Peşinde dolanacağını söylemişti. O halde oraya yalnız gelmiş olmalıydı. Perim’in içini çocukça bir mutluluk kapladı ama hemen sonra Hakan’a güvenemeyeceğini hatırlayıp kendini toparladı.

‘Yerinde olsam zamanımı daha sonuç getirecek amaçlar için harcardım.’

Hakan arkasından uzanıp kasıtlı biçimde Perim’e dokunarak kapıyı açtığı sırada kulağına fısıldadı ‘Yanılıyorsun. Senden daha anlamlı bir amaç düşünemiyorum hayatımda ve peşini bırakmaya niyetim yok.’

Onun varlığı Perim’i hem geriyor hem de heyecanlandırıyordu. Buna son vermek zorundaydı. Uzun zamandır ihmal edilmiş üstelik hamile bir kadın olarak içinde bulunduğu zayıflıktan faydalanılmasına fırsat vermeyecekti. Kapıyı sertçe kapatıp Hakan’ın kıskacından kurtularak ve odanın içine doğru ilerledi.

‘Niyetin ne bilmiyorum ama hemen şimdi burada bu konuyu konuşup sonuca bağlayacağız. Peşime düşmeni istemiyorum’ Perim sabırsızca odanın içinde bir ileri bir geri gidiyor konuşurken gözlerini yerden ayırmıyordu.

Hakan sırtını kapıya dayayıp onu ışıldayan gözlerle takip etti.

‘Elimde değil. Tüm benliğim seni istiyor ve bu konuda ikimizin de yapabileceği birşey yok’

‘Neden? Şimdi ansızın beklenmedik biçimde beni çekici mi bulmaya başladın’

‘Ben seni hep çekici bulurdum. Belki zaman zaman soğuk ve inatçı ama her zaman çekici’

Perim sabrı taşmış bir biçimde durup ona baktı ‘Sen beni asla beğenmedin! Sen Arzu’yu beğenirdin’ Allah’ım yine mi Arzu? Neden çeneme hakim olamıyorum sanki.

Hakan tek kaşını kaldırıp ona muzipçe baktı ‘Arzu’yu sen beğeniyordun sevgilim. Unuttun mu bana ayarlamaya çalışan sendin. Benim onun peşinden gittiğim falan yoktu’

‘Bana sevgilim deme! Ayrıca ben seni test ediyordum ve ne yazık ki sen o testten kaldın.’

‘Testin geçer notu ne bilmiyorum ama açıkçası benim herhangi bir skorum olmadığı düşünülürse kalmış olmam çok normal’

Perim kaşlarını çatıp bu sözlerin ne anlama geldiğini düşünürken Hakan yüzüne yayılan bir sırıtışla açıkladı. ‘Ben Arzu ile birlikte olmadım. Bir kez yemek yedim iki kez dışarı çıktım hepsi bu. Ama itiraf etmeliyim ki reddedilmeyi bu denli sert karşılayan bir kadın tanımadım. Beni çiğ çiğ yiyeceğinden korktum. Rica etsem bir daha beni teste sokarken daha ılımlı ve sakin bir kadın seçer misin?’

Perim kulaklarına inanamıyordu. Hakan kadar rahat ve umursamaz bir başka erkek yoktu şu dünyada. Yine de bu haliyle son derece baştan çıkarıcı görünüyordu. Ayrıca Arzu ile birlikte olmamış olması şok edici ama kendini iyi hissetmesini sağlayan bir haberdi.

‘Tamam Arzu ile birlikte olmamışsınız. Ama bu beni aldatmadığın anlamına gelmez.’

‘Başkası olmadı’

‘Ayrıca...ayrıca başka pek çok şey var seni istememe nedenim olarak’

‘Mesela?’ dedi Hakan ona doğru bir adım atarak.

‘Mesela beni takip ettirmiş olman. Bunu düşünmek beni deli ediyor.’

‘Seni başkasıyla düşünmek de beni deli ediyor. Abartmış olabilirim ama hepsi sana olan zaafım yüzündendi. Bu kadar güzel olman benim suçum değil’ Nihayet Perim’in yanına varmış onu omuzlarından kavramıştı.

Perim tüm savunmasının çökmeye başladığını hissediyordu. Benliğinin yarısı bunun olmasını dilerken diğer yarısı arkasını dönüp kaçmasını söylüyordu.

Çok acı çekmiş, fazlasıyla hırpalanmış ve ezilmişti. Tüm bunları hayatından çıkarmak kolay olmamıştı çünkü Hakan’a aşıktı. Bunu inkar etmenin faydası yoktu. Ama bunca yol kat etmişken başa dönmek bile bile kendini ateşe atmak olurdu. İçgüdüleri bunu reddediyordu. Bir daha aynı şeyleri yaşayamazdı. Üstelik şimdi düşünmesi gereken bir bebeği vardı. Onu da beraberinde karmaşaya ve sıkıntıya sürükleyemezdi. Başını kaldırıp yalvaran gözlerle Hakan’a baktı.

‘Lütfen...Ben senin gibi umursamaz olamıyorum. Yaptığın herşeye en ufak harekete günlerce kafa yoruyorum. Senden gelen küçücük bir jest karşısında teslim oluyorum sonra mesafeli ve soğuk tavırlarınla serseme dönüyorum. Lütfen bana bunları yaşatma...Bir kez daha olmaz. Sonunda senden uzaklaşmışken tekrar aynı kapana kısılamam. Beni bırakmak zorundasın. Beni biraz seviyorsan bunu yaparsın’

Hakan kollarındaki kadını delicesine seviyor, onun varlığı ile kendinden geçiyorsa da gözlerindeki çaresizliği göz ardı edemiyordu. Keşke onu ikna etmenin bir yolu olsaydı diye düşündü. Dudakları onun dudaklarını bulmadan önce fısıldadı ‘Yapabilseydim yapardım ama senden uzak kalamıyorum’ Bu sözler ve Hakan’ın onu büyük bir tutkuyla öpüşü rüyalarında defalarca gördüğü birleşme anından bile daha güzeldi. Kendini onun ritmine kaptırıp, dudakları onu yeniden keşfediyorken beklenmedik bir çığlıkla irkilerek geri çekildi.

Esra kapıda durmuş hoşnutsuz bir ifade ile hesap soruyordu‘Hakan ne işin var senin burada?’

Hakan’ın cevap vermesine fırsat kalmadan Perim’e döndü ‘Ve sen Perim! Yaşadığın onca acıdan sonra adamı gördüğün an kollarına mı bırakıyorsun kendini? O zaman niye boşandınız?! Macera olsun diye mi?’

Perim kendine bile itiraf etmeye çekindiği gerçekleri Esra'ya nasıl açıklardı ki? Hakan'a delice aşık olduğunu ve aylardır her gece rüyalarında onu gördüğünü.Dahası bunu Hakan'a da itiraf edemezdi. Ona hala güvenmiyordu. Medet uman gözlerle Yavuz'a baktı. Yavuz memnun bir ifadeyle onları izlerken Esra'yı kolundan tutup geriye çekti.

'Bana kalırsa bu onların konuşması gereken bir mesele. Artık evleniyor olduğumuza göre sen enerjini başkaları için harcama sevgilim. Bu arada her ne kadar odayı size bırakıp gitmek istesem de bu bizim düğünümüz ve sizin çıkıp aşağıda bizi beklemeniz gerekiyor'

Oradan kurtulmak için can atan Perim harekete geçmişti bile. Arkada kalan Hakan Esra'nın kısılmış gözleri ile karşılaştığında damarına basmak için çekici bir biçimde sırıttı.

'Eğer onu bir kez daha üzersen...'

'Üzmeyeceğim merak etme'

'Ben yine de uyarayım. Ona elini sürmeye cesaret edersen ailenin adının iki paralık olması için elimden geleni ardıma koymam'

Hakan ona cevap vermek yerine Yavuz'un omzuna hafifçe vurdu. 'Aklın varsa hata yapma bu kadın senin ciğerini söker sote yapıp yer' dedikten sonra kapıdan çıkarken Esra hala sinirli biçimde söyleniyordu.

'Sen gül bakalım. Ben boş tehdit savurmam'

Konuklar yerini alıp da düğün başladığında nikah masasında şahitlerin koltukalrında Perim ve Hakan yanyana oturuyordu. Hayat ne tuhaf diye geçirdi içinden Perim. Yaklaşık bir buçuk yıl önce yine bir nikah masasında yine bu dörtlü oturuyordu ama evlenen Hakan ve kendisiydi.

Hakan eğilip 'Seneye sıra bizde' diye fısıldadı nikah memuru yerine yerleşirken.

'Ne?' diye sordu Perim alçak sesle.

'Seneye evlenme sırası bizde şahit olma sırası da onlarda...Tabii bu arada önce boşanmaları gerek'

'Seninle evlenecek falan değilim' diye tersledi onu Perim.

Hakan kendinden emin bir gülümseme ile karşılık verdi ‘Ah evet evleneceksin. Doğumdan önce ya da sonra kararı sana bırakıyorum’

‘Ah öyle mi ne kadar naziksin. Evlenme kararına dahil olmasam da tarihi seçebiliyorum en azından’

Esra’nın uyarıcı bakışları ile kendilerine gelip fısıldaşmayı kestiler. Nikah kıyıldıktan ve beklenenin aksine Yavuz Esra’nın ayağına basıp, bunun için de azar işittikten sonra ilk dans başlamıştı bile. Esra hala güzelim ayakkabılarının üzerindeki ayak izi yüzünden şikayet ediyordu. Yavuz ise hiçbirşeyi umursamayan bir şekilde onu kollarının arasına alıp iyice kendine yaslamış mutlu bir biçimde dans ediyordu. Açılış dansının ardından çalmaya devam eden müzik diğer konukları sahneye davet ederken Perim Hakan’ın ılık nefesini çıplak omuzlarında hissedip ürperdi.

‘Benimle dans eder misin?’ diye sordu Hakan oldukça etkileyici bir şekilde.

‘Teşekkür ederim bu iş için fazlasıyla hamileyim. Kendimi yormamalıyım’

Hakan teklifsizce elinden tutup sandalyesini geri çekerken Perim boşa itiraz ediyordu.

‘O halde seni yormayız. İstersen bana yaslanabilirsin. Yorulmamak için tabii’

Perim’in aklı karışmıştı. Tüm bu ilgi de nereden çıkmıştı? Hakan’ın niyeti neydi?

‘Senin niyetin ne?’ dedi dans etmeye başladıklarında şüpheli gözlerle ona bakarak.

Hakan Perim’in dalga dalga saçlarını, güzel yüzünü, hamilelik nedeniyle iyice dolgunlaşmış olan göğüslerini hayranlıkla süzüp tekrar onun gözlerine baktı ‘Aslında oldukça açık. Niyetim seni baştan çıkarmak’

Perim onun aleni bakışlarından utanarak gözlerini ilerde bir noktaya dikti ‘Ya sonra?’

‘Sonra tekrar, tekrar ve tekrar baştan çıkarmak. Beni sevdiğini kabul edene kadar.’

Tüm vücuduna ısı yayılmaya başladığını fark eden Perim ondan biraz uzaklaşmaya çalıştı ama Hakan tekrar yaklaşıp bedenini ona yasladı.

‘Buna son vermezsen daha fazla dans etmeyeceğim’

‘Neden bahsediyorsun?’

‘Beni ulu orta baştan çıkarmaya çalışıyorsun!’

Hakan tek kaşını kaldırıp gülümsedi ‘İşe yarıyor mu bari?’

‘Beni elde edemeyeceksin. O yüzden denemeyi bırak’

‘Yapamam çok inatçıyım. İstediğimi alana kadar vazgeçmeme gibi bir huyum var’

Perim inatçı çenesini dikleştirip buz gibi bir ifadeyle karşılık verdi ‘Biliyorum. İstediğini alınca da bir köşeye atma huyun var’

Hakan’ın içi pişmanlıkla dolmuştu. Demek ona böyle hissettirmişti. Eskimiş ve köşeye atılmış. Ona sımsıkı sarılıp saçlarını öpüp okşamak, öyle olmadığını anlatmak istiyordu ama şu anda yapamazdı. Perim hala çok kırgın ve incinmiş durumdaydı. Sabırlı olmak zorundaydı. Eninde sonunda güvenmesini sağlayacaktı.

‘Senden de bıktığımı mı düşünüyorsun? Aslına bakarsan tam tersine ben sana hiç doyamadığımı düşünüyorum’

‘O halde neden boşanmak istedin? Bak boşver olan oldu. Şimdi bunları konuşmanın hiçbir anlamı yok’

‘Ama gerçek hislerimi bilmek istemez miydin? Belki herşey göründüğünden çok farklıdır’

Perim’in yüzünde alaycı bir tebessüm belirdi ‘Sanmam! Her zaman dersin ya ne görüyorsan oyum, ben de oyun yok diye’

‘Perim çok yanlış yaptım farkındayım. Ama bir konuda asla yalan söylemedim. O da sevgim konusunda.Sana asla seni sevmediğimi söylemedin’

Perim bu konuşmadan sıkılmış, kendini kapana kısılmış hissediyordu. Aniden durup geri çekildi. ‘Başım döndü biraz. Dans için teşekkürler ama daha fazla devam edemeyeceğim’Ve böylece o kapı yine sımsıkı kapanmıştı. Bir kez daha aralarındaki iletişim kopmuştu. Perim’in masasına kadar ona eşlik eden Hakan onu dirseğinden yumuşak bir biçimde

kavrayıp durdurdu. ‘Lütfen Perim doğru dürüst konuşamadık bile. En azından dostça biraraya gelip bir kahve içelim’

‘Dost mu olmak istiyorsun yani?’

‘Hayır. Ama senin istediğin buysa...’

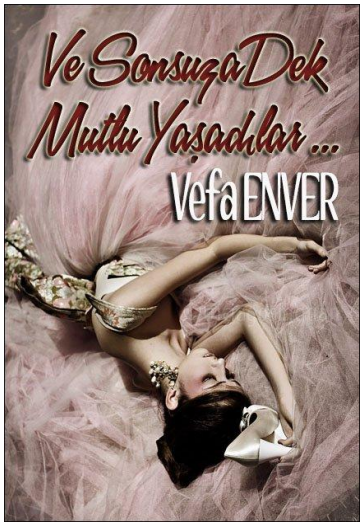
‘Hakan beni sıkıştırma. Dostluğunu teklif ederken bile üzerime o kadar çok geliyorsun ki...Lütfen zamana bırak’

‘Ya yapamıyorsam?’

‘Yapmayı öğren o zaman!’ dedikten sonra arkasını dönüp eteklerini zarifçe kaldırarak yürümeye devam etti. Portakal rengi şifon elbisesinin etekleri uçuşuyor, saçları bronz sırtından aşağıya ihtişamlı bir biçimde dökülüyordu. Hakan bir kaç kararlı adımdan sonra onu durdurup kulağına fısıldadı ‘Tamam nasıl istersen. Bu arada evde sana ait olan eşyaları alır mısın? Satılığa çıkarılacak gezip görmek isteyenler olabilir’

O dakika böyle birşey duymak Perim’in afallamasına neden olduysa da başıyla onayladı. ‘Peki Pazartesi günü uğrarım’

Hakan isteksiz bir biçimde Perim’i salıverirken kafasında planlar yapıyordu.

Düğünden sonraki günün Pazar olması herkes için dinlenme fırsatıyken Hakan erkenden uyanıp dairelerine gitmişti. Orada olmak Perim'e yakın olmak demekti. Aynı zamanda bir o kadar da uzak. Tek umudu onun da boşaltılmış eve gelip aynı duyguları hissetmesiydi. Buraya yerleşirken her köşesi için o kadar çok uğraşmıştı ki evin her yeri buram buram Perim kokuyordu. Satılacak olması çok yazık diye düşündü Hakan. Herkesten çok onun burada yaşamaya hakkı vardı. Bu ev her yönüyle onun hayata bakışını yansıtıyordu. Mobilyalar bile Perim'in kişiliğinin aynasıydı. Bembeyaz ve pırıl pırıl umutlarla dolu bir yuva kurmuştu. Ne yazık ki uzun ömürlü olmamıştı. Burada bir bebeğin varlığını hayal edebiliyordu. Onun büyüyüşünü beraberce izlemek ve yeniden bir aile olmak için feda edemeyeceği birşey olduğunu sanmıyordu. Bunun gerçekleşmesi için herşeyi yapmaya hazırdı. Oraya neden geldiğini hatırlayarak cebinden küçük bir zarf çıkardı ve Perim'in kolilerinden birinin üzerine bıraktı. Etrafa tekrar göz gezdirdikten sonra oradan ayrıldı. Bundan sonra yapabileceği tek şey beklemekti. Bir gün ona koca bir ömür gibi gelecekti kuşkusuz ama Perim'in onu ne kadar uzun süre beklediği düşünülürse bu kadarına katlanabilirdi.

Perim ise bütün gece gözünü kırpmamış olmanın verdiği yorgunlukla bütün gün yatağında miskince yatıp durdu. Uykusuzluğunun sebebi Hakan'dı. Onun hareketlerinin arkasında yatan nedenleri anlamaya çalışırken onu ne denli çok özlediğini de düşünmeden edemiyordu. Bir anda kendini hayallere dalmış buluyor sonra toparlanmaya çalışıyordu. Ama dikkatini başka konularda uzun süre tutamıyordu. Aklı da kalbi de kısa süre sonra aynı meseleye dönüp kendine oyunlar oynuyordu. Geçmişi hatırlatan ve ayrılmamış olasalardı geleceklerinin nasıl olacağına dair görüntüler geliyordu gözlerinin önüne. Hakan'ın harika bir baba olacağından adı gibi emindi. Çünkü kendisi de çocuk ruhluydu ve anlaşamayacağı bir çocuk yok gibiydi. Yine de ne fark ederdi ki...Harika bir baba olması harika bir koca olacağı anlamına gelmiyordu. Dört ay önce ne idiyse şimdi de oydu. Daha fazlasını ummak iyimserlikten öte birşey olmazdı. Yapılacak en iyi şey evlilik ile ilgili tüm bağları bir an önce koparmaktı. Yarın ilk iş eşyalarını alacak, sonra da mümkün olan en kısa sürede evin satılmasını sağlayacaktı. Bir gece önce ona karşı durabildiyse zamanla şüphesiz daha da güçlenecekti. Tek yapması gereken şu günleri atlatmaktı. Hakan'ı hayatından tamamıyla söküp atmak imkansızdı elbette. Bebekleri olduğunda sık sık karşılaşacaklardı ama o zamana kadar ona karşı direnç geliştirecek, onsuzluğa mümkün olduğunca çabuk alışmaya çalışacaktı.

Tabii tüm bu planları yaparken ertesi gün olacaklar hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ertesi gün daireye giderken daha önceden beklediği gibi içinde bir huzursuzluk filizlenmişti. Sandığı kadar kolay olmayacaktı eviyle vedalaşmak. Bu yüzden yanına kimseyi almak istememişti. Kolilerin arabaya indirilmesi için apartman görevlisi yardımcı olabilirdi. Bunun dışında yanında bulunacak herkes ondan bu özel anı çalmaktan başka işe yaramayacaktı.Arabayı park ettikten sonra dikkatlice inip bir süre apartmana baktı. Birgün bu şekilde döneceğini hiç hayal etmemişti ama kısa zamanda pek çok hayal etmediği şey yaşamıştı. Gri bulutlarla kaplı yağmurlu bir gündü. İleride bir yerlerde şimşek çaktığını fark etti. Bu işi yapmak için bundan daha kötü bir gün olamazdı herhalde diye düşündü. Daha apartmandan içeri adımını atmadığı halde az sonra ağlayacağını çok iyi biliyordu çünkü son zamanlarda sık sık hissettiği o yumru yine boğazına oturmuş, yutkunmakta güçlük çekiyordu. Burnunun ucundaki karıncalanma da yaklaşmakta olan sağanak yağmurun işaretçisiydi. Belki de yalnız gelmemeliydim diye düşündü. Esra içinde bulunduğu durumu hafifletecek birkaç söz söyleyip, onu neşelendirebilirdi ve böylece Perim yalnız kalana kadar ağlamayı ertelerdi. Öyle ya da böyle bu durum canını acıtacaktı. O halde bir an önce başlayıp bitirmemde fayda var diye mırıldanarak apartmandan içeri girdi. Asansörde çıkarken Hakan ile gece kulübünden dönüşlerini hatırlayarak gülümsedi. Kendisi fazlasıyla sarhoştu ve Hakan bu durumdan hiç hoşlanmamıştı. Gece kulübünde onu kıskacı altına alıp kimsenin yanına yaklaşmasına izin vermemişti. Asansör durduğunda aklına evde geçirdikleri ilk gece gelmişti. Bir şişe şarap ile kutlamışlardı taşınmalarını. Perim ne çok endişelenmişti kırmızı şarap dökülüp daha ilk günden güzelim beyaz kanepelerini mahvedecek diye. Anahtarı açıp içeri girdiğinde Hakan'ın kendinden habersiz verdiği ev partisini düşünüyordu. Kanepelerinin o geceden sağ çıkmış olması büyük bir şanstı doğrusu. Ama o geceden vukuatsız çıkan sadece kanepeler gibiydi. Eli ile karnını okşarken hamile kalışını hatırlayıp gayri ihtiyari yatak odalarının olduğu tarafa baktı. İşte o an burnundaki karıncalanma ince bir sızıya dönüşüp varlığını hatırlattı. Akmaya hazır gözyaşlarına hakim olabilmek için kendini sıktı. Etrafında yavaşça dönüp boş haliyle daha da büyük görünen salona baktı. Çocuğunu burada büyütemeyecek olacağını düşünerek pişmanlık duydu. Hakan kendi eşyalarını almış geriye Perim'in kişisel eşyalarından

oluşan birkaç koli kalmıştı. Onlar da alındıktan sonra burası onlara ait olan tüm özelliğini yitirecekti. Başka birilerine ait olacak sıradan bir daire halini alacaktı. Sanki onlar hiç var olmamış, onca anı burada yaşanmamış gibi unutulup gidecekti. Gözyaşları yanaklarında yol yol izler bırakırken, yağmur da pencerelerde izler bırakmaya başlamıştı. Bundan daha uygun bir gün olamazdı diye mırıldandı Perim gözlerini elinin tersiyle silerek. Daha kötü ve daha uygun bir gün olamazdı gerçekten de.Kolilere şöyle bir göz atıp apartman görevlisini çağırmak için kapıya doğru ilerlemeye başladı. Henüz birkaç adım atmıştı ki aniden durdu. Orada birşey gördüğüne emindi. Geri dönüp kolilerin bulunduğu tarafa gitti. İki zarf vardı. Birinin üzerinde önce bunu oku lütfen yazıyordu. Hakan'ın el yazısını görür görmez tanımış kalbi deli gibi çarpmaya başlamıştı. Zarfı sabırsızca yırtıp açtıktan sonra titreyen ellerle mektubu çıkarıp okumaya başladı. Daha birkaç satır okumuşken anladı ki bu daha çok bir itiraftı. Hakan kendine yazmamış içindekileri kağıda dökmüştü. Kolilerden birinin üzerine çöküp heyecanla okumaya devam etti. Yazılar gözyaşları ile bulanıklaşıyor gözlerinin önünde uçuşuyordu. Burnunu çekerek gözyaşlarını silip durdu ama çabası boşunaydı çünkü okudukça daha fazlası akıyordu. Hakan en başından anlatmaya başlamıştı. Perim'i görür görmez ondan nasıl etkilendiğini, onu daha iyi tanımak için takip ettirdiğini ve bu kötü huyunun kesinlikle tedavi edilmesi gerektiğini...Bu kısmı okurken Perim elinde olmadan güldü. Olan biten herşeyden kendini sorumlu tutuyordu çünkü yeterince açık davranmamış duygularını umursamazlık maskesi ardına saklamıştı. Perim'in de suçu vardı elbette. Bu denli iyi niyetli ve anlayışlı olması en büyük hatasıydı. Hakan'ın kontrolden çıkışına göz yummamalı böylesine melek gibi olmamalıydı. Ama Perim Perim'di ve değişemezdi. O Hakan'ın hayatında tanıdığı en sıradışı varlıktı. İtirafları ardı arkası kesilmeden devam ederken Perim olayları hiç onun açısından değerlendirmediğini fark ederek şaşırmıştı. Aslında şimdi pek çok hareketi anlam kazanmaya başlamıştı. Elindeki kağıtların hepsini okuyup bitirdiğinde diğer zarfa uzanıp açtı. İçinden sahilde çekilmiş resmi ve kısa bir not çıktı.

'Eğer seninle biraraya gelemezsem bir daha mutlu olma şansı yakalayamayacağım. Benim hayatıma girecek kimse seninle boy ölçüşemez. Ne yazık ki korkum kendimden yana değil senden yana. Sen daha iyisini bulabilirsin. Ben yeterince iyi olmadığım için değil, seni

yeterince iyi sevemediğim için. Bu yüzden lütfen izin ver sana daha iyi olabileceğimi göstereyim. Seni tekrar bu resimdeki gibi gülümsetebilirim. Eğer bana olan sevginden geriye küçücük bir parça kaldıysa bugün benimle buluş lütfen. Eve ne zaman geleceğini ve bu notu ne zaman okuyacağını bilmediğim için bütün gün orada bekliyor olacağım. Sanırım bugün içeceğim kahvelerden sonra bana altın üyelik verirler. Ve altın üyeliğimi seninle paylaşmayı çok isterim. Tabii sen de istersen...Aslında istemeni çok isterim. Her neyse sanırım demek istediğimi anladın. Umarım gelirsin'

Perim deniz kenarında çekilmiş ve Hakan'ın en sevdiği fotoğrafına bakıp gülümsedi. Çok mutlu olduğu zamanlar olmuştu. Hakan'ın onu sevmeyi beceremediği doğru değildi. Sadece bir ara yolunu kaybetmiş ve bocalamıştı. Birden aralarında geçen pek çok şey anlamsızlaştı. Ne kadar çabuk yorulmuş ve havlu atmışlardı. Oysa daha fazla mücadele edebilirlerdi. Olan olmuştu ve geçmiş için hayıflanmak yersizdi. Bundan sonrasına bakmak ve aynı hataları yapmamaya özen göstermek zorundalardı. İçi içine sığmıyordu. Bir an önce gidip onu görmeli ve onu anladığını söylemeliydi. Asansörün gelmesini beklerken geçen saniyeler saatler kadar uzun geldi. Yoldaki en küçük sıkışıklık onu çileden çıkarıyor Hakan'a kavuşmasının önünde engel gibi dikilip duruyordu. Saat epey ilerlemişti. Ya pes edip gittiyse ne yapacaktı? Of Perim saçmalama tabii ki arayıp konuşacaksın diye geçirdi içinden. Eğer gitmişse...Ama şimdilik oraya varana kadar beklemeliyim çünkü yüzündeki şaşkınlığı ve mutluluğu hafızama kazımak istiyorum.

Sonunda arabasını park edip de kafeye doğru yürürken yapmur iyice bastırmıştı. Adımlarını sıklaştırıp neredeyse koşmaya başlamıştı. Kapıyı açıp da içeri girdiğinde gözleri sabırsızca Hakan'ı aradı. Yoktu! Orada değildi! Yaşadığı hayal kırıklığı koca bir yumru gibi çöktü midesine. Sıkıntıyla son bir kez etrafına bakındı. Tam arkasını dönüp gidecekken karşıdan gelen Hakan'ı fark etti. Aynı anda Hakan da onu görmüş ve yüzü bir çocuğunki gibi aydınlanmıştı. Birbirlerine doğru ilerleyip sıkıca sarıldılar.

'Gittin sandım'

'Ben de gelmeyeceksin sandım ama biraz daha beklemeye karar verdim. Bu arada kahvenin acayip bir etkisi var. Sabahtan beri tuvalete gidip durdum'

‘Hakan’

‘Evet?’

‘Şu anda gerçekten bahsetmek istediğin konu bu mu? Yani ne çok çiş yaptığından mı kon uşmak istiyorsun?’ diye sordu Perim başını kaldırıp aşk dolu gözlerle Hakan’a bakarak.

Hakan sırıttı ‘Sana bir ömür yetecek kadar itirafta bulundum hem de yazılı olarak. Sanırım söylenecek herşeyi söyledim.’

Perim gülümsedi ‘Haklısın. Bu kadar iyi yazabildiğini bilmiyordum’

‘Ben de...Ama görünüşe göre sabahın üçünde içkiliyken insan çok yaratıcı olabiliyormuş.’

‘Sabahın üçünde mi yazdın?’

Hakan kollarını onun beline dolayıp iyice kendine çekti ‘Tam olarak 3:25’te.’

‘Hem de yirmibeş geçe öyle mi?’ dedi Perim abartılı bir hayretle.

‘Hem de! Ama bu kadar kelime yeter. Bence bundan sonrasını vücut diliyle tartışmalıyız’

Perim güldü ‘İlginç bir yönteme benziyor.’

‘Çok da etkilidir. Ne demişler bir hareket bin söze bedel’

‘O söz öyle değildi bir kere’ dedi Perim itiraz ederek.

Hakan onu kafenin çıkışına doğru yönlendirirken karşılık verdi ‘Sana sözlü anlatımda iyi olmadığımı söylüyorum zaten. Ayrıca böyle de fena olmadı. Araban nerde?’

‘Az ileriye park ettim seninki nerde?’

Hakan ona bakıp göz kırptı ‘Ben taksiyle geldim. Tek araba döneriz diye’

Perim’in ağzı hayretle açıldı. Gözlerini kısıp Hakan’ı şüpheyle süzdü ‘Geleceğimden emindin yani’

Hakan kolunu Perim’in omzuna atıp kendine çekti ‘Değildim ama içimden bir ses geleceğini söylüyordu ve ben de o sese inanmayı tercih ettim’

‘Neden?’

‘Çünkü aşkın değerini senden daha iyi bilen birini tanımadım ve gerçek aşkı elinin tersiyle itmeyeceğini biliyordum’

Haklıydı. Yapamamıştı. Herşeye rağmen Perim mutluluğun Hakan’da olduğunu biliyordu ve bu fırsatı elinin tersiyle itememişti. Hakan onun ruh ikizi değildi ya da kusursuz prensi...Ama ona olan aşkı gerçekti ve tüm ihtiyaç duydukları da bu değil miydi? Perim bu sefer sonsuza kadar mutlu yaşayacaklarını biliyordu. Parmakları ucunda hafifçe yükselip Hakan’ın dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra cevap verdi.

‘Doğru tahmin etmişsin’

SON